

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Ca 110.759

Harvard College Library

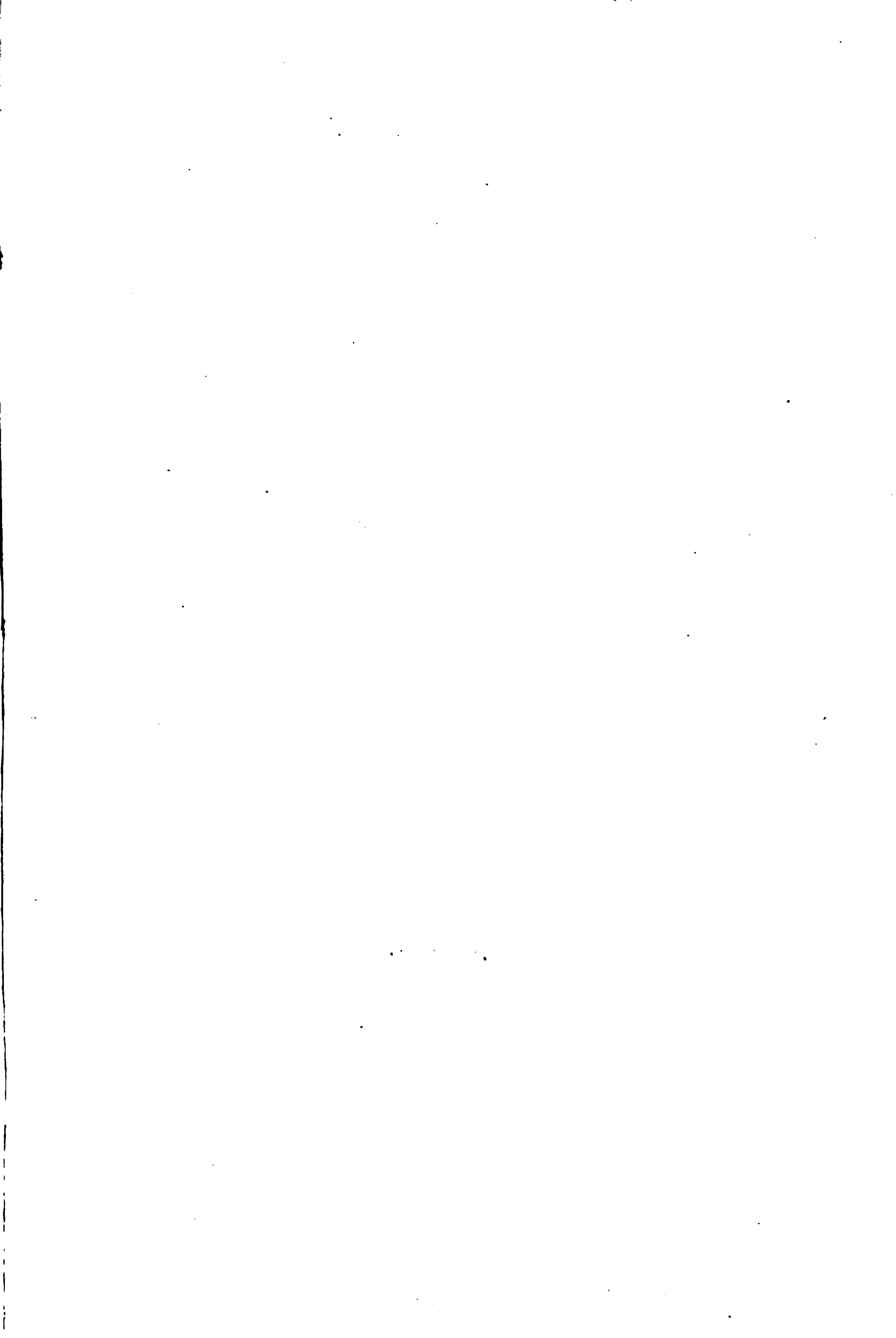
FROM THE

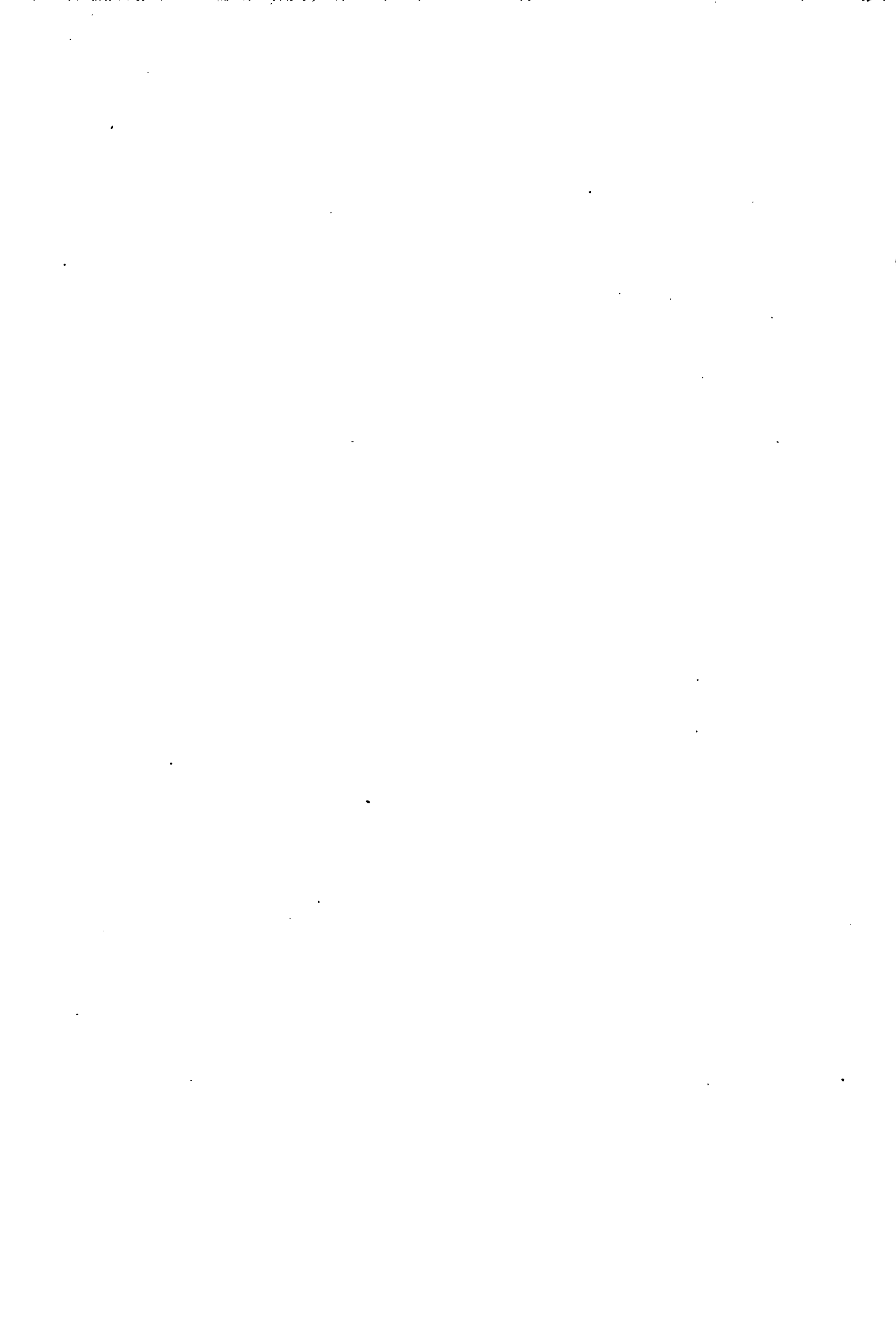
CONSTANTIUS FUND

Established by Professor E. A. SOPHOCLES of Harvard University for "the purchase of Greek and Latin books, (the ancient classics) or of Arabic books, or of books illustrating or explaining such Greek, Latin, or Arabic books." Will, dated 1880.)

Received *2 June, 1900*

1817

⓪

ADVERSARIA
CRITICA IN ARISTOPHANEM

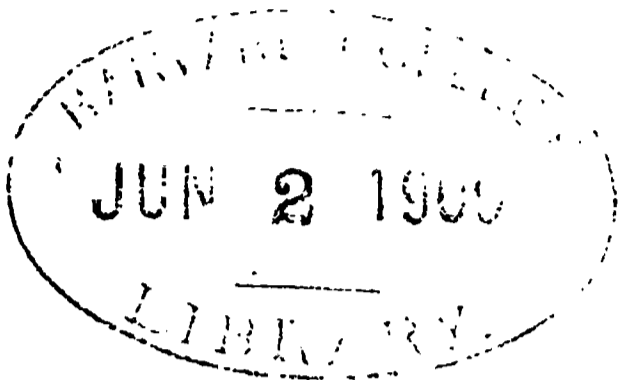
SCRIPSIT AC COLLEGIT

Frederick Henry Marvell
FREDERICUS H. M. BLAYDES, M.A. OXON.

LL.D. DUBLIN, PH.D. BUDAPEST, SODALIS SOC. LIT. ATHEN. ETC.
AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,
IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.
MDCCCXCIX.

Ga 110.759

Constantius fund

862

VIRO AMICO

W. J. M. S T A R K I E ,

COLLEGII REGINALIS GALVIENSIS PRAESIDI,
COLLEGII SS. TRINITATIS DUBLINIENSIS SOCIO,

FABULAE ARISTOPHANEAE VESPARUM

EDITORI ERUDITO ET SAGACI,

HAEC SUA

IN ARISTOPHANEM ADVERSARIA

DEDICAT

A U C T O R .

302

LECTORI.

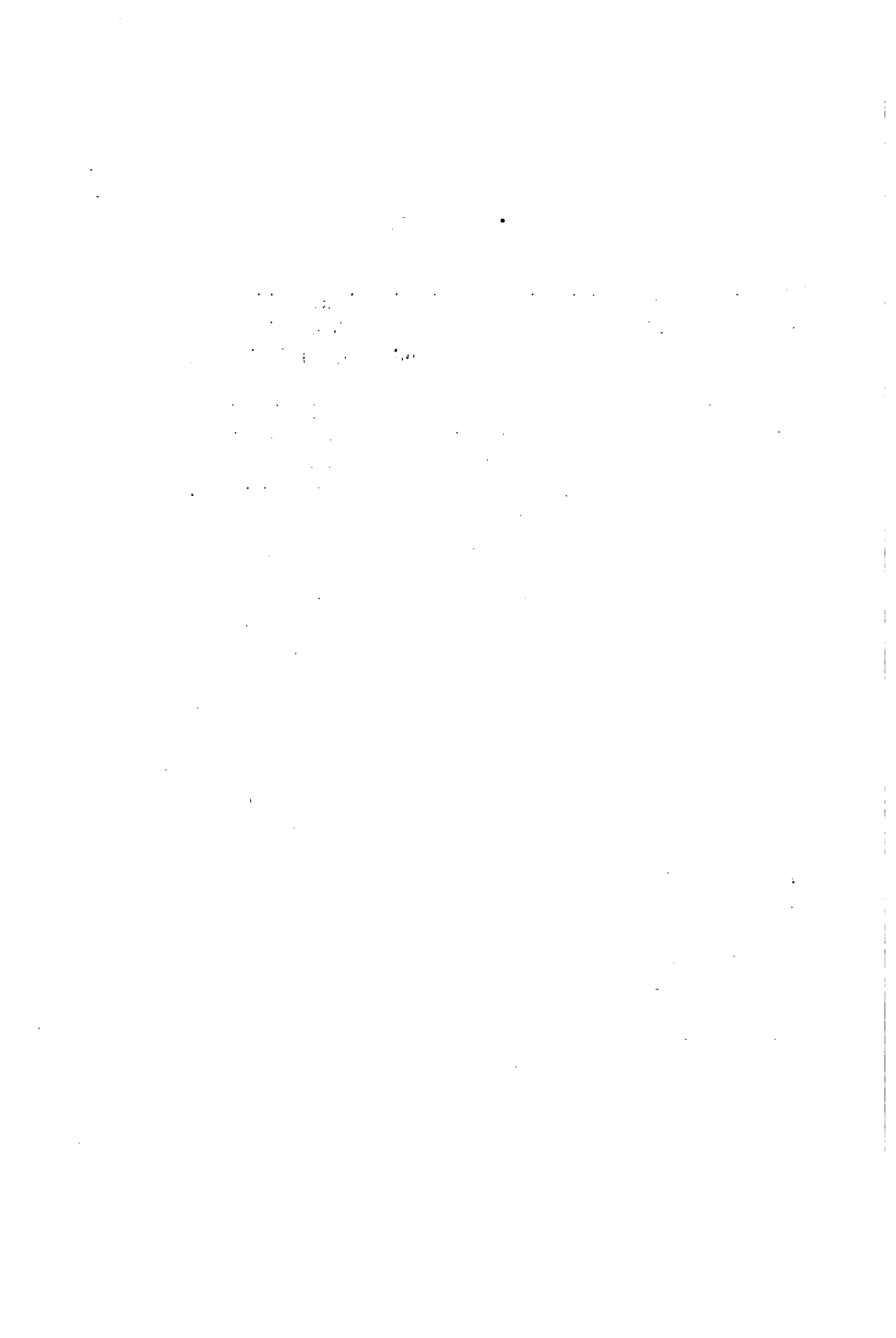
Has meas in Aristophanem animadversiones criticas, quas post meas fabularum editiones diversis temporibus scripseram, et quae partim supplementum partim secundae curae haberi possunt, lectoris favori et indulgentiae commendo.

Fieri potest ut harum observationum nonnullae jam in meis editionibus prolatae sint, et recensionem me earum magis accuratam non potuisse facere valde doleo. Qualescunque sint, in lucem eas proferre constitui, veniamque rogo si vestigia aliqua incuriae aut negligentiae hic illic apparuerint. Neque tempus enim mihi neque valetudo ad necessarium laborem opusculi hujus recensionem accuratae impendendum suppetebat.

Quum plurimum Aristophanis fabularum editiones tum apud nos tum apud exteros nuper prodierint, hoc meum spicilegium criticum editoribus futuris nonnihil ad textum nostri illustrandum et restituendum conferre posse sperare audeo.

Hac occasione utar ut de Vesparum loco manifesto vitioso observationem faciam, nempe v. 1192 sq., ubi codicum mss. lectio haec est, ἔχων δέ τοι | πλευρὰν βαθυτάτην καὶ χέρας καὶ λαγόνας καὶ | θώρακ' ἄριστον. In his offendit primum δέ τοι, pro quo aut δ' ὁμῶς aut δὲ καὶ reponendum mihi videtur. Deinde mendo laborare verba καὶ χέρας καὶ λαγόνας constat: χέρας enim non dicunt comici, sed χεῖρας, metro autem adversatur λαγόνας, pro quo λαγόνε substituit Dindorfius. Valde quidem ingeniosa est novissimi editoris W. Starkie correctio χῆρακλείαν λαγόνα καὶ, sed mihi longe probabilior emendatio videtur καρτερά τε λαγόνε καὶ, aut καρτερὰς λαγόνας τε καὶ —. Cf. Eur. Fr. 199, 3. καρτεροῦ βραχίονος. 1044. χερὸς — καρτερᾶς (ita enim legendum). Achaë. trag. 4, 3. καρτερὰς ἐπωμίδας. et praeterea Antiph. III. 72. θύνην λαγόνες. Eubul. III. 226. κοίλης λαγόνος εὐρύνας βάθος.

Scribebam Brightoniae, Martii die 25. 1898.

ACHARNENSES.

Arg. *Εὐθύνου* Bergk. ad Arist. Fr. II. 910. "Ita enim, inquit, vocabatur archon illius anni, quemadmodum nunc constat auctoritate inscriptionis quam nuper edidit Rossius."

2. ἤσθην δὲ βαιὰ πάννυ, τρί' ἄτι' ἢ τέτταρα optime Naber.

7. Qu. τούτοις ἐγανώθην. Cf. ad Vesp. 612.

12. Corrige πῶς τοῦτο σεῖσαι —; Cf. Nub. 1368. κἀνταῦθα πῶς οἶσθέ μου τὴν καρδίαν δρεχθεῖν; Ran. 54. πόθος — τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἶει σφόδρα. Xen. Mem. IV. 2. 23. νῦν δὲ πῶς οἶει με ἀθύμως ἔχειν —; Pac. 704.

15. ἀπέθανον] Qu. ἀπεπνίγην.

24. ἤκοντες] Qu. ἤξουσιν.

25. 33. 426. 446. 449. 497. 540. 543. 577. 1184. 1185.

Literis diductis imprimantur.

26. Leg. ἐλθόντες ἀλλήλοις περὶ τοῦ πρώτου ξύλου. Postulatur enim articulus. Cf. Vesp. 91. τοῦ πρώτου — ξύλου. Ach. 42. τὴν προεδρίαν.

45. KH. σίγα, σιώπα. τίς ἀγορεύειν βούλεται; Hamaker, coll. Eccl. 130. Aliter T. Halbertsma, πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος | πάριθ' ἐς τὸ πρόσθεν. τίς ἀγορεύειν βούλεται; Recte.

46. Cf. Soph. Fr. 726. οὐ κόσμος, οὐκ, ὦ τλήμον, ἀλλ' ἀκοσμία.

51. ἀθάνατός εἰμ'] Ἀμφίθεός εἰμ' recte T. Halbertsma.

52. ποιῆσαι] Leg. ποιῆσθαι.

59. κάθησο] Qu. κάθιζε, ut in Ach. 123. Vesp. 905. Th. 381.

64. Cf. Herod. I. 98. 5. Ἀγβάτανα (Ἐκβ. al.). I. 153. 6. Ἀγβάτανα (Ἀκβ. al.). III. 72. 1. Ἐκβατάνοισι (Ἀγβ. Steph. Byz. Wessel.). 64. I. 98. III. 92. 2. Ἀγβατάνων (Ἀκβ. al.).

68. Cf. Av. 774. παρ' Ἐβρον ποταμόν.

78. Cf. Alex. III. 518. τὸ πιεῖν, τὸ φαγεῖν, etc. Antiph. III. 134. τοῦ — πιεῖν — καὶ φαγεῖν. Alex. III. 395. ὅσ' ἂν φάγῃς τε καὶ πίῃς. Pher. 108, 32. εἰ φάγοι τις ἢ πίοι. Simonid. 131. πολλὰ πιῶν καὶ πολλὰ φαγῶν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπῶν.

92. Cf. Nub. 672. μάλιστα γε, | ὥσπερ γε etc.

93. Cf. Vesp. 1507. μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο πλήν γε καρκίνους. Sed corrigendum videtur τόν τε σόν (pro τόν γε σόν).

95. Cf. Soph. Fr. 393. ἀλλ' ἀσπιδίτην ὄντα καὶ πεφραγμένοι (πεφαργμένοι Dind. Nauck.). Ion. Fr. 6. καταφράκτοις ψυχαῖς. V. Dind. ad Soph. Ant. 253.

107. τὸ χρυσίον] Cf. Plat. Lys. 211 E. τὸ Δαρείου χρυσίον. Timocl. 4, 3. καὶ Μοιροκλήης εἴληψε χρυσίον πολὺ. Qu. τὰ χρυσί' ? Cf. Cratin. 73. ὅτι τοὺς κόρακας τὰς Αἰγύπτου χρυσία κλέπτοντας ἔπανσεν. Pher. 68, 2. οὐκ ἰσάδας οἷσις τῶν μελαινῶν; μανθάνεις; (Locus fortasse corruptus.) Alex. 155, 3. τριχίδια καὶ σηπίδια (τευθίδια?) καὶ φρουκτούς τινάς. Ephipp. 28. φιλῶ γε Πράμνιον οἶνον Λέσβιον. Diocl. II. 839. τέτταρα καὶ δύο. Philem. 47, 2. ἦν εἶδομεν ἡμεῖς, τῷ Σελεύκῳ πάλιν ἔδει etc. 122, 3. σήσαμον, ἔλαιον, κρόμμνον, ὄξος, σίλφιον. Com. adesp. 596. μήθ' ἄλμυρον εἶναι μήτε μῶρον ἐς τὸ πᾶν. Sotad. 1, 23. ἰχθύδια, τούτων (ἰχθύδι', ὦνπερ?) ἀποκνίσας τὰ κρανία. V. Herm. ad Nub. 74.

111. Cf. Eq. 899. πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ Κόπρειος. Nub. 359. φράζε πρὸς ἡμᾶς ὃ τι φράζεις. Vesp. 44. εἶπε πρὸς με τραυλίσας, etc. 335. πρὸς εὐνοὺς γὰρ φράσεις. Aesch. Ag. 831. οὐκ αἰσχυνοῦμαι — λέξαι πρὸς ὑμᾶς. 1402. πρὸς εἰδότας | λέγω. Eum. 614. λέξω πρὸς ὑμᾶς. Eur Alc. 1008. φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν.

126. κάπειτ' ἐγὼ δῆτ' —] Malim ἔπειτ' ἐγὼ δῆτ' —;

127. Articulus omittitur ut in Pherecratis loco Fr. 86. οὐδεὶς γὰρ ἐδέχεται οὐδ' ἀνεώγει μοι θύραν.

134. θεωρὸς scribendum esse ostendit vel articulus ὁ (παρὰ Σιτάλκους). Σιτάλκον est Hermipp. 63, 7.

136. χρόνον καθήμην οὐκ ἂν — Kock. Ver. p. 235. Cui jure displicet pluralis ἡμεν. Lege οὐκ ἀπῆν ἂν. Postulatur enim numerus singularis. Cf. Lys. 103. Xen. Hell. VII. 5. 10. οἳ τε γὰρ ἵππεῖς αὐτοῖς πάντες ἐν Ἀρκαδίᾳ ἀπῆσαν.

143. ὡς ἀληθῶς] Cf. Anaxil. III. 350. Alex. III. 518. Dem. p. 543. δεινὸν ὡς ἀληθῶς καὶ ὑπερφυές. Lucian. Rhet. praec. 10 ἀρχαῖος ὡς ἀληθῶς — ἄνθρωπος.

150. Qu. ὅσον τὸ χρῆμ' εἰσέρχεται τῶν παρονόπων. Cf. Eq. 1219. ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο. Vesp. 1513. ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.

154. τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές] Qu. τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφῶς. Cf. Amph. III. 303. τοῦτ' ἐκεῖν' ἐστὶν σαφῶς. Nub. 343. οὐκ οἶδα σαφῶς.

158. Cf. v. ἐνθριάζειν (Hesych.).

167. Cf. Herod. IV. 118. 2. μηδενὶ τρόπῳ — περιίδητε ἡμέας διαφθαρέντας.

178. Cf. ad Nub. 214. 1192. Pac. 187. Av. 90. 1495. Ran. 1220.

180. σιπιτοὶ] Fort. στρυφνοί. Cf. Vesp. 877. τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίννον ἦθος.

181. εὐθυμάχας est Pind. Ol. VII. 27. ἐνδομάχας Ol. XII. 20.

194. Cf. Ran. 1039. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς etc. 1046. ἀλλ' ἐπὶ τοι σοὶ etc. Cratet. II. 238. ἀλλ' ἀντίθετος τοι etc. Aesch. Ag. 974. μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλης τελεῖν. Xen. Oecon. VII. 15. ἀλλὰ σωφρόνων τοί ἐστι — οὔτω ποιεῖν etc.

201. ἐγὼ] ἤδη Dobr. οὕτω praefert Dind. Sed fortasse nil mutandum. Verba ἐγὼ δὲ opponuntur praecedentibus τοὺς Ἀχαρνέας. πολέμου τε καὶ R. Unde πολέμου δὲ καὶ κακῶν ἀπαλλαγεῖς ἐγὼ conj. T. Halbertsma.

220. Λακρατείδης (i. e. Λακρατε-ίδης) etiam Cobet., qui confert Σωκράτης Σωκρατείδης, Ἀντιγένης Ἀντιγενείδης, Θεαγένης Θεαγενείδης, Διογένης Διογενείδης. Cf. Τηλεκλείδης, Ἡρακλείδης, Πατροκλείδης (Av. 791.). Similiter Ἀντιγενείδα in Ἀντιγενίδα abiit Anaxandr. 41, 16.

230. Leg. πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖς ὅπως ἐμπαγῶ. Cf. Vesp. 435. ἐν τί σοι παγήσεται.

231. In hiatus (sec. Dind.) offendit T. Halbertsma.

232. μήποτε πατῶσιν ἔτι] Leg. μὴ καταπατῶσιν ἔτι. Cf. Av. 628.

247. Cf. Ran. 886 sq. 892 sq. Eur. Med. 332. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὅς αἴτιος κακῶν.

250. ἀγαγεῖν] Cf. Ran. 387. καί μ' — νικήσαντα ταινιοῦσθαι.

256. Cf. Herod. III. 105. 3. εἶναι γὰρ ἥσσονας θεῖν τῶν θηλέων.

286. Cf. Pher. Fr. 35. πάλιν αὐθις ἀναθυῶσιν αἱ γεραίτεροι. Nub. 1397. Lys. 1128. Eccl. 471.

292. ἀντὶ δ' ὧν ἐσπείσάμην οὐκ ἴστε· μᾶλλ' ἀκούσατε Mein. quod temere recepit Green. Particulae μᾶλλὰ non nisi in responsione post jussum aut interrogationem adhibetur. Cf. e. g. 458. Ran. 103. Lege ἀντὶ δ' ὧν ἐσπείσάμην, οὕπω γὰρ ἴστ', ἀκούσατε. Cf. Pac. 337. μή τι χαίρει' — οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς. Vesp. 415. ὦγαθοί, τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκράγετε. Tam longo intervallo non possent dissociari particulae δὲ — γε ut in ἀντὶ δ' ὧν — οὐκ ἴστε γ'. ἠκούσατ'; ἀλλ' ἀκούσατε Kock Veris. p. 239. Cf. Eurpol. 159, 2. ἀλλ' ἀκούσαθ', ὡς ἐσμέν ἅπαντα κομποὶ | ἄνδρες. Lys. p. 161, 12. οὓς οὕπω ἴστε εἴτε ἀγαθοὶ εἴτε κακοὶ ἠβήσαντες γενήσονται. Qu. οὐ γὰρ κάτιστ', ἀκούσατε.

301. Cf. Eur. Fr. 472, 5. τμηθεῖσα δοκοῦς — κυπάρισσος.

306. Cf. Rhes. 646. Hipp. 1285. Andr. 414. 1232. Hel. 1643. Alc. 167. Hec. 503. Bacch. 1. et ad Hel. 1168. El. 1238. Or. 1225. 1626. Tacit. Ann. XII. 19. 'Mithridates sponte adsum'.

307. Cf. Eur. Tro. 961. πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως —;

308. μένει] μέλει F. W. Schmidt, coll. Plat. Legg. VIII. 835 E. θυοῖαι δὲ καὶ ἑορταὶ καὶ χοροὶ πᾶσι μέλουσι διὰ βίου. Sed zeugma hic esse putandum est.

318. κεφαλῆς pro κεφάλου corrupte codex A. Ephipp. 12, 2. Cf. Herod. II. 92. ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ πνίξαντες οὕτω τρώγουσι.

325. Cf. Aesch. Ag. 1279. τεθνήξομεν. Sic ἐστήξω.

336. Cf. Nub. 1437. ὦνδρες ἤλικες. Vesp. 245. ὦνδρες ἤλικες.

339. ἀλλὰ νυνὶ λέγ' ὅ τι σοι δοκεῖ, τόν τε Λακεδαιμόνιον αἴνεσον ὅτω τρόπῳ σοῦσι φίλον Kock Veris. p. 242., in pronomine αὐτὸν alterum aliquem imperativum latere suspicatus. (ὅτι et ὅτω

τρόπω jam Scaliger.) In correctionem αινέσον et ipse, mirum dictu, post multam cogitationem huic obscuro loco impensam incideram longe antea quam Kockii conjectura mihi innotuerat. Cf. Nub. 1482. καί μοι γενοῦ ξύμβουλος — ὅ τι σοι δοκεῖ. 453. ὅ τι (εἴ τι solus R.) χηρίζουσιν. 345. λέγε νυν ταχέως ὅ τι βούλει. 359. φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ τι χηρίζεις. Soph. Oed. C. 1201. ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῶν φίλον. Pac. 1075. 1106. Th. 1053. Plat. Phil. 12 C. ὅπη ἐκείνη φίλον, ταύτη προσαγορεύω.

347. Redde πάντως assuredly. Cf. Vesp. 603. ἔμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ κάναφανήσει etc. Ran. 260. ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοᾶξ.

348. Παρηγήθιοι frustra Bentl. prob. Kock. Fr. Com. II. 297.

376. δάκνειν probat Herwerden.

383. Cf. Eq. 761. πρὶν ἐκεῖνον προσικέσθαι σου πρότερον σὺ | τοὺς δελφίνας μετεωρίζου etc. Th. 380. περιθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.

385. Cf. Plat. Phaedr. 340 F. τί δήτα ἔχων στρέφει; Ran. 957. στρέφειν — τεχνάζειν.

396. οὐκ ἔνδον ὦν ἐστ' ἔνδον Cobet. Cf. Eur. Alc. 521. ἔστιν τε κοῦκέτ' ἔστιν.

401. Cf. Nub. 1245. ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαι σοι σαφῶς. Eur. Bacch. 1272. κλύοις ἄν οὖν τι κάποκρίναι' ἄν σαφῶς;

406. Cf. Aesch. Eum. 116. ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ. Eur. Fr. 115. τί ποτ' Ἀνδρομέδα περιάλλα κακῶν | μέρος ἐξέλαχον —; Χολλείδης est apud Wordsworth. Athens p. 199.

410. Cf. Pher. II. 276. καθήμενον ὑψηλῶς ὑπὸ σκιαδείῳ.

415. τι τοῦ] τί του Mein. Müller. W. G. Clark.

418. ὀδί] Legerim ποτε.

426. δυσπινῆ — πεπλώματα] Diductis literis haec imprimantur.

428. ἀλλὰ μὴν κάκεινος ἦν conj. etiam Bergk. Recte. Cf. Aesch. Ag. 1652. ἀλλὰ μὴν κάγὼ πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν. Eur. Or. 1549. ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε λεύσω Μενέλεων δόμων πέλας. Schol. Nub. 361. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης etc.

430. Distingue sic, οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν —. Alioqui τὸν ἄνδρα scribendum fuisset. Cf. Pher. 6, 3. ἔχ' ἀτρέμ', ἐγῶδα, Χαῖρις. Eur. Ion. 988. οἶδ', ἦν (μάχην) Φλέγρα Γίγαντες ἔστησαν θεοῖς.

οἶδ' — Τήλεφον. Imprimatur sic.

437. Ipse malim 'πειδὴ κεχάρισαί μοι ταδί.

439. πτωχικὸν βακτήριον] Qu. πτωχικήν βακτηρίαν.

440. εἶναι σήμερον] εἰς τὸ σήμερον conj. Mein.

442. Cf. Nub. 479. ἔν' αὐτὸν εἰδῶς ὅστις ἐστὶ etc. Cratin. 56, 2. οἶσθ' ἦν λέγομεν. Stratt. II. 776. οἶσθ' ὧ προσέοικεν —; Men. 538, 1. ὅταν εἰδέναί θέλῃς σεαυτὸν ὅστις εἶ etc. Soph. Oed. R. 1008. οὐκ εἰδῶς τί δρᾶς. Phil. 238. ὅπως εἰδῶ τίς εἶ. Aj. 1259. μαθὼν ὅς εἶ. Oed. R. 1068. μήποτε γνοίης ὅς εἶ. Soph. Fr. 141, 3. ἐγῶδ'

δ φεύγεις. Eur. Hipp. 790. Herod. II. 121. 14. γνωρισθεῖς δς εἶη. Dem. 52, 7. ἐκέλευσε δεῖξαι δς εἶη.

446. καλῶς ἔχει μοι Antiphanes III. 90. εὖ σοι (pro μοι) γένοιτο apud Athen. V. 186 C. Postulari hic σοι ostendit oppositum Τηλέφω. Cf. Eur. El. 231. εὐδαιμονοίης, μισθὸν ἡδίστων λόγων. φρονῶ] νοῶ apud Athen. Quod recipiendum.

449 sq. Imprimatur sic, ἄπελθε λαῖνων σταθμῶν — δόμων.

452. λιπαρῶν τ'] λιπαρῶ σ' T. Halbertsma. Recte. Cf. Soph. Oed. R. 1435. τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν;

454. Leg. τοῦδ' ἔχει χρεία πλέκους. (Cf. Soph. Oed. R. 1435. Phil. 646. ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει. Eur. Fr. 233, 1. ἡμῶν τί δῆτα τυγχάνεις χρείαν ἔχων; Eur. Phoen. 928. οὐ γὰρ σῶν με δεῖ μαντευμάτων. Hec. 970. ἀλλὰ τίς χρεία σ' ἐμοῦ; Andr. 368. ὅτου τις τυγχάνει χρείαν ἔχων. Suppl. 115. τίνος χρείαν ἔχων; Med. 1319. εἰ δ' ἐμοῦ χρείαν ἔχεις. Aesch. Cho. 481. τοιάνδε σου χρείαν ἔχω. Pher. 130, 1. τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν σῶν ἀροτῶν — ἔτι χρεία; Arist. Th. 180. τοῦ χρείαν ἔχων; 1164. χρεία δὲ ποία τόνδ' ἐπεισφέρει λόγον;) Vel πλέκους ἔρωσ. Cf. Aesch. Suppl. 521. τῶν σ' ἔρωσ ἔχει τυχεῖν. Fr. 44, 2. Eur. Phoen. 625. καμὲ τοῦδ' ἔρωσ ἔχει. Soph. Fr. 690, 1. θανόντι κείνῳ συνθανεῖν ἔρωσ μ' ἔχει. Notanda articuli omissio, unde paratragediam hanc esse suspicari licet.

455. Qu. ἔρωσ μὲν οὐδεῖς. Vel χρεία μὲν οὐδεμί', ἀλλ' ὄμως θέλω λαβεῖν.

456. Cf. Eur. Hel. 452. ὀχληρὸς ἴσθ' ὦν, καὶ τάχ' ὠσθήσει βία.

459. κοτυλίσκη legitur Pher. 69, 4. κοτυλίσκος(?) Arist. Fr. 380.

461. οὐπω μὰ Δί'· οἴσθ' — (sic) Both. Mein. Recte.

469. φυλλεῖα] Qu. φύλλ' ἄττ'.

475. Post *Εὐριπίδιον* virgula distinguendum est. Cf. Pac. 1046. Lys. 890.

479. Cf. Soph. Fr. 217. πηκται — λύραι. Adesp. 255. πηκτὸς θάνατος. Herod. V. 16. 5. θύρης καταπακτιῆς. Pollux X. 27. ἢ ὡς Ἄρχιλοχος πακτῶσαι, τὸ κλείσαι. Grammaticus in Crameri Anecd. Ox. I. 226. 6. κλείω, ὅπερ οἱ Ἴωνες κλήω διὰ τοῦ ἢ καὶ Θουκυδίδης καὶ (καὶ οἱ?) τραγικοί.

487. Vulgatam frustra tuetur Green, qui, "Surely we may suppose that Dicaeopolis would have his say before laying his head on the block". Sed cf. 318. 365.

488. Post *χώρησον* plene distinguit Clark. 'I'm proud of my heart' vertit Munro. Cf. Av. 1744. Rhes. 245. ἄγαμαι λήματος.

490. Leg. ἀλλ' ἴσθι γοῦν.

503. κακῶς λέγω] κακορροθῶ Nauck. ad Eur. Fr. 712. ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ (Ach. 578.).

521. Cf. Phoenicem apud Athen. VIII. 359 E. χᾶλα λήψεται χόνδρον. Etiam hodie prope Megara in ora maritima, ut in Plinii tempore erant (XXXI. 7.), salinae sunt.

527. πόρνα δύο] Cf. ad Nub. 1182. Eq. 1350.

541. Cf. Antiph. 190, 13. ὄψου δὲ μηδὲν — εἰσπλεῖν μηδὲ γρῦ. Eubul. 37, 1. μετὰ ταῦτα θύνηων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει | ὑπογάστρι' ὀπιῶν. Nicostr. III. 279. Γαδειρικόν θ' ὑπογάστριον παρεσίτω. Ephipp. 8, 1. χόνδρος μετὰ ταῦτ' εἰσῆλθε. 15, 9. δασύπους ἄν τις εἰσέλθη, φέρε. Thuc. IV. 27. πυνθανόμενοι — σῖτος τοῖς ἐν τῇ νήσῳ ὅτι ἐσπλεῖ etc. IV. 39. τοῖς ἐσπλέουσι λάθρα διειρέφοντο. VIII. 90. 6. τὸν σῖτον — τὸν ὑπάρχοντά τε καὶ τὸν ἐσπλέοντα — πωλεῖν. Herod. VII. 23. σῖτος δὲ σφισι πολλὸς ἐφοῖτα.

542. ἀπέδοτο δήσας Hamaker. Fabula Cratini fuit Σερίφιοι.

543. Diductis literis imprimatur.

549. τροπωτήρων] ποτηρίων Hamaker. κάδων δονουμένων ingeniosa et probabilis est Bergkii conjectura. κάδων πιτουμένων sagaciter Kock. Ver. p. 237. (ut σιτίων μετρουμένων, Παλλαδίων χρυσουμένων), coll. Fr. 265. ἀλλ' ἐς κάδον λαβῶν τιν' οὔρει πίτινον. De quo picis usu v. Plin. H. N. XIV. 17. 127—135. XV. 61. 62. XXXI. 68. 113.

553. θαλαμιὸς (non θαλάμιος), quod mireris, scribi jubet Arcadius p. 40, 13. Cf. Soph. Fr. 949.

554. Scribendum αὐλῶν, κελουστῶν. Non enim ηὔλων οἱ κελουσταί, sed ἐκέλευον. Cf. Plut. Alc. 32. αὐλεῖν μὲν εἰρεσίαν τοῖς ἐλαύνουσι Χρυσόγονον, κελεύειν δὲ Καλλιππίδην.

555. ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἄν ἐδραῖτε] ταῦτ' ἄν, σάφ' οἶδ', ἐδραῖτε Euripidem scripsisse arbitratur Wecklein. Imprimatur sic, τὸν δὲ — ἐνι.

556. ὑμῖν, ni fallor, scripsit Euripides: ipsius enim Telephi videntur esse verba. Cf. ad Eur. Fr. 711.

559. ὄνειδισας (sic) Laur. 2. Qu. ὄνειδίσαι.

563. οὔτι χαιρών Bendl. Mein. Recte. Cf. Ran. 842. Vesp. 186. Pl. 64. Soph. Oed. R. 363.

564. εἰ θενεῖς] Qu. ἦν θένης. Cf. ad Ran. 594.

569. Cf. Aesch. Fr. 181. καὶ ταξιάρχας [καὶ στρατάρχας] καὶ ἑκατοντάρχας ἔταξα.

571. τις ἀνύσας] Leg. τι ἀνύσας.

577. Diductis literis imprimatur.

580. Cf. Soph. Phil. 580. οὐκ οἶδά πω τί φησί.

601. Corrigendum οἶος σύ. Frequens haec corruptela in libris. Cf. Dem. p. 613. τοὺς οἶόσπερ (οἶουσπερ al.) οὔτος. Aeschin. 48. κιναίδους οἶουσπερ (leg. οἶόσπερ) σύ. Xen. Hell. I. 4. 16. τῶν οἶωνπερ (leg. οἶόσπερ) αὐτὸς ὄντων. Contra in v. 703. ἄνδρα κυφὸν ἠλίκον Θουκυδίδην nihil opus est correctione ἠλίκος Θουκυδίδης, quum de ipso Thucydide agatur. Eandem ob causam in Eccl. 465. ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἠλίκοισι νῶν nil mutandum, quum de se ipsis tantum loquantur duo senes. In Hermippi loco II. 415. correxerim τὴν κεφαλὴν ἔχει | ὄση κολοκύντη. Et sic in omnibus hujusmodi locis. Quod si sincerum est οἶους σὺ, conferri potest attractio

qualis est infra 677. ἀξίως ἐκείνων ὧν ἐνανμαχήσαμεν. Herod. III. 100. σπέρμα ὅσον κέγχρος τὸ μέγαθος.

603. Malim πανουργ. (sic). Confer σπουδαρχίδης Eurpol. Fr. 234.

610. Cf. 694. γέροντ' ἀπολέσαι πολὺν ἄνδρα περὶ κλεψύδραν. Pl. 628. γέροντες ἄνδρες. 658. ἀνὴρ γέρων. Ran. 138. ἀνὴρ γέρων. Cratet. 14, 2. ἀνὴρ γέρων. Pher. 74. ἀνὴρ γέρων ὧν. Pher. 82, 3. ἀνὴρ γέρων. 285. ἀνὴρ γέρων ἀνόδοτος. 292. Plat. Crit. 49 A. γέροντες ἄνδρες. Eur. Her. 466. γέροντος ἀνδρός. Fr. 512. γέρων ἀνὴρ. 319, 4. πρεσβύτης ἀνὴρ. 804, 1. ἀνδρὶ πρεσβύτη. 807. πρεσβύτης ἀνὴρ.

613. Cf. Euthycl. com. 1, 1. οἶδεν (εἶδεν al.).

625. Qu. πωλεῖν ἀγοράζειν θ' ὡς (gl. πρὸς) ἐμὲ etc.

627. Malim τοὺς ἀναπαίστους.

628. Lege ἐξ οὗ τε, quod in anapaestis recte se habet. Cf. Eur. Fr. 1094, 7. ἐξ οὗ τ' (sic Nauck. ἐξ οὗ γ' vulg. ἐξ ὅτ' et ἐξ ὧτ' al.) ἔκρινε Κύπριον Ἀλέξανδρος θεὸν etc. Metagen. II. 751. αἶ τε τάχιστα etc. (in v. her.). Simonid. Amorg. 6, 117.

635. μήθ' — μήτ' —] Corr. μηδ' — μηδ' —.

642. ταῦτα ποιήσας] ταῦτ' οὖν παύσας (coll. 634.) malit T. Halbertsma. Possis etiam ταῦτ' οὖν δράσας.

646. Cf. Eq. 530. οὕτως ἠνθῆσεν ἐκεῖνος. Vesp. 349. οὕτω κίτῳ — περιελθεῖν. Pl. 578. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρῶγμ' ἐστὶ δίκαιον (τὸ χρηστόν?). Av. 522. οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἀγίους τ' ἐνόμιζον. Antiph. 238, 4. ἂν δ' ἔλθῃ ποτὲ, | ἀνιώμεθ' οὕτως ἐσμέν ἀχάριστοι φύσει. 273, 3. οὕτω σφόδρ' ἦν ἀρχαῖος. Eur. Fr. 813, 9. οὕτως ἔρωσ βροτοῖσιν ἔγκειται βίου.

650. βελτίους τε φανεῖσθαι (superiores fore) Kock Ver. p. 166., coll. Pac. 864. εὐδαιμονέστερος φανεῖ τῶν Καρκίνου. Lys. 1024. Plat. Apol. 33 A. διὰ παντὸς τοῦ βίου τοιοῦτος φανοῦμαι. Xen. Anab. III. 1. 24. φάνητε — ἄριστοι.

651. καὶ τῷ πολέμῳ] Fort. κὰν τῷ πολέμῳ.

665. ἔντονον] Cf. Eur. Hipp. 118. ὑφ' ἥβης σπλάγγνον ἔντονον φέρων. Cycl. 605. ἐντόνως (tenaciter). Eur. Fr. 293, 1. ὦ παῖ, νέων τοι δραῖν μὲν ἔντονοι (εὐτονοι temere Nauck.) χέρες, etc. Soph. Fr. 881. ὅταν τις ἄδη τὸν Βοιώτιον νόμον, | τὰ πρῶτα μὲν σχολαῖον, εἶτα δ' ἔντονον (εὐτ. vulg.). Athen. XIV. 647 E. τριῖπον εὐτόνως (l. ἐντόνως). οἶον] Leg. οἶος.

685. ὁ δὲ νεανίας ἐπ' αὐτῷ Kock Ver. p. 204., qui "Non duos homines significari, causidicum alterum qui causam agat, alterum qui litem seni intenderit et causidicum sibi adjunxerit, sed unum adolescentulum" monet. Qu. ὁ δὲ νεανίας ἐφ' ἡμᾶς (vel ἐπ' αὐτὸν, vel ἔτ' ὧν καὶ) etc.

686. Malim στρογγύλοισι ῥήμασι.

692. Delenda virgula post ἀπολέσαι (arcte enim cohaerent verba γέροντα πολὺν ἄνδρα), addenda post εἰκότα.

700. Cf. Ran. 490. ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ προσέτι' ἀπειρησάμην. Alex. III. 450. αὐταὶ δ' ἀδικοῦσι καὶ πρὸς ἐγκαλοῦσ' ἔτι. Herod. V. 61. 3. Ἀχαιίης (Ἀχαιίης, Ἀχαιῆς S.) Δήμητρος ἰρόν τε καὶ ὄργια.

710. Leg. κατεπάλαισε μὲν γ' ἄν. Cf. Vesp. 564. οἱ μὲν γ' — οἱ δὲ — οἱ δὲ —. Nub. 1382. Ran. 907. Eur. Fr. 901, 4. πρῶτα μὲν γε τοῦθ' ὑπάρχει.

711. Cf. Eq. 287. κατακεκράξομαί σε κράζων.

717. Cf. Aeschin. I. 184. Σόλων τοὺς προαγωγούς γράφεσθαι κελεύει, κἄν ἀλῶσι, θανάτῳ ζημοῦν.

718. Leg. τὸν γέροντα μὲν γέροντι —. Qu. τὸν δὲ νεανίαν (— —) νέω, αὐτὸν νέον δὲ γ' αὖ νέω. Sic Xen. Mem. II. 3. 16. ὁδοῦ παραχωρῆσαι τὸν νεώτερον πρεσβυτέρῳ (non τῷ πρ.).

731. Legendum utique χοιρίδι'. Cf. ad Th. 289. Nub. 92. ὄρῃς τὸ θύριον (θυρίδιον R. V. aliique multi) τοῦτο —; Sic ἀραχνίδιον in ἀράχνη transiit Pher. II. 325. Cratin. II. 129. Plat. com. II. 620. Nicoph. II. 849.

733. ἄκουε δὴ πότεχέ τ' ἐμὴν — Cobet. Cf. Eq. 1014. ἄκουε δὴ νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί. Pher. II. 340. ἀλλ', εἰ δοκεῖ σοι, πρόσεχε τὸν νοῦν κἀκροῶ.

743. Cf. Eurpol. Fr. 62. ἀπρασία. Cf. v. δύσπρατος (Δύσπρατος Antiphanis fabulae titulus fuit).

755. ἔπραττον] Leg. ἔπρασσον.

756. ὅπως — ἀπολούμεθα] Fort. ἀπολούμεθα. Cf. ad Nub. 739. 1199. ἴν' ὡς (ὅπως A. R. V. etc.) τάχιστα τὰ προτανεῖ' ὑφελοίατο. Aesch. Suppl. 465. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν (θέλω Naber). τάχιστα καὶ κάκιστ'] Cf. Prom. 959. αἴσχιστα καὶ τάχιστα.

770. Cf. Alciph. II. 4. 10. ἀπιστίας (ὑπ' ἀπ.?) κλαίουσα καὶ ποτινωμένη.

772. Leg. θυμιτάων aut θυμιτέων (a θυμίτης).

775. Cf. Eq. 1203. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλίμμ' ἐμόν. Aesch. Eum. 711. χρησμούςς τοὺς ἐμούςς τε καὶ Διός. Eur. Bacch. 59. τύμπανα ῥέας τε μητροῦς ἐμά θ' εὐρήματα. 1277. ἐμῆ τε καὶ πατροῦς κοινωνία. Herc. 855. τά θ' Ἑρας κἀμὰ μηχανήματα.

777. Qu. φώνει δὴ ταχέως τὸ, χοιρίον.

778. Qu. οὐ χρεώ τν σιγᾶς.

791. Qu. κἀναχνοάδδῃ —. Suspecta mihi est forma verbi χνοαίνομαι. Facilis corruptio fuit propter praec. παχυνθῆ.

800. Cf. ad Pac. 187. Ran. 1220. Vesp. 1369. Nub. 214. 1192.

803. Cf. Ran. 1454. τί δαὶ λέγεις σύ; Fr. 569, 14 K. Av. 136. τί δαὶ σύ;

819. Leg. φαίνω. Cf. 912. 917. Eq. 278. τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ ἠδεικνυμι καὶ φήμ' ἐξάγειν etc.

824. Cf. ad Eq. 1196. Ran. 206.

835. "In codicum lectione (παίειν ἐφ' ἄλλ τὰν μᾶδδαν) neque infinitivi forma neque praepositio neque singularis numerus ἀλλ

suspicione caret" (Herwerden). Qui ipse παῖεν ἐπιπάσταν (ἐπί-
παστον voluit, opinor) μᾶδδαν conjicit. Offendit praeterea arti-
culus τὰν ante μᾶδδαν. Corrigendum suspicor παῖεν (aut παῖεν)
ἐφ' ἄλοῖ (ἄλεσι, ἄλεσσι) μᾶδδαν. Attica forma est ἄλοῖ, Dorica, opi-
nor, ἄλεσσι ut ῥίπεσσι, etc.

842. πημανεῖ τι] Cf. ad Ran. 361.

849. αἰὲ κεκαρμένος] Qu. αὖ κεκαρμένας. Cf. Eq. 1268. μηδὲ
Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν. Aut ἀποκεκαρμένος. Cf. Clem.
Alex. Paed. III. 3. 15. κουρὰς ἀγεννεῖς καὶ πορνικὰς ἀποκειρόμενοι.
Incert. apud Phot. p. 517, 15. σκάφιον ἀποκεκαρμένην. Sed prae-
stat correctio εὖ κεκαρμένος. Cf. Ephipp. 14, 6. εὖ — μαχαίρα
ξύσι' ἔχων τριχώματα.

863. ὀστίνοις] Correxerim ὀστίοις Boeotice pro ὀστέοις.

864. Qu. οὐκ ἐς κόρακας —; Cf. ad Ran. 607.

867. Cf. Xen. Apol. 4. ἐπιχαρίτως εἰπόντας ἀπέλυσαν.

872. Cf. Pac. 1354. ὦ χαίρετε χαίρει' ἄνδρες, etc.

879. Qu. δίκτυες (Herod. IV. 192. 2.).

884. ἔκβαθι τεῖδε Mein. Leg. ἔκβαθι τυῖδε —. Cf. Sapph.
Fr. 1, 5. ἀλλὰ τυῖδ' ἔλθ', αἴ ποκα κᾶτέρωτα. Cf. Hesych. λαγαρί-
ται· μετριεύεται. Quod Boeoticum videtur esse.

893. ἔκφερ' etiam Green, qui rogat, "Why should the eel be
taken in when the brazier was to be brought out?"

894. Fort. ἐντετευτλιδωμένης (α τευτλῖς, Diph. 47 K.).

900. Cf. Dionys. com. III. 553. ἐν Ἀθήναις. Philem. 91, 6.
ἐνταῦθ' ἐν Ἀθήναις, ἐν Πάτραις, ἐν Σικελία. Eubul. 74, 2. ἐν ταῖς
Ἀθήναις. Pind. P. VIII. 79. ἐν Μεγάροις. Sic ἐν Ἀργεῖ (Eq. 463.
Eur. Iph. A. 1267.), εἰς Ἀθήνας Antiph. 168, 1.

912. Non dicebant Attici τί κακὸν μαθῶν; sed simpliciter τί
μαθῶν; φαίνω] Cf. Eq. 278. τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ ἕδεικνυμι
καὶ φήμ' ἐξάγειν — ζωμεύματα.

914. Cf. Straton. 1, 17. σφόδρ' ἠγανάκτησ' ὥσπερ ἠδικημένος.

927. Cf. Pac. 959. φέρε — τόδ' ἐμβάψω λαβῶν. Ran. 1504.
καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων. Soph. Fr. 323, 2. ἦν — αὐτῷ τὴν
βλάβην προσθῆ φέρων.

931. Cf. Ran. 905. οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖτον | ἀστεῖα etc. Soph.
El. 1296. οὕτω δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ ἕπιγνώσεται.

933. λάλον τι] Leg. σαθρὸν τι. Cf. Plat. Theaet. 179 D. τὴν
φερομένην ταύτην διακρούοντα εἴτε ὑγιᾶς εἴτε σαθρὸν φθέγγεται.

947. Lege μέλλω γὰρ συνθερίδδεν, i. e. συκευάζεσθαι, συνα-
sari. Cf. Anecd. Bekk. p. 515, 8. εἰς τὰς συνθέσεις (Angl. for the
packing) τῶν ἀμφορέων εὐχρηστεῖ ἢ τῶν στοιβῶν παρένθεσις.

954. Lege ἴθι νυν (gl. δὴ) ὑπόκνυτε τὰν τύλαν, Ἰσμήνιχε. Cf.
ad Ran. 1378.

955. ἀποίσεις Herw. Qu. ἀπάξεις, vel κομιεῖς μάλ'. εὐλα-
βούμενος] Leg. εὐλαβουμένως.

956 sq. ἀλλ' ὁμως | ἐν τοῦτο κερδανεῖς T. Halbertsma et Herw. Recte proculdubio.

966. Fort. οὐδ' ἄν —] Cf. ad Nub. 108.

967. Leg. ἐπὶ ταρίχει —. Cf. Fr. 528. ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γέλωτα κατέδομαι.

968. ἦν δ' ἀπολιγαίνῃ] Qu. ἦν δέ τι λιγαίνῃ. Cf. 933. φοφεῖ λάλον τι καὶ πυρορραγές.

981. Πραξιλλῆς scolia παροίγια cmmemorantur ab schol. ad Vesp. 1240. παροίγιοι ᾠδαὶ ibid. 1222.

988. Cf. Calli. com. 12, 1. τί δὴ σὺ σεμνοῖ καὶ φρονεῖς οὕτω μέγα; Soph. Aj. 1120. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ μικρὰ (σ μικρὸν Cobet.) φρονεῖν. Eur. Her. 387. οὐ μικρὸν φρονῶν. Hel. 932. ἔστειχε μείζω (μείζον Cobet.) τῆς τύχης φρονῶν πολὺ. Hipp. 6. ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα. 446. ὄν δ' ἄν — φρονοῦνθ' εὖρη μέγα. Eur. Fr. 148, 2. μέγα φρονοῦσι δ' οἱ λόγοι. Fr. 735, 2. λαβὼν δέ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα. Chaerem. Fr. 26. πρὶν γὰρ φρονεῖν μέγ' εὖ φρονεῖν ἐπίστασο. Xen. Symp. III. 9. ἐπὶ πενίᾳ μέγα φρονῶ. IV. 50. ἠρώτων — τί — μέγα ἐπ' αὐτῇ φρονοίῃ. Isocr. p. 169. μέγα φρονοῦμεν ἐπὶ τῷ βέλτιον γεγονέναι τῶν ἄλλων. Fort. μέγα τι δὴ φρονεῖ.

993. Cf. Alex. 200, 1. τεθαύμακα. 214, 3. πεφρόντικεν. Anaxil. 22, 19. καταπέπωκε. Diph. 32, 24. ἤρπακας.

994. Cf. Eq. 619. ἐγὼ μοι δοκῶ κἄν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν. Plat. Phaedr. 230 E. ἐγὼ μὲν μοι δοκῶ κατακεῖσθαι (κατακείσεσθαι recte Cobet.). Euthyd. 288 C. ἐγὼ οὖν μοι δοκῶ ὑφηγήσασθαι (ὑφηγήσεσθαι recte Heind. Cobet.). Theophr. Char. 8. δοκῶ μοί σε εὐωχῆσειν καινῶν λόγων. Vesp. 171. 250. Ran. 1421. Qu. τρία δοκῶ μοι ἔτ' ἄν ἐμβαλεῖν.

998. Cf. Theocr. II. 56. ἅπαν (in arsi). Men. 129, 5. ἐπὶ τὸ πῦρ | ἅπαν (ᾠ) ἐπιτεθέν. Eur. Fr. 893, 3. τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν (ᾠ) ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν. Trag. adesp. 538. τὸ νεὸν ἅπαν (ᾠ) ὑψηλὸν ἐστι καὶ θρασύ. Bekk. Anecd. 416, 11. ἅπαν . . . οἱ Ἀτικοὶ ἐκτείνουσι τὴν ὑστέραν. Hic in thesi recte corripitur posterior.

ἅπαν ἐν κύκλῳ] Cf. Eq. 170. ἀπάσας ἐν κύκλῳ.

1006. τὰ λαγῶα, ταχέως —] Malim sic, τὰ λαγῶα ταχέως, —.

1021. Cf. Lys. 671. εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν κἄν μικρὰν λαβὴν.

1063. δεῦρο] τουτὶ Herw., cui glossema videtur δεῦρο. Qu. θᾶττον.

1064. Qu. οἶσθ' ὡς ποιήσει τοῦτο. Cf. Menand. 916. οἶσθ' ὅ τι ποιήσον.

1077. Cf. Plut. Per. 30. εἰς τὴν Μεγαρικὴν ἐμβαλοῦσι. Mor. p. 540 E. εἰς τὴν Λακωνικὴν ἐνέβαλον.

1078. Cf. Ran. 754. ἐμβαλέ μοι τὴν δεξιάν.

1088. κατακωλύεις] Leg. σὺ κωλύεις.

1093. Qu. τὸ “φίλταθ' Ἀρμόδιε” πάλαι. Vel τὸ “φίλταθ' Ἀρμόδι” ἄδεται. Cf. Antiph. III. 5. παιὰν ἦδετο.

1096. Cf. Pher. 52. *συσκευασάμενος δεῖπνον εἰς τὸ σπυρίδιον | ἐβάδιζεν ὡς πρὸς ᾽Ωφέλην (᾽Ωφελίωνα?)*. Anaxil. 29. *σκεύαζε, παῖ, τοῦψάριον ἡμῖν*. Plat. Theaet. 175 E. *στροματόδεσμον μὴ ἐπιστάμενος συσκευάσασθαι*. Athen. VIII. 365 A. *τοῦτο δὲ σαφῶς δηλοῖ τὸ ἀπὸ σπυρίδος δεῖπνον, ὅταν τις αὐτὸς αὐτῷ σκευάσας δεῖπνον καὶ συνθῆεις εἰς σπυρίδα παρά τινα δειπνήσων ἴη*. Latinis 'sportula coena'. *Legē σύγκλειε, παῖ, δεῖπνόν τε συσκεύαζέ μοι*.

1111. *Scribendum τριχοβρῶτες (sic) potius quam τριχόβρωτες*.

1130. Cf. Soph. Fr. 155. *ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς | ἔνδηλος (l. εὐ-δηλος) ἔν σοι*.

1137. *τὸ δεῖπνον] τὸν δεῖνον (δῖνον)* Herw. Muller. 'τὸ τυλεῖον T. Halbertsma. Cf. Pind. P. IX. 19. *δείπνων (δείνων Bergk.)*.

1146. Cf. Eq. 546. *αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον etc.* Nub. 416. *μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν μήτ' ἀριστῶν ἐπιθυμεῖς*. 647. *ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν*. Vesp. 982. *ἔς κόρακας ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστὶ τὸ ῥοφεῖν*. 1066. *ἀλλὰ κἄν τῶν λειψάνων δεῖ τῶνδε ῥώμην*. 1487. *πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥύμης*. 1525. *ἐκλακτισάτω τις, ἵνα | ῥίπτοντος ἄνω σκέλος ὤζωσιν etc.* Pac. 699. *κέρδους ἕκατι κἄν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι*. Ran. 495. 1066. *ἀλλὰ ῥακίοις etc.* Pl. 51. *οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμός εἰς τοῦτο ῥέπει*. 1065. *ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη*. Eurpol. 306. Theopomp. 43. *τούτων ἀπάντων ὁ ῥαχιστῆς Δημοφῶν*. Plat. 138. Pher. 108, 29. Herm. 82. Pher. 152. Plat. 111. Herm. 36. Cratet. 4. Antiph. 124. 231. Eriph. 2. Eriphipp. 24. Nicochar. Fr. 15, 1. *εἰς αὔριον δ' ἀντὶ (ῖ) ῥαφάνων ἐψήσομεν etc.* Diph. 874. *ῥόδα, ῥαφανίδας, θερμοκνύμους, στέμφυλα*. Men. 142, 3. *αὕτη συνύφαινε (-εν vulg.) ῥυπαρῶς διακειμένη*. 716, 2. *ἄκαρπος οὗτός ἐστ' ἀπὸ ῥίζης κλάδος*. Com. adesp. 400. *ἀντὶ ῥαφανίδος ὄξυνθύμι' εἰσορῶν*. Aesch. Eum. 190. *ὑπὸ ῥάχιν παγέντες*. 232. *ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι*. 781. *στενάζω; τί ῥέξω;* Soph. Fr. 21. *κατὰ ῥάχιν | ἤλαννε παίων*. Prom. 713. *χρίμπτουσα ῥαχίοισιν*. 932. *τοιιάδ' ἐκρίπτων (τοιιάδε ῥίπτων Elmsl.) ἔπη*. 992. *πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ*. 1023. *διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος*. Sept. 92. *τίς ἄρα (ἄ) ῥύσεται —; 105. τί (ῖ) ῥέξεις;* Ag. 407. *βέβακε (ἔ) ῥίμφα διὰ πυλᾶν*. Soph. Oed. R. 1146. *τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοῦργον εἰς ἐμὲ ῥέπον*. Soph. Fr. 19. *κέστρα σιδηρᾶ πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν etc.* Fr. 499, 4. *λεπταῖς ἐπὶ ῥοπαῖσιν (l. λεπτῆς ἐπὶ ῥοπῆς γὰρ) ἐμπολὰς μακρὰς etc.* Fr. 873, 1. *ἔδέξατο ῥαγεῖσα Θηβαία κόνις*. Eur. Hipp. 459. *οὐ δ' οὐκ ἀνέξει; χρῆν σ' ἐπὶ ῥητοῖς ἄρα κτλ.* El. 772. *ποιῶ τρόπῳ δὲ καὶ τίνι ῥυθμῷ φόνου | κτείνει etc.* Hel. 1090. *μέγας γὰρ ἀγὼν καὶ βλέπω δύο ῥοπάς*. Iph. T. 253. *ἄκραις ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρον*. Eur. Fr. 362, 15. *ὡς θεῶν τε βωμούς πατρίδα τε ῥνώμεθα*. Fr. 397. *θεοῦ θέλοντος κἄν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις*. Fr. 384. *ὀμμάτων δ' ἄπο | αἰμοσταγῆ προησιῆρε ῥεύσονται κάτω*. Rhés. 73. Chaeremon. 14, 9. *ἢ δὲ ῥαγέντων χλανιδίων ὑπὸ πτύχας | ἔφαινε μηρόν*. Trag. adesp. 201. *πόντια ῥάκη (sic Nauck.)*. 325. *ὅς με ῥάκη τ' ἠμπέσχε*

κάξηνάγκασε | πτωχὸν γενέσθαι etc. 394, 1. Simonid. Amorg. 6, 2. ἐσθλῆς ἄμεινον οὐδὲ ῥίγιον κακῆς. Eupol. 252, 3. νῦν δὲ ῥύπου γε δύο τάλαντα ῥαδίως. Antiph. 217, 12. σίζει κεκραγῶς, παῖς δ' ἐφέστηκε ῥανῶν | ὄξει. Alex. 73. οὐδὲ (f. οὐδ' ἄν) ῥόαν γλυκεῖαν ἐκ τῆς δεξιᾶς | δέξαιτ' ἄν αὐτῶν. Anaxil. 19, 4. ἀκροκώλι' ἔψειν, ὦτια, ῥύγχη, πόδας. Epigen. 5, 3. ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία, ῥυτὰ τέτταρα. Eriph. 2, 10. τίθημι· λογιόμην γάρ· Α. αὐται δὲ ῥόαι (ῥόαι γ' Α. fort. αὐται δ' αἱ ῥόαι). In anapaestis vel in thesi producitur syllaba brevis ante ῥ inceptivum, ut in Ran. 1059. etc.

1150. Ut in re incerta vulgata retinenda videtur.

1157. Cf. Pherecr. 108, 13. σχελίδες — ἐπὶ πινακίσκοις (πινακίσκων al. sc. παρέκειντο). 108, 17. καὶ πλευρὰ — παρέκειτ' ἐπ' ἀμύλοις (ἀμύλων al.) καθήμενα. Telecl. 1, 7. 32, 2. Philem. 17. ὀλκεῖον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον. Alex. III. 502. ἐφ' ἧς ἐπέκειτ' οὐ τυρὸς etc. Athen. IV. 137 E. ἐπὶ τῶν τραπεζῶν τιθέναι τυρὸν etc. Telecl. II. 370. λαγῶις ἐπ' ἀμύλω καθημένοις.

1166. S. Luc. Ev. XXII. 50. καὶ ἐπάταξεν εἰς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον.

1184. 1185. Diductis literis imprimantur.

1185. λείπω φάος τόδ'· οὐδὲν οὐκέτ' εἴμ' ἐγὼ Mein. λείπω φάος τὸ κοινόν· — F. W. Schmidt, coll. Aesch. Prom. 1092. ὦ πάντων αἰθῆρ κοινῶν φάος εἰλίσσω. Men. Fr. 470, 4. τὸν ἥλιον τὸν κοινόν. Fr. 658. Leg. λείπω φάος τόδ'· οὐκέτ' οὐδὲν εἴμ' ἐγώ. (Cf. Aesch. Fr. 6, 4. ἥξουσ' ἐκ σκοτοῦ τόδ' εἰς φάος. Soph. Phil. 633. ἥλιον τόδ' εἰσορᾶν φάος. Hipp. 57. φάος λοίσθιον βλέπων. Eur. Fr. 318, 1. γύναι, φίλον μὲν φέγγος ἥλιου τόδε. Fr. 533, 1. τερπνὸν τὸ φῶς τόδ'. Fr. 816, 11. πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἥλιου. Eq. 1243. οἴμοι κακοδαίμων, οὐκέτ' οὐδὲν εἴμ' ἐγώ. Eur. Alc. 387. ὡς οὐκέτ' οὔσαν οὐδέν.) Ita etiam Nauck.

1207—8. τί με σὺ δάκνεις;] Fort. τί σὺ με —; Sed cf. 993. ἦ πάνυ γερόντιον ἴσως νερόμικας με σύ.

1212. ἰὼ ἰὼ παιῶν παιῶν] Malim ἰῆ ἰῆ —. Cf. Av. 1762. ἰῆ παιῶν. Pac. 453. ἰῆ παιῶν, ἰῆ. Th. 311. ἰῆ παιῶν, ἰῆ παιῶν. Lys. 1291. Unde ἰηπαιωνίζειν Eq. 408. ubi vide notam meam.

1217. Cf. Telecl. 1, 7. οἱ δ' ἰχθύες — παρέκειντ' ἐπὶ ταῖσι τραπέζαις.

1222. Fort. ἐς τὰ Πιττάλου. Cf. Vesp. 1432. παράτρεχ' (ταχὺν τρέχ'?) ἐς τὰ Πιττάλου. Pl. 84. ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι. Pac. 1154. ἐξ Ἀίσχινάδου. Dem. p. 1259. ἐγγὺς τῶν Πυθόδωρου. Herod. II. 122. ἐς Δήμητρος. Sed sequens ὡς τοὺς κριτὰς correctioni ἐξενέγκανθ' ὡς τοὺς Πιττάλου favere videtur.

1228. εἶπερ καλεῖς] Leg. εἶπερ κρατεῖς γ'. Cf. Vesp. 1515. ἦν ἐγὼ κρατῶ.

1232. σὴν χάριν] Cf. ad Ran. 109.

EQUITES.

9. Cf. ad Soph. Fr. 480, 3.
19. Scrib. μὴ 'μοί γε, μὴ 'μοί. Cf. Nub. 84.
32. Qu. ποῖον βρέτας πρὸς ἑτεόν; ἡγεῖ γὰρ θεούς; Cf. Aesch. Sept. 185. βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν; 95. 211.
74. οὔτος] Malim αὐτός.
89. Cf. Vesp. 1412. ἄληθες, οὔτος;
- Qu. κρουνοχυδαιόληρος. Cf. Eust. p. 927, 56. ἐπὶ χυδαιότητι καὶ φλυαρίᾳ σκωπτόμενος. Sed verum videtur κρουνοχυτρολήμαιος (aut κρονικο —), i. e. a water-drinking noodle. Cf. Pl. 581. ὦ Κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω. Nub. 327. λημᾶ κολοκύνταις. Et χύτραις λημαν dixit nescioquis.
99. Recte se habet καταπάσω. Cf. Pher. 168. μηδὲν κοτυλίξειν, ἀλλὰ καταπάττειν χύδην.
101. ὡς εὐτυχῶς] Fort. ὡς εὐτυχῶ δ' —.
106. Excludit T. Halbertsma.
107. OI. B. praef. T. Halbertsma.
129. Cf. Herod. VIII. 52. 1. στυπεῖον (al. στυπεῖον, στυπίον) περὶ τοὺς δίστους περιθέντες. Fr. 871 Bl. στύππαξ.
147. κατὰ θεῖον] Leg. κατὰ δαίμον? Cf. Av. 544.
166. Cf. Vesp. 590. ἡ βουλή χῶ δῆμος.
229. ξυλλήπεται] Fort. ξυλλήψομαι.
259. τοὺς ὑπευθύνους] τοὺς ὑπηκόους Naber.
271. ταύτη γ' ὑπέειπε T. Halb.
274. καὶ] ἢ Herw. ὡς recte idem. ὥσπερ] ὡπερ Kock. Herw. Aut ὡπερ aut ὄσπερ verum videtur.
312. Cf. Plat. Lys. 204 C. ἡμῶν — ἐκκεκώφωκε τὰ ὦτα.
326. Cf. Eur. Herc. 397. χερὶ καρπὸν ἀμέρξων.
342. λέγειν] Fort. βλέπειν. Cf. Soph. Ant. 1299. τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.
359. προσίεταιί με] Fort. προσίεμαι 'γώ. Sed cf. Vesp. 359.
362. σχελίδας] Fort. σκελίδας. Sunt enim σχελίδες βοῦς πλευρᾶ (schol.), σκελίδες τὰ περιμήκη τμήματα (Hesych.). Frequens harum vocum confusio est in codd. mss.
366. Cf. Aesch. Ch. 221. αὐτὸς καθ' αὐτοῦ τᾶρα μηχανορραφῶ.
367. Cf. Eur. Cycl. 367. δήσαντες δέ σε | κλωᾶ (l. κλωᾶ 'ν) τριπήχει.
378. Cf. Vesp. 423. ἐξείρας τὸ κέντρον.
380. κεχηνότος τὸν πρωκτόν] Qu. κεχηνότ' εἰς τὸν πρωκτόν. Cf. 78. Vesp. 1493. πρωκτὸς χάσκει. Ach. 104. χαυνόπρωκτι 'Ἰαοναῦ. Anaxandr. III. 185. τοῦ χάσκοντος διατειναμένη διὰ τοῦ πρωκτοῦ.
394. ἀφαύει] Leg. ἀφεύει. Cf. Th. 216. 236. 590. Eccl. 13. et ad Pac. 1141.

400. Cf. Eur. Alc. 765. τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν. Proverbium erat αἰεί τις ἐν Κύδωνος Zenob. II. 42. Cf. ad Fr. 260 D.

407. Ἰουλίδες memorantur Athen. VII. 304 F.

408. Cf. Callim. H. Apoll. 21. ὀππότε ἰὴ παιῆον ἰὴ παιῆον ἀκούση. Apoll. Rh. II. 704. καλὸν ἰηπαιήον ἰηπαιήονα Φοῖβον.

417. μαχεῖ Cobet. Cf. ad Vesp. 191. Av. 759.

424. Cf. ad 484. Eupol. Fr. 156, 2. μέχρι τῶν κοχωνῶν.

464. Anglice, from the carpenter's shop. Cf. Com. adesp.

694. οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις. Qu. ὡς ἀμαξουργός.

494. Cf. Trag. adesp. 152. ὦ Ζεῦ, γένοιτο καταβαλεῖν τὸν σὺν ἐμέ.

513. Cf. Theophr. Char. IX. τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τεθαύμακα τί ποτε βούλονται λογοποιοῦντες. Chamaeleon apud Athen. IX. 374 B. θαυμάζω οὖν πῶς ὁ Τηρεὺς διεσώθη. Athen. XIII. 587 C. περὶ ἧς ἄξιον θαυμάζειν πῶς περιεῖδον Ἀθηναῖοι etc.

526. ῥήξας (i. e. bursting forth) sagaciter Bury, coll. Herod. II. 99. εἰ γὰρ ἐθελήσει ῥήξας ὑπερβῆναι ὁ ποταμὸς ταύτη, κίνδυνος πάση Μέμφι κατακλυσοθῆναι ἐστι. ῥήξας in ῥεύσας mutasse librarium quem offenderet ῥήξας intransitive positum suspicari licet. Qu. πολλοῦ πλήθων ποτ' ἐπαίνου, coll. Hom. II. 11, 492. ὡς δ' ὀππότε πλήθων ποταμὸς πεδίοι κατεῖσι | χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρω, | πολλὰς δὲ δρυὺς ἀζαλέας πολλὰς δέ τε πεύκας | ἐκφέρεται (?), κτλ. Cum ῥεύσας — ἔρρει cf. Vesp. 1281. μαθόντα — ἐκμαθεῖν. 1022. ἀρθεῖς δὲ μέγας — οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρ' θείεις. 1033. ἑκατὸν δὲ κύκλω κεφαλαὶ κολάκων — ἐλιχμῶντο | περὶ τὴν κεφαλήν. Eur. Fr. 212, 3. δαιτὸς δὲ πληρωθεῖς τις ἄσμενος (αὐθις αὐ?) πάλιν | φαύλη διαίτη προσβαλὼν ἤσθη στόμα.

536. Cf. Eupol. 19. ἱερεὺς Διονύσου. Herm. 44, 2. τῷ Διονύσῳ.

539. Leg. κρομβοτάτου, i. e. καπυρωτάτου. V. Hesych. v. κρόμβος. Unde κρομβοῦν Diph. 90, 3.

540. Scribendum τοτὲ μὲν — τοτὲ (ut ὅτε μὲν — ὅτε δὲ), ut in Aesch. Ag. 100.

545. σωφρονικῶς] σώφρων ἦν T. Halbertsma. Ipse correxi σώφρων ἔστ' οὐδ'. Cf. Hermipp. II. 404. ἐς τὴν ναῦν ἐμπεδήσας.

546. Non magis liquet quid hic significant verba ἐφ' ἔνδεκα κώπαις quam cur ἔνδεκάκλιμος κεφαλὴ Periclis caput dictum sit.

580. μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις] Leg. εὔ τ' —.

627. ἤρειδε] Qu. ἤρειπε (praecipitabat) κατὰ τῶν ἰππέων | κρημνοὺς ἀνασπῶν. (Hom. II. 15, 356. ῥεῖ' ὄχθας καπετοῖο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων | ἐς μέσσον κατέβαλλεν. 12, 258. ἔρειπον ἐπάλλεις. 14, 15. ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν. Herod. I. 164. Xen. etc. Soph. Ant. 596.) Vel ἔρριψε. (Cf. Herod. I. 153. 4. ταῦτα ἐς τοὺς πάντας Ἑλλήνας ἀπέρριψε (ἔρριψε?) ὁ Κῦρος τὰ ἔπεα.)

628. ἐρείδων] Fortasse vitiosum. λέγων] Malim καλῶν vel potius καλῆ. Cf. Vesp. 483. ὅταν — ξυνωμότας καλῆ (ὕμᾱς).

631. Cf. Soph. Fr. 768. ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἑκταθῆ χαρᾶ.
Hesiod. VI. 58. 5. κόπτονται τε τὰ μέτωπα etc.

646. Cf. Eur. Fr. 1064, 4. γαληνίζει φρένα. Sic πελαγίζειν
(Herod. I. 184.), ἀτρεμίζειν, etc.

652. ὑπονοήσας] Leg. ἐπινοήσας.

698. εἰ μή σ' ἐκφάγω. Leg. ἦν μή σ' —. Cf. ad 700. 805.
Pac. 450. Fr. 201. Cratin. 28. εἴ (ἦν?) τις δ' ὑμῶν κάλλει προκοιθῆ.
Ἐκφάγω comice positum pro ἐξελάσω. Cf. Vesp. 1230. φήσει γὰρ
ἐξολεῖν σε — καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελαῖν.

707. Leg. ἐπὶ τῷ φάγοις ἡδιστ' ἂν;

711. Qu. καγὼ γέ σ' ἔλξω, vel ἐγὼ δέ σ' ἔλξω.

712. βάδιζε] An βαδίζω?

728. Fort. τίνες οἱ βοῶντες ταῦτά μ'; οὐκ ἀπὸ τῆς θύρας;

742. Similis corruptela invasit Vesp. 957. τί οὖν ὄφελος, τὸν
τυρὸν εἰ κατεσθίει; | ΒΔ. ὅτι σοῦ προμάχεται —, ubi corrigendum
ὁ τι; σοῦ προμάχεται —. Cf. Vesp. 1170. σκέψαι μ' ὅτω | μάλιστ'
ἔοικα —. | ΒΔ. ὅτω; δοδιῆνι σκόροδον ἡμφιεσμένῳ. Cf. Thuc.
IV. 29. τῶν τε ἐν Πύλῳ στρατηγῶν ἓνα προσελόμενος Δημοσθένην.

751. Cf. Aesch. Ag. 1436. ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἔμοι.

767. Cf. Aesch. Sept. 175. λυτήριοί τ' ἀμφιβάντες πόλιν.

781. Cf. Herod. IX. 27. 7. τοῦ ἐν (ἐν om. edd. vet.) Μαρα-
θῶνι ἔργου.

783. Cf. Vesp. 1040. κατακλινομένους ἐπὶ ταῖς κοίταις. Av.
836. οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν. Lys. 575. ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην —
ἐπὶ κλίνης.

786. Cf. Av. 1703. κείνων τῶν Φιλίππων.

793. ὄγδοον] Leg. ἑβδομον.

804. καὶ μισθοῦ] τοῦ μισθοῦ Naber. Recte, ni fallor.

814. Cf. Soph. Fr. 927. ὡς μήτε κρούσης μήθ' ὑπὲρ χεῖλος
βάλῃς. Proverbium apud Hesych. ὡς μήτε κρούσαι μήθ' ὑπὲρ
χεῖλος βαλεῖν.

822. Cf. Eupol. 74, 2. πολλοῦ μὲν οὖν δίκαια (πάσχεις).

834. Cf. Herod. I. 160. 1. ἐς Μυτιλήνην (sic M. Μιτυλήνην
plerique mss.). ibid. Μυτιληναῖοι (sic K. M. Μιτυλ. al.). Sic etiam
κηρύβια pro κυρήβια in codd. Cratin. 295.

853. νεανιῶν] νεανικῶν T. Halbertsma, coll. 611. ᾧ — νεανι-
κώτατε. Pl. 1137. κρέας νεανικόν.

856. Cf. Eur. Andr. 1121. παραστάδος | κρεμαστὰ τεύχη πασ-
σάλων καθαρπάσας.

857. κατ' ἂν λάβοιεν Lenting. προκαταλάβοιεν T. Halbertsma.

875. τσοουτονὶ δύνασθαι] Qu. τσοουτό σοι δύνασθαι.

877. Nomen Γρύλλος memoratur Diog. L. II. 6. 10. et alibi.

893. Pro “περιήμπεσχ’” corr. “περιημπέσχ’”.

1018. λάσκων] Fort. βάσκων (forma epica).

1036. ἀκούσας εἶτα —] Cf. Vesp. 49. Ach. 498.

1039. φυλάξαι Kock, coll. Nub. 850. Ran. 133.
1056. *θείη*] Optativus. Subjunctivus est Hesiod. Op. 554.
1070. Cf. 512. *ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησιν πολλοὺς* etc.
1131. Cf. Plat. Resp. II. 378 B. *ποιοῖ*. Charm. 159 B. *δοκοῖ*.
1163. Cf. Vesp. 763. *Ἄιδης διακρινεῖ πρότερον ἢ γὰρ πείσομαι*.
1179. Leg. *καὶ χόλικας ἦνυστρον τε* —. Cf. Ran. 576. *τὰς χόλικας κατέσπασας*.
1196. Cf. Av. 1414. *ὄδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται*. Lys. 65. *ἀτὰρ αἶδε καὶ δὴ σοι προσέρχονται τινες*.
1206. Leg. *ὑπερναυιδισθήσομαι*. Cf. *αὐθαδίζειν*, unde *αὐθάδισμα* Prom. 964.
1230. Qu. *φράζων ὑφ' οὗ χρεῶν ἔμ' —*. Cf. Eq. 138. *τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεῶν | ὑπὸ βυρσοπώλου*. Herod. VI. 84. 2. *ὡς χρέον εἶη αὐτοὺς πειρᾶν* etc. VII. 6. 7. *ἔλεγε — ὡς ζευχθῆναι χρεὸν εἶη* etc. IX. 46. 2. *χρεὸν ἔστι τοὺς Ἀθηναίους στήναι*. 46. 4. 54. 2. *ἐπείρεσθαι τε Πανσανίην τὸ (τί?) χρεὸν εἶη ποιέειν*. Aesch. Prom. 996. *φράσαι | πρὸς οὗ χρεῶν νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος*. Conjecturam meam *ὑφ' οὗ δεήσει μ' ἀνδρὸς ἠττιᾶσθαι μόνου* tacite recepit Merry. *Δεήσει legitur* Vesp. 612.
1239. Cf. Plat. Symp. 194 B. *βλέψαντος ἐναντία (ἐναντίον?) τοσοῦτω θεάτρῳ*.
1265. *μηδὲν εἰς Λυσιόστρατον*] Leg. *μηδ' αἰεῖ —*.
1267. *Nimis festinanter correxi μηδ' αἰεῖ Λυσιόστρατον* pro vulgata *μηδὲν ἔς —*, quae revocanda videtur.
1277. *ἔνδηλος*] Leg. *εὔδηλος*. Cf. ad Ach. 1129.
1281. *καὶ βούλεται*] Sensus postulare videtur *καῶλων μέτα*.
1302. Cf. Aesch. Cho. 526. *ἦ καὶ πέπυσθε τοῦναρ ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;*
1307. *εἰάν με χοῖ]* Leg. *εἰάν δέη*. Cf. Vesp. 221. *οὔκουν, ἦν δέη, | etc. 654. κῆν χοῖ σπλάγγνων μ' ἀπέχεσθαι*. Ran. 265. *κεκράξομαι γὰρ, | κῆν με δῆ (κῆν δέη?) δι' ἡμέρας*. Lys. 133. *κῆν με χοῖ (κῆν δέη?)*, διὰ τοῦ πυρὸς | *ἐθέλω βαδίσειν*. Eurpol. 4. *ἐγὼ τελῶ τὸν μισθὸν ὄντιν' ἂν χοῖ (με χοῖ Valck. qu. δέη)*.
1312. Cf. Xen. Oecon. 6, 16. *ἔδοξεν οὖν μοι ἀφέμενον τῆς καλῆς ὄψεως* etc.
1318. Cf. Pac. 555. *Παιωνίζειν* bis legitur Herod. V. 1.
1378. Dem. XVIII. 308. *ῥήματα καὶ λόγους συνείρει — σαφῶς καὶ ἀπνευστί*.
1387. *εἰς τὰρχαῖα δῆ]* Fort. *εἰς τὰρχαῖον αὖ*. Cf. Nub. 593. *αὐθις εἰς τὰρχαῖον — τὸ πρᾶγμα τῆ πόλει συνοίσειται*.

NUBES.

3. ἀπέραντον] Infinitum. Cf. Thuc. IV. 36. ἐπειδὴ δὲ ἀπέραντον ἦν (sc. τὸ πρᾶγμα) etc. Eur. Med. 213. ἐφ' ἄλμυρον πόντου κληῖδ' ἀπέραντον.

15. ξυνωρικεύεται] Mire formatum verbum. Qu. ξυνωριδεύεται (a ξυνωρίς). Cf. ἰππεύειν.

24. Leg. ἐξεκόπη. Cf. Av. 583. τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων.

30. Qu. τί χρέος ἔβα 'ς με; et in Euripidis loco τί χρέος ἔβα 'ς δῶμ'; Paratragoedia haec sunt.

35. φασιν] Leg. φασί μ'. Postulatur enim pronomen.

46. Cf. Vesp. 421. Φίλιππον — τὸν Γοργίου.

62. Cf. Fr. 612. ἐνταῦθα δὴ —. Thuc. IV. 22. Κλέων δὲ ἐνταῦθα δὴ πολὺς ἐνέκειτο. Xen. Cyr. I. 3. 7. ἐνταῦθα δὴ —.

87. Cf. Vesp. 761. τί σοι πίδωμαι; Eur. Or. 92. πίδοι' ἄν δῆτά μοί τι;

125. Leg. ἀνιππον ὄντ', ἀλλ' εἶμι. Requiritur enim participium ὄντα. Cf. Eq. 488. ἀλλ' εἶμι —. Aesch. Ag. 1327. ἀλλ' εἶμι —. Cho. 781. ἀλλ' εἶμι καὶ —. Eur. Suppl. 772. ἀλλ' εἶμ', ἴν' —.

131 Cf. Thuc. I. 72. ἔδοξεν αὐτοῖς — παριτητέα — εἶναι.

166. ὦ τρισμακάριος] Fort. ὦ τρισμακάριε. Cf. Vesp. 1512. ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας.

179. Cf. Vesp. 449. εὐρῶν τοὺς βότρους κλέπτοντά σε.

198. Cf. Eur. Hel. 824. θνήσκοιμεν ἄν· λαθεῖν γὰρ οὐχ οἶόν τέ μοι. Lucian. Icar. 21. οὐ δυνατόν ἐστί μοι κατὰ χώραν μένειν.

214. Cf. Eq. 128. καὶ πῶς; Οἱ. ὅπως; ὁ χρησμὸς ἀντικρως λέγει etc.

215. τοῦτο πάνυ] Legerim τοῦτό νυν.

268. Sic ἀλωπεκέη (Herod. VII. 75.).

271. Cf. Soph. Fr. 655, 2. νυκτός τε πηγὰς οὐρανοῦ τ' ἀναπνυχὰς, | Φοῖβον παλαιὸν κῆπον.

272. Cf. Soph. Fr. 479. 7. χαλκείοις ἦμα δρεπάνοις (anap.). 3. χαλκείοισι κάδοις δέχεται (anap.). Recte se habet πρόχουσι. Simplex enim dativus est χουσί, non χουσί.

274. Cf. Vesp. 273. τί ποτ' οὐ — ὑπακούει; Aesch. Cho. 725. ὦ πότνια χθῶν — νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον.

297. Lege αἰδεῖν, quae forma recte in anapaestis usurpatur. Cf. Soph. Fr. 693. βομβεῖν σοφιστῶν (tanquam μελισσῶν) σμῆνος ἄρχεται μέλη.

320. λεπτολογεῖν] Qu. λεπτολογεῖσθ'. Cf. Eupol. 431. μικρολογεῖσθαι.

325. κοίλων] ψιλῶν requirit Herwerden, ut sensus sit 'per loca nuda et consita.'

380. Recentioris aevi est ἐλελήθειν, quod metro postulatur Philem. IV. 38.

399. πῶς — δῆτ'] Cf. Eq. 17. πῶς ἄν οὖν ποτε | εἴποιμ' ἄν αὐτὸ δῆτα κομψευρικῶς; 810. οὐκ οὖν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ καὶ διαβάλλειν —; 871. 875. Vesp. 171. οὐκ οὖν — ἀποδοίμην δῆτ' ἄν;

407. ροίβδου] Leg. ροίζου. Cf. Av. 1182. ρύμη τε καὶ περοῖσι καὶ ροιζήμασιν. Aesop. Fab. 8. μετὰ πολλοῦ τοῦ ροίζου ἐπὶ κριὸν ἠνέχθη (κολοιός).

409. Si verum est ὀπτῶν, cf. Plat. com. 23. λαβὼν οὖν | τὸν σκύλακα — κάπειτα δῆσον αὐτόν.

415. Cf. ad Eq. 482.

423. Cf. Eq. 871. ἔγνωκας οὖν δῆτ' —; 875. Nub. 87. τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι; 791. Vesp. 999. πῶς οὖν ἐμαντῶ δῆτ' ἐγὼ ξυνείσομαι —; Eupol. 211, 1. ὡς οὖν τίν' ἔλθω δῆτά σοι τῶν μάντεων; et Plat. Crat. 401 B. ἄλλο τι οὖν ἀφ' Ἐστίας ἀρχώμεθα —;

426. οὐδ' ἄν σπείσαιμ'] Nescio an praestet οὐδέ σπείσαιμ', ut mox οὐδ' ἐπιθείην.

448. τρύμη] Qu. τρήμη, ut in Fr. 692 D. τρήμας ἔχει. et 692 b K. διὰ τῆς τρήμης παρακύπτων. Cf. v. τρήμα.

493. Cf. Soph. Fr. 83, 1. ἀλλ' ὄρα μὴ κρεῖσσον ἦ etc.

512. δι] Producta ultima. Fort. ἐπέι.

523. πρώτους] πρώτως inconsiderate Hermannus, qui etiam πρώτως τ' conjicit. Recte se habere πρώτους ipsa sententia ostendit. Quod optimam hanc comoediam haberet Comicus, ideo iis primis gustandam eam dederat. Intelliguntur autem per ὕμᾱς spectatores mixti qui Dionysiis magnis aderant, ut recte vidit Walsh, qui vertit, 'I chose out you, sirs, to taste | first the work I thought my best', addens in nota "We have seen our author expressing the very opposite opinion when his play the Acharnians (502—508.) was brought forward in February (at the Lenaean festival), and comparing the native citizens to the pure wheat of the commonwealth." Non displiceret correctio πασῶν, sed nihil ea opus est.

528. οἷς ἠδὲ καὶν' ἰδεῖν feliciter Kaehler. οἷσιν δίκης μέλει conjicit Kock. Qu. οἷς ἠδὲ πᾶν λέγειν, vel οἷς ἠδέως λέγω.

541. 542. "Hi duo versus, in quibus plura merito vituperata sunt quique praeterea male interrumpunt praegressorum et insequentium, in quibus ipsa comoedia subjectum est, structuram, non ab ipso Aristophane, sed a nescio quo poetaastro, qui Vesp. 1292—1323 similibusque locis haec fieri noverat, profecti mihi videntur. Eorum auctor voluit, ni fallor, ἀφανίζων τῶ τύπτειν τῇ βακτηρίᾳ τὴν τῶν σκωμμάτων πονηρίαν." (Herwerden)

541. οὐδέ πρεσβύτης] Praestat οὐδ' ὁ πρεσβύτης.

556. Adde schol. Nub. 543. *ἐπεὶ πεποίηκεν ἐν τῷ τέλει τοῦ δράματος* etc.

559. *τὴν εἰκῶ — τὴν ἐμὴν* Naber.

575. Cf. ad 1122. Vesp. 1015. Av. 688. Eq. 503. Th. 25. *πρόσεχε τὸν νοῦν*. Antiph. 55, 2. *πρόσεχε τὸν νοῦν*. Cratin. 284. *ἄκουε, σίγα, πρόσσεχε τὸν νοῦν, δεῦρ' ὄρα*. Eur. 386. *πρόσεισχε τὸν νοῦν τῆδε*. Plat. Symp. 217 B. *ἀλλὰ προσέχετε τὸν νοῦν*. Aut *πρόσσεχετε aut προσέχετε* (— ~) scribendum. Cf. Eq. 503. *ὕμεῖς δ' ἡμῖν πρόσσεχετε τὸν νοῦν*.

582. *μαλάξοντα*] Imo *μαλάσσοντα*.

592. Confer v. *ἐπιστομίζειν* (to gag) Eq. 845.

664. "*πῶς* in iterata interrogatione (cf. 214.) ut *πόθεν* Pac.

847. *πῶς* Eccl. 762. *ποῖος* Av. 1234. *τίς* Av. 608. Ran. 1424.

669. *κύκλω*] *καλῶς* (probe) latere suspicatur Herwerden.

681. Cf. Vesp. 818. *ἐν ἔτι ποθῶ*.

691. *ισχύειν λόγος* (aut *λέγω*) Nauck. *ισχύειν φιλεῖ* F. W. Schmidt.

713. Verum est *ἐξέλκουσιν*, evellunt.

739. Cf. Eur. Fr. 738. *πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχουσ' ὄπως | δείξουσιν* (*δείξουσιν libri*) *αὐτοὺς τῶν κακῶν ἐξουσία*. Dem. p. 375, 16. *τὰ δ' ὄπως οἰκεία καὶ σύμμαχ' ὑπάρξει* (sic plures libri, *ὑπάρξει vulg.*) *προᾶξαι*.

744. *ἄπελθε*] *ἐπ' ὀλίγον* Herw. Sed cf. Vesp. 1261. *ᾧσθ' ἀφείς σ' ἀποίχεται* Pac. 111. Ran. 83. Pl. 69. *αὐτὸν καταλιπὼν | ἄπειμι*.

745. Cf. Eur. Iph. T. 1063. *σιγήσαθ' ἡμῖν καὶ συνεκπονήσατε*.

774. Nunc legerim *ὄπως ἀποστρέψαις ἄν*.

783. Cf. Eur. Med. 295. *παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφούς*.

812. Cf. Antiph. 44, 4. *ἀπόλαυε* (*ἀπόλαυτε recte Herw.*) *τοῦ ζωμοῦ*.

819. Malim τὸ *Δία νομίζειν σ'* —. Cf. 268. Ran. 741. τὸ δὲ *μὴ πατάξαι σ'* —. 530. τὸ δὲ *προσδοκῆσαι σ'* —. Av. 5. 7. Pl. 598.

820. Suspectum nonnihil *τοῦτ'*.

821. Cf. Hom. Il. 2, 235. *Ἀχαιίδες*. Herod. IX. 15. 5. *Πλαταιίδα γῆν*. IX. 37. 8. *τῶν Πλαταιικῶν*. Trag. adesp. 83. *λιμένας εἰς Ἀχαιϊκούς*. Mnesim. 8, 4. *πόλιν Ἀχαιϊκὴν* (*Ἀχαικὴν Kock*). Aesch. Ag. 189. *Ἀχαιϊκὸς λεώς*. *Ληναίτης* (non *ληναίτης*) *θόρυβος* Eq. 547. et *τροχαϊκός*. Antiquiorem scripturam fuisse *Ἀχαιϊκός* et similia testatur Eustathius p. 936.

825. *νῦν δὴ*] Cf. Av. 923. Magnet. 6. *νυνδὴ* (sic) ex grammaticorum praeceptis scribendum erat, ut *δηλαδὴ*, *ἐπειδὴ*, etc.

832. Cf. Dem. p. 1319. *εἰς τοσοῦτον ἀναιδείας*.

834. *φλαῦρον*] Ionica forma est *φλαῦρος*, Herodoto usurpata.

838. *καταλοᾶς* proponit Herwerden, non balneando sed equis alendis rem paternam consumere Philippidem admonens. Frustra.

Recte se habet lectio codicis Par. 2827, μου καταλούεις. Forma λούω pro λούω Atticis ignota est.

847. Cf. Stratt. 47, 2. τὴν σηπίαν | ὀπιτθοσίλαν, ὡς λέγουσ', ὀνομάζετε.

858. Cf. Soph. Tr. 1009. ἀνατέτροφας ὃ τι καὶ μύση. Andocid. I. 31. ὃς ἀνατέτροφεν ἐκείνου τὸν πλοῦτον. Aesch. c. Ctes. 158. τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατειραφότα (l. ἀνατειροφότα).

869. ἐνθάδε] Leg. ἐνθαδί.

872. Nuper mihi in mentem venit, quod verum videtur, ἰδοὺ κρέμαι' ὡς θηλυκῶς ἐφθέγγατο. Cf. Eccl. 521. ὃ τι μοι τοῦτ' ἐστίν; ὡς εὐθηδικῶς;

878. Cf. Herod. II. 6. 3. ὃ δὲ ἴσχοῖνος ἕκαστος, μέτρον ἐὼν (ἐὼν al.) Αἰγύπτιον etc.

892. Qu. λόγος ἦτιων ἐγὼ, —.

893. Qu. λόγος ἦτιων ὦν, | σὲ δὲ νικήσω τὸν —.

916. Leg. διὰ σ' οὐ φοιτᾶν —. Cf. ad Vesp. 940. 1266.

948. Qu. τῶν γνωμῶν ἐξαπολεῖται, aut τῶν γνωμιδίων ἀπολεῖται. V. Cobet. V. L. 163 sq. ed. sec. Cf. Plut. de Educand. c. 14. ὡς γὰρ ἐν συμποσίῳ μεγάλῳ τῷ θεάτρῳ σκώπτομαι.

949. νῦν δείξετον] Lege νῦν δείξατον. Cf. Eq. 334. νῦν δεῖξον ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι. Defendi tamen fortasse potest δείξετον.

953. Recte se habet λέγων. Cf. Vesp. 1470. τί γὰρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων οὐ κρείττων ἦν —;

963. μηδέν] Praeferendum μηδέν', neminem.

981. Qu. κεφαλὴν ἰσχνὴν ῥαφανῖδος, aut κεφαλὴν οὐδὲ ῥαφανῖδος. δειπνοῦντι' ἐξῆν] Usitator foret dativus δειπνοῦντι, ut in Eubul. 67, 3. ἐξὸν θεωρήσαντι — πρίασθαι etc.

984. Sic Ταρτάρειος Eur. Fr. 381. et Εὐρώπεια et Εὐρωπία (Soph. Fr. 37. Eur. Fr. 382.), Βοσπόρειον pro Βοσπόριον Soph. Fr. 637. Ἐφέσιος et Ἐφέσειος (etiam Ἐφεσῆιος). Sic ἀηδόνιον pro ἀηδόνειον metri causa posuit Aeschylus Fr. 420. in anapaestis. Κάρνεα pro Κάρνεια Theocritus V. 83. Πράμνιος οἶνος pro Πράμνιος.

985. Κηκίδου] De eo v. schol. Phot. Κηκίδης (Κηκείδης Schleusner) διθυράμβων ποιητής. Praestat fortasse scriptura Κηκίδης (contr. ex Κηκι-ίδης). Κερκίδας ὁ μελοποιὸς memoratur Helladio in Photii Bibl. p. 533 b, 10.

994. κακουργεῖν est Menand. 566, 3. Xen. Cyr. VI. 3. 24. ὃ τι δ' ἂν κακουργῆ τις τοὺς ἐναντίους, etc. Cf. v. καινουργεῖν (Antiph. 29, 1.).

995. Cf. Aesch. Sept. 409. μάλ' εὐγενῆ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον | τιμῶντα καὶ στυγοῦνθ' ὑπέροφρονας λόγους. Eum. 542. βωμὸν αἶδεσαι Δίκας. ἀναπλάττειν] Cf. Chaerem. Fr. 1, 5. ὡς

ἀγάλματος — εὖ πεπλασμένου. Schol. Eq. 221. ἀναπλάττει δὲ αὐτὴν (ἄνοιαν) ὡς δαίμονα.

999. Qu. ἦτις (vel ἦπερ) σ' ἐνεοτιτοτρόφησεν.

1003. Qu. τριβολευτράπελ'. Cf. ad Vesp. 469. λόγον εὐτράπελον.

1005. Cf. Alex. 94, 1. τοῦτ' ἐστὶν Ἀκαδήμεια, τοῦτο Ξενοκράτης;

1010. Cf. Eq. 1075. πῶς οὖν ἀλώπηξ προσειέθη πρὸς τῷ κυνί;

1012. Cf. Eur. Bacch. 457. λευκὴν δὲ χροιάν εἰς παρασκευὴν ἔχεις | οὐχ ἡλίου βολαῖσιν ἀλλ' ὑπὸ σκιᾶς. Sosicrat. com. IV. 591. λευκὸς ἄνθρωπος παχύς. Chaerem. 1, 4. ἐρύθημα λαμπρῷ προστιθεῖσα χρώματι (αἰδώς). Charit. I. 1. 1. ἐπήνθει γὰρ αὐτοῦ τῷ λαμπρῷ τοῦ προσώπου τὸ ἐρύθημα τῆς παλαιστρας.

1028. Cf. Eur. Fr. 38, 1. ὁ χρόνος ἅπαντα τοῖσιν ὕστερον φράσει.

1036. Cf. ad Eq. 236.

1040. τοῖς ἐννόμοισι κἀνδίκους suadet Herwerden. Nusquam tamen apud nostrum reperitur ἐνδικος pro δίκαιος. Cf. ad Pac. 630. Qu. τοῖσιν δικαίοις καὶ νόμοις (aut κἀννόμοις). Cf. 1315. γνώμας ἐναντίας λέγειν | τοῖσιν δικαίοις. 1339. τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν.

1048. Cf. Eq. 1048. πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός;

1112. οἴμαί γε] Cf. Timocl. 8, 14. τεκμήριόν τι παμμέγεθες οἴμαί γ' ἐρεῖν. Apoll. Car. 5, 9. οἴμαί γε. Dem. p. 1263. οὐκ οἴομαί γε. Infra 1391. οἴμαί γε —.

1113. Fort. ὠχρόν μὲν οὖν τοῦτόν γε —. Cf. Vesp. 953. κλέπτῃς μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.

1122. Nunc malim προσσχέτω.

1135. Cf. Xen. Symp. 4, 10. ἀεὶ ὀμνύντες καλὸν μέ φατε εἶναι. Plat. Symp. 215 D. εἶπον ὀμόσας ἂν ὑμῖν.

1136. Qu. ἀπολεῖν τε (pro με).

1144. Cf. Lys. 1114. τάχα δ' εἴσομαι ἴγώ.

1153. Cf. Eur. Fr. 523, 2. ἀλλ' ἄπεισι κἄν (l. κῆν) παρῶσ' ὄμως. Astydam. 8, 5. κἄν (κεῖ aut καὶ libri) τοῦτον οἱ ζητοῦντες ὡσι (εἰσι libri) μυροῖοι.

1156. καὶ τόκοι] Leg. χοῖ τόκοι.

1182. ἡμέρα δύο] Cf. Ach. 527. πόρνα δύο.

1194. ἀπαλλάττεινθ'] Qu. διαλλάττεινθ'.

1213. εἰσάγων] Cf. Th. 930. δῆσον αὐτὸν εἰσάγων, | ὦ τοξότ', ἐν τῇ σανίδι. et ad Eq. 282. Vesp. 170. Pac. 882. Av. 658. etc.

1233. ποίους θεούς;] Quos mihi, malum, narras deos? Anglice, Gods indeed! Cf. Av. 1233. τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς; Ran. 529. καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. ΔΙ. ποίοις θεοῖς; Pasias autem verba ejus accipit quasi serio rogaret per quos deos se jurare oporteret. Cf. Eur. Med. 745. ἐξηγοῦ θεούς. | ΜΗ. ὄμνυ πέδον γῆς πατέρα θ' Ἥλιον πατρὸς | τοῦμοῦ θεῶν τε συντιθεῖς ἅπαν γένος.

1243. Cf. Eum. 612. ἀλλ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ τῇ σῆ φρενὶ | δοκεῖ τόδ' αἶμα κρῖνον.

1255. Post ζώην virgula ponenda est.
1256. Cf. Herod. II. 121. 14. ὅπως μὴ — προσαπολέση (-έσειε?) καὶ ἐκεῖνον.
1292. Cf. Soph. Fr. 605. οὐ γὰρ δίκαιον etc.
1295. πλεῖον] Cf. ad Eccl. 1132.
1297. οὐκ ἀποδιώξει σαυτὸν] οὐκ ἀπολιβάξεις (Bentl.) αὐτίκ' Herw., coll. Av. 1467. Confer tamen Av. 1467. οὐκ ἀπολιβάξεις, ὃ κάκιστ' ἀπολούμενος; Leg. οὐκ ἀπολιβάξεις αὐτίκ' (vel εὐθύς) —;
1299. ἐπιαλῶ] Qu. ὡς ἐλῶ (fut.).
1302. Cf. Eq. 889. τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν. Vesp. 1449. οἴμ' ὡς ἀπολῶ σ' αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.
1305. Cf. Eq. 1085. τὴν χεῖρ' — τὴν Διοπείδους.
1308. λήψεται τι προᾶγμ'] γενήσεται (aut συμβήσεται) τι προᾶγμ' feliciter corrigit Herwerden, quum praesertim sequantur verba τοῦτον — τὸν σοφιστήν. Cf. ad v. ant. 1316.
1309. Supple τὸν σοφιστήν (ἴσως | ἀνθ') ὦν —. Cf. 1318. Exciderat, opinor, ἴσως post simile -στην.
1310. κακὸν τι πάσχειν Reisig. κακὸν παθεῖν τι malit Herw.
1311. ἐπέζει] ἔχρηζεν aut πάλαι πεπόθηκεν tentat Herwerden. πάλαι γ' ἐπόθησεν Kayser. In πάλαι ποτὲ offendit Herwerden, quum de tempore longe remoto id usurpari soleat.
1312. Cf. Simonid. 5, 15. τὸ μὴ γενέσθαι δυνατὸν διζήμενος.
1315. Qu. ὥστε (καὶ) | νικᾶν —.
1316. ἀπαντας] πάντας αὐτὸν Herw. οἴσπερ] οἴσιν Herw.
1318. ἴσως δ' ἴσως] Fort. ἴσως δὲ καί.
1333. ἐν δίκῃ tuetur Herwerden, quum τύπτειν ἐν δίκῃ jungi oporteat.
1347. ἦδειν] Cf. 635. Pac. 1182. Eur. Ion. 1187. Sic προσ-
ῆειν Pl. 696. ἦκειν Av. 1298. et ad Vesp. 558.
1366. Cf. Theopomp. 54, 1. ἐγὼ γὰρ ἄν — πίοιμι —;
1372. εὐθύς ἐξαράττω] Leg. εὐθέως ἀράττω.
1375. Retinendum fortasse praesens ἐπαναπηδᾶ.
1379. ἐν δίκῃ praefert Herwerden. Cf. ad Pac. 630.
1384. Cf. Thuc. VI. 61. 2. εἰ μὴ ἔφθασαν — ξυλλαβόντες τοὺς ἀνδρας.
1391. οἴμαί γε] Cf. 1345. Qu. οἴμαι δέ.
1398. ὅπως] Fort. ὅτω (ὅτωι).
1405. οἴμαι διδάξειν —] Fort. οἴμαι διδάξειν σ' —. Cf. 1342. ἀλλ' οἴμαι μέντοι σ' ἀναπέσειν. Vesp. 514. ἀναδιδάξειν οἴμαι σ' ὡς —. Sed fortasse generalis est observatio.
1407. ἵππων τρέφειν (ἀγέλην τιν') tentat Herwerden.
1466. Cf. Vesp. 320. μεθ' ὑμῶν ἐλθῶν.
1492. κεί σφόδρ' εἶσ' —] Cf. Vesp. 1333. ἦ μὴν σὺ δώσεις αὐριον τούτων δίκην — κεί σφόδρ' εἰ νεανίας. Aesch. Pers. 447. ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεί στόμαργός ἐστ' ἄγαν, | αἴθων τέτακται λῆμα.

1507. Lectionem τὰς ἔδρας (the positions) praeferendam censet Green, coll. Aesch. Ag. 118. *παμπρόπτοις ἐν ἔδραισι.* Prom. 492.

VESPAE.

10. *Σαβάζιον*] *σὺ δαίμονα* confidenter reposuerit Herwerden, coll. Eur. Cycl. 110. *παπαῖ τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί.* Idem *Σαβάζιον* glossema habet. Conjectura ingeniosa et fortasse vera.

59. *διαρριπτοῦντε*] *Ἄν διαρρίπτοντε?* Cf. ad Eccl. 507.

100. Cf. Pac. 228. *ἐσπέρας* (non *ἐφ' ἐσπέρας*).

125. Qu. *ἐξεφροῦμεν ἄν.*

135. Confer *χλεύαξ, φάσαξ, στρατύλλαξ, μώμαξ, ἀποπάρδαξ.*

140. *τι* Leg. *ποι.*

177. Qu. *τὸν ὄνον ἄξειν μοι δοκῶ.* Aegre omitti potest pronomen.

213. *ὄσον (ἔτι) στίλην* Herw. *Mihi suspectum est στίλην.* Legendum suspicabar *οὖν ὄσον στίλην.* Proclivis sane corruptela. Cf. Herod. VII. 73. 1. *οἱ δὲ Φρύγες — ἐκαλέοντο Βρύγες (Φρύγες, Βρύγες, Βρύγες al.) χρόνον ὄσον.* Sed nil temere mutandum. Cf. Philetam ap. Stob. Fl. 104, 12. *γαληναίη δ' ἐπιμίσγεται οὐδ' ὄσον ὄσον.*

226. *κεκραγότες*] Fort. mendosum. Sed cf. Av. 307.

237. *περιπατοῦντε*] *περιπολοῦντε* optime T. Halbertsma.

265. *κἀπιπνεῦσαι*] *μὴ 'πιπνεῦσαι* Herw., quum non imbrifer sit ventus Aquilo. Fort. *μηδὲ πνεῦσαι.*

271. *ἐκκαλεῖν*] Leg. *ἐκκαλεῖσθ'.* Cf. 221. Eccl. 34.

277. *ἦ μὴν*] Leg. *καὶ μὴν.*

291. *χαρίσαι' ἄν σύ μοι οὖν* T. Halb. Leg. *ἐθελήσεις σύ τι δοῦν'.* *δεηθῶ*] *δεηθῶ (χαρίσασθαι);* Leeuwen, deletis in v. prox. seq. verbis *με πρίασθαι.* Quam conjecturam perpulchram ac prope modum certam habet Herwerden. Utique vulgata mendosa est.

338. *τοῦ δ' ἐφέξειν — ταῦτα δρῶν* Conz. *τοῦ δ' ἐφέξων* Reisk. *Dobr. prob.* Herw.

348. *ποιοίην*] Cf. Dem. p. 389. *εἰ ποιοίη (ποιοῖ S. pr.).* Andoc. I. 74. *ποιοῖεν.* Xen. An. VII. 2. 33. *ποιοίην.* Plat. Hipp. p. 252 C. Charm. p. 478 A. etc.

352. *ὄπῃς οὐδ' εἰ —*] Corrigendum suspicor *ὄπῃ λοιπῇ —.* Olim tentabam *οὐκέτι σέρφω.* In vulgata merito offendit Herw.

353. *ἀλλ' ἄλλο*] Leg. *ἄλλ' ἄλλο —.*

383. *τὸν πρηνώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες*] Haec vix sana sunt. Displicet inter alia articulus. Qu. *πάντες θυμὸν πρηνώδη συγκαλέσαντες* (aut simile quid participium).

386. ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις] ἐπὶ — recte T. Halbertsma, coll. Eccl. 1107. ἐάν τι — πάθω —, θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς εἰσβολῆς. Cf. Aesch. Ag. 1541. τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηγήσων;

388. τοῦ δ' ἐφέξων Reisk. Dobr. prob. Herwerden. Quam correctionem nunc ipse libenter amplector.

398. κατὰ τὴν ἐτέραν] κατὰ τὴν ὄροφὴν conjiciebam. Sed tectum est ὄροφος, non ὄροφή. Porro ἐπὶ τὴν ὄροφὴν dicendum fuisse monet Herwerden. Fortasse quod nos dicimus the back door, Graeci τὴν ἐτέραν dicebant.

401. Τεισιάδη scribi jubet Herwerden. Sed haec quaestio orthographica nondum ad liquidum perducta est.

431. εἰς τὸν προκτὸν — εἰσπέτεσθ'] ἐπὶ τὸν προκτὸν — ἐπιπέτεσθ' jure requirit Herwerden.

433. βοήθει δεῦρο] Qu. βοηθεῖθ' ὦδε. Sed cf. Eccl. 293. ἀλλ', ὦ Χαριτιμίδα καὶ Σμίκνυθε καὶ Δράκης, ἔπον κατεπείγων. 41. καὶ μὴν ὄρῳ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωσιράτην | παριοῦσαν ἤδη τήνδε καὶ Φιλαινέτην.

436. θρίων tuetur Herwerden.

469. Cf. Aesch. Ag. 330. νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος. Lucian. Herm. 83. ὥσπερ ἐκ μέθης ἀνανήφων.

471. Cf. Dem. p. 195. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς — εὖνοι γένοιτ' ἄν. κατοξείας] Qu. παροξείας. Cf. Antiph. 80, 8. οὐ μάχιμος, οὐ πάροξυς, οὐχὶ βάσκανος. et v. παροξυσμός.

473. Fort. σοῦς (σοὶ ἐς) λόγους. Sed comoediae non est forma antiqua ἐς.

478. ναυμαχεῖν] δυσμαχεῖν malit Herwerden.

481. παρεμβалоῦμεν] παρεμβάλωμεν T. Halb.

483. Malim ξυνωμότην.

486. οὐδέποτε γ' οὐχ] οὐδέποτε σοῦ γ' T. Halb. Recte.

522 sq. Post 525 transposuerit T. Halb.

522. Qu. ἄπιτέ νιν ἀφέντες αὐτόν.

538. τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς] Leg. τί φήσεθ' ὑμεῖς.

554. Cf. Sapph. Fr. 70, 2. ἀπαλαῖσι χερσίν.

563. Aut spurium hunc versum aut corruptum esse θώπενυμα opinatur Herwerden, quum nullum θώπενυμα appareat ante v. 570 sq. Absque idonea causa offendit vir doctus. In his versibus omnibus inest plus minusve adulationis.

564. ἀποκλάονται] Qu. ἀποκλάοντες.

565. Nullam haec idoneam sententiam praebere monet Herwerden. "Philocleon enim, inquit, quatenus judex, est hominum beatissimus, qui quaeso de suis malis ut omnia superantibus loqui potuit?" Cf. Soph. Oed. R. 1507. μηδ' ἐξισώσης τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. κλάων pro ἀνιῶν Reisk.

570. ἀμβληχᾶται prob. Herwerden.

571. (μ') ἀπόλυσον optime Leeuwen. μ' ἀπολύσαι Herw.

572. Leg. εἰ μὲν γ' ἀρνὸς φωνῆ χαίρω. ἐλεήσας Madvig. Herw. Leeuwen.

573. χαίρω] χαίρεις Herwerden. με πιθέσθαι libri. χαίρεις et σὺν πιθέσθαι Herw. Lege μεταπεισθεῖς (sub. ἀπόλυσον), aut φωναῖσι πιθέσθαι.

587. ἀρχὴ per appositionem ad οὐδεμία positum pro ἀρχῶν, nisi hoc ipsum reponendum est.

588. τουτὶ γάρ τοι] Qu. τουτὶ μέντοι.

595. εἶπη] πείση T. Halb. Vulgatam (i. e. proposuisset in comitiis) tuetur Herw.

600. ἡμῶν] ἡμῖν malit Herw.

601. ἀπὸ τῶν] ὧ τᾶν T. Halb.

615. σκευὴν] Qu. πιστήν.

621. Cf. 213. ταῦθ' ἄπερ ποιεῖς ποίει. Pac. 363. οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὄπερ καὶ Κιλικῶν. Herod. IX. 46. 5. εἶπαι ταῦτα τάπερ — προφέρετε. Menand. 531, 6. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς νόμοις | ἐφ' οἷσπερ etc. Thuc. VII. 55. πόλει — δημοκρατουμέναις ὥσπερ καὶ αὐτοί.

636. καλῶς] κακῶς perperam Herwerden.

651. ἐντετοκνῦαν] Anglice engendered. Cf. Lys. 553. ἦνπερ — ἐντέξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι. Com. adesp. 431. οὕτως ἔρωσ ἰσχυρὸς ἐντέτηκέ μοι | τῆς πατρίδος. Plat. Legg. IX. 870 C.

668. περιπεφθεῖς] ἐπιτεροφθεῖς aut περιθαλφθεῖς malit Herw., coll. Eq. 240. Fort. ἀπατηθεῖς.

670. κἀναφοβοῦντες] κἀναβοῶντες (cum clamore imperantes) optime, ipso sensu requirente, corrigit Herwerden, coll. Xen. Hell. V. 1. 15. Polyb. VIII. 32. 3.

673. ὡς ἦσθηται τὸν μὲν] ὡς σ' ἦσθηται καὶ τὸν recte Herwerden.

688. τρυφερανθεῖς] διακλασθεῖς ingeniose Herwerden, coll. Thesm. 163. διεκλῶντ' Ἰωνικῶς.

699. ὄπη] Malim ὄποι. οἶδ'] Malim οἶσθ'.

701. Tollenda virgula post φέρεις vulgo posita: arcte enim cohaerent οὐκ et ἀκαρῆ. Cf. 541. Av. 1649.

726. οὐκ ἂν δικάσαις] Leg. οὐ δεῖν δικάσαι.

737. ξύμφορα] Leg. πρόσφορα. Cf. 809. γέροντι πρόσφορον.

748. Leg. σωφρονεῖν μέλλει (aut θέλει) —.

771. μὲν νῦν] Haec mendo laborant. Fort. δράσει'. εὐλόγως· ἦν ἐξέχῃ] Qu. εὐλογ' ἔστ' (ἔσται)· ἦν ἐξέχῃ —, vel καὶ ταῦτά γ' ἔστιν εὐλογ', ὡς, ἦν ἐξέχῃ —.

774. ὕπνου τ' [δ'?] ἐνήσει Herwerden. Non adstipulor.

795. ταχὺ γοῦν] Malim ταχύ γε. Cf. Nub. 647. ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν —. Cf. Herod. I. 90. 3. Κῦρος δὲ γελάσας εἶπε, etc. III. 29. 1. γελάσας δὲ εἶπε πρὸς τοὺς ἰρέας etc. Lucian. Dem. encom. 35. εὖ μάλα γελάσας ἔφη.

804. *πρὸ τῶν θυρῶν*] Haec sine causa, me iudice, interpolata habent Herwerden (qui *κατὰ τὴν πόλιν* proponit) et Leenw.

805. Verba *πρὸ τῶν θυρῶν* aut ex interpretatione verborum *κἂν τοῖς προθύροις* fluxisse aut lacunae supplementum esse suspicatur Herwerden.

827. Cf. Ach. 973. Anaxand. 28, 1. *οὐ μανικόν ἐστ' ἐν οἰκίᾳ τρέφειν ταῶς*.

875. *προπύλαιε*] Fort. *προφυλάττων*.

882. *κἀπιδακρύνειν*] Fort. *κἀποδακρύνειν*.

912. Scrib. *ἐμοί γέ τοι* (sic).

914. *ἐνήρυγεν*] *προσήρυγεν* malit T. Halb., coll. Diodor. com. III. 554. v. 35. *οἷς ἐπειδὴ προσέρυγοι | ῥαφανίδας — καταφαγών*. Idem *ἐμοῦ* — *κατήρυγεν* conjicit, coll. 1151.

939. Qu. *καὶ τᾶλλα πάντα* (aut προσέτι) *σκευάρια τὰ κεκλημένα*. *Καλοῦνται*, ni fallor, non *προσκαλοῦνται* *μάρτυρες*.

961. *κακουργῶν*] *κακοῦργον* T. Halb., coll. Dem. c. Lept. 125. *κακουργότατος λόγος*. (Saepe Platonem *κακουργεῖν τὸν λόγον* de eo qui falsis argumentis utitur dicere monuit Herwerden.) *κακοῦργον* *ξυνέγραψ'* Herw. Sed offendit articulus. Ergo qu. *κακοῦργον* *ἔγραψε τόνδε τὸν λόγον*.

999. *ξυνείσομαι*] *ξυγγνώσομαι* T. Halb. Recte.

1024. *ὀγκῶσαι*] Leg. *ὀγκωθεῖς*. Causa mendii in aperto est.

1035. Leg. *φώκης δ' ὀσμὴν ὀλοᾶν, ὄρχεις δ'* —. Cf. Hom. Od. 4, 442. *τεῖρε γὰρ αἰνῶς | φωκάων ἄλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή*.

1085. Cf. Lys. 412. Plat. Resp. I. 328 A. *λαμπὰς ἔσται πρὸς ἐσπέραν* — *τῷ θεῷ*. Xenarch. 4, 17. *μεθ' ἡμέραν, πρὸς ἐσπέραν*. Similiter *εἰς ἐσπέραν* Pac. 966. Eccl. 1047. Pl. 998. 1201. Fr. 6, 2.

1120. Scripturae *ἐμβραχὺ* favet analogia adverbii *μεταξύ*.

1128. *τῷ κναφεῖ*] Cf. Plat. Gorg. 491. *κναφέας*.

1132. *τριβωνικῶς*] *γεροντικῶς* v. l. ap. schol. Neutram lectionem satisfacere opinantur Leeuwen et Herw., quorum ille *νεανικῶς* reposuit, hic *᾽πιδέξια* proponit.

1157. *ἀποδύου*] Qu. *ἀπόδυθι*, ut in Av. 934. 947. Th. 214. 731.

1158. Cf. Pac. 872. *ἀνύσαντε* — *τι*.

1161. *κἀπόβαιν' ἐρρωμένως*] Leg. *καὶ πρόβαιν'* —. Cf. 230. *χώρει, πρόβαιν' ἐρρωμένως*. Hom. H. Merc. 149. *ἦκα ποσὶ προβιβῶν*. Redde, and step forward.

1163. Cf. Xen. Cyr. III. 3. 22. *ἐνέβαλεν εἰς τὴν πολεμίαν*.

1169. Sic *κομψευριπικῶς* pro *κομψευριπιδικῶς* Eq. 18.

1188. Malim *ἐγὼ δέ γ' οὔποι' ἐθεώρησα πώποτε*. Offendit *πώποτε* ante *οὔδαμοῖ* positum.

1193. Pluralis *λαγόνες* est Eur. Iph. T. 298. El. 826.

1208. Apud Platonem libri variant inter *κατακλιθῆναι* et *κατακλινῆναι*.

1223. "Philocleon ceu germanus *μισοτύραννος* compellat se hic Diacrium." (Conz.) Scilicet *Διάκριοι* democratiae favebant.

1224. *ἐγὼ εἴσομαι*] Leg. *τάχ' εἴσομαι*. Cf. Ach. 332. Nub. 1144. Lys. 1114. Av. 53. Aesch. Sept. 659. *τάχ' εἰσόμεσθα τὰπίσημ' ὅπη τελεῖ*. Sed Lys. 750. *εἴσομαι δ' ἐγώ*.

1240. Cf. Plat. Theaet. 172 B. *ᾧδέ πως τὴν σοφίαν ἄγουσιν*. Plut. Per. 13. *οὕτω πως λέγει*. Clem. Alex. Strom. VI. 2. 7. *ᾧδέ πως κωμωδοῦντος*.

1261. *ἄφεις σ'*] Qu. *ἄφεις (αὐτό)*.

1268. Cf. Ephipp. 24, 1. *κάρνα, ῥοιάς (ῥόας Dind.), φοίνικας, ἕτερα νόγαλα*. Antiph. 59. *τῶν ῥοῶν (ῥοιῶν A.) | τῶν σκληροκόκκων*.

1279. *τὸν δ'*] *εἶθ' jure reposuerit Herwerden*. Fortasse potius pro *ἕτερον* reponendum *τραγικόν*. Vulgata probari nequit.

1286. *καί με κατέκνιζε (?) μάλα καῖθ'* — Herwerden. Cf. Herod. III. 145. 2. *λοιδορέων τε καὶ κακίζων μιν*. Qu. *καί με κάκ' (μάλ') ἐπλυνε κακός· εἶθ'* —.

1299. *κακόν*] An *κακῶν*?

1309. *Φρονγὶ* restituit Kock Ver. p. 200.

1310. Qu. *εἰς χροῦν καῖχυρ'* —. Fr. 59. *εἰς ἄχυρα καὶ χροῦν*.

1326. Cf. Nicoph. 16, 1. *ὀλίγον ἀνάγαγε | ἀπὸ τῆς διαφοφόρου*.

1334. Cf. Dem. p. 297, 11. *μὰ τοὺς Μαραθῶνι* (sic S. *ἐν Μαρ.* vulg.) *προκινδυνεύσαντας*.

1336. *ἰή* (aut *ἰδού γ'*) *ἰδὸν καλούμενοι* Herw., coll. Nub. 818. *ἰδού γ' ἰδὸν Δί' Ὀλύμπιον*. Illud malim. *ἀρχαῖά γ' ὑμεῖς etiam* Leeuw. Herw.

1345. Leg. aut *ὄρας*; *ἐγὼ σου δεξιῶς ὑφειλόμην* (coll. 1201. Pl. 1140. etc.), aut *ὄρας ἐγὼ σ' ὡς δεξιῶς ἀφειλόμην*.

1346. *κορινθιάζειν*] Cf. *λεσβιάζειν, βοιωτιάζειν*, etc.

1348. Cf. Pl. 72. *εὔ οἶδ' ὅτι*. Lys. 59. *οἶδ' ὅτι | —*. Xen. Mem. III. 6. 12. *εἰς γε μὴν τὰργύρια οἶδ' ὅτι οὐκ ἀφιῖται*.

1354. Cf. Aesch. Fr. 281, 5. *νῦν δ' οὐ κέκραγά πω* etc. Herod. I. 153. 2. *οὐκ ἔδεισά κω* —.

1369. Qu. *τὴν αὐλητροίδα*;

1405. Cf. Eccl. 1127. *αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς*. Aesch. Ag. 935. *τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τὰδ' ἤνυσεν*;

1430. *κάπει' ἐπιστάς* —] Qu. *κάπειτα προστάς* —. Cf. Pac. 1183.

1432. *παράτρεχ'*] Leg. *ταχὺν τρέχ'*. Non alibi apud nostrum legitur *παρατρέχειν*.

1434. *μέμνησ' αὐτὸς ἀπεκρίνατο*] Qu. *μέμνησ', οὕτος*, —.

1453. *ἄρτι μαθὼν* etiam Leeuwen. prob. Herw.

1475. *ἐσκεκύκληκεν*] Qu. *εἰσκεκύλικεν*. Cf. ad Th. 651. Sed cf. 699. *οὐκ οἶδ' ὅπη (οἶσθ' ὅποι?) ἐγκεκύκλησαι*.

1489. *ἄχεῖ*] Malim, ut in *anapaestis*, *ἤχεῖ*.

1507. *καρκίνους*] Qu. *καρκίνων*.

PAX.

Arg. I. τὸν δὲ (l. τὸν τε) — Κλέωνα. ἠνίκα Ἐρμῆν Καλλίστρατος Ranke.

Arg. III. φέρεται —] Cf. schol. Ran. 67. οὕτω δὲ καὶ (καὶ αἱ?) διδασκαλῖαι φέρουσι τελευτήσαντος Εὐριπίδου τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδιδαχέναι ὁμωνύμως ἐν ἄσκει Ἰφιγένειαν etc. Κράτης] Memoratur Crates in schol. Vesp. 879. ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ. Huius fabulae duplex editio in Διδασκαλίαις memorata fuit, prior quae superest acta Ol. 89, 3. archonte Alcaeo; alterius, quae non constat quo anno acta fuerit, exemplaria jam Eratosthenis aetate nulla haberi potuisse videntur: de quo videnda quae in ὑποθέσει p. 66. 67. huius edit. narrantur et quae ego dixi ad Fragm. p. 205. DIND. Sic Euripidis Φοῖβος A. et B.

4. πεπλασμένην] Ἄννον μεμαγμένην? Cf. Eq. 57.

5. νῦν δὴ φερες Br.

7. περικυλλίσας schol.

17. ἀντλίας] ναντίας(?) Herw.

24. ὥσπερ] Leg. ὅ τι περ.

25. Leg. φαύλως ἐρείδει τοῦθ', ὁ δ' ὑπὸ φρονήματος —. Cf. Eur. Or. 658. ἂ δ' Αὐλὶς ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρου, | ἔῶ σ' ἔχειν ταῦθ'.

32. Cf. Aesch. Ag. 860. τοσόνδ' ὁσόνπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ. Pers. 710. ὡς ἕως τ' (τέως ἕως?) ἔλευσσεσ ἀυγάς ἡλίου.

42. Lege οὐκ ἔσθ' ὅπως | οὐκ ἔστι τὸ τέρας τοῦτο τοῦ καταβάτου (gl. Διός). Post οὐκ ἔσθ' ὅπως statim sequi debet οὐκ αὐτ οὔ. Cf. Aesch. Prom. 358. Ζηγὸς ἄγρουπνον βέλος | καταβάτης κεραυνός.

53. καὶ τοῖς ὑπερηγορέουσι τούτοις ἔτι μάλα Herwerden. Leg. καὶ τοῖς ὑπεριτέροισι τούτων ἀνδράσι | καὶ τοῖς ὑπερηγορέουσιν ἔτι μᾶλλον φράσω. ὑπερηγορέουσιν] Fort. ὑπερηγορέοισιν. Cf. Theocr. 29, 19. ἀνδρῶν τῶν ὑπεραγορέων δοκέεις πνέειν. Imprimatur sic, ὑπερηγορέουσιν.

70. Cf. Philostr. p. 853. Aelian. N. A. VII. 24. Aristaen. I. 20. Simplex ἀρριχᾶσθαι occurrit Hipponact. Fr. 97. ἀρριχώμενοι (sic Bekker.) Arist. H. A. IX. 40. 14.

76. Qu. ὦ Πηγάσειον (del. μοι). ταχὺ versus supplendi causa additum suspicatur Nauck. ad Fr. Eur. 308.

81. ἡσυχος ἡσυχος ἡρέμα, κἀνθων] Latet, opinor, mendum. Qu. ἡσυχ' ἔχ' (ἴθ') ἡσυχ' ἔχ' (ἴθ') —. Vel ἡσυχος ἡσυχος ἴσθ', ὦ κἀνθων.

87. μὴ πνεῖ μοι] μὴ βδεῖ μοι optime Kock. Veris. p. 254., coll. Pac. 1077. Pl. 693. 703. Ipse tentabam μὴ ἴμπνει μοι. Cf. Eq. 913. τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρουγεν. Ran. 338. ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.

88. εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο] εἰ δὲ ποιεῖν δεῖ τοῦτο Kock. l. l., coll. Lys. 1219. εἰ δὲ πάννυ δεῖ τοῦτο δραῖν.
- 90—97. Hos versus transposuerit Kock. post 86.
97. Imprimatur sic, λάκοι.
100. Leg. ἀποικ. Cf. Thuc. VII. 73. τὰς τε ὁδοὺς ἀποικοδομῆσαι.
103. τί δ' ἄλλο γ' ἢ] ποῖ δ' ἄλλοσ' ἢ Herwerden.
104. Cf. Pl. 1201. ἤξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἐσπέραν.
114. ἢ ῥ'] Malim ἄρ', ut in Euripidis loco apud schol.
119. Fort. ἄχθομαι ἀεὶ. Exciderat fortasse ἀεὶ post simile -αι, et postea interpolatum est ὑμῖν.
126. Diductis literis imprimatur.
140. Diductis literis imprimatur.
146. τήρει] τηροῦ (i. e. φυλάττου) requirunt Herwerden et Naber, coll. Vesp. 1386. Recte.
155. χρυσοχάλινον] Fort. χρυσοχαλίνων.
166. μ' om. P. Cf. Nub. 1499. ἀπολεῖς ἀπολεῖς. Sed Soph. Tr. 1008. ἀπολεῖς μ' ἀπολεῖς.
169. κατ' ἐπιχεῖς μύρον Herw. Ita causa corruptelae fuerit κατ' in καὶ mutatum. Futura esse ἐπιχέω, et ἐγγέω, παραχέω, διαχέω, etc. statuit Cobetus V. L. p. 123. et 362., qui barbara χεῶ et χεοῦμεν esse autumat. Vereor ut recte. Futurum, ni fallor, est ἐπιχεῶ, non ἐπιχέω. V. Choerob. Bekk. p. 1290. ubi futurum ἐκχεῶ memoratur. Lege κάπιχεῖς μύρον. Causa corruptelae fuit ἐπιχεῖς in ἐπιχεῖς mutatum. Cf. Dem. p. 407, 16. οὐ γὰρ ἐγὼ κρίνομαι τήμερον οὐδ' ἐγγεῖ (ἐγγεῖ?) μετὰ ταῦθ' ὕδωρ οὐδεὶς ἐμοί. Plat. com. II. 637. νίπτρον παραχέων (παραχεῶν?) ἔρχομαι. 638. τὸ μύρον ἤδη παράχεον βαδίζων (παραχεῶν βαδίζω?).
174. Qu. ὁ μηχανοποιός, ut in Fr. 234. Cf. Th. 381. πρόσεχε τὸν νοῦν. Pl. 113. Thuc. VIII. 8. ὅπως μὴ — πρὸς τὰς ἀφορμωμένας τὸν νοῦν μᾶλλον ἔχωσιν ἢ τὰς etc.
175. στροφεῖ] Malim στρέφει. Cf. ad Fr. 80. (465.) Ita etiam Cobetus, formam στροφεῖν prorsus barbaram esse admonens.
182. ὦ μαρὲ —] ὦ βδελυρὲ Suid. Quod praeferendum. Cf. ad Ran. 465. ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σύ.
183. ἴδωμαι] ἴδωμεν Lenting. prob. Herw. ἴδω γὰρ Leeuw. Cf. Dem. p. 375, 12. προιδέσθαι. Dionys. com. 2, 8. προΐδηται. Herod. IV. 196. 1. ἰδομένους.
193. οἶσθα σὺ νῦν μ'] οἶσθα νῦν | σύ μ' malit Herwerden, quum νῦν manifesto ad οἶσθα pertineat. Correctio minime necessaria. δειλακρίων] An δειλάκρων, ut γλύκων, πόσθων, σάθων? Cf. Av. 143. πῶς ἤλθες] πῶς εἶπας Hamaker. Conjecturam meam ὡς ἠδέ' probat Herwerden.
194. νῦν μ' ὄντ' ἄριστον] Qu. νῦν ὄντ' ἄριστόν μ'.
195. ὅτ'] Cf. ad Nub. 7. Fort. ὅτι.

196. Praestat οὐδὲ μέλλει.
197. ἐχθές εἰσιν] εἰσιν ἐχθές B. prob. Herwerden.
202. προσκύλινδ' ἔτ' malit Herwerden. σανίδια] Qu. σκαφίδια (λοπάδια, σταμνάρια, aut κάσχαρίδια).
214. Qu. ἀττικιών, ut ὁ Λάκων. δώσει] Lege δώσει.
217. Cf. Ran. 1204. λαμβείοισι (λαμβίοισι R.). Men. IV. 209. πειστικὸν (πιστικὸν libri) λόγος.
218. νῆ τὴν Ἀθηναῖαν εὐθύς (pro νῆ Δί') Kock. Veris. p. 255. Verba νῆ Δί' — τὴν Πύλον tamquam νοθείας suspecta secludit Bergk. Recte habet νῆ Δί' οὐχὶ πειστέον in initio sententiae affirmativae. Cf. Th. 640. 552. In Meinekii conjectura displicet forma Ἀθηναίαν. In iuramentis enim semper νῆ (aut μὰ) τὴν Ἀθηναῖαν dicebant. Alex. III. 489. μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηναῖαν. 496. μὰ τὴν Ἀθηναῖαν καὶ θεούς. Men. IV. 231. μὰ τὴν Ἀθηναῖαν. 152. μὰ τὸν Δία | τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηναῖαν. 189. Philem. IV. 26. νῆ τὴν Ἀθηναῖαν. Nicostr. III. 288. Alex. III. 475.
233. ἐνδοθεν] Lege ἔνδον. Cf. Ran. 757. τίς οὗτος οὐνδον ἐστὶ θόρυβος καὶ βοή. Sed Thuc. VIII. 71. διὰ τὸν ἐνδοθεν — γενησόμενον θόρυβον. Cf. ad Ach. 107. Av. 1226. Th. 637.
246. Cf. Thuc. VII. 14. διαπεπολεμήσεται (διαπολεμήσεται al.) αὐτοῖς ἀμαχεί — ὁ πόλεμος. Lucian. Icar. 33. πάντες ἐπιτρέπονται αὐτῇ διαλεκτικῇ.
250. καὶ σὺ δ'] Etiam tu vero. Cf. 523. 1149. Pl. 838.
253. χρῆσθαι ἔρω recte Brunck. Cf. Ach. 828. εἰ μὴ ἔρωσε etc.
254. Cf. Eq. 800. ὀπόθεν τὸ τριώβολον ἔξει. Plut. Alc. 35. Λυσάνδρου — τετρώβολον ἀντὶ τριώβολον τῷ ναύτῃ διδόντος.
261. Leg. μεταθρέξεις. Cf. ad Nub. 1005. Ran. 193.
266. ταράξει] κατατρίψει vel σπαράξει Mein. καταράξει Kock. Veris. p. 166. et Herw. Malim τούτω ἔπιτρίψει.
274. Cf. Ran. 5. μηδ' ἕτερον ἀστεῖόν τι; 1397. ἀλλ' ἕτερον αὐτὸ ζήτει τι etc. 1389. ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι.
289. Scribe sic, νῦν τοῦτ' ἐκεῖν', ἦκει —. Cf. Plat. Euthyd. 296 B. τοῦτ' ἐκεῖνο, ἔφη, ἦκει τὸ αὐτὸ παράφθεγμα. Aeschin. Epist. X. 684. τοῦτ' ἐκεῖνο, ἔφην, καταπρήσοντες ἡμᾶς πάρεσι. Ach. 820.
303. Forma φοινίκεος (puniceus, purpureus) occurrit Herod. VII. 76. ῥάκεσι φοινικέοισι. I. 98. II. 132. IX. 22. κινῶνα φοινίκεον. Theocr. II. 2. φοινικέω οἶος ἄνω. Φοινικὸς (a Φοῖνιξ) significat Anglice Phoenician. Herod. VI. 47. μέταλλα τὰ Φοινικικά. Legendum aut φοινικέων, aut potius φοινικιῶν. Tribunal τὸ Φοινικιοῦν memoratur Paus. I. 28. 8. Cf. ad Av. 273. φοινικιοῦς.
316. Fort. οὐδὲ εἰς νῦν ἐστὶν αὐτὴν etc.
317. Qu. οὐτι νυνί γ' —.
320. ὡς κυκάτω] Malim συγκυκάτω, aut καὶ κυκάτω.

321. Cf. Vesp. 510. ἥδιον ἂν | δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν. Eq. 17. Ran. 572. Vesp. 927. et ad Ach. 709.

344. Sic Δωρικὸς et Δωριακὸς (in orac. ap. Thuc. II. 54. ἥξει Δωριακὸς πόλεμος etc.). Analogiae tamen repugnare videtur forma συβαριάζειν.

346. Leg. — ἰδεῖν μοι τήνδε ποτὲ τὴν ἡμέραν. Accusativus με post ἐκγένοιτο minime elegans est. ἐκγένοιτ'] Cf. Thuc. VII. 68. ἐχθροὺς ἀμύνασθαι ἐκγενησόμενον (sic unus B. ἐγγεν. vulg.). Herod. VII. 4. οὐδέ οἱ ἐξεγένετο Ἀθηναίους τιμωρήσασθαι. IX. 23. οὐδέ σφι ἐξεγένετο τὸν νεκρὸν ἀνελέσθαι. V. 51. 105. Isocr. p. 177 D. πολλῶν ἐτῶν οὐδ' ἰδεῖν αὐτοῖς ἐξεγένετο τὴν αὐτῶν.

356. Imprimatur sic, ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι.

361. φέρε δὴ κατίδω] Malim φέρε νυν ἴδω, aut φέρε δῆτ' ἴδω. Invectum glossema δὴ ad νυν adscriptum turbas fecit.

365. Qu. κλήρον παλεῖς εὖ οἶδ' ὅτι. Cf. ad Vesp. 1348. Simile mendum est Pac. 365. Ἐρμῆς γὰρ ὦν κλήρω ποιήσεις, οἶδ' ὅτι, ubi restitui — μ' ἀπολεῖς, εὖ οἶδ' ὅτι.

374. μοί νυν] Malim νύν μοι.

377. ᾧ δέσποτα] Cf. ad Pl. 67.

380 — 384. Imprimatur sic, ἀμαλδυνθήσομαι, τετορήσω, λακήσομαι, λάκης, λακήσεται.

381. τετορήσω] Qu. τορήσω. Cf. Hesych. Τορεῖν· τορῆσαι. etc.

382. Sic ἀμφορείδιον (ἀμφορε-ίδιον) Eccl. 1119. Similiter pro λεξείδιον (λεξε-ίδιον) saepe in mss. reperitur λεξίδιον.

386. Imprimatur sic, κεχαρισμένον.

400. Imprimatur sic, ὅπα.

409. Malim ἵνα τί δὲ —; Cf. ad Nub. 1192.

415. Qu. παρέτρωγον ἀρματωλία. Cf. κομψευριπιῶς (pro κομψευριπιδικῶς).

418. τὰ μεγάλ'] μετὰ ταῦθ' (vel τὰδ') Herw.

427. εἰσιόντες] εἶα πάντες Kock. Veris. p. 206., coll. 517. 519. Sed vereor ut εἶα in media sententia poni queat. Ipse conjicio ἐξαμῶντες (ταῖς ἄμαις).

431. Qu. ἵνα | ἔργω φιάλωμεν. Cf. ad Vesp. 1525.

435. Deleatur virgula post φιάλην. Cf. Eq. 1065.

439. διάγειν τὸν βίον] διαπλέκειν — Kock., praesentis infinitivum requiri admonens, coll. Av. 754. et Alcman. Fr. ὅστις εὐφρων ἀμέραν διαπλέκειν.

446. Lege πάσχοι τοιαῦτ' ἄτθ'.

449. κριθὰς μόνας] Malim κριθὰς μόνον, nisi sensus est κριθὰς μόνας (i. e. ἄνευ ὄψου).

452. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἔλκοιτο] Lege ἐπὶ τοῦ τροχοῦ στρεβλοῖτο. Cf. Lys. 846. Pl. 875. et ad Nub. 620. Otiosa hic est particula γε. Sed ἐπὶ κνάφου ἔλκειν est Herod. I. 92.

453. Fort. ἄφειλε τὸ παίειν· ἰῆ (ω) ἰῆ μόνον λέγε, vel — καὶ μόνον ἰῆ (ω) ἰῆ λέγε, vel — εἴτ' ἰῆ μόνον λέγε.

454. Parum hic convenit ἀλλ', pro quo exspectaverim καὶ. Et sic versio Latina, et dic etc.

457. Qu. Ἄρει δὲ μή (sc. σπένδωμεν). TP. μή. XO. μηδ' Ἐνναλίῳ γε. TP. μή.

467. 494. εἶα νῦν] Malim εἶά νυν. Cf. 512.

482. σαρκάζοντες] Qu. σαρκίζοντες. Cf. Herod. IV. 64. ubi tamen σαρκίζειν valet carnem detrahere.

490. Qu. μικρόν τι κινούμεν.

522. Cf. Eq. 1192. ἀλλ' οὐ λαγῶ' ἔξεις ὀπόθεν δῶς. Soph. Phil. 693. οὐκ ἔχων — παρ' ᾧ στόνον (πόνον, aut νόσον — αἱματηρόν?) ἀποκλαύσειεν αἱματηρόν. Thuc. V. 65. 5. οὐκ εἶχον ὃ τι εἰκάσωσιν. οὐ γὰρ εἶχον οἰκοθέν] Lege οὐ γὰρ οἰκοθέν γ' ἔχω.

525. Mendosum videtur κατὰ τῆς καρδίας. Qu. τοῦ στόματος ἄπο.

526. ὡς ἡδὺ] Leg. ἡδιστα. Glossema est ὡς ad οἶον adscriptum.

527. Malim μῶν οὐχ —.

534. δικανικῶν] Qu. δικαστικῶν. Secunda enim in δικανικὸς corripitur, ni fallor.

536. κόλπου] κτύπου Reisk. κάλπη (?) Bergk. κώμου Hamaker. κόπου Kock. Correxerim ὄχλου. γυναικῶν σταῖς φερουσῶν εἰς ἱπνόν (!) Kock. Ver. p. 243. (γρ. εἰς ἱπνόν apud Schol.).

542. κνάθους etiam Cobet. Herwerden. Naber. Cf. Apollon. II. 880. πόθεν ἂν κνάθον λάβοιμι τοῖς ὑπωπίοις; Poll. IX. 12. διὰ τί ποτε πρὸς τὰ ὑπώπια τοὺς κνάθους προστιθέμεθα;

555. Cf. Thuc. IV. 43. παιωνίσαντες (al. παιαν.). IV. 96.

566. Qu. νῆ Δί' ἢ γὰρ σφῦρα λαμπρά τ' ἐστὶ κεῦ τετριμμένη, vel νῆ Δί' ἢ γε σφῦρα λαμπρά 'στιν παρηκονημένη, vel — λαμπρὰ γέγονεν ἡκονημένη, vel — λαμπρὰ 'στ' ἦν γὰρ —. Cf. Alex. 119, 4. ὄν (κρατῆρα) — τρίψας, ποιήσας λαμπρόν — ἔστεψα. Eubul. 96. Ἐρμῆς ὁ Μαίας λίθινος, ὄν προσεύγμασιν | ἐν τῷ κυλικεῖῳ λαμπρόν ἐκτετριμμένον | (τιμῶμεν?). ἔξωπλισμένη] Qu. ἐκτετριμμένη. Cf. Theophr. Char. 23. δακτύλιον — ἐκτρίβειν σιλπνῶν.

567. ἢ τε] Malim ἢ δέ.

568. ἀπαλλάξειεν] ἂν ἀπολαύσειεν temere Kock. Veris. p. 202.

603. Diductis literis imprimatur.

605. ἦρξ' αὐτῆς etiam A. Palmer. (Anglice, first raised the war-cry.) αὐτὸς ἦρξε Pal. Leg. πρῶτα μὲν γ' ἄτης ὑπῆρξε. Cf. Fr. 50. ἢ δῶρ' αἰτῶν ἀρχὴν πολέμου μετὰ Πεισάνδρου πορίσειεν. Pher. II. 326. ἐμοὶ γὰρ ἦρξε τῶν κακῶν Μελανπίδης. Soph. Trach. 871. ὡς ἄρ' ἡμῖν οὐ σμικρῶν κακῶν | ἦρξεν τὸ δῶρον. Eur. Hel. 433. τὴν κακῶν πάντων ἄρξασαν. Aesch. Ch. 1068. παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν μόχθοι etc. Eur. Hipp. 272. ἀρχὴ πημάτων. Iph. A. 1124. ἀρχὴν κακῶν. El. 907. Trag. adesp. 326. κακῶν κατάρχεις τήνδε μοῦσαν εἰσάγων.

611. ἐνθάδε] Leg. ἐνθαδί.
612. ἄκουσ'] Lege ἀφθεῖσ', accensa. Cf. Ach. 986. τὰς χάρακας ἤπτε πολὺν μᾶλλον ἔτι τῷ πυρί. Qu. ἄμπελος et mox χῶ πίδαος.
615. Qu. ταυταγὶ ναὶ μὰ —.
616. ἠκηκόη schol. Cf. Eccl. 32. ἐγρηγόρειν (f. ἠγρηγόρη). 650. ἐπεπόνθειν (ἐπεπόνθη?).
630. ἐνδίκως] Malim ἐν δίκη. Cf. ad Nub. 1379.
631. Forma ἔκπους legitur in inscriptione Attica Chandleri p. 38. μῆκος ἔκποδε (l. ἔκποδα).
640. Construendum videtur ἄν cum ἔσειον. Cf. 642. 644. Itaque virgulam post πλουσίους vulgo positam sustuli.
642. κὰν φόβῳ καθημένη] Cf. Eur. Iph. T. 1342. φόβῳ δ' ἄ μὴ χρῆν εἰσορᾶν καθήμεθα | σιγῇ. Haec vix sana sunt. Corrigen- dum, ni fallor, καὶ φόβῳ παρειμένη. Cf. Orest. 879. παρειμένον νόσω. Cycl. 587. ὕπνω παρειμένος. Bacch. 635. κόπου ὕπο — παρεῖται.
645. Cf. Herod. II. 96. τὸ πηδάλιον διὰ τῆς τρόπιος διαβύνεται (διαβυνέεται recte Cobet. V. L. p. 128.). IV. 71. διὰ τῆς ἀριστερῆς χειρὸς διαβυνέονται. Hom. Od. 4, 134. Hippocr. 588. 41. Hesiod. Scut. 156. ἰθύνεον. et v. ἀγινέω. Ionica forma est βυνέειν, ut ῥιπτέειν.
646. ἄν] Malim αὔ.
671. ἐνθάδε vulg. Dedi ἐνθαδί.
680. Cf. Pl. 1126. οἴμοι πλακοῦντος τοῦ 'ν τετραδί πεπεμμένου.
689. τρόπῳ τίνι;] Malim τῷ τρόπῳ; (et γενησόμεσθα).
693. τὰ τί;] Qu. τίνα;
696. τὸ τί;] Cf. Nub. 775.
700. Scribe τί δαί; Κρατῖνος —; Cf. Ach. 802. τί δαί; φιβά- λεως ἰσχάδας (τρώγοις ἄν); Qu. ὁ σοφὸς ἔστ'; TP. οὐκ ἀπέ- θανεν. Cf. Eur. Iph. T. 576. τί δ' ἡμεῖς οἳ τ' ἐμοὶ γεννήτορες; | ἄρ' εἰσίν; ἄρ' οὐκ εἰσίν; Dem. p. 242, 2. τί δ' Ἀρίστρατος ἐν Σικυῶνι; καὶ τί Περίλαος ἐν Μεγάροις; οὐκ ἀπερριμμένοι;
704. Fortasse nil mutandum. Cf. Nub. 1368. Xen. Mem. IV. 2. 23. νῦν δὲ πῶς οἶει με ἀθύμως ἔχειν —; et ad Ach. 12.
712. εἶ γε] Cf. ad Pl. 1202.
715. βουλή σὺ schol.
722. Diductis literis imprimatur.
729. τήνδε σκευὴν (absque articulo?) Cobet. Idem mox περὶ τὰς σκευὰς pro περὶ τὰς σκηναὶς reponi jubet. Utrumque male. παραδόντες] Hoc sollicitare non debebam. Cf. 961. παραδοὺς ταύτην ἐμοί. Praeterea καταθέμενοι potius quam καταθέντες repo- nendum foret, ut monuit Herwerden.
730. δῶμεν] φῶμεν (i. e. κελεύσωμεν) Mein. et Herw., coll. Ran. 132.
731. τὰς σκηναὶς] τὰ σκευή optime Herw.

741. μάττοντας] Qu. παίζοντας aut potius σκώπτοντας. καὶ τοὺς πεινῶντας] καὶ πεινῶντας Herwerden. Fort. καὶ διαπεινῶντας, aut καὶ ἀεὶ πεινῶντας.

746. σοι] Qu. σου.

747. τὸ νῶτον Suid.

749. ἡμῖν] Malim ὑμῖν.

750. ἔπεσιν μεγάλοις] Malim ἔπεσιν σεμνοῖς. Cf. Ran. 1004. ἀλλ', ὃ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ (ῥήμασι σεμνοῖς?) | καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, etc. Adde quod modo praecessit μεγάλην. Cf. tamen Ran. 1059. ἀνάγκη | μεγάλων γνομῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τίκτειν.

759. οὐ κατέδεισ'] Qu. οὐδὲν ἔδεισ'.

772. μάφαιρει (sic) Mein.

774. ἀνδρός] Leg. λαμπρὸν ex schol. Cf. Theocr. XX. 24. καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὄφρῶσι λάμπε μελαίνας. Scribe λαμπρὸν —.

786. νανοφυεῖς Both.

787. οἰκογενεῖς] οἰκτρογόους Kock. Veris. p. 211., coll. Plin. N. H. X. 23. 33. 66. Plat. Phaedr. p. 267 C. τῶν οἰκτρογόνων — λόγων. Vesp. 556.

790. ἀποκνίσματα] Corrigebam ἀποκνήσματα, ramenta. Sed cf. Sotad. III. 585. τούτων ἀποκνίσας τὰ κρανία | ἐμόλυν' ἀλεύρω. Plat. Hipp. maj. 304 A. κνίσματα καὶ περιτμήματα τῶν λόγων. Et ἀπόκνισας est apud Theophrastum.

795. εἶχε τὸ δράμα] Qu. ἤσρευτο δράμα.

800. Qu. ὅταν εἶαρος ὥραις ἢ χελιδῶν —, aut ὅταν ἦρι λάλω φωνῆ etc., aut ὅταν ἦρινόν ἢ λάλος χελιδῶν —, aut ὅταν ἦρινόν ἐν φύλλοις —. Cf. ad Ran. 682. Vulgata vix satisfacit.

801. ἐξομένη κελαδῆ] Fort. ἐξομένη ἔν κλάδεσιν (aut ἔν πετάλοις).

805. γηρούσαντος] Suspecta forma activa. Qu. φωνήσαντος.

810 sq. Virgulae tollendae post βατιδοσκόποι et γραοσόβαι, fortasse etiam post τραγομάσχαλοι.

817. τὴν ἑορτήν] τήνδ' ἑορτήν Herwerden, coll. Ran. 72. παννυχίδας — αἶ τῆδε πρέπουσιν ἑορτῆ. 393.

820. τὰ σκέλη] Fort. τὰ σκέλη. Cf. Antiph. III. 56. τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη. et Anaxil. III. 348. Sed cf. 889.

830. ξυνελέγοντ'] Praestat fortasse ξυνέλεγον. Cf. Ach. 398. Ran. 849. 1297. 1301.

831. Imprimatur sic, τὰς ἐνδιαερ —. Parum aptus hic est articulus τὰς. Qu. τῶν ἐνδιαεροπερινηχέων τινάς, aut τῶν ἀερίων διεραῖν περινηχέων τινάς. Cf. Eur. Phoen. 1534. ἀέριον σκότον. Av. 1389.

834. τίς ἐστιν] Qu. τίς ἔστιν (sic). Cf. 649.

844. Cf. Eubul. III. 271. ταῖς ξυστίσιν ταῖς χρυσοπάστοις στόρνυται (στρώγγνυται al. et vulg.).

851. δῶ καταφαγεῖν] Fort. δῶ ἄγῳ φαγεῖν. Sed cf. ad Eq. 706.

855. κἀνθάδε] Scrib. κἀνθαδί.

863. τῶν τιθίων ἔχωμαι] Fort. τῶν τιθίων λάβωμαι. Idem suadet Naber, coll. Ach. 1214. λάβεσθέ μου λάβεσθε τοῦ σκέλους κτλ.

869. Lege πέπεφθ', ἢ σησαμῆ etc.

874. ἐπαίομεν] ἐπέμπομεν (ducebamus) Kock. Veris. p. 260., coll. Plat. Phaed. p. 58 C. τῷ οὖν Ἀπόλλωνι εὐξάντο — ἐκάστου ἔτους θεωρίαν ἀπάξιν (πέμπειν?) εἰς Δῆλον· ἦν δὴ αἰεὶ καὶ νῦν ἔτι τῷ θεῷ πέμπουσιν. Sic ἐορτὰς πέμπειν, ἐπινίκια, Παναθήναια, τὸν φαλλόν, τὸν πέπλον, etc. "Recordatur igitur servus magna cum voluptate illius pompae quam antea, bello Peloponnesio nondum exorto, cum ingenti hominum frequentia ingentique omnium laetitia et ebrietate quinto quoque anno ad Dionysia celebranda Athenis Brauronem ducere soliti erant, cuique sine dubio ut Saturnalibus Romae servis non minus quam civibus interesse licebat." (Kock)

889. τὸ σκέλη] Cf. 820. Th. 24. χωλὸς τὸ σκέλη. Pac. 325. et ad Eccl. 265.

918. πολλῶν] Malim πολλοῦ. Cf. Pl. 877. πολλοῦ γ' ἄξιος | ἅπασιν τοῖς Ἑλλήσιν etc. Alioqui πολλῶν ἀγαθῶν dicendum fuisset, ut in Ach. 633. φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητής.

924. Cf. Av. 1297. Μειδίας (μυδίας R.) 538. κενεβρείων (κενεβρίων libri).

929. ὄτ] Cf. Xen. Mem. II. 7. 13. τὴν οἶν (οἶν al. Kühn.). III. 2. 1. οἶες (οἶες Born.). An. IV. 5. 25. Cyr. I. 4. 7. Mem. III. 11. 5. οἶων. IV. 3. 10. οἶων. Hell. VI. 4. 29. οἶς. V. 3. 11. VI. 2. 3. Cyr. V. 2. 5. οἶς (al. οἶας).

931. Lege ἐπίτηδές γ', ἴν', ὅταν etc.

934. λέγων τις] Leg. λέγοντος. Cf. ad Ran. 1437. Fr. 509.

959. δαλίον] δαδίον al. δαλίον schol. Cf. ad Eq. 921.

960. σείσω τε Herw. σείσων· σὺ δ' αὖ ταχέως — malit idem. θείου ingeniose corrigit vir amicus A. Palmer. Vox rara in comedia est θειοῦν. Cf. Lysipp. II. 745. θειώσαντες. Theocr. XXIV. 95. καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θεείῳ | πρῶτον, ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμιγμένον, ὡς νενόμισται, | θαλλῷ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ· | Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπεριτέρῳ ἄρσενα χοῖρον, etc. Araros III. 11. θεώσειν et θεῶσαι. Eur. Hel. 866. θεῖον (θείου Pflugk.). Juvenal. II. 157. 'Cuperent lustrari, si qua darentur | sulphura cum taedis', etc. Hom. Od. 10, 481. ibique Clark. Qu. σεῖε δὲ (sc. τὸ δαλίον), aut σεῖ' αὐτὸ, aut ῥαῖνε δὲ σὺ ταχέως, vel σπεῖσον —. Cf. Eq. 106. λαβὲ δὴ καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαίμονος. Cf. Menand. IV. 87. δεῖ δ' οὐχὶ σείειν (sc. τὸν φανόν), ἀλλ' ἀποσειεῖν αὐτόθεν.) πρότεινε] Fort. προαίρει deprome (sc. ἐκ τοῦ κανοῦ), aut πρόελέ μοι.

961. Post 957. transposuerit Herwerden. παραδούς ταύτην] παράδος τ' αὐτήν idem.

966. ἐς ἐσπέραν libri et hic et Eccl. 1047. Sed εἰς ἐσπέραν recte Pl. 998.

982. Cf. Fr. 251. τῆς αὐλείας.

989. τρυχόμεθ'] Cf. Thuc. I. 126. 5. τρυχόμενοι τῇ προσεδρεία. Leg. γλιχόμεσθ'. Cf. Fr. 160. τί δῆτα τούτων τῶν κακῶν, ὦ παῖ, γλίχει; Plat. Phaedr. 248 B. γλιχόμεναι — τοῦ ἄνω. Gorg. 489 D. γλιχόμενος σαφῶς εἰδέναι ὅ τι λέγεις. Herod. VIII. 143. ἐλευθερίας γλιχόμενοι. II. 102. III. 72. IV. 152.

991. Diductis literis imprimatur.

992. Λυσιμάχην δὴ σε καλῶμεν Kock. ad Hermipp. 46.

1002. μικρῶν] Qu. σμικρῶν. Cf. Vesp. 511. δικίδιον σμικρόν.

1024. σχίζας] Qu. σχίζαν (1032.).

1026. τὸ φρύγανον τίθεσθαι] Leg. τὰ φρύγαν' ὑποτίθεσθαι.

1029. χρεῶν etiam Suidae libri aliquot.

1033. Dele conjecturam meam, τίς οὖν ἂν οὐκ ἐπαινέσει' ἂν, et lege — ἐπαινέσειεν. Nunquam enim apud antiquos poetas eliditur optativi aoristi terminatio -ειε ante ἄν. Cf. ad Pl. 136.

1039. ταυτὶ δέδραται] ταυτὶ δέδαρται (sc. τὰ μηρία, v. 1021. εἶσω φέρων | θύσας τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε) corrigit vir amicus A. Palmer, coll. Ach. 1049. ἔπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα. Sub. τὰ μηρία. At si hoc voluisset Comicus, non additum fuisset τῶ μηρῶ, sed αὐτὰ (τὰ μηρία). Cf. 1074. τοῖς ἄλσι γε παστέα ταυτί. Redit famulus femora duo pelle exuta in manibus tenens.

1053. σιγῆ] Qu. σῖγα. κᾶπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος] Qu. κἀπέχου τῆς ὀσφύος. (Cf. Ran. 1225. ἴδι δὴ λέγ' ἕτερον κἀπέχου τῆς ληκύθου.) Vel κᾶναγ'. (Cf. ad Ran. 853. Nicoph. 16. ὦ οὔτος, ὀλίγον ἀνάγαγε | ἀπὸ τῆς διφροφόρου.) Ad rem cf. Th. 239. ἐπίκνυπτε τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν (l. φυλάττου τὴν ἄκραν).

1071. Νύμφαι] θνησοὶ Naber.

1074. τοῖς ἄλσι] Suspectus hic articulus. Fort. τί ποθ'; aut κρέα γ' ἄλσιν —.

1076. ὑμεναιοῖ] Recte se habet ὑμεναιοῖ. Cf. Menand. 714, 1. διδοῖ. Ibid. μεταδιδοῖ (subj.). Men. 85, 4. ἀξιοῖ (subj.). Men. 356, 2. κακοῖ (subj.). Soph. Oed. R. 77. δηλοῖ (subj.). Dem. p. 785, 5. ζηλοῖ (subj.). Sed Men. 425, 3. διδῶ. Phoenicid. 3, 3.

1078. χῆ κώδων] Leg. κῆγκύμων vel χῆγκύμων.

1079. τουτάκισ] Qu. οὔτως. Τουτάκισ constanter τότε significat.

1080. Scribe πολεμοῦντας; (sic).

1135. ἐκπεπρισμένα] Leg. ἐκπεπρεμισμένα. Cf. Lys. 267. Tentabam olim ἐκτεθαμισμένα, coll. Aesch. Sept. 72. μή μοι πόλιν γε πρέμνοθεν πανώλεθρον | ἐκθαμνίσητε. Dem. 1074, 13. τὰς ἐλαίας ἐκπεπρεμισμένας.

1144. Cf. ad Eq. 394. *τοὺς στάχους ἐκείνους — ἀφαύει (ἀφεύει?)*.
Epich. Fr. 102. *(καὶ) φασήλους φῶγε θᾶσσον*.

1154. *Αἰσχυνάδου* Mein. ex Etym. M. p. 40, 7. et Etym. Gud. p. 22, 55. probat Dind.

1164. *φύει* vulg. Miror latuisse editores reponendum esse *φύσει*, quod et sensus et metrum postulant.

1173. *τρεις λόφους ἔχοντα*] Leg. *τρεις λόφους σείοντα* Cf. ad Ach. 965. Aesch. Sept. 384. *τρεις κατασκίους λόφους | σείει* (Tydeus).

1176. *αὐτὸς*] Qu. *εὐθύς*.

1178. *λινοπτῶμενος*] *δὴ πνέων μένος* parum felix Herwerdeni conjectura est. *ἔστι κ' ἀνεπτρωμένος* Naber, qui monstrum hic ali non injuria queritur. Cf. Ran. 364. *λίνα* (ἰ). 1347. Nub. 764. Fr. 84, 2. Theocr. 8, 58. *ἀγροτέροις δὲ λίνα* (ἰ). 27, 16. *λίνον* (ἰ). Theophil. com. 11, 4. *ὧν ἐμπλέκουσι τοῖς λίνοις* (ἰ) *αἱ μαστροποί*. Sed Herod. V. 12. 3. *κλώθουσαν λῖνον*. Prior in Latino *linum* longa est Prop. II. 14. 8. 'Daedaleum lino cum duce rexit iter'. Quum prior in *λίνον* semper fere corripitur, suspicandi locus est eandem ob causam produci *λι* in *λινοπτᾶσθαι* atque in *λιπαρεῖν*, euphoniae autem gratia insertam esse literam *ν*, *λι(ν)οπτᾶσθαι*.

1183. Cf. Ach. 683. *τῷ λίθῳ προσέσταμεν*. Soph. Fr. 580. *προσιῆναι* (l. *προοσιῆναι*) *μέσην | τράπεζαν*. Herod. I. 119. *προστάντες* (*προοστάντες* Schw.). I. 129. *ἔόντι αἰχμαλώτῳ προσσιὰς* (*προσιὰς* vulg.) — *κατεκερτόμεε*. Plat. com. 185, 3. *προσισταταί μου πρὸς τὸ βῆμα μαντίλη* (?). Aesch. Pers. 203. *βωμὸν προσέστην*. Plat. Euth. 304 D. *οὐ γὰρ οἶός τ' ἦ προσσιὰς κατακούειν ὑπὸ τοῦ ὄχλου*. Theophr. Char. XI. *προσιὰς* (*προσιὰς libri*) *πρὸς κουρεῖον*. Sic *προσοχῶν* dicebant non *προσχῶν*. Cf. ad Herod. I. 2. II. 182. III. 48. 58. IV. 42. 145. 147. V. 63. VI. 33. IX. 99.

1184. *θεῖ*] Quorsum? Mendosum videtur *θεῖ τῷ κακῷ*, pro quo reponendum forsitan *ἀπέρχεται* aut *ἀμηχανεῖ*.

1195. *ἐπίφερε*] Cf. Mnesimach. III. 577. *ἐπιφέρει τραγήματα | ἡμῖν ὁ παῖς μετὰ δεῖπνον*.

1210. Imprimatur sic, *προθέλυμνον*.

1213. *τουτουῖ*] Quem dicat incertum est, fortasse *τὸν δρεπανουργόν*. Frustra versum spurium habet Herwerden, quum non ante v. 1250. in scenam prodeat *ὁ δορυξός*.

1224. Imprimatur sic, *θώρακος κύτει*.

1232. *θαλαμιάς*] Scrib. *θαλαμίας* (sic), subaudito *ὀπῆς*.

1248. *καὐτὸ*] Fort. *κατὰ*. Cf. Antiph. III. 57. *τῶν δ' ἀκοντίων | συνδοῦντες ὀρθὰ τρία λυχνεῖω χρώμεθα*.

1255. Imprimatur sic, *ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν*.

1266. Cf. Poll. VI. 12. *οἱ δὲ συγκληθέντες δαιτυμόνες δαιταλεῖς, ἐπίκλητοι, σύγκλητοι, κλητοί, etc.*

1268. *ὅτι περ*] Cf. Av. 71. *ὅτε περ*.

1275. *ἀσπίδας*] Qu. *ἀσπίδος*. Cf. ad Vesp. 577.

1288. ἀπόλοιο, παιδάριον] Fort. ἀπόλοι', ὦ παιδάριον. Sed cf. ad Th. 1203.

1293. κλαυσιμάχου] Malim κλαυσομένου.

1298. μὲν] Leg. μεν.

1309. Hesychius, Σμώχειν· ἐνεργεῖν μετὰ σπουδῆς. Id. in ἐπισμῆ· — σμῶξαι γὰρ τὸ πατάξαι. Cf. usum verborum παίειν φλᾶν, σποδεῖν, ἐρείδειν.

1328. Imprimatur sic, αἶθωνα σίδηρον.

AVES.

Pers. Πεισέταιρος. Cf. nomen proprium Πεισίδωρος (Paus. V. 6. 5.), προδωσίκομπος, δωσίδικος, δεισάνωρ, πεισίμβροτος.

2. Cf. Metag. II. 753. τῆδε δ' αὖ (τῆδεδι Elmsl. Cobet.) ταγηνίαις, sc. ῥεῖ.

11. οὐδὲ μὰ Δί' ἐντεῦθεν γ' ἄν — Porson. Cf. Th. 646. οὐκ ἐγγεταυθί (ἐγγεταυθί).

16. ἐκ τοῦ Τηρέως A. Palmer. in Quart. Rev. a. 1884. p. 366. Cf. Anecd. Bachm. II. 373. ἐξ ἀνθρώπων οὗτοι θεοὶ ἐνομίσθησαν. Vesp. 49. ἄνθρωπος ὦν εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ.

19. Lege ἦστην. Cf. Ran. 227. οὐδὲν γὰρ ἔστ' (γὰρ ἴστ'?) ἀλλ' ἦ κοάξ. 740. ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον. Pac. 505. Alex. III. 481. ὁ δὲ Διόνυσος οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον. Amph. III. 305. Men. IV. 273. ὅς — οὔτ' ἐρυθριᾶν οἶδεν οὔτε δεδιέναι.

23. τι λέγει] Fort. τίζει. V. Phot. h. v.

32. ὦν οὐκ ἀστός] ὦν ἐπακτός A. Palmer. in Quart. Rev. a. 1884. p. 367, coll. Eur. Ion. 290. οὐκ ἀστός, ἀλλ' ἐπακτός ἐξ ἄλλης χθονός. Malim cum Cobeto οὐκ ὦν ἀστός. Cf. Nub. 687. ταῦτά γ' ἔστ' οὐκ (οὐκ ἔστ'?) ἄρρενα.

35. Cf. Pac. 1308. ἀμφοῖν τοῖν γνάθοιν. Alex. III. 408. μετεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ῥυθμοῖν. Thuc. V. 23. ἄμφω τὸ πόλεε. V. 29. 3. ἀμφοῖν τοῖν πολέοιν. Plat. Prot. 314 D. ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν. Polyb. XII. 11. 6. ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν. Poll. VII. 91. ὁ δὲ κόθορνος ἀρμόζων ἑκάτερος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν.

45. ὅπου schol.

47. Cf. Herod. VI. 13. κατεφαίνετό σφι εἶναι ἀδύνατον τὰ βασιλῆος πρήγματα ὑπερβαλέσθαι εὗ τὲ ἐπιστάμενοι etc.

63. οὕτως τι etiam Dind. Lex. Aesch. p. 263. οὕτως τι δεινὸν νῶν ἐναντίον βλέπειν F. W. Schmidt.

73. ἔχη] ἔχοι al. Verum est ἔχοι. Cf. Ach. 1051. ἐκέλευε δ' ἐγγέαι σε τῶν κρεῶν χάριν, | ἵνα μὴ στρατεύοιτ' ἀλλὰ βινοίη μένων. ad Eq. 1393. Telecl. 41, 1. Χαρικλῆς μὲν οὖν ἔδωκε μῆν, ἵν' αὐτὸν μὴ λέγη etc.

82. ἡμῖν κάλεσον] νῶν ἐκκάλεσον malit Naber, coll. Pl. 1103. ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ. et ad Lys. 851. 875.

87. Cf. Ran. 1394. θάνατον γὰρ εἰσέδηκε, βαρύτατον κακῶν. Pl. 439. ὦ δειλότατον σὺ θηρίον (θηρίων supr. Urb. recte).

97. ἦ Choeroboscus.

108. Praestat addi particulam δέ. Cf. Pac. 155. τί σοί ποτ' ἔστ' ὄνομ'; οὐκ ἔρεῖς; TP. μιαιώτατος. | EP. ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ; φράζε μοι. TP. μιαιώτατος.

118. Cf. [Dem.] p. 80. τοὺς κατὰ θάλατταν κινδύνους.

121. φράσειας] Fort. φράσαις ἄν.

122. Praestat, ni fallor, ἐγκατακλιθῆναι, ut in Hyperid. Euxen. c. 27. ὁ δῆμος προσέταξεν Εὐξενίππῳ τρίτῳ αὐτῷ ἐγκατακλιθῆναι εἰς τὸ ἱερόν.

127. οἰκοῖτ' ἄν] Fort. οἰκοῖτον.

131. Ne κήρυκε requiras, cf. 843. Vesp. 452. Nub. 935.

133. ποιήσης] Leg. ποιήσεις. Cf. ad Eccl. 1145. Pl. 488.

146. παρὰ θάλατταν] Sine articulo ut in 118. Pl. 656. ἐπὶ θάλατταν. Men. IV. 214. πολλῶν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν θηρίων ὄντων. Antiph. III. 70. τῶν παρὰ γῆν.

149. τί δ' οὐ Paus. et schol. ad Ach. 724. ex eoque Suidas.

τὸν Ἡλεῖον Λέπρεον] Qu. τό γ' Ἡλεῖον Λέπρεον, et mox τὸ Λέπρεον. Sed cf. Ὠρεὸς (masc.) Pac. 1125. οἰκίζετον] Fort. οἰκίζετε. Sed cf. 127.

150. οἰκίζετον; νῆ τοὺς θεοὺς ὅτι οὐκ ἰδῶν Mein. Cf. ad Eq. 742. Sed corrigendum potius videtur ὅσον γ' ἰδῶν. Alioquin ὅσα μὴ (non οὐκ) ἰδῶν scribendum foret. Cf. Eur. Iph. T. 612. καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ, ξένοι, | ἀνάδελφός εἰμι πλὴν ὅσ' οὐχ ὀρώσά νιν. Theocr. XXV. 73. τοὺς μὲν ὄγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσον ἀείρων | φευγέμεν ἄψ ὀπίσω δειδίσετο.

153. χρῆ] χρῆν jure requirit T. Halbertsma.

161. ἄρα ζητε] Corrigendum, ni fallor, ἄρ' ἔζητε. Cf. Soph. Fr. 317. ὑμεῖς μὲν οὐκ ἄρ' ἦστε τὸν Προμηθεά.

172. Cf. Fr. 414. τί οὖν ποιῶμεν;

173. ὄρνιθες] Fort. ὠρνιθες aut οὐρνιθες. Sed cf. 1236.

176. νῆ Δία ἀπολαύσομαί τι δ' —; Mein. et Kock. ad Eq. 175.

Recte.

177. Qu. νῆ Δία ἀπολαύσομαί τί γ', vel ἀπολαύσομαι τᾶρ'. Cf. Eq. 175. Fr. 476, 14. ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φῆς. Nub. 259. εἶτα δὴ τί (f. δὴ τι) κερδανῶ; 1442. δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις. Pac. 1049. ἐναντιώσεταιί τι. Ran. 1064. τοῦτ' οὖν ἔβλαψά τι δράσας; Agathon. Fr. 12, 2. εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τάληθές φράσω. Thuc. II. 53. εἰκὸς εἶναι τοῦ βίου τι ἀπολαῦσαι. Xen. Cyr. V. 4. 19. ἄξιοι — πράγματος τούτου ἀπολαῦσαι τι ἀγαθόν. Lucian. Nigr. 33. ἀπολαύειν τι τῶν ἐωνημένων.

180. ὥσπερ εἶποι τις] ὥσπερ εἰ λέγοις Cobet. Recte. Cf. 282. ὥσπερ εἰ λέγοις etc. Ran. 1185. νῆ τὸν Δί' ὥσπερ γ' εἶ τις εἶποι γείτονι, etc. Eccl. 126. ὥσπερ εἶ τις σηπίας | πώγωνα περιδήσειεν ἑσταθευμέναις. Diph. 40, 2. ὥσπερ εἰ | εἶποις (λέγοις Cobet.) ἀοριάς. Plat. Phaed. p. 87 B. ὥσπερ ἂν τις (ἂν εἶ τις?) — λέγοι etc. p. 98 C. ὥσπερ ἂν εἶ τις — λέγοι etc. Lucian. Herm. 70. ὥσπερ εἶ τις οἶοιτο ἀποδείξειν etc.

181. Retinendum ὅτι. Cf. 1575. ὅτι τὸν ἄνθρωπον.

193. Cf. Thuc. VII. 32. διαφρήσουσι (διαφήσουσι libri mss.).

210. Cf. Hesiod. Op. 581. λιγυρὴν καταχεύει' ἀοιδὴν. Hom. Od. 19, 521. ἦ τε πολὺν τρωχῶσα χέει πολυηχέα φωνήν. Aesch. Sept. 73. φθόγγον χέουσιν. Trag. adesp. 136. νεόχυτα (νεόλυτα al.) μέλεα. Long. Past. III. 14. χεομένης τῆς φωνῆς εἰς πολὺν ἀέρα. Virg. G. IV. 452. 'sic fatis ora resolvit.' Sic χεῖν αὐδὴν est Hesiod. Scut. 396. θροῆνον Pind. Isth. VII. 58. μέλος Anth. Pal. XVI. 226. 3. εὐκταῖα Aesch. Suppl. 631.

236. ἠδομένα φωνᾶ] Imo ἀδομένα —. Cf. Eur. Fr. 754, 2.

240. κομαροφάγα] κομαροτραγά Naber.

246. ἔχετε] Fort. νέμετε.

261. Fort. κακκαβαῦ. Cf. ad Lys. 761.

272. φοινίκεος (puniceus, purpureus) est Herod. I. 98. II. 132. φοινικέω εἶματι. VII. 76. ῥάκεσι φοινικέοισι. IX. 22. Pind. Isth. III. 36. ῥόδοις φοινικέοισιν. τὸ Φοινικιοῦν tribunal memoratur Paus. I. 28. 8. Cf. ad Pac. 303.

273. Lege εἰκότως γε· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῶ ὅτι φοιν. Cf. Ran. 228. εἰκότως γ', ὧ πολλὰ πράττων· | ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν etc.

276. "Locus μουσόμαντιν suum nondum nactus est. Equidem temptabam τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις; ἀλλὰ βᾶτε σὺν σθένει. Quae Lycurgi verba esse poterant suos hortantis ut Bacchum invaderent." (Nauck. ad Aesch. Fr. 58.). ὄρειβάτης] Cf. Eur. Tro. 436. ὄρειβάτης Κύκλωψ. Th. 326. ὄρειπλαγκτος. Et ὄρειβατεῖν legitur Plutarch. 917 C. I. 142 C. 178 C. 343 D. 574 B. Quod si verum est ἀβροβάτης, cf. Vesp. 461. Eur. Tro. 820. ἀβρὰ βαίνων.

278. Cf. Plat. Phaed. p. 84 B. διαπταμένη (διαπτομένη ex pluribus codicibus restitutum). Resp. II. 365 A. ἐπιπτόμενον.

282. καὶ Ἰππονίκου Καλλίαν] Leg. καὶ Ἰππονίκου —.

293. ἐπὶ λόφων οἰκῶσιν] τοὺς λόφους ἔχουσιν Herwerden.

294. κακὸν] Suspectum. Qu. νέφος.

297. ἐκεινοσὶ δὲ Elmsl. ad Ach. 108.

301. χαύτηι γε] αὐτῇ δὲ Elmsl. ad Ach. 108.

303. νέρτος] Avis ignota. Qu. κίρκος.

316. κοινόν] καινὸν malit Wecklein, coll. 256.

321. Imprimatur sic, πρέμνον πράγματος πελωρίου.

326. Malim κάστων ἤδη ποῦ; παρ' ἡμῖν; Cf. Fr. 343. τί σὺ λέγεις; εἰσὶν δὲ ποῦ; | B. αἰδὶ κατ' — τὴν εἴσοδον. Pl. 393. καὶ

ποῦ ἴσιν; *XP.* ἔνδον. *BL.* ποῦ; *XP.* παρ' ἐμοί. *BL.* παρὰ σοί; *XP.* πανύ. ὑμῖν] Scribe ὑμῖν γ'.

334. ἐξ οὐπερ ἐγένετο (del. ἐπ' ἐμοί) Wecklein, coll. Arist. Pl. 85. ὅς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὅτου περ ἐγένετο. Recte, ni fallor. ἐπ' ἐμοί] Deleatur ἐπ'.

348. Imprimatur sic, δοῦναι ῥύγχει φορβάν.

365. πρώτην] An πρῶτον?

369. τί] Scribe τι. Cf. ad 177. Ran. 1064.

371. εἰ δὲ —] οἶδε — recte Cobet. Alioqui scribendum fuisset εἰ δὲ τὴν φύσιν ἐχθροὶ (omisso μὲν), τὸν γε νοῦν εἰσὶν φίλοι.

375. Malim ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δὴ (γε) τὰ πολλὰ etc.

382. Cf. ad Pl. 498.

385. ἐναντιώμεθα] Cf. ἀνεσχόμην Pac. 347.

386. Cf. Lys. 121. εἰρήνην ἄγειν. 169. Arist. Rhet. III. 10. τὸ μὴ δύνασθαι ἡσυχίαν ἄγειν.

388. τὸν ὀβελίσκον ut glossema deleri jubet Herwerden.

396. Cf. Pac. 585. δαιμόνια. Sed parum credibile est δημοσία posuisse Comicum. Lege δημοσία οὖν ἵνα ταφῶμεν. Cf. Thuc. II. 34. δημοσία ταφὰς ἐποίησαντο τῶν — ἀποθανόντων. Plat. Prot. 324 C. καὶ ἰδία καὶ δημοσία. 325 B. Phaedr. 244 B. ἰδία τε καὶ δημοσία. 277 D. Theaet. 174 B. Soph. 222 D. Pol. II. 362 B.

404. Non anapaesticum esse hunc versum, ut Pac. 169. καὶ μύρον ἐπιχεῖς [κἀπιχεῖς μύρον?], monuit Elmsleius Ed. Rev. XIX. 93.

425. Qu. τὰ τῆδε καὶ τὰκεῖσε. Cf. Lys. 568. ὑπενεγκοῦσαι — τὸ μὲν ἐντανθὶ, τὸ δ' ἐκεῖσε. 570. Comoediae non est forma κεῖσε.

430. Qu. κίναδός ἐστι πυκνόν, vel πυκνόν ἔφν κίναδος.

442. ὄρχιπεδ' ἔλκειν] Fort. ὄρχιπεδίζειν. Cf. 142. et ad Nub. 713. καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν (ἐξελκοῦσιν?) | καὶ τὸν προκτὸν διορύττουσιν. ἔλκειν τινὰ τῶν ὄρχιπέδων est Eq. 772. Pl. 955. Scribe sic, οὗ τί που τὸν — (non;)

445 Post τούτοις virgula ponatur.

447. Spurious hunc versum habet Wecklein.

461. πρότερον παραβῶμεν] Lege πρότεροι —. Cf. Herod. IV. 119, 3. οἱ πρότερον (πρότεροι?) ἀδικήσαντες.

462. εἷς] Qu. εὔ.

463. Qu. ὄν μάττειν οὐδὲν καλύει, vel ὄν διαμάττειν ὄργῶ νυνί. Cf. Eq. 723. οὐδὲν κωλύει. 972. Xen. Anab. IV. 7. 5. οὐδὲν κωλύει παριέναι. Antiph. com. 125, 4. εἰ τοῦτο τοιοῦτ' ἐστίν, οὐδὲν κωλύει etc.

465. τι πάλαι] Offendit τι repetitum. Itaque pro τι πάλαι correxerim τρίπαλαι. Cf. Eq. 1153. Sequitur mox τι.

466. Nunc malim *XO.* ἡμεῖς βασιλῆς; τίνας ἡμεῖς; | *ΠΕ.* πάντων etc. Cf. Anaxand. III. 161. τίνα τρόπον ἡμεῖς; τοιοῦτον οἶον etc. (s. Cobet.)

470. γῆς] Scribe Γῆς. Cf. 586.

476. *Κεφαλῆσιν*] Qu. *Κεφαλῆσι*.
484. *Μεγάβυζος* est Cratet. II. 246. Men. IV. 105.
495. In *πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους* offendit Herwerden, qui ipse *πρὶν δύνειν τοὺς ἀστέρας* proponit, coll. Eccl. 82 sq. Nihil opus est correctione, modo locum sic interpreteris, 'Being invited to the naming of a child I kept tippling in town and was just having a nap when, before the other guests had begun supper, this worthy took to crowing, and I thinking it was dawn set off for Halimus,' etc. Scilicet vespertinum galli cantum pro matutino per errorem accepit senex. Cf. Vesp. 100. *τὸν ἀλεκτρούνα δ', ὅς ἦδ' ἐφ' ἐσπέρας, ἔφη | ὄψ' ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον | παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα. κάρι καθηῦδον*] Fort. *καί τι καθηῦδον*.
496. Scribe *Ἀλιμοντάδε*. Cf. *Βραυρωνάδε* Pac. 874.
501. Cf. Thuc. II. 52. *ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινδοῦντο* (sic codd.). Dem. p. 403, 19. *ἐν θιάσοις — καλινδοῦμενον*.
524. *ὥσπερ δ' ἤδη*] *ἤδη δ' ὥσπερ* Herw.
531. Haec plane vitio laborant. Leg. *κοῦδ' ὥς —*.
532. *ὑμᾶς*] *οὕτως* Herw.
538. *αὐτῶν ὥσπερ κενεβρείων*] Qu. *ὥσπερ κατὰ τῶν κενεβρείων*.
539. *πολὺ δὴ, πολὺ δὴ*] Sic Vesp. 405. *νῦν ἐκεῖνο, νῦν ἐκεῖνο*.
543. Cf. Dinarch. p. 91. *οὐδὲ — τὴν πίστιν τὴν περὶ αὐτῆς ἐπὶ σοῦ καταλῦσαι βουλομένη*. Herod. IV. 148. 4. *τουτέων δὲ τὰς πλεῦνας ἐπ' ἐμέο (ἔμοι S. V.) Ἥλεῖοι ἐπόρθησαν*. Theocr. VII. 86. *αἰθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὄφελος ἦμεν*.
544. *καὶ κατὰ συντυχίαν*] *Μαλίμ καί τινα συντυχίαν*.
545. Cf. Dem. p. 770. *οὐκ ὀκνήσω πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν ἅτι' ἔμοι φαίνεται*.
546. *ἀναθεῖς γὰρ — οἰκῆσω*] *Lege ἀναθεῖν' ἄρ' — οὐκ ὀκνήσω*. Cf. Nub. 1453. *ὑμῖν ἀναθεῖς ἅπαντα τὰμὰ χρήματα*. Xen. Apol. 13. *τῶν τοῖς ὄρνισιν ἀνατιθέντων τὴν τῶν θεῶν δύναμιν*. Ad rem cf. 436 sq.
547. *νοτία*] Cf. Aesch. Fr. 110. *νοσσόν*.
550. *μίαν*] Fort. *δεῖν*. Sed cf. 172. *οἰκίσσατε μίαν πόλιν*.
553. *Κεβριόνα*] *Annon Κεβριόνη?*
563. *προσνεύμασθαι*] *Exspectabam activum προσνεῖμαι*.
564. Cf. Ran. 1202. *ἐναρμόττειν* (sic V. etc. *ἐναρμόζειν* R. etc.). Forma *ἀρμόττειν* legitur Plat. II. 660. 677. Men. IV. 196.
567. *Ἡρακλέει*] Ut in *anapaestis* pro *Ἡρακλεῖ*. V. Kock. ad Eq. 283. Legendum tamen fortasse *Ἡρακλεῖ*. Cf. Ran. 1516. *τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν*. Cf. ad 1295.
569. Cf. Theocr. III. 4. *τὸν ἐνόρχαν — κνάκωνα*.
575. Imprimatur sic, *ικέλην βῆναι τρήρωνι πελείη*.
582. Qu. *τὴν γαῖαν ἀροῦσιν*.
584. *ὁ γ' Ἀπόλλων*] *Lege ἀπόλλων*. Eadem crasis est Antiph. 122, 15. *ταυτὶ δ' ὅ τι ἐστὶν οὐδ' ἂν ἀπόλλων μάθοι*.

585. ἀποδῶμαι] Ut ἀποθῶμαι, καταθῶμαι, etc.

586. Cf. 469. ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε | καὶ Γῆς.

593. χρῆσιτά] χρυσᾶ Reisk. κρυπτά Wecklein, coll. Aesch. Prom. 501. Cf. Thuc. IV. 105. χρύσεια μέταλλα. Ubi tamen aut χρύσεια μέταλλα aut simpliciter χρυσεῖα reponendum videtur. Cf. Xen. Hell. IV. 8. 37. Polyb. III. 57. 3. XXXV. 10. 10. δάσουσι] χρήσουσι Wecklein. Leg. δείξουσι.

597. πλεῖ] Fort. πλεῖν. Cf. Thuc. VI. 29. οἱ ἔλεγον νῦν μὲν πλεῖν (πλεῖν δεῖν Herw.) αὐτόν.

599. Cf. Herod. II. 161. 2. τῶν πρότερον (προτέρων unus a.) βασιλέων. VI. 96. μεμνημένοι τῶν πρότερον (προτέρων al.). Thuc. VI. 9. ἐν τῷ πρότερον χρόνῳ. Xen. Mem. II. 6. 7. τοὺς ὕστερον (ὕστερους al.) φίλους.

600. Cf. Eccl. 251. τοῦτό γε | ἴσασι πάντες. et ad Nub. 987. Plat. Resp. II. 364 A. πάντες γὰρ — ὑμνοῦσιν ὡς καλὸν μὲν ἢ σωφροσύνη etc. Men. 882. ἢ πόλις ὄλη γὰρ ἄδει τὸ κακόν (τουτὶ τὸ κακόν ἄδει?). Theodect. Fr. 1, 1. σαφῆς μὲν ἐν βροτοῖσιν ὑμνεῖται λόγος. Charit. VI. 3. 7. τοῦτο δὲ ἄρα καὶ τὸ ἀδόμητον λόγιον ἦν, δι etc. Schol. Pl. 173. διπλῶς ἄδεται ἢ ἱστορία. Eust. p. 1276, 29. περιάδεται κόμη Ἐκτόρειος.

607. Cf. Nub. 878.

608. et 1607. ὄρνιθες] Qu. ὄρνιθες aut potius οὐρνιθες. Sic οὐρνις v. 284. Cf. etiam ad Aesch. Cho. 927. σοῦρίζει (σοι ὀρίζει). Idem suadet Herwerden.

611. Cf. Vesp. 491. πολλῶ — ἀξιωτέρα. Aesch. Prom. 335. πολλῶ γ' ἀμείνων etc. Alex. 124, 18. πολλῶ γ' ἀμείνων — λογογράφος ἢ μάγειρος. Theogn. 618. πολλῶ γὰρ θνητῶν κρέσσονες ἀθανάτων. 605. πολλῶ τοι πλέονας etc.

614. οὐδὲ θυρῶσαι] οὐδ' ἐχυρῶσαι malit Naber.

615. λαμβάνετε] Imo λαμβάνετον. Cf. Lys. 438. δήσειτον.

621. τοῖς κοτίνοις] Qu. ταῖς —.

628. ἀφείμην] Cf. Thuc. I. 120. εἰ τὰ κάτω προεῖντο (πρόειντο G. πρόοιντο al.). Analogia postulat, ni fallor, ut scribatur ἀφοίμην, ut προοίμην. Scilicet indicativi sunt ἀφείμην προείμην, optativi ἀφοίμην προοίμην.

637. ἐπὶ σοὶ] ἐνὶ σοὶ — Mein. sine causa. Cf. Antiph. p. 130, 4. ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται ἢ τῇ προνοίᾳ. Dicendum fuisset μόνῳ σοὶ, non ἐνὶ σοί. Deinde vix placet τάδε post ταῦτα positum. Qu. ἐνὶ σοὶ δὴ πάντ' ἀνάκειται.

645. Κριῶθεν] Cf. Thuc. I. 114. Θριῶζε (Θριῶζε F.).

652. Pro δή τι fort. πού τι. Palmerius καί τι proponit. Corruptela orta est, ni fallor, propter λελεγμένον in λεγόμενον mutatum, unde metri gratia transpositio facta fuit. Cf. Men. IV. 139. ὁ δεύτερος πλοῦς ἐστι δήπου λεγόμενος, | ἂν ἀποτύχη τις πρώτον,

ἐν κώπαισι πλεῖν. *ibid.* κατὰ πόλλ' ἄρ' ἐστὶν οὐ καλῶς εἰρημένον | τὸ Γνωθὶ σαυτόν. Phot. p. 613, 4. Τῶν κακῶν τριῶν ἐν λεγόμενον τι ἐστί.

656. ἄγε δὴ, Ξανθία] Fort. ἄγετ', ὦ Ξανθία —. Sed cf. Eccl. 867. σὺ δ', ὦ Σίκων | καὶ Παρμένων, αἴρεσθε τὴν παμψησίαν.

666. τοῖς ξένοις] Qu. τοῖν ξένοιν.

687. ταλαοὶ βροτοὶ] Cf. Pac. 236. βροτοὶ πολυτλάμονες. Aesch. Prom. 560. τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος.

688. Scribe πρόσσχετε. Cf. ad Nub. 575. 1122. Eq. 503. Vesp. 1015.

714. πεκτεῖν] Corrigebam olim κείρειν. Cf. Cratin. 37. ἔνεισιν ἐνταῦθ' αἱ μάχαιραι κουρίδες | αἷς κείρομεν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς ποιμένας. Sed praestat πείκειν. Hesiod. Op. 775. οἷς πείκειν. Similes formae epicae sunt στείνειν (Theocr. 25, 97.), θείειν, πνείειν (καταπνείει Agam. 105.), στεινός, Αἰνείας, etc. Sic etiam δεδίσκεσθαι et δειδίσκεσθαι, δεδίσσεσθαι et δειδίσσεσθαι, περαίνειν et πειραίνειν. Cf. Nub. 1360. ἄσαι — τὸν Κριὸν ὡς ἐπέχθη.

717. ὄρνις (acc. plur.) legitur Soph. Oed. R. 966. πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε] Cf. Thuc. II. 40. 1. ἐνι — ἐτέροις πρὸς ἔργα τετραμμένοις τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γνῶναι.

718. γάμον ἀνδρός] γάμου ἀρθμόν Herw. Qu. γάμου ὄραν, vel γάμον ἀεὶ, vel γάμου ἔργα (sic Hom. Od. 4, 429. ἔργα γάμοιο), vel γάμον ἄνδρες.

719. ὄρνιν τε νομίζετε] ὄρνιν τ' ὀνομάζετε Bachmann. F. W. Schmidt. ὅσαπερ περὶ μαντείας] ὅσα προἄγμά τι μαντεία F. W. Schmidt. Qu. πάνθ' ὅσαπερ τῆς μαντείας διακρίνειν, vel πάνθ' ὀπόσων πέρι μαντεία διακρίνει.

726. Qu. μετρίῳ πνίγει τ' οὐδ' etc.

728. κατὰ τὰς νεφέλας sine causa malit Herw. ὥσπερ χῶ Ζεύς] Cf. Lys. 528. ὥσπερ χῆμεῖς.

745. ἀναφαίνω] ἀναφωνῶ F. W. Schmidt.

749. φέρων] φαίνων cum usus tum metri causa Herw.

750. φέρων] θροῶν F. W. Schmidt.

755. κρατούμενα] κυρούμενα Herw. Nonnihil suspectum.

757. νόμῳ] νέῳ conj. Kock. γόνῳ (?) F. W. Schmidt.

759. αἶρε πλήκτρον] Desidero articulum. μάχει] μαχεῖ Cobet. μάχει tuetur A. Palmer. in Quart. Rev. a. 1884. p. 367, coll. Ran. 197. εἴ τις ἔτι πλεῖ, σπενδέτω. Cf. ad Ran. 607. 636. οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἔμοι. Eq. 417. Vesp. 191.

764. ἐστὶ καὶ Κάρο] Malim ἐστὶν ἢ Κάρο.

766. Πεισίου] Confer nomina Ἀμειψίας, Δαμασίας, Πασίας, Σωσίας, Κτησίας, Τισίας, Μελησίας, Ἐρουξίας, Ἀκεσίας, Ἀγησίας, Λυσίας, Τελεσίας, Μαρωσίας.

772. ἰακχον] Corrigendum omnino ἔκλαγξαν aut ἔμελψαν. Cf. Hom. II. 3, 3. ἤντε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόδι πρὸ —

κλαγγῆ ταί γε πέτονται. Soph. Fr. 890. ἴκτινος ὡς ἔκλαγξε (ἔκραξε al.) παρασύρας κρέας. Eur. Ion. 905. κλάζεις παιᾶνας μέλπων. Antiph. III. 136. κλαγκταῖσι φωναῖς. Nicomach. trag. Fr. 1. μέλπουσιν ἀηδόνιον κλαγγήν. Pind. P. IV. 40. Ζεὺς — ἔκλαγξε βροντάν. Eur. Tro. 147. πτηνοῖς κλαγγὰν ὄρνισιν. Theocr. XVII. 71. ὁ δ' ὑπόθεν ἔκλαγε φωνᾶ — μέγας αἰετὸς αἴσιος ὄρνις. Lucian. Jup. trag. 31. δὴ τότε λοίσθιον ὄμβροφόροι κλάγξουσι κορῶναι. Aesch. Ag. 1445. τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον. 244. ἔμελψεν. Eur. Fr. 775, 21. μέλπει — λεπτὰν ἀηδῶν ἀρμονίαν. Nicom. trag. 1. μέλπουσιν ἀηδόνιον κλαγγήν (l. κλαγγάν). Th. 969. τὸν εὐλύραν μέλπουσα καὶ τὴν τοξοφόρον Ἄρτεμιν. 988. ἐγὼ δὲ κώμοις σε φιλοχόροισι μέλπω. 960. γένος Ὀλυμπίων θεῶν μέλπε καὶ γέραιρε φωνῆ. 973. Ἦραν δὲ τὴν τελείαν μέλπωμεν. Eur. Iph. T. 1093. πόσιν κελαδεῖς αἰὲ μολπαῖς. Cycl. 69. Ἰακχὸν ᾠδὴν μέλπω. Theocr. XVII. 113. ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἀοιδάν. Ran. 377. χῶπως ἀρεῖς τὴν Σώτειραν γενναίως τῇ φωνῇ μολπάζων. 383.

778. αἶθρη] Fort. αἰθήρ, coll. Th. 43. 51.

793. εἴ τε] Qu. εἰ δέ.

812. φέρ' ἴδω, τί ἄρ' ἡμῖν ὄνομ' (τοῦνομ') ἔσται τῇ πόλει Elmsl. ad Ach. 4., coll. Nub. 21. Eq. 119. 1214.

819. Scribendum *ἰοῦ ἰοῦ*. Cf. ad 1510. et Pac. 316.

820. Malim καλόν γ' ἀτεχνῶς σὺ —. Cf. Vesp. 810. σοφόν γε τουτὶ — ἐξηῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.

823. τὰ τ' Αἰσχίνου τάλαντα Haupt? Ut τὰ Ταντάλου τάλαντα, τὰ Κινύρου τάλαντα. καὶ λῶστον μὲν οὖν] Qu. κάλλιστον μὲν οὖν, delete v. 824. Particulae enim μὲν οὖν non possunt post καὶ inferri. Itaque mendosam esse vulgatam constat. Superlativum λῶστος legitur Teleclid. 2, 1.

825. καθυπερηκόντισαν] Imo ποθ' ὑπερηκόντισαν. Cf. 363. Eq. 659. Diphil. IV. 407.

828. Qu. τὴν Ἀθηνᾶν εἶν' —.

829. Deleatur virgula post πόλις.

839. χάλικας] Fort. χάλικα. Cf. Thuc. I. 93. Plut. Cim. 13. etc. Sed Lucian. Trag. 225. ἔστρωμένη χάλιξιν ὁδός.

841. φύλακας] Scrib. φυλακάς. Cf. Thuc. II. 94. φυλακάς τοῦ Πειραιῶς καθίσταντο. Xen. Anab. IV. 5. 21. φυλακάς οἷας ἐδύναντο καταστησάμενοι.

843. Recte se habet κήρυκα —. Cf. ad Vesp. 452. et ad Nub. 935 sq. Phryn. 32. ὁ καθίσκος δέ σοι | ὁ μὲν ἀπολύων οὔτος, ὁ δ' ἀπολλύς ὁδί. Aesch. Cho. 1020. μόχθος δ' ὁ μὲν ἀντίχ', ὁ δ' ἤξει. Anacr. 33, 8. πόθος δ' ὁ μὲν πτεροῦται, ὁ δ' ᾠόν ἐστιν ἀκμήν, etc.

850. αἴρεσθε] Leg. πρόσαιρε. Cf. Pher. II. 323. πρόσαιρε τὸ κανοῦν.

857. Qu. ἴτω δὲ Πυθιάς βοὰ θεῶ. Cf. Eur. El. 879. ἴτω ξύν-
αυλος βοὰ χαρᾶ. Soph. Tr. 207. ἴτω κλαγγά. Fr. 435, 5.

858. συναδέτω] Qu. προσαδέτω. Cf. Ran. 874. ὑμεῖς δὲ ταῖς
Μούσαις τι μέλος ὑπάσατε. Vel προσαυλείτω. Cf. Eccl. 892. τοὺς
αὐλοὺς λαβὼν — προσαύλησον μέλος.

860. οὔτοι μὰ Δί' T. Halb. Qu. μὰ τὸν Δί' ἔγωγε —.

864. παῦ' ἔς κόρακας] Qu. βάλλ' —. Cf. Nub. 133.

898. καλεῖν δὲ] Leg. καλεῖν τε.

930. Doricum est τὴν non τείν.

943. Lege ὑφαντοδόνατον.

946. Cf. Straton. 1, 3. οὐδὲ ἔν — ὦν ἄν λέγη συνήμι (συνῆκα?).
Aesch. Ag. 1112. οὔπω ξυνῆκα. Eur. El. 260. ξυνῆκ'. Cycl. 447.

949. Cf. Pac. 213. ἔλεγον ἄν ταδί. Qu. ποιήσω τοιαδί.

957. Cf. Dem. p. 755. τεθνάσαι δικαίως ἄν μοι δοκοῦσι.

961 sq. λέγε — φέρων transposuerit A. Palmer. in Quart. Rev.
a. 1884. p. 367.

962. λέγων] Fort. δέπων.

979. Lege οὐκ ἔσαι τρυγῶν etc. De duplici οὐ in eodem
membro cf. ad Ran. 645. οὐδ' αἰετός] Fort. οὐκ ἀμπελὶς.

983. ἐπήν] Cf. 1355. Lys. 1175. Recentiore forma ἐπὰν utuntur
Alexis, Antiphanes, Menander, Philemon, Euphron, Diodorus, etc.
Sic ἔκατι et ἔκητι.

991. ἐκτρέχων] Lege ἀποτρέχων. Cf. 1162. ἐγὼ μὲν ἀποτρέ-
χων | ἀπονίφομαι. Pl. 1133. ταύτην ἐπιπιῶν ἀποτρέχων οὐκ ἄν
φθάνοις.

994. Qu. τίς δ' ὁ ῥυθμός, aut τίς ποθ' ὁ ῥυθμός. Favere
tamen vulgatae videatur Ran. v. 47. τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ
ῥόπαλον ξυνηλθέτην; Cf. Eur. Herc. 965. τίς ὁ τρόπος ξενώσεως
τῆσδε; Diductis literis imprimatur hic versus.

1009. ἄνθρωπος Θαλῆς] Fort. ἄνθρωπος —. Sed cf. 169. et
ad Ran. 652. et 837. ἄνθρωπον ἀγριοποιόν. Alioqui addendum
fuisset οὔτος, ut in Pl. 118. ἄνθρωπος οὔτος ἐστὶν ἄθλιος φύσει.

1013. καὶ κεκίνηνται] καὶ κατακαίνονται (?) Herw. Malim κἀ-
ποδιώκονται, vel καὶ κεκίνηθ' ἢ πόλις. Long. Past. IV. 24. ὅλη γὰρ
ἐκινεῖτο ἢ πόλις ἐπὶ τῷ μειρακίῳ.

1017. Cf. Pac. 221. ὦν εἴνεκ' οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι |
τὸ λοιπὸν ὄψεσθ'. Plat. Symp. 210 A. τὰ δὲ τέλεα (μυεῖσθαι) —
οὐκ οἶδ' εἴ οἶός τ' ἄν εἴης.

1020. ἀναμετροῦσαι] Leg. ἀναμετροῦσει. Verbum ἀναμετροεῖσθαι
(sic) occurrit Nub. 203. Fr. 518.

1021. Cf. Herod. II. 150. 4. Σαρδαναπάλλον (Σαρδαναπάλου al.).

1024. Antiquior et Ionica forma videtur esse βυβλίον, recen-
tior et Attica βιβλίον. V. Schweigh. ad Herod. V. 58.

1047. Μουνιχιῶνα (sic) ex titulis Atticis reponi jubet Herw.

1052. Qu. ἀπολῶ σ', ἐπεὶ γράφομαί σε μυρίας δραχμάς.

1058. Cf. Aesch. Fr. 133. ὁ παντόπτης (παντεπόπτης ap. Strab. I. p. 33.) Ἥλιος.

1061. Nescio an praestet πᾶσαν γᾶν μὲν γὰρ ἐποπιεύω.

1069. δάκετα] Qu. δάκεα. Cf. Aesch. Ag. 824.

1070. πτέρυγος] φάρυγος recte Mein.

1078. ἦν δὲ ζῶντά γ' ἀγάγη Burges. ad Tro. p. 15. Lenting. Dind. ἦν δὲ ζῶντ' ἄγη τις Cobet.

1080. δείκνυσι καὶ] δεινοῖς κακοῖς Herwerden.

1081. ἐγχρίπτει πτερὰ Wecklein. Ipse ἐμβύνει (sive ἐμβυνεῖ) πτερὰ malim.

1090. ἀμπισχοῦνται] Lege ἀμπίσχονται. Ἀμπίσχεσθαι legitur Vesp. 1150. Eccl. 332. 540. ἀμπίσχειν Vesp. 1153. Lys. 1156. Ran. 1063.

1094. φύλλων ἐν κόλποις ναίω] φύλλων κόλποις ἐνναίω jam Boch. θάμνων (aut θαλλῶν) τ' ἐν κόλποις ναίω F. W. Schmidt. Qu. φύλλων τ' ἐν κόλποις ναίω. Cf. Ran. 373. τοὺς εὐανθεῖς κόλπους λειμώνων. Aut δένδρων τ' ἐν κόλποις ναίω.

1106. Λαυρ.] Cf. Av. 861. κόρακ' — ἐμπεφορβειωμένον (-βιωμένον libri et vulg.). Thuc. II. 5. Λαυρίου (Λαυρείου recte A. B.). VI. 91. τὰς τοῦ Λαυρίου (Λαυρείου recte A. B.) τῶν ἀργυρείων μετάλλων προσόδους. Similis error est Plut. Nic. 4. ἐν τῇ Λαυρεωτικῇ. Sic Δεκελικὸς pro Δεκελεικὸς saepe exhibent mss.

1119. ἀπὸ τείχους οὐ Elmsl. ad Ach. 179. Recte.

1131. Apud Herodotum semper est ὄργυιή. τοῦ μακροῦς] Leg. ὡς μακρόν (i. e. ὑψηλόν). Hesiod. Th. 680. μακρὸς Ὀλυμπος.

1142. ἐρωδιοί] οὐρωδιοί (οἱ ἐρ.) malint Herwerden et Naber, ut praecedunt αἱ κρέκες, οἱ χαραδριοί, et sequuntur οἱ χῆνες, αἱ νῆτται, αἱ χελιδόνες.

1147. et 1197. 1238. 1321. 1420. 1708—1717. Imprimantur hi versus diductis literis.

1148. περιεζωμέναι (sic) malint Herwerden et Naber. Cf. Alex. III. 465. περιεζωσμένος (περιεζωμένος Herw.).

1150. Verba [ὥσπερ — στόμασιν] ut e variis glossematis adscriptis conflata deleri jubet Rutherford (Class. Rev. vol. V. p. 90.). Sed sensui apprime conveniunt verba τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν neque Aristophane indigna sunt. Adde quod luti non minus quam trullae necessaria est mentio. Quare corrigendum forsitan ὡς δὲ παιδία | τὸν πηλὸν (quasi ψωμὸν) ἐν τοῖς στόμασιν. His jam scriptis in mentem mihi venit correctio quae optimum sensum praebet, εὖ δ' ὠργασμένον | τὸν πηλὸν —, et quae hujus ipsius fabulae loco confirmatur v. 839. τὸν πηλὸν ὄργασον. In textum irrepsisse suspicor verba adscripta ὥσπερ παιδία. Scilicet rostrum pro trulla habebant hirundines, lutum vero in ore gestabant, id quod ad nidos aedificandos facere solent.

1154. Ἀρχινάδου Mein. Cf. nomen Ἀρχῖνος.

1172. ἄρτι τῶν —] Qu. ἀρτίως aut ἄρτι νῦν. Cf. Fr. 326. ἀλλ' ἀρτίως κατέλιπον αὐτήν etc. Eubul. III. 203. ἐξεπήδησ' ἀρτίως. Nisi scripserat τῶν παρὰ τῷ Δί. Quid significat τῶν θεῶν τῶν παρὰ τοῦ Διὸς non intelligo. Conferri non debet Aesch. Ag. 538. κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ τοῦ στρατοῦ.

1175. ᾧ — εἰργασμένος] Cf. 1467. ᾧ κάκιστ' ἀπολούμενος. Utrobique restituendus videtur vocativus.

1181. τριόρχης] τριόρχις Cramer. Anecd. II. 452, 15.

1182. ῥύμη τε καὶ περοῖσι] Qu. ῥύμη δὲ (γε) τῶν περῶν γε —. ῥοιζήμασιν] Qu. ῥοίζω τινί.

1183. αἰθήρ] Fort. αἰθήρ (sic).

1198. δίνης] Fort. οὔσης aut ὄντος. περωτός] Qu. περωτοῦ.

1200. Lege ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ· στήθ'. Cf. Th. 230.

1201. λέγειν ἐχοῖν] Cf. ad Pl. 432. λέγειν ἐχοῖν (σ' ἐχοῖν et σε χοῖν al.).

1213. τί τὸ κακόν;] τί σὺ λέγεις; Naber.

1217. κᾶπειτα δῆθ' —] Leg. ἔπειτα δῆθ'.

1218. τῆς ἀλλοτρίας; φεῦ τοῦ θράσους ingeniose T. Halb.

1221. ἀδικεῖ δὲ καὶ νῦν] Cf. Soph. Ant. 316. οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις. Thuc. V. 30. καὶ ἤδη ἀδικεῖν (αὐτοῦς) οὐ οὐ δέχονται τὰς Ἀθηναίων σπονδάς.

1226. ἄρξομεν etiam Cobet. Cf. ad Ach. 107. Pac. 233. Th. 637.

1228. ἀκροατέ' etiam Cobet. Cf. Ran. 1180. ἀκουστέα (ἀκουστέον R.). Ach. 394. βαδιστέ' ἐστίν.

1229. Imprimatur sic, τῶ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;

1236. ὄρνιθες] Qu. ᾠρνιθες aut οὔρνιθες.

1237. οἷς θυτέον —] Cf. Eccl. 989. τηνδεδί μοι κρουστέον. 1081. τάδε δέ σοι ποιητέον. Eq. 72. ποίαν ὁδὸν νῶ (νῶν?) τρεπτέον; et Vesp. 1514. Thuc. VIII. 65. ὡς οὔτε μισθοφορητέον εἶη ἄλλους ἢ τοὺς στρατευομένους (ἄλλοις ἢ τοῖς στρατευομένοις?) etc. Isocr. p. 298 D. οὐ τῶν ἄλλων αὐτοῖς ἀρκτέον. Athen. XIII. 588 D. ἰτέον ἡμῖν, ἔφη, θεασομένοις τὴν γυναικα. De duplici dativo cf. Soph. Oed. R. 1373. οἷν ἐμοὶ δυοῖν | ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα.

1240. ἀναστρέψη libri? Lege ἀναστρέψει.

1241. λιγνὺς] Qu. λιγνύϊ.

1246. ὅτι] Fort. ὀτιή. Cf. Pl. 746.

1251. Cf. 6. στάδια πλεῖν ἢ μυρία. 1305. πλεῖν ἢ μυρία. Ran. 90. Pl. 1184. πλεῖν ἢ χίλια. Eq. 444. πλεῖν ἢ χιλίας. 835. Ran. 18. πλεῖν ἢ νιαντιῷ πρεσβύτερος. 91. 1129. πλεῖν ἢ δώδεκα. Ach. 858. Eccl. 808. Lys. 589. Nub. 1065. Eubul. III. 262. πλεῖν ἢ δυοῖν ποδοῖν. Dem. p. 174. πλείω (πλεῖν?) δ' ἢ μυρία τάλαντα —. Athen. XIII. 595 B. ἀπὸ πλειόνων τάλαντων ἢ διακοσίων. Terent. Adelph. 2. 1. 45. 'plus quingentos colaphos infregit mihi'. καὶ δῆ] Leg. καὶ μὴν. Cf. Nub. 1414. καὶ μὴν ἔφην ἐλεύθερός γε καὶ γώ.

1255. Qu. θαυμάζειν σ'.

1258. Leg. οὐκ ἀποσοβήσεις ὡς τάχιστ'; Qu. ὕροαξ πάταξ.
Cf. Theognost. f. 20. ὕροαξ: μίγδην, ἀναμίξ.

1273. Cf. Pac. 1119. ὦ παῖε παῖε τὸν Βάκιν.

1282. Cf. Pl. 297. πινῶντα (πεινῶντα libri). Athen. IV. 163 D. ἔζη κομῶν καὶ ῥυπῶν καὶ ἀνυποδητῶν. Leg. ἔσωκράτιζον. Σωκρατίζειν est in Nub. Arg. IV. 21. Sic πνθαγορίζειν Antiph. 135. πλατωνίζειν, et λασίζειν (a Λᾶσος), unde λασίσματα (Hesych.),

1283. Cf. Fr. 372 D. σκύταλον (σκυτάλιον recte Bergk. Κο.) ὑποσίδηρον. Σκύταλον legitur Eccl. 76. 78. Commentum de productione secundae syllabae in σκυτάλιον finxit grammaticus aliquis qui hic σκυτάλι' ἐφόρουν, νῦν δ' — legeret. Fort. σκυτάλας ἐφόρουν. Vel ἔσκυταλιοφόρουν. Sic κροκωτοφορεῖν (Lys. 219.), θυλακοφορεῖν, λυχνοφορεῖν, ξυροφορεῖν (Th. 218.), μιτροφορεῖν (Th. 163.), ἄμφορεαφορεῖν (Fr. 285.), etc.

1285. ὄρνιθες] Qu. οὔρνιθες aut ὠρνιθες. Eadem crasis est Aesch. Cho. 914. σοῦρίζει (σοι ὄρ.).

1288. κατῆραν] Leg. κατῆρον, imperfectum ut ἐνέμοντο et ὠρνιθομάνον.

1289. ἀπενέμοντ'] Leg. ἄν ἐνέμοντ'.

1292. πέρδιξ μὲν εἷς, κάπηλος, ὠνομάζετο (sic) Herwerden. Malim πέρδιξ γέ τις —. Utique parum hic convenit εἷς.

1297. Metrum requirit formam Συρακόσιος etiam Pind. Ol. I. 23. Συρακόσιον ἱπποχάρμαν βασιλῆα. Theocr. XVI. 78. Eadem forma frequens est in inscriptionibus. Forma Συρακούσιος, in mss. occurrens, valde recentis aevi est. Ipsa urbs Herodoto Συρήκουσαι est, forma Dorica est Συράκουσαι (Συράκοσαι, Συράκοσαι, Pind. Ol. VI. 6.).

1299. Nil temere mutandum. Pollux. VII. 136. ἴσως δὲ καὶ ὀρτυγοτρόφον· ὁ γὰρ ὀρτυγοκόπος ἐστὶν ἐν χρήσει καὶ ὀρτυγοπώλης. καὶ στυφοκόπους (?) δ' αὐτοὺς οἱ κωμωδοὶ καλοῦσιν, ὡς τὸ ἔκοπτον (κόπτειν?) τοὺς ὀρτυγας. Cf. Eurpol. 250, 3. ἦ κόψομεν τῆν μαῖζαν ὥσπερ ὀρτυγα;

1301. ἐμπεποιημένα] Qu. ἐμπεπλεγμένα. Cf. Antiph. III. 121. οἱ νῦν δὲ (ποιηταὶ) — μέλεα — ποιοῦσιν ἐμπλέκοντες ἀλλότρια μέλη. Aesch. Prom. 610. οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματα.

1303. Retinendum καί. Cf. Ran. 614. ἄξιόν τι καὶ τριχός.

1308. ἡμῖν ἔτ' ἔργον] ἔτ' ἔργον ἡμῖν, ut numerosius, Naber.

1321. τῆς — Ἑσυχίας] Lege τᾶς — Ἑσυχίας. Sic mox εὐάμερον (non εὐήμερον).

1337. Revocandum αἰετός.

1338. Leg. ὡς (ἔν') ἀμποταθείην, aut ὅπως ποταθείην. Cf. Soph. Aj. 1217 sq. Qu. ἀτρυγέτου γλαυκᾶς ὑπὲρ οἶδμα λίμνας.

1340. ψευδαγγελῆς εἶν'] Vulgaris forma est ψευδάγγελος. Cf. Aesch. Ag. 636. εὐφημον ἡμαρ οὐ πρόπει κακαγγέλῳ | γλώσση μαίνειν. Non conveniret hic futurum ψευδαγγελήσειν. Quocum cf.

κακαγγελεῖν, Trag. adesp. 95. κακαγγελεῖν μὲν ἴσθι μὴ θέλοντά με. De his formis V. Cobet. N. L. p. 163., ubi fallitur vir doctus.

1354. ταῖς] τοῖς V. Cf. Cratin. 274. ταῖς (sic codd. τοῖς Pors.) κύρβειν.

1358. Qu. ἀπολαύσομαι γὰρ (γε) —.

1359. τὸν πατέρα καὶ βοσκητέον optime Herwerden, sensu requirente.

1376. ἀφόβῳ φρενὶ σώματί τε] φρενὸς ὄμματι γενεὰν Herm. et (γένναν) Dind. φρενὸς ὄμματι τέχνην Herw. Nil mutandum. νέαν ἐφέπων] Leg. πάντ' ἐφορῶν.

1377. ἀσπαζόμεσθα] Fort. ἀσπάζομαι 'γώ. Sed cf. Fr. 714.

1382. Diductis literis imprimatur παῦσαι μελωδῶν. Cf. ad Eur. Fr. 188 N.

1388. τὰ λαμπρὰ] Nonnihil suspectum. Qu. τὰ πολλὰ aut τὰ πλεῖστα.

1392. εἶδωλα] Leg. καὶ (aut τὰ τε) φῦλα. Cf. Soph. Fr. 1027, 8. οὐδ' ἀἴρ ἔτι | πτερωτὰ φῦλα βαστάσει πυρουμένη. Eur. Fr. 27, 3. φῦλα πόντου. 839, 5. φῦλά τε θηρῶν. πετεινῶν] Cf. Pac. 130. πετεινῶν. Herod. III. 106. πετηνά (al. πετεινά).

1394. Virgula post ταναοδείρων interpungit Bergk. Vulgo plenum punctum est.

1416. τὸ σκόλιον] Qu. τι σκόλιον.

1426. τί] Scribe τι.

1427. οἱ λησταιί γε μὴ λυπῶσί με] Lege οἱ λησταιί με μὴ λυπῶσ' ἔτι.

1441. ἐν τοῖσι κουρείοισι τοῖς καθημένοισι Wecklein, coll. Pl. 338. ἐν τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων. Idem τοῖς χειρομένοισι — conjicit. Qu. τὰ μειράκι' ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι ταδί.

1446. Cf. 1542.

1456. Lege κατ' αὖ πέτωμαι.

1467. ἀπολούμενος] Qu. ἀπολούμενε, ut in Ach. 778. 924.

1470. θαυμάσι' ἐπεπτόμεσθα] θαυμάσθ' ὄπη 'πτόμεσθα malit Herwerden. Sed ἢ potius quam ὄπη requireretur.

1472. δεινὰ πράγματ' εἶδομεν] Fort. δειν' ὄράματ' —.

1485. ἄνθρωποι] ἄνθρωποι (qui ibi habitant homines) Herw. Naber.

1502. ξυννεφεῖ] Cf. Eur. Fr. 330, 7. συννέφει (ita A. et Dind. συννεφεῖ vulg.).

1506. Lege ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμ', actum enim me erit. Cf. Eccl. 65. ἀπὸ σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.

1510. Scribendum ἰοῦ ἰοῦ. Cf. ad 819. et Pac. 316.

1521. κεκριγότες] Leg. τετριγότες. Cf. Herod. III. 110. τέτριγε δεινόν. IV. 183. τετριγασι κατάπερ αἱ νυκτερίδες.

1524. ἴν' εἰσάγοιτο] Malim ἴν' εἰσάγηται.

1541. τὸν κωλαγρέτην] Mire τὸν κωλαγρέτην ταμεύειν dicitur ἡ Βασίλεια. Vide igitur an corrigendum sit τῶν κωλαγρετῶν τὰ τριώβολα. τὰ τριώβολα] Mercedes concionalem et judicialem.

1542. Cf. 1446. Eccl. 457. 717. Pl. 143. In quibus locis omnibus interrogatio est.

1543. ἦν γ'] Malim τήνδ'. Cf. tamen Nub. 77. ἦν ἦν ἀναπέισω. παραλάβης, πάντ' ἔχεις] Malim — λάβης, ἅπαντ' ἔχεις.

1545. Fort. αἰὲ γὰρ ἀνθρώποις ποτ'. Sed cf. Pl. 146. ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἐσθ' ὑπήκοα. Nub. 1198.

1547. ὡς οἴσθα σύ] ὡς οἴσθ' ἴσως aut ὡς οἴσθά που Herw.

1548. δῆτα] Leg. δή γε, aut δὴ σύ. θεομοσῆς] μισόθεος recte Herwerden, quum θεομοσῆς non nisi diis invisus significare queat.

1550. ἵνα με κἄν ὁ Ζεὺς ἴδῃ] Lege ἵνα μ' ἐὰν —.

1571. εἰ τουτονί γ' ἐχειροτονήσαν] εἰ τουτονὶ κεχειροτονήκασ' Elmsl. ad Ach. 108. Cf. 1577. ἡρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν. Eccl. 517. κεχειροτόνημαι.

1579. μοι δότω] Malim τις δότω. Glossema est μοι, ut alibi saepe.

1598. τὸ δίκαιον schol.

1603. ἀπόχρη] ἀποχρηῆ jure scribendum esse putat Elmsleius. Cf. adverbium ἀποχρώντως.

1607. ὄρνιθες] Qu. ὄρνιθες aut potius οὔρνιθες.

1609. κύψαντες] Leg. κλέψαντες. Ita etiam Herwerden. Cf. Eq. 1236. κλέπτων ἐπιπορεύειν etc.

1612. παρελθῶν] παρ' αὐτῶν feliciter Herwerden. Mox enim sequitur προσπτόμενος.

1620. μενέτω θεός Naber. De voce μενετός cf. Thuc. I. 142.

1652. ἢ πῶς ἂν —] Fort. ἢ πῶς γ' ἂν. Cf. ad Pl. 485. et Nub. 689. Sed Lys. 304. ἢ πότ' αὐτῇ μᾶλλον — ἀρήξομεν;

1656. τὰ νοθεῖ' Harpocraton. Articulus excidisse videtur propter vicinum praecedens — τα. Cf. Xen. Cyr. VIII. 3. 33. τὸν μὲν οὖν βοῦν ἔλαβε — τὸ νικητήριον. Callipp. com. IV. 561. ὁ διαγρουπνήσας πυραμοῦντα λήφεται | τὰ κοττάβια. Soph. Fr. 19. ἐμοὶ μὲν ὄρισεν πατήρ | ἀκτὰς ἀπελθεῖν (ἐνοικεῖν?) τῆσδε γῆς (παρακτίας), | πρεσβεῖα νείμας.

1664. Verba παίδων ὄντων γνησίων secludit Naber, quum spuriiis liberis nunquam fuerit ἀγχιστεία jure Attico.

1671. αἰκίαν] Malim αἴκειαν.

1674. Lege καὶ πάλαι. Cf. Plat. Soph. 218 C. δέδοκται πᾶσι καὶ πάλαι. Phaed. 114 D. διὸ δὴ ἔγωγε καὶ πάλαι μηκύνω τὸν λόγον. Thuc. III. 39. χρῆν δὲ Μυτιληναίους καὶ πάλαι — τετιμῆσθαι.

1678. μεγάλα] Qu. μεγαλαναῦ.

1679. ὄρνιτο παραδίδωμι] ὄρνιτ' ὁ (i. e. οὐ) παραδίδωμι Herwerden. Nihil enim dictum aut factum esse in praegressis quod Triballorum deum movere potuerit ut sententiam suam de imperio

avibus tradendo repente mutaret. Recte. Confer Neptuni exclamationem v. 1680.

1681. Qu. εἴ μὴ τιτίζει γ'. Eust. p. 396, 1. τὸ δὲ μετὰ τοῦτο τιτιγόνιον, ἴσως παρὰ τὸ τιτίζειν. Hirundines τιτυβίζειν (l. τιτυβίζειν) dicuntur Babrio apud Suid. ψιθυρίζειν Polluci V. 90. Vel εἴ μὴ βαβάζει γ', Anglice chatters. Hinc βάβαξ Fr. 900 b. et βαβάκτης. Vel εἴ μὴ κελαρύζει γ'. Κελαδεῖν enim dicuntur hirundines.

1692. διετέθην] διετίθην Mein.

1694. ἔστι δὴ ἔν Φαναῖσι perperam Bergk. ad Arist. Fr. p. 104.

1703. τῶν Φιλίππων] Hoc ut manifestum glossema deleri jubet Herwerden.

1710. Qu. χροσαυγεῖ ἔν δόμῳ. Eadem corruptela est Aesch. Fr. 386.

1720. Fortasse glossema est πάρεχε ad ἄνεχε adscriptum. Cf. Bekk. Anecd. p. 399, 20. ἄνεχε: ἀντὶ τοῦ πάρεχε.

1724. τοῦ κάλλους delent Both. Herwerden.

1732. τῶν —] Qu. Ζῆν' (aut τὸν) —.

1740. πάροχος γάμων] Fort. πάρεδρος —. Cf. 1753.

1757. πτεροφόρα δῖον ἐπὶ πέδον Wecklein, coll. 1753. et ad Soph. Ant. 1149. Cf. Pl. 772. Παλλάδος κλεινὸν πέδον.

LYSISTRATA.

1. Qu. Βάκχειον (i. e. Bacchi fanum), ut Λύκειον, Ἀσκληπίειον, Ὀλυμπίειον, etc. Θησεῖον (i. e. Θησέ-ειον) est Eq. 1312.

2. Corrigebam ἢ ἔς Κωλιάδος, sed revocandum ἢ ἔπι Κωλιάδ'. Subaudiendum, ni fallor, ἀκτῆν. Cf. Herod. VII. 190. περὶ Σηπιάδα. 183. Σηπιάδος ἀκτῆς. 186. 188. 191. 195. Paus. I. 1. 5. Κωλιάδος δὲ ἔστιν ἐνταῦθα (sc. ἐν ἄκρῳ Κωλιάδι) Ἀφροδίτης ἄγαλμα καὶ Γενετυλλίδες ὀνομαζόμεναι θεαί. Phot. p. 196, 15. Κωλιάς: τόπος ἐν Ἀττικῇ ἐκκείμενος, ὁμοῖος ἀνθρώπου κώλω (κωλῆ?), ἐν ᾧ ἱερόν Ἀφροδίτης. Cf. Ran. 187. ἢ ἔς Κερβερίους ἢ ἔς κόρακας ἢ ἔπι Ταίναρον.

5. In textu editionis meae pro “ἦ γ'” corr. “ἦ γ'”. In nota adde ἦγ' V. apogr.

6. ᾧ τέκνον] Qu. ᾧ τάλαν.

7. συντετάραξαι vulg. ξυντετάραξαι Dind.

13. ἐνθάδε vulg. Correxi ἐνθαδὶ, ut infra 39. 1010. Cf. ad Av. 1358.

16. Cf. Anaxand. 56, 1. χαλεπή — ὁδός ἐστιν. Philem. 143, 1. χαλεπὸν γ' ἀκροατῆς ἀσύνετος καθήμενος. Men. 566, 1. χαλεπὸν, Παμφίλη, | ἔλευθέρῳ γυναικὶ πρὸς πόρνην μάχη. Pl. 782. ὡς χαλεπὸν εἶσιν οἱ φίλοι etc. Theogn. 1028. τοῦ δ' ἀγαθοῦ χαλεπή, Κύρνε, πέλει παλάμη. Theocr. XVI. 69. χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν

ἀοιδοῖς | κουράων etc. Qu. χαλεπαί γ' αἱ γυναικῶν ἔξοδοι. Sed praestat, ni fallor, χαλεπή 'σθ' ἡ γυναικῶν ἔξοδος.

18. παιδίον] τὸ παιδίον requirit Naber.

20. ἕτερα γὰρ ἦν] ἕτερα πάντ' A. Palmer. Qu. ἀλλ' ἦν ἕτερά γε τῶνδε —.

24. Cf. Nub. 1292. καῖτα πῶς | —; Ran. 203. καῖτα πῶς | δυνήσομαι — ἐλαύνειν; 647. καῖτα πῶς —; Av. 963. καῖπειτα πῶς | —; Ran. 786. καῖπειτα πῶς —; Fr. 124. καῖπειτα πῶς —; Eur. Ion. 549. καῖτα πῶς. ἀφικόμεσθα δεῦρο; Erhipp. 3, 1. ἔπειτα πῶς | οὐ στέφανος οὐδεὶς ἐστι πρόσθε τῶν θυρῶν;

30. Cf. Plat. Phaed. 85 D. δεῖ ἐπὶ τούτου (τοῦ λόγου) ὀχοούμενον ὡσπερ ἐπὶ σχεδίας διαπλεῦσαι τὸν βίον.

31. Cf. ad Eq. 1244. λεπτή τις ἐλπίς ἐστ', ἐφ' ἧς ὀχοούμεθα. Eur. Or. 68. ἐπ' ἀσθενοῦς ῥώμης (ῥοπῆς Nauck.) ὀχοούμεθα. Plat. Legg. III. 699 B. ἐπὶ τῆς ἐλπίδος ὀχοούμενοι ταύτης. Plut. Mor. 1103 E. ἐπ' ἐλπίδος ὀχεῖται τινος ὡς διανηξόμενος. Galen. Protrept. I. p. 5. ὀχοούμενους ἐπ' ἐλπίδων ἀεὶ καὶ θεούση τῇ δαίμονι συνθέοντας.

38. Scribe ἀλλ' (sic) ὑπονόησον.

39. ἐνθάδε vulg. Dedi ἐνθαδί. Cf. ad 13. Av. 1358.

42. Leg. ἐργασαίμεθα aut ἐργασαίμεθ' ἄν (coll. Th. 830.). Cf. Lys. 1183. ὅπως ἄν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς — ξενίσωμεν etc. Ach. 676. οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμφόμεσθα τῇ πόλει. 753. τί δ' ἄλλο πρᾶττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν; Th. 830. πόλλ' ἄν αἱ γυναῖκες μεμψαίμεθα. Th. 329. τελέως δ' ἐκκλησιάσαιμεν Ἀθηνῶν εὐγενεῖς γυναῖκες. Eur. Fr. 21 N. ἃ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτῆμεθα etc. Pac. 215. εἰ δ' αὖ τι πράξαιτ' ἀγαθὸν ἀπικωνικοί. 508. λαβώμεθ' οἱ γεωργοί. Av. 173. ποίαν δ' ἄν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες πόλιν; 1581. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν. | — ἡμεῖς —. Eccl. 246. καί σε στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν | αἰρούμεθ'. Pl. 15. οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἠγούμεθα. 816. στατηῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν | χρυσοῖς. Alex. III. 456. οἱ τρεῖς δειπνοῦμεν. Apollodor. IV. 452. ἀλλὰ μέγα τοῦθ' οἱ πατέρες ἠλαττώμεθα. Timostr. 6, 1 τηρεῖν μὲν ἑτέροις οἱ γέροντες δυνάμεθα. Posidipp. 28, 3. οἱ δ' Ἑλληνας ἐλληνίζομεν. Philem. IV. 36. ἡμεῖς δ' ἀβίωτον ζῶμεν ἄνθρωποι (l. ἄνθ.) βίον. Com. anon. IV. 692. τηρεῖν μὲν ἑτέρους οἱ γέροντες δυνάμεθα, etc. Patrocl. trag. 1, 3. τί δῆτα θνητοὶ πόλλ' ἀπειλοῦμεν μάτην —; Aesch. Pers. 789. πῶς ἄν — πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς. Eur. Med. 231. γυναῖκές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτὸν (l. φῦλον ἀθλ.). Eur. Suppl. 355. ὄθ' ἡ τεκοῦσα — πρώτη κελεύεις etc. Eur. Fr. 21. ἃ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτῆμεθα etc. Fr. 25, 2. γέροντες οὐδέν ἐσμεν ἄλλο πλὴν ὄχλος | καὶ σχῆμ'. Fr. 321, 2. πανταχοῦ λελείμεθα | πᾶσαι (πάνθ' αἱ?) γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίχα. Fr. 432, 2. πῦρ μεῖζον ἐβλάστομεν (l. ἔβλαστον αἱ) γυναῖκες. Theogn. 141. ἄνθρωποι (l. ἄνθρ.) δὲ μάταια νομίζομεν. Theophr. Char. 21 f. ἐθύομεν οἱ πρυτάνεις. Cf. ad Av. 106.

43. Leg. *ἐξανθισμένοι*. Idem vitium est Philem. IV. 26. *ἀνωθεν ἐξανθισμένον* (*ἐξηγηθ. libri*).

44. Verum videtur *κροκωτοφοροῦσαι*. Cf. 219. Sed cf. 1151. *κατωνάκας φοροῦντας*.

45. Qu. *τί* — *καὶ περιβαρίδες*; *Κιμμερίκ'* hodie Dind. quem v. in Thes. IV. 1557.

51. *ἐγὼ βάψομαι*] Leg. *ἐγὼ ἠδύσομαι*.

59. Virgulas ante et post *οἶδ' ὅτι* posui. Cf. Av. 1408. *οὐ πάσομαι, τοῦτ' ἴσθ' ὅτι, | πρὶν ἄν* —. Qu. *ἀλλ', ἐκεῖν', εὖ οἶδ' ὅτι, | —*, coll. 764. Cf. tamen Pl. 119.

63. *Θεογένους* schol.

64. *θουκάτειον* Suid.

66. Cf. 1072. *καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἶδι* — *χωροῦσ'*.

77. 1415. *ὁδί τις ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἔρχεται*.

71. Cf. 485. *τοιούτον προᾶγμα*.

73. *εἴ τι πάνυ δεῖ*] Sub. *λέγειν*. Sensus horum verborum non omnino perspicuus est. Vide an corrigendum sit *εἰ δέει του*. Cf. Pl. 1135. *εἴ του δέει γ' ὧν δυνατός εἰμί σ' ὠφελεῖν*. Vel *εἰ πάνυ του δεῖ*. Cf. Lys. 605. *τοῦ δεῖ*;

74. *ἐπαναμείνωμεν*] Cf. Nub. 804. 843. Eccl. 493. 790. Herod. VIII. 141. *ἐπανέμειναν διατρίβοντες*. Fort. *ἔτ' ἀναμείνωμεν*. Cf. 766. *καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον*.

82. Suspectum *ποτὶ πηγὰν ἄλλομαι*. Dicendum enim fuisset *ποτὶ τὴν πηγὰν* —. Fort. *τὰν τε πηγὰν πάλλομαι* (aut *σείομαι*).

83. *ὡς δὴ*] Malim *ὡς δ' αὖ*. *τιπθίων*] Lege *τῶν τιπθῶν*, coll. Av. 826. *λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως*. Lys. 1085. Vesp. 933. Cf. Th. 640. *τιπθούς*. Vel *τὸ χρῆμα ἔχεις τῶν τιπθίων*. Requiritur certe articulus. V. Ach. 1199. Pac. 863. Th. 143. Pl. 1067.

85. *'σθ'*] Cf. 184. 251. *'φ'*. Eq. 667. *'ι'* (*ἔτι*). 981. *'γένεθ'*. Nub. 1247. *'σθ'*. Av. 77. *'π'*. 353. *'σθ'*. Vesp. 86. *'πιθυμεῖτ'*. 147. *'σθ'*. 234. *'ναῦθ'*. 1265. *'δοξ'*. 1329. *'ρρήσεθ'*. Ran. 432. *'νθάδ'*. 928. *'π'*. Th. 217. *'πιδιδόν'*. Th. 927. *'πιλίπωσ'*. Fr. 277. *'γωγ'*. Eupol. 349. *'στ'*. II. 510. *'σθ'*. Cratin. II. 166. *'φασκ'*. Alex. III. 405. *'στ'*. Nicom. com. IV. 583. *'στ'*. Men. IV. 197. *'σθ'*. Soph. Phil. 16. *'στ'*. Oed. C. 839. *'πίτασσ'*. Eur. Suppl. 195. *'πόνησ'*. Bacch. 729. *'ξεπήδησ'*.

86. *πρέσβειρά τοι*] Qu. *πρέσβειρά τις*.

87. *νῆ Δί'*] Lege *ναὶ μὰ Δί'*. *ὦ Βοιωτία*] Malim *ὡς Βοιωτία*.

91 sq. Calonicae haec tribuerit Naber. Lysistratam enim serio rem tractare, jocos autem adspargere Calonicam.

94. *μύσιδδέ τοι*] Parum hic convenire videtur *τοι*. Qu. *μύσιδδέ νυν*. Sed cf. Anacr. Fr. 75. *ἴσθι τοι*.

97. *τοδί*] Qu. *ἐγὼ*. Si verum est *τοδί*, corrigendum erit *τὸ μικρὸν* pro *τι μικρόν*.

105. *πόκα*] Scribe *ποκά*.

106. Malim φρωδος. Cf. 155. γων. 1004. τῶ μύρω. 1250. τῶς τ' Ἀσναίως. ἀμπιάμενος] Qu. ἀμπιόμενος.
107. φεφάλυξ, | ἐξ οὐπερ ὑμᾶς (sic) Naber.
108. ἐξ οὐ γὰρ] ἐξ οὐ δέ γ' Herwerden. Deleatur virgula in fine versus posita.
109. ὀκτωδάκτυλος] Attici servant in compositis etiam πέντε, ἕξ, ἑκατόν. Sed ὀκταχοίνικος metrum requirit Fr. 618.
113. Lege ἐγὼ μὲν ἄν —. Cf. 373. ἐγὼ μὲν —. ἐγὼ δέ γ' —. 374.
114. περιπατεῖν (!) pro ἐκπιεῖν Naber.
115. Qu. ἐγὼ δέ γ', εἰ καὶ μ' ὥσπερ εἰ ψῆτταν δέοι | μεταδοῦν' ἔμαντις παρταμοῦσαν θῆμιον, vel — κἄν εἴ με χρεῖη ψῆτταν ὥς | μεταδοῦν' —, vel κἄν εἴ μ' ἄπερ ψῆτταν δέοι | μεταδοῦν' —. Legendum saltem videtur ἐγὼ δέ γ' ἄν, κἄν εἰ —. Cf. v. 114.
117. ποτιὸ Ταύγειόν γ' ἄνω] Fort. ποτιὸ Ταύγειον ὄρος. De- lenda saltem videtur particula.
118. Fort. ἔλσοιμί κ', αἰ μέλλοιμί γ'. Parum enim hic con- venit ὄπα. ἰδεῖν] Malim ἰδῆν. Cf. 1004. σιγῆν (pro θιγεῖν). 1174. κοπραγωγῆν. 1314. ἀγῆται (pro ἠγεῖται). 1076. δῆ (qu.). 1319. ποίη. 1321. ὕμνη.
124. Leg. ἀφεκτέ' ἡμῖν ἐστι τοίνυν —, vel ἀφεκτέον νυν (et μοχ ἐστὶν ἡμῖν τοῦ πέους).
125. Qu. ποῖ βαδίσετε, αὐται; τί etc.
127. Imprimatur hic versus diductis literis.
132. παρατεμεῖν] Imo παραταμεῖν.
133. κἄν με χρῆ] Malim κῆν δέη. Cf. Ran. 265. κεκράξομαι γὰρ, | κῆν δέη δι' ἡμέρας. et ad Eq. 1307.
136. βούλομαι] δήλομαι Br., coll. Valck. in Theocrit. p. 258. ad Brasidae epistolam ad Ephoros scriptam, ἄσσο' ἄν (ἄσσα κα?) δηλῶμαι (δήλωμαι?) πραξῶ ποτιὸν πόλεμον ἢ τεθναξοῦμαι.
137. παγκατάπυγον] Qu. λακατάπυγον, ut λακατάρατος. θῆμέ- τερον] θηλύτερον Naber.
139. Imprimatur sic, Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
142. χαλεπὰ μὲν ναὶ τῶ σιῶ] Lege χαλεπὰ ναὶ μὰ τῶ σιῶ.
143. ὑπνῶν ἐστ'] Transpone ἐσθ' ὑπνῶν. ὑπνῶν] Qu. ὑπνῶσθ'. ἄνευ ψωλᾶς] Imo ἄνις ψωλᾶς. Cf. Ach. 799. 834.
146. Qu. ὅμως γὰ μὰν δεῖ τᾶς γὰρ εἰράνας μέλει, vel — δεῖ τᾶς γὰ εἰράνας (Φειράνας?) μέλειν, vel ὅμως γὰ μὰν· δεῖται γὰρ —.
149. καθῆμεθ'] Cf. ad Ran. 919. Andoc. p. 776, 7. ὥσπερ ἄν εἰ καθῆσθε (καθῆσθε Cobet.) etc.
152. στύοιτ' ἄν] Lege στύοιντο δ'.
153. προσίοιμεν] προσέχοιμεν malit Naber.
156. γυμνὰ (Ahrens) παριδῶν ἐξέβαλεν Naber. Leg. παρε- σιδῶν aut παραῖδῶν (i. e. παραφιδῶν).

160. εὐν λαβόντες δ' —;] Malim τί δ', εὐν λαβόντες —;
Cf. 162.

162. Lege παρέχειν κακοῖς κακῶς (om. τι).

166. συμφέρη vulg. Dind. Corrige ξυμφέρη.

169. ἄγειν] Cf. 1076. μυσίδδειν.

171. Fort. ἀμπεῖσειέ κα.

173. Cf. Plut. Them. 5. μεγάλην ἤδη τότε σπουδὴν καὶ φιλο-
τιμίαν τοῦ ἀγῶνος ἔχοντος. Eur. Med. 557. εἰς ἄμιλλαν πολύτεκνον
σπουδὴν ἔχων.

179. δοκούσαις] Fort. δοκούσας. Sed cf. 14.

180. παντᾶ γ' (?) ἔχοι κ' εὔ· καὶ τάδε γὰρ — Wecklein. Qu.
παντᾶ κ' ἔχοι κ' εὔ· καὶ τάδε γὰρ —, vel πάντ' εὔ κ' ἔχοι κά· —.

183. πάροφαινε μὰν] Fort. πάροφαινέ νυν (aut νῦν). Vix hic
conuenit particula μὴν. ὡς ὁμώμεθα] Corrigendum videtur
ὄντιν' ὁμούμεθα (193), aut ὄντιν' ὁμώμεθα (ut γῶν pro γοῦν). Pro
ὡς requiritur, ni fallor, aut ὅπως (quomodo), aut ὄντιν'. Cf. 187.
Metrum enim neque πῶς neque ὅπως patitur. Qu. τὸν ὄρκον, ὅπως
(vel ὄντιν') ὁμούμεθα. Corruptum videtur ὁμώμεθα ex ὁμούμεθα.

188. Cf. Philem. 103, 5. κατὰ μικρὸν αἰεὶ, φασὶ, φύονται φρέ-
νες. Theocr. XIV. 51. νῦν δέ ποχ' ὡς μῦς, φαντὶ, Θυώνιχε, γεύ-
μεθα πίσεως. Eust. p. 1023. Σοφοκλῆς δέ, φασὶ, τὸν κιδαρῶδὸν
σοφιστὴν λέγει. Tolerari saltem nequit ὥσπερ φασὶν pro ὡς φασὶν
positum. Cf. Philem. 190. σαντὴν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ.

191. ὄρκος] Scribe οὔρκος. Cf. 198. τὸν ὄρκον. Sic οὐλύμ-
πιος Ach. 530. τοῦπτάγιον Eq. 1033. Ραc. 891. τοῦροοπύγιον Nub.
162. τοῦξύθυμον Vesp. 406. τοῦρνίθιον Av. 662. θοῦμόφυλον, etc.

198. ἐπαινίω] Cf. ad 1148. 1299. 1311.

207. εἴατε πρώτην μ'] Qu. εἴατ' ἐμὲ πρωτὴν —.

211. ταῦτὰ] Malim ταῦτα.

221. 222. μου] Malim μοι (ἐπιτυφῆ).

225. 226. βιάζεται βία] Vix sanum. Qu. βιάζεται λαβῶν.
Cf. 160. εὐν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βία | ἔλκωσιν ἡμᾶς; Vel
βιάζεσθαι θέλη. Vel εὐν δέ γ' — μ' ἀνήρ.

229. τὰ Περσικά] Lege τὰς Περσικάς. Cf. Th. 734. Περσικάς
ἔχων. Eccl. 319. καὶ τὰς ἐκείνης Περσικάς ὑφέλκομαι. Nub. 151.
κᾶτα ψυγείση περιέφυσαν Περσικαί (Περσικά V.).

235. ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ Dawes. Cobet. Cf. Ach. 236. ἐμπλή-
μην (sic R.). Praeferendum, ni fallor, ἐμπλεῖθ'. Sic βλεῖο Hom.
Π. 13, 288.

240. τοῦτ' ἐκεῖν' —] Cf. Ach. 41. τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὰρ ἔλεγον.
Ραc. 64. τοῦτ' ἐστὶ δῆτα τὸ κακὸν αὐθ' οὐγὰρ ἔλεγον.

243. Leg. παρ' ὑμῖν. Cf. Pl. 1149. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστὶ
βελτίω πολύ. et ad Lys. 172. Th. 1170.

249. οὔτε δικέλλας οὔτε πῦρ Naber, coll. Phoen. 1162. Qu.
οὐ γὰρ τοσαυταὶ δικέλλας etc.

253. ἄμαχοι γυναῖκες] Qu. ἄμαχοί τ' ἄν ἡμεῖς (gl. αἱ γυναῖκες).
272. ἐμοῦ ζῶντος] Lege ἐμοὶ ζῶντί γ'.
277. Qu. παραδούς ἐμοὶ θῶπλ' ὄχετο | σμικρόν γ' ἔχων τριβώνιον.
282. ἀσπίδων] ἀσπίδας schol.
284. Malim ἄρ' οὐκ ἐγὼ —.
285. μὴ νῦν vulg. Dind. μὴ νυν Mein. ἐν τετραπόλει] Qu. ἐν τῆμῃ πόλει (i. e. in acropoli), vel μὴ νυν ἔτ' ἐνθάδ' ἐν πόλει. Philochori Τετράπολις memoratur Athen. p. 235 C.
286. Leg. ἀλλ' ἔστι γάρ μοι τῆς ὁδοῦ | λοιπὸν ἔτι τὸ χωρίον —. Cf. Theocr. II. 89. αὐτὰ δὲ λοιπὰ | ὅστί' ἔτ' ἦς καὶ δέσμα.
297. προσπεσὸν μ' ἐκ —] Lege προσπεσὸν μοῦκ —. Cf. Eq. 344. πρᾶγμα προσπεσὸν σοι.
307. οὐκουν ἄν] Qu. τί δῆτ' ἄν, —; Cf. Nub. 769. φέρε τί δῆτ' ἄν, εἰ — ἐκτῆξαιμι; Th. 773. τί δ' ἄν, εἰ —; Infra 366. τί δ', ἦν σποδῶ τοῖς δακτύλοις;
308. Cf. Xen. Lac. 5, 7. ὑπὸ φανοῦ πορεύεσθαι. Recentior forma est φανός. V. schol. Ach. 937. Poll. X. 116.
316. πρώτως ἐμοὶ] Qu. πρώτῳ γ' ἐμοί. Cf. Nub. 1118. ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν. 523. Pl. 44. καὶ τῷ ξυναγιάς δῆτα πρώτῳ; XR. τουτωί. Sed praestat, ni fallor, πρώτιστ' ἐμοί.
318. θέσθαι τροπαῖον] Fort. στήσαι τροπαῖον. Cf. Eur. Hel. 1380. ὡς βαρβάρων τροπαῖα μυρίων χερὶ | στήσων. Vix conferri debet Aesch. Cho. 775. ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ;
323. Qu. περιφλεύσω (vel πυρὶ φρυκτῶ) ᾧδ' —, vel — τῶνδ' | ὑπὸ μαρῶν ἀργαλέων | τυμβογερόντων ὀλέθρων. Cf. Vesp. 1330. ὑμᾶς, ᾧ πονηροὶ, ταυτηὶ τῇ δαδὶ φρυκτοῦς σκευάσω. Herod. V. 77. τειχέων περιπεφλευσμένων (περιπεφλυσμένων?) πυρὶ.
329. χυτρείου] Fort. κεραμεοῦ. Cf. ad Nub. 1474. Sed apud Hesychium est τὰ χύτρεια, i. e. earthen ware, pottery.
331. ἀρπαλέως] Fort. ἀρπαλέως τ'.
340. ἀνθρακεύειν] Qu. ἀνθρακίζειν. Ἐπανθρακίζειν legitur Av. 1545.
353. θύρασιν αὖ] θύραζ' ἰδοῦ Herw. Si quid mutandum, malim θύραζέ τις, aut θύραζε προσβοηθεῖς. Particula αὖ hic valet non rursus, sed i. q. nostrum now.
357. αὐτάς] Qu. αὐταῖς.
359. τοῦτο μ'] Lege τοῦτό γ'. Praecessit enim ἡμεῖς etc.
361. Qu. φωνήν ἄν οὐκ ἔτ' εἶχον.
366. τὸ δεινόν] Malim σὺ δεινόν.
368. οὐκ ἔστιν ἄρ' dubitanter Elmsleius Ed. Rev. XIX. 87., coll. Eq. 1079.
372. τί δαὶ σὺ — Elmsl. Ed. Rev. XIX. 87.
373. Corrigendum suspicor ὡς — ὑφάπων, et mox ὡς — κατασβέσουσα. Cf. 372. ὡς σαντὸν ἐμπυρεύσων;

374. κατασβέσαιμι] Qu. σβέσω χέασα. Corruptela orta est ex ὑφάψων mutato in ὑφάψω.

376. Lege ἦν ἔχω. Cf. ad Pl. 1089. τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι | ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τούσδ' οὖς (ὡς solus R.) ἔχω. Eq. 488. πρῶτον δ', ὡς ἔχω, τὰς κοιλίας — καταθήσομαι. Sotad. III. 585. ἔρριπα ταύτας ἐπὶ τὸν ἀνδραχ' ὡς ἔχει. Herod. I. 114. ὀργῇ ὡς εἶχε ἐλθὼν etc. I. 123. 4. ὡς δὲ εἶχε, οὕτω ἐσέθηκε βιβλίον. Aristid. I. 553. ὡς εἶχον εἰσηῆξα εἰς τὸ δωμάτιον. Antiph. III. 114. ἐπὶ κῶμον — ἴωμεν ὥσπερ ἔχομεν.

380. Qu. ἀλλ' οὐκ ἔτ' (οὐκέτ' B. C. Δ. etc.), ᾧ μέλ', ἔξεις.

391. ἔλεγεν δ' —] Malim ἔλεγε δ' —. Qu. ὁ μὴ ᾠρας' (ᾠρας, εἰς ᾠρας) ἰὼν —. Cf. 1037. μὴ ᾠρας ἱκοισθε. Sed Lucan. D. Meretr. 10. μὴ ᾠρασιν ἱκοίμην. Cum ᾠρασι confer θύρασι, Ὀλυμπίασι. De hiatus cf. Apollod. com. IV. 442. πρὸ ἡμέρας. Diphil. IV. 385.

393. 396. φησὶν] Fort. ᾄδεν.

394. Leg. ἦπὶ τοῦ τέγους γυνή. Alioquin ἐπὶ τοῦ τέγους cum φησὶν construendum erit.

395. Qu. ἦ 'πὶ τοῦ τέγους γυνή. Cf. Vesp. 1293. τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς τέγους.

398. τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν —] Fort. τοιαῦτά γ' αὐτῶν —, vel τοιαῦτα τούτων —.

400. Malim αἶ γ' ἄλλα θ' —.

402. ἐνεουρηκότας] Qu. ἐνεουρηκόσι.

415. καὶ πέος] Fort. τὸ πέος.

420. ἀπήντηκ'] Qu. ἀποβέβηκ'.

421. Cf. Nub. 1217. ὅτε τῶν ἔμαντοῦ γ' ἔνεκα etc. Pac. 1251. ὅτ' ἀντέδωκά γ' etc. Lys. 421. ὅτε γ' ᾦν (ὅτ' ᾦν γ'?) ἐγὼ πρόβουλος etc. Herod. V. 92. 2. ὅτε γε ὑμεῖς — παρασκευάζεσθε. ἐκπορίας] Fort. ἐκπορίας θ'.

427. οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἦ —] Cf. Xen. Vect. 3, 6. οὐδὲ προσδαπανῆσαι δεῖ οὐδὲν ἀλλ' ἦ ψηφίσματα φιλάνθρωπα.

436. Male post προσοίσει interpungit Mein.

440. πατούμενος] Qu. πεκτούμενος. Cf. 685. ποιήσω — βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον. Sed Eq. 69. εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι (πεκτ.?) | ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσια χέζομεν. 166. Nub. 1359. χρῆν σε τύπεσθαί τε καὶ πατεῖσθαι.

448. στενοκωκύντους] Mire formatum epithetum, nam cetera epitheta sic inchoantia a στενός, non a στένω, formata sunt.

450. ἀτὰρ οὐ γυναικῶν] Malim cum Elmsleio ἀτὰρ οὐ γυναικῶν γ'. Cf. Vesp. 147. Saepe enim occurrunt particulae ἀτὰρ — γε.

451. ᾧ Σκύθαι] Non debebam οἱ Σκύθαι pro ᾧ Σκύθαι proponere. Cf. ad Pl. 1100.

460. οὐ λoidορήσει';] οὐκ ὀρχιτομήσει'; Kock. Veris. p. 262. Latet haud dubie mendum.

472. κνλοιδιᾶν] Veram lectionem κολοιδιᾶν esse suspicor. Cf. κολοφθαλμᾶν. Saepe diphthongus οι in .υ corrupta est. V. ad Thesm. 392.

477. Cf. Eccl. 941. οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἐλευθέρω. Pl. 898. ταῦτ' οὖν ἀνασχετ' ἐστὶν —; Th. 563. ταυτὶ δῆτ' ἀνεκτ' ἀκούειν; Soph. Aj. 466. οὐκ ἔστι τοῦργον τλητόν. Aliud est ἀνεκτέον (i. e. δεῖ ἀγέχεσθαι). Cratin. 327. ἀλλὰ τάδ' ἔστ' ἀνεκτέον. Trag. adesp. 313. ἄνδρ' ἠδίκησας, ἄνδρ' ἀνεκτέον τόδε; Sic e. g. περιόπιος et περιοπτεύς (Herod.), ἀκουστός et ἀκουστέος.

485. τὸ τοιοῦτον πράγμα] Lege τοιοῦτον πράγμα. Cf. 71. ἤκουσαν ἄρτι περὶ τοιοῦτου πράγματος. Vesp. 513. τοιούτοις πράγμασι. Eccl. 1104. et ad Vesp. 384.

486. αὐτῶν] Malim ὑμῶν.

499. Hunc versum ut spurium secludit Wecklein.

506. σαντῆ κρώξαις] Qu. σαντῆ κρῶξον.

507. καὶ τὸν χρόνον ἠνεχόμεσθα] Lege καὶ χρόνον ἠνειχόμεθ' ὑμῶν.

509. ἠρέσκειτέ γ' ἡμᾶς] Lege ἠρεσκε ταδ' ἡμᾶς.

520. Imprimatur sic, πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει. Malim πολέμον. Cf. Cratin. jun. III. 375. μάχαι δ' ἄλλοισι καὶ πόνοι (μάχης — πόνου Pors.) μέλοι. Aesch. Sept. 201. μέλει γὰρ ἀνδρὶ — τᾶξωθεν.

524. ἦ δ'] Post ἦ δ' requiritur omnino ὅς. Lege ergo aut εἴφ', aut ἔσθ'. Exciderat, opinor, ἔσθ' propter simile vicinum ἔτ —.

ἕτερός τις] Cf. Pl. 397. 163. ἕτερος δὲ χαλκεύει τις. Ran. 767. ἕτερός τις. Eccl. 695. τάδε λέξουσιν, Δεῦρο παρ' ἡμᾶς | ἐνθάδε μείραξ ἔσθ' ὠραία. | παρ' ἐμοὶ δ', ἑτέρα | φήσει τις —, καὶ καλλίστη καὶ λευκοτάτη.

526. γυναιξὶν συλλεχθείσαις vulg. Dedi γυναιξὶ συλλεχθείσαις.

536. ξαίνειν συζωσάμενος] Qu. ξαῖνε συζωσάμενος. Cf. 585.

538. πόλεμος] Qu. πολέμον. Cf. ad 520.

542. Qu. οὐδέ με τὰ γόνατα (∩∩) —. Vel οὐδέ με τὰ κῶλα (gl. γόνατα) —. καματηρός] Cf. Athen. I. 14 F. πολὺν δὲ τὸ σύντονον καὶ καματηρὸν τῆς — ἀμίλλης.

544. αἴς] Fort. αἴς γ'.

549. ἀνδρειοτάτη] Imo ἀνδρειόταται.

550. ἔτι γὰρ νῦν] Malim μέχρι γὰρ νῦν. Cf. Eq. 964. Vesp. 700.

553. ἐντέξῃ] Cf. Eur. Hipp. 642. ἐντίκειν φθόνον, ἀνελευθερίαν, etc. Herod. IX. 3. ἀλλὰ οἱ δεινός τις ἐνέστακτο ἕμερος etc. Vesp. 702. Platon. passim. Eust. p. 1822, 15. ὡς δὲ κύων καὶ τῇ κωμωδία ἐνέτηξε σκῶμμα γυναικεῖον τὴν εἰρημένην κύνειραν, etc.

557. καὶ bis vulg. Mein. κᾶν bis Dind. Recte, opinor. Cf. Ach. 606. τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ κᾶν Γέλα κᾶν Καταγέλα. Eq. 792. ἐν ταῖς πιθάκναισι | καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις. Av. 620. ἐν ταῖσιν κομάροις | καὶ ταῖς κοτίνοις στάντες. Ran. 724. ἐν τε τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ. 729. καὶ τραφέντας ἐν παλαιστοραῖς

καὶ χοροῖς καὶ μουσικῇ. Eupol. 120, 1. ἐν τε ταῖς τριόδοις κᾶν τοῖς δξυθυμίοις. Plat. com. II. 683. ἐν κλίταις — καὶ στρώμασι — κᾶν (καί?) φοινικίσι etc. Ephipp. III. 327. ἦ | ἐν τοῖσιν ἀύλοῖς μουσικῇ κᾶν τῇ λύρα. Philem. 57, 1. κᾶν βροτοῖσι καὶ (κᾶν Mein.) θεοῖς. Baton. 2, 3. ἐν τοῖς περιπάτοις | καὶ ταῖς διατριβαῖς. Aesch. Eum. 233. δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κᾶν θεοῖς πέλει.

562. λέκιθον] Qu. λεκίθον.

563. κᾶκόντιον] Malim, ut in anapaestis, καὶ ἀκόντιον.

564. Lege ἐδεδίττετο, i. e. terrebat. Cf. Hom. Il. 2, 190. οὐ σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίσεσθαι. 4, 184. 13, 810. 18, 164. Plat. Phaedr. 245 B. Dem. p. 434, 24. p. 1451, 7. Aliud omnino est δεδίσκεσθαι, i. q. δεξιούσθαι, excipere.

565. πράγματα πολλά] Fort. πράγματ' ἔσεσθε. Cf. 571—2.

571. δῆ] Fort. οὖν, quod post -ων exciderit; postea interpolatum δῆ. Sed cf. Ran. 1476.

572. ᾧ ἀνόητοι] ἀνοητόταται A. Palmer. Nihil opus. Excusationem habet hiatus in anapaestis. Cf. Fr. 29. ᾧ ἀπονοία καὶ ἀναιδεία.

573. ἐκ τῶν ἐρίων —] Cf. Eq. 464. οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουροῦ λέγεις;

574. πόκον] Lege πόκον.

575. ἐπικλινεῖς] Lege ἐπὶ κλίνης. Cf. 732.

577. καὶ τοὺς πιλοῦντας] τοὺς om. B. C. Δ. Fort. καὶ συμπιλοῦντας. Συμπιλεῖν est Plat. Tim. 45 B. 49 C. Polit. 281 A. Lucian. Tox. 30. κόμη συμπεπλημένη. et συμπίλησις Plut. 2. 390 B. συμπιλητικὸς Tim. Locr. 100 E.

579. κοινήν εὐνοίαν] Qu. κοινῇ γ' εὐνοία.

584. τὸ κάταγμα] ἔρι' ἄττα Herw.

588. παγκατάρατε] Fort. λακατάρατε.

589. Scrib. πλεῖν γ' ἢ διπλοῦν, vel potius πλεῖν ἢ διπλοῦν γ'. Et sic schol., nisi quod particulam γε omittit. De syllabarum brevium productione in anapaestis Comicorum vide ad Nub. 320. Cf. Nicand. Ther. 650. ἀννήσοιο τὸ διπλόον ἄχθος ἀείρας.

594. κᾶνδρες] Scrib. χᾶνδρες (sic).

597. οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην] Qu. οὐδεὶς ἐθελήσει γῆμ' αὐτήν. Cf. ad Av. 555.

598. ἔτι στῦσαι δυνατός] Qu. στύσασθαι (aut στύεσθαι) δυνατός.

600. ὠνήσει] Qu. ὠνησαι.

602. ταυτὶ] Fort. ταύτας.

603. τουτογι] Ut ἐνγεταῦθα, ἐνγετεῦθεν. Cf. ad Eq. 1357. Qu. καὶ ταυτηγί (sc. τὴν λήκνυθον). Cf. Eccl. 539.

608. ταῦτα δεινὰ] Transpone δεινὰ ταῦτα.

610. Cf. Eq. 488. ἀλλ' εἴμι· πρῶτον δ', ὡς ἔχω, τὰς κοιλίας — καταθήσομαι. Pher. II. 299. παρὸν κολυμβᾶν ὡς ἔχει', εἰς τὸν Τάρταρον (ὡς ἔχομεν εἰς Τάρταρον malit Mein.). Herod. I. 24. 8.

δίψαι μὲν ἐς τὴν θάλασσαν ὡς εἶχε σὺν τῇ σκευῇ πάση. Antiph. III. 114. ἐπὶ κῶμον, εἰ δοκεῖ, | ἴωμεν ὥσπερ ἔχομεν.

612. σοὶ (sic) Dind. Mein. Scribendum σοι.

615. 630. ἄνδρες] Malim utrobique ὄνδρες. Nisi forte scribendum sic, ἐπαποδυνώμεθ' ἄνδρες (i. e. οἱ ἄνδρες, nos viri) —. Cf. ad 42.

617. Cf. Eurip. II. 486. πολὺ πλεῖστα παρέχειν καὶ πολὺ μέγιστ' ἀγαθὰ. Theogn. 434. πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον. Dem. 597. πολλῶν — καὶ μεγάλων ἀγαθῶν. p. 1207. πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων. p. 1277, 20. πολλὰ καὶ μεγάλα βεβλαμμένων. Xen. Mem. IV. 1. 4. πλεῖστα — καὶ μέγιστα ἀγαθὰ. Plut. Nic. 4. ἐκέκτητο — πολλὰ καὶ μεγάλα. Stratt. 25. πολλοὺς ἤδη μεγάλους τε φάγρους ἐγκάψας.

632. 833. Imprimantur hi versus diductis literis.

632. καὶ φορήσω τὸ ξίφος] Qu. καὶ φορήσω γε ξίφος.

633. Ἀριστογείτονι] Annon Ἀριστογείτονος?

634. Qu. — παρ' αὐτῶ· ταῦτό γάρ μοι γίννεται, vel ταῦτό γάρ μου γίννεται. Cf. Eq. 536. θεᾶσθαι — παρὰ τῶ Διονύσω. Eccl. 682.

635. τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον] Lege τῆσδε τῆς γραὸς γνάθον. Cf. Ran. 149. πατρὸς γνάθον | ἐπάταξεν. Requiritur articulus ante γραὸς.

654. εἴτ' ἀναλώσαντες] Qu. ἐξαναλώσαντες.

657. τῶδέ γ'] Leg. τῶδέ σ'.

659. ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις —;] Qu. ταῦτ' ἄρ' —; Cf. Pl. 886. ἄρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; Soph. Oed. C. 883. ἄρ' οὐχ ὕβρις τάδ';

661. ὡς τὸν ἄνδρα] Qu. ὡς τιν' ἄνδρα.

662. ἐκδυνώμεθ'] Qu. ἀποδυνώμεθ'. Sed cf. 686. Pac. 336.

670. Fort. κάποδύσασθαι. Hesych. v. γυμνότερος λεβηρίδος· — ἐπὶ τῶν ἀποδνομένων τὸ γῆρας. Cf. ad 686. τόδε] Qu. τοδί.

681. τοντονὶ] Suspectum. Fort. εὐθέως, aut λαβόντα τινὰ — τὸν αὐχένα. Cf. 705.

683. Qu. τὴν ἐμαντῆς ἴνα καὶ δῆ, vel λύσω τὰς ἐμαντῆς ἴνας ἤδη —. Cf. Pac. 85. πρὶν ἂν ἰδίσης καὶ διαλύσης | ἄρθρων ἴνας.

685. πεκτούμενον] Cf. Eq. 69. πατούμενοι (πεκτ.?) | ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσια χέζομεν.

686. ἐκδυνώμεθα] Qu. ἀποδυνώμεθα. Cf. 615. ἐπαποδυνώμεθ'. Ach. 627. Lys. 1173. Sed cf. 662. τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυνώμεθ'. Pac. 336.

688. ἴνα μή ποτε —] Qu. ἴνα μηκέτι —.

690. αὐτοδάξ ὠργισμένων] Cf. Hom. Od. 1, 381. ὀδάξ ἐν χεῖλεσι φύντες. 18, 410. 20, 268.

691. κνάμους μέλανας] Qu. κνάμους ἔτι θερμοῦς.

697. Ἴσμηρία] Fort. Ἴσμηρίχα. Ἴσμηρίχος est Ach. 954. Ἴσμηρίας 861.

699. καὶ τοῖς] Qu. τοῖσι.

700. *παιγνίαν*] Qu. *παιδιάν*.
701. Qu. *τήνδ' ἑταίραν* (i. e. ὡς ἔτ.), vel *ταισὶ παισὶν ὡς* (vel *εἶν'*) *ἑταίραν* — *γειτόνων* | *παῖδα* etc.
704. Cf. Eur. Herc. 718. ὄδ' οὐ πάρεστιν οὐδὲ μὴ μόλη ποτέ. Thuc. IV. 95. οὐ μὴ ἐσβάλωσιν. V. 69. οὐ μὴ ποτέ τις — ἔλθη.
706. 707. *Diductis literis imprimantur*.
709. Cf. Calli. com. II. 739. τί δὴ σὺ σεμνή (σεμνοῖ Dind. Kock.) καὶ φρονεῖς οὕτω μέγα; Apollod. 9. οὐδέποτ' ἀθυμεῖν τὸν κακῶς πράττοντα δεῖ. Soph. Oed. R. 319. τί δ' ἐστίν; ὡς ἀθυμος εἰσελήλυθας. Eur. El. 831. τί χρῆμ' ἀθυμεῖς; Or. 296. ὅταν τᾶμ' ἀθυμήσαντ' ἴδης.
712. *ταῖς σαντῆς φίλαις*] Qu. *ταῖς σαῖσιν φίλαις*. Cf. ad Pl. 631. Eccl. 572. *ταῖς σαῖσι φίλαισιν*. Sed Pl. 1134. ἄρ' ὠφελήσαις ἄν τι τὸν σαντοῦ φίλον;
717. *Imprimatur sic*, τί Ζῆν' ἀϋτεῖς;
726. *πάσας τε* —] Qu. *πάσας δὲ* —.
727. *πρόφασιν ἔλκειν* est Herod. VI. 86. ἤδη γοῦν] ἠδί γ' οὖν recte Elmsl. ad Ach. 108.
730. *Revocandum κατακοπτόμενα*. Cf. Plat. com. II. 627. Herod. I. 73. II. 42. etc.
732. Cf. Athen. VI. 256 F. ἐπὶ τῆς κλίνης — καθῆστο.
734. Qu. *ἔῶ δ' ἀπολέσθαι*. Apud Homerum *ἔῶμεν* est disyllabum, II. 10, 344. *ἀλλ' ἔῶμέν νιν*. etc.
737. *ἄμοργιν*] Qu. *ἀμοργίν*.
743. *μόλω 'γώ*] Qu. *ἐγὼ 'λθω*.
749. *ἀλλ' ἦ*] Praestat fortasse *ἀλλά*.
752. Cf. Fr. II. 1184. *κνοῦσ'*. Nicoch. II. 847. *κύνουσα*. Antiph. III. 26. *κύνουσαν*. Men. IV. 192. *κνεῖ*. Philem. IV. 41. *κεκύνηκε*. Herod. V. 41. *ἐκύνησε*. VI. 68. *κνέουσαν*.
757. *τῆς κννῆς*] τοῦ βρέφους Herw. οὐ τὰμφιδρόμι' αὐτοῦ μενεῖς τοῦ παιδίου idem.
758. *ἀλλ' οὐ δύναμαι 'γωγ'*] Qu. *ἀλλ' οὐ δύναμαί γ' ἔτ' —*. Cf. 927. *ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε*. Nub. 12. *ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὔδειν δακνόμενος*.
760. Qu. *ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλανκῶν γε, τάλαν, ἀπόλλυμαι*. Sed cf. Ach. 163. *οἴμοι τάλας ἀπόλλυμαι*. 174.
761. *κιγκαβαζουσῶν* Dobr. Enger. Kock. ad Av. 261. Cf. Phot. p. 164, 20. *κιγκαβίζειν* (*κιγκαβάζειν*?) τὴν τῶν γλανκῶν φωνὴν οὕτως καλεῖ Ἀριστοφάνης. *Καγκαβίζειν* est Plut. II. 1044 D.
767. *ἔστιν*] Qu. *ἔστιν*.
775. *ναοῖο*] Fort. *νηοῖο*, quae epica nominis forma est.
776. Cf. Lucian. Lex. 12. τὸν καταπύγωνα (sic).
785. Cf. Ovid. de A. A. III. 775. 'Milanion (*Μειλανίων*) humeris Atalantes crura ferebat.'
797. Qu. *βούλομαί σ', ᾧ γραῦ, κύσαι*.

799. λαπίσαι] Qu. λαικάσαι, aut πληκτίσαι. λαικάζειν legitur Eq. 167. Th. 57. λαικαστής Ach. 79. λαικάστρια ibid. 529.

803. ἅπασιν] ἀπάντων conj. Mein.

806. Qu. τοῦ Μελανίωνος (ἀντιλέξει).

809. ἀβάτοισί τε σκώλοισιν Kock. Veris. p. 181. Corrigendum videtur ἀβάτοισι σκώλοισί τε τὰ πρόσωπα —. Cf. Pher. Fr. 63. σκηνή περίερκτος περίβολος κάνναισι (locus corruptus).

811. σκώλοισιν ἀπρόσοιστα — Kock l. l. Qu. σκώλοισι τὰ πρόσωπα —, vel ἀβάτοις ἅπαν σκώλοισι. —. Pro περιειργμένος fort. περιπεφραγμένος.

817. οὔτω κείνος] οὔτω 'κείνος Mein.

822. Fort. ἔδεισά σε (δέ), aut ἔδεισ' ἐγώ.

834. ἴθ' ὁρθὴν ἦπερ ἔρχει τὴν ὁδόν] Qu. ἴθ' ὁρθὴν ἦπερ —. Cf. Ran. 301. ἴθ' ἦπερ ἔρχει. Herod. VIII. 143. ἔς τ' ἂν ὁ ἥλιος τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἴη τῆπερ (τήνπερ?) καὶ νῦν ἔρχεται. τὴν ὁδόν] Qu. νῦν ὁδόν. Cf. ad Pac. 138.

838. Leg. κασί γ' (and, what is more, he is) etc.

839. εἶη] Lege ἦδη. στρέφειν] Qu. τρέπειν. Cf. Ach. 1005. ἐξοπιᾶτε, τρέπει'.

855. Qu. ἡ γυνή τ' ἔχει σ' ἀνά στόμα.

864. καταβᾶσα] Leg. μάλ' αὐτίκα. Requiretur enim potius ἀναβᾶσα, quum supra in arce sit Myrrhina. Infra 874. recte dicit Cinesias ἐμοῦ καλοῦντος οὐκ ἀναβήσει, Μυρρόνη; et ipsa Myrrhina

884. καταβατέον. Monuit Herwerden, qui προσβᾶσα proponit. τάχυ νυν πάνυ] Fort. τάχυ νυν πέτου. Cf. 321. Fr. 13 D.

865. ἔχω γε] ἐγῶδα speciose Cobet., coll. 869. Sed cf. Eur. Iph. T. 847. χάριν ἔχω ζόας, χάριν ἔχω τροφᾶς. Deleatur virgula post χάριν.

874. ἐμοῦ καλοῦντος] ἐμοῦ 'κκαλοῦντος Naber.

875. οὐ γὰρ δεόμενος] οὐ γὰρ δεόμενος Naber.

885. Qu. ἐμοὶ δέ γ' αὕτη etc.

888. Qu. ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κᾶμ' ἐπιτίθει τῷ πόθῳ.

890. Post φιλήσω virgula distinguendum est.

895. διατιθεῖς Naber. Cf. ad Eq. 717.

904. κατακλίνηθι Cobet. Cf. ad Vesp. 1211. Nub. 694.

906. ὦ Μύρριον] Qu. ὦ Μυρτία (coll. Vesp. 1396.), aut Μυρρινίδιον (om. ὦ).

909. τὸ μὲν σοι] Qu. τὸ μὲν σὸν (aut σου), aut τὸ μέντοι.

910. τις καὶ, τάλαν] Qu. τις, ὦ τάλαν. Sed τάλαν (sine ὦ) legitur Ran. 559. etc.

911. Cf. 835. παρὰ τὸ τῆς Χλόης.

920. κἀγὼ 'κδύομαι] Lege καὶ δὴ 'κδύομαι, ut in v. 925. Cf. 909.

923. ἐπὶ τόνου] Cf. Eq. 532.

927. Leg. ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε. Cf. 58. ἀλλ' οὐδὲ Παράλων —. ad 934. Eccl. 988. ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πετιοῖς νόμον. Cf. etiam Eccl. 504. ἀλλ' οὐ δύναμαι ἔγωγ' —. Nub. 12. ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὔδειν δακνόμενος. Vesp. 1426. δικῶν γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων. Hermipp. 54, 3. ἀλλ' οὐ δέομαι πανικτὸν ἔχων τὸν προκτὸν προσκεφαλαίου. Philem. 225. ἀλλ' οὐδὲ γεννήτην δύναμ' εὔρειν οὐδένα. Menand. 296. ἀλλ' οὐδὲ γεννήτην δύναμ' εὔρειν οὐδένα.

928. Scribe ἀλλ' ἦ —. Et sic Kock. ad Eq. 780. Cf. Th. 97. ἀλλ' ἦ τυφλὸς μὲν εἰμ' (τυφλὸς γεγέννημ')· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὄρω etc. et ad Eq. 953. et Ach. 1111. Qu. ἀλλ' ἦ — ξενίζεται; (sic).

931. μέμνησό νυν· | μή μ' ἔξαπατήσης] Malim μέμνησό νυν | μή μ' ἔξαπατήσαι. Cf. ad 931.

932. τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν] Qu. περὶ τὰ τῶν —.

933. Cf. Eubul. III. 260. νῆ Δί' ἀπολοίμην ἄρα.

934. Leg. μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ'. Cf. ad 927. Post μὰ Δί' virgula fortasse interpungendum.

937. τοῦτό γε] Lege τουτογί. Cf. 942.

938. μή μέ γε] Scribe μή ἴμέ γε.

944. ῥόδιον] Cf. Antiph. III. 56. μύρω Αἰγυπτίῳ — φοινικίνῳ (φοινικίῳ A.) — σισυμβρίῳ — ἀμαρακίνῳ — ἐρπυλλίνῳ. Eubul. 106, 3 M. ἀμαρακίνοισι μύροις. Adde νάρδιον, ἴριον, τήλινον μύρον (Polyb. 31, 4, 2. Plin. N. H. 13, 13.), σησάμινον (Strab. XVI. 1. 14. ἐλαίῳ — σησαμίνῳ). De forma ῥόδιος cf. Aelian. V. H. XII. 1. στεφάνων τῶν ῥοδίνων. Arrian. Epict. I. 19. ῥόδιον (στέφανον) λαβὼν περίθου. Aretae. de Cur. morb. acut. II. 4. ῥοδίη κηρωτῆ. Si de unguento Rhodiaco ageretur, scribendum fuisset Ῥοδιακὸν (Diph. IV. 377. τῶν Ῥοδιακῶν. Poll. VII. 88.) aut saltem Ῥόδιον.

959. ἐν δεινῷ γ'] ἀλγεινῷ γ' feliciter F. W. Schmidt.

962. Lege ποῖος γὰρ νεφρὸς (aut νεφρὸς γὰρ) ἄν ἀντίσχοι. Scilicet exciderat ἄν ante simile ἄν in ἀντίσχοι.

963. ψυχῆ] Malim ψωλή (ψωλή). Cf. 143. 979. Av. 561.

965. κατατεινόμενος] Nescio an praestet παρατεινόμενος. Cf. ad Nub. 213.

966. καὶ μὴ βινῶν] μὴ βινούντος feliciter Herwerden. Syllabam -τος absorpserat vicinum τούς.

969. παμβδελύρα —] Cf. παμπόνηρος (Eq. 415. Nub. 1317.), παγγέλοιος, πάμπολυς (Eq. 320.), πάγχρηστος, παμμίαιρος, etc.

972. ὦ Ζεῦ Ζεῦ] Cf. Eur. Hipp. 1366. Ζεῦ Ζεῦ, τάδ' ὄρω;

981. ἦ τοι προτάνεις] Qu. καὶ τοὶ προτάνεις. Cf. 995. ὄρωσά Λακεδαιμῶν πᾶσα καὶ τοὶ σύμμαχοι.

982. Qu. σὺ δ' εἶ τί; πότερ' —; Cf. Av. 1203. Eur. Alc. 686. ὦ παῖ, τίν' ἀρχεῖς, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα, | κακοῖς ἐλαύνειν —;

984. *περὶ τᾶν διαλλαγᾶν*] Fort. *διαλλαγᾶν πέρι*. Cf. 1101. *περὶ διαλλαγᾶν πρέσβεις* (πάρεσμεν). 1009. Av. 1532. *ἤξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν*. 1577. Pac. 216.

987. *ἡ βουβωνιᾶς* —] Scribe *ἡ βουβωνιᾶς* —; Cf. Fr. 329. *ἡ καρδιώτεις*;

988. *παλεός γα*] Fort. *φαλεός γα*. I. e. *ἀλεός γε*. Veram scripturam hujus vocis esse *ἀλεός* monuit Dind., coll. schol. h. l. Herodian. π. μ. λ. p. 4, 19. Etym. M. p. 59, 45. Hesych. I. 112. *ἀλαιός* (*ἀλεός* Dind.)· *ὁ παλαιός* (*μάταιος* F. G. Schmidt), *ἄφρων* (l. *ὁ ἄφρων*). *Αἰσχύλος*. Similiter nomen *Ἀλκμέων* in *Ἀλκμαίων* abiit.

991. *λύσον δὲ* —] Qu. *λύσόν τε* —.

993. *εἰδότα με*] Lege *εἰδότη ἐμέ*.

996. *μῖξον δ'*] Leg. *μῖξόν θ'*. Cf. ad 991.

998. *ἄρχεν*] Qu. *ἄρξεν*.

999. *ἄμα*] Qu. *ἀμᾶ*.

1002. Corrupte Hesychius, *Μογείοντι* (l. *μογίοντι*): *πυρέσσουσι Δωριεῖς. Μογεύοντας* (l. *μογίοντας*: *μοχθοῦντας*.)

1003. *ἀποκεκύφαμες*] Lege *ἐπικεκύφαμες*. Cf. Th. 239.

1005. Lege *ἔαντι*. Sic *βοᾶντι* memorat Heraclides apud Eust. p. 1557, 14. Lege *πρίν κα πάντες* (aut *χ' ἅπαντες*).

1013. *πωτάομαι*] Dorice pro *πωτήσομαι*. Fort. *πετάομαι* (i. e. *πετήσομαι*). Utique futurum requiritur.

1017. Cf. Thuc. VIII. 27. *μετὰ βεβαίον παρασκευῆς*.

1025. *ἐγὼ σοῦ*] Lege *ἐγὼ σου*.

1027. Redde *δακτύλιος οὔτοσί*, hic tibi annulus est. Sic accipit Dindorfius, qui colon post *τοῦπιτροῖβον* posuit. Cf. Ach. 585. *τουτὶ πύλον σοι*. Pac. 256. *ἔστηκας ἀργός; οὔτοσί σοι κόνδυλος*. Antiph. 331. *οὔτοσί δέ σοι — ἔλαιον — μετρητής*. Alex. 342, 1. *οὔτοσί δέ σοι — ἔστιν μετρητής*.

1031. *τῆς ἐμπίδος*] Qu. *τοῦτ'* (aut *τῆσδ'*) *ἐμπίδος*. Cf. Pac. 256. *οὔτοσί σοι κόνδυλος*. Av. 162. Vesp. 1454. Fr. 331, 1 K. Sed cf. 1085. *ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος*.

1032. Nescio an praestet scribi *Τρικορυνθία*, a *Τρικόρυνθος* (Strab. VIII. p. 377. *ἐν Τρικορύνθῳ*), ut *Πεπαρήθιος* a *Πεπάρηθος* (Fr. 301.).

1037. Qu. *μὴ εἰς ὄρας* etc.

1055. *κᾶν*] Imo *κῆν*.

1060. *κᾶστιν*] Fort. *κᾶσι γ'*. Corrigendum forsan cum Reisigio *κᾶστιν ἔτ' ἔτνος τι*. Quae tamen correctio, quamquam metro satisfaciens, parum certa est. Fort. *ἔστι γὰρ ἔτνος τι* —.

1062. *τέθυχ'*] *τέθυθ'* Elmsl. in Mus. Crit. II. 180. Corripitur penultima in *τέθυκα* ut in *λέλυκα*. V. Drac. Straton. p. 46, 26. et p. 87, 25.

1065. *πρῶ*] Cf. Sophron. Fr. 34. *ἀεὶ δὲ πρῶ φύλλοις δάμνου ἀκρατιζόμεθα.*
1072. *Σπάρτης*] Malim *Σπάρτης γ'.* Cf. 1082. *καὶ μὴν ὄρῳ γε τούσδε.*
1076. *δῆ*] Pro *δεῖ?* At *δεῖ legitur* 144. 996. *μυσιόδδεν*] *Lege μυσιόδδην.* Cf. 118. *ιδῆν.* 1174. *κοπραγωγῆν.* 1314. *ἀγῆται.* et ad 94. 981.
1077. *ἦκομες*] *Leg. ἴκομες.* Cf. Ach. 750. 820.
1078. *ἦδε ξυμφορά*] *Lege ἦδ' ἡ ξυμφορά.*
1080. *ἄφατα*] Fort. *ἄφατον.*
1082. *καὶ*] Qu. *γε.* Cf. Pl. 332. *καὶ μὴν ὄρῳ καὶ (γε?) Βλεψίδημον τουτονὶ | προσιόντα.* 93. 380.
1084. *ἀποστέλλοντας*] Imo *ἀναστέλλοντας.* Cf. Eccl. 268. *ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια.*
1088. *χαῦτη ξυνάδει χἀτέρα ταύτη νόσῳ*] Qu. *αὕτη ξυνάδει θατέρα ταύτη* (in this respect) *νόσος.*
1089. Qu. *μὰ Δί', ἀλλ' ὑπὸ τούτου πάντες ἐπιτετριμμεθα.*
1096. *γε*] Imo *γα.*
1097. *ὦ χαίρει', ὦ Λάκωνες*] Malim *ὦ χαίρεθ' οἱ Λάκωνες.* Cf. Ach. 872. *ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.*
1098. Cf. Antiph. III. 51. *πουλύπους* (πολ. libri) *τετμημένος.* 258. Pher. II. 277. *τὴν οἰκίαν | τὴν Πουλυτίωνος* (Πολ. libri). Amph. com. III. 313. (10) *πώλυπον* (πόλυπον al.).
1099. *Lege αἰ εἶδον* (i. e. *φεῖδον*). Cf. 1096. Hom. Od. 4, 43. *οἱ δὲ ἰδόντες etc. ἀναπεφλασμένως*] *Lege ἀμπεφλασμένως.* Cf. Lys. 106. *ἀμπτάμενος.* 171. *ἀμπείσειεν.* 174. *πάρ.* 183. *πάρφαινε.* 1002. *ἄν* (pro *ἀνά*). 1096. *ἀμβαλώμεθα.* Ach. 732. *ἄμβατε.* 754. *ἐμπορευόμεαν.* 766. *ἄντεινον.* 796. *ἄν* (*ἀνά*). *ibid. ἀμπεπαρμένον.*
1102. *τουτογί*] Malim *οὔτοί.*
1105. *Leg. καλῆτέ μοι Λυσιστράταν.* Cf. 851. *ἰδοῦ, καλέσω τὴν Μυρορίνην σοι.* Th. 65. *Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάση τέχνῃ.* Ran. 569. *ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.* Aesch. Cho. 734. *Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοῖς ξένοις καλεῖν | ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν. κἄν λῆτε*] *Leg. καλῆτε.* Cf. 1318. *ποιή.* 1321. *ὑμνη.* 1314. *ἀγῆται* (i. e. *ἡγεῖται*).
1109. Qu. *ἀγανὴν* (*σκληράν*). Cf. Mnesim. III. 570. (v. 56.) *σεμναὶ αὐλῶν ἀγαναὶ φωναί.*
1109. *δεινήν* (*δειλήν*) A. Palmer.
1111. Qu. *ξυνεχώρησαν σοὶ δὴ* (vel *νῦν σοὶ*) *κοινῆ — ἐπιτρέψαι.*
1112. *εἰ λάβοι γέ τις*] *Lege ἦν λάβῃ γέ τις.*
1119. *ἄγε*] Qu. *λαβέ.* Cf. 1121. Pl. 955. *ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἔλξει θύραζ' αὐτὸν λαβὼν | τῶν ὄρχιπέδων.* Librarii oculus aberrasse videtur ad *ἄγε* in prox. v. 1120.
1120. *ἴθι καὶ σὺ τούτους*] *ἔπειτα καὐτοῦς* Herw., coll. v. 1115.
1121. *διδῶσι*] Qu. *δυνηθῆς.*

1124. *μοῦσα δ' ἔστι μοι* Suid. prob. Porson. Non assentior.
1125. Cf. Alex. Fr. 216, 2. *ἠδέως | ἔχων ἔμαντοῦ.*
1129. Leg. *οἱ μᾶς γ' ἐκ* (aut *ἐκ*) *χέρονιβος.* Cf. ad Av. 1652.
1135. *Diductis literis imprimatur.*
1139. *καθέζετο*] *Annon ἐκαθέζετο?* Cf. Vesp. 824. *ἐκαθίζου.*
- Eccl. 152. *ἐκαθήμην.* Sed Av. 796. *καθέζετο.*
1146. *Deleatur virgula post χώραν.*
1148. *ἀδικίωμας*] Cf. ad 198. 1299. 1311. *ἀδικίωμας, ἀλλ' —*] *De dura anapaesti incisione* cf. Av. 1226. *εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἀρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ —. ἀφατος ὡς καλός*] Leg. *ἄφατον ὡς καλός.* Cf. 198. Av. 427. Vel *ἀπαλὸς καὶ καλός.* Cf. 1062.
1149. *Lege Ἀθηναίους (μ').*
1153. *Ἰππία* Suid. *Ἰππίου* est Eq. 449. Vesp. 502. Lys. 619.
1156. Leg. *ἡμπέσχον.* Cf. ad Eq. 893. Eccl. 540.
1162. *γε*] Imo *γα.*
1165. *οὐ δράσετε*] Fort. *οὐχ ἔξετε.* Non temere tamen sollicitandum *δράσετε.* Cf. ad Pl. 1205. *πολὺ τῶν ἄλλων χυτῶν τάναντία | αὐταὶ ποιοῦσι (πάσχουσιν αὐταί?).*
1166. *κᾶτα τίνα κινήσομεν*] *καὶ τί πλεονεκτήσομεν* Kock Ver. p. 261., coll. Plat. Legg. III. 683 A. *νῦν οὖν πλεονεκτοῦμεν.* VII. 802 D. *οὐδὲν πεπλεονέκτηκεν.* “Ex Lysistratae responso adparet Athenienses quaesivisse quae sibi Pylo reddita a Lacedaemoniis vel gratia vel compensatio exspectanda esset.” (Kock) Qu. *κᾶτα τί πλέον ἔξομεν, vel καὶ τί πλέον ᾧδ' ἔξομεν, vel καὶ τί ἀποδοθήσεται (vel ἀντιδοθήσεται), vel κᾶτα τίνα βινήσομεν.* Solennis error in libris est *κινεῖν pro βινεῖν.*
1167. Qu. *ἕτερον ἀπαιτεῖτ', aut ἕτερόν τι αἰτεῖτ'. χωρίον*] Cf. ad Ran. 889.
1169. *τὸν Ἐχνοῦντα*] *Lege τὸν Ἐχίνον τε.* Oppidi *Ἐχίνου* mentionem facit Demosthenes in Philipp. V.
1171. Cf. Phot. p. 226, 9. *Λισσάνιε: ἀγαθὴ ἢ φίλε. Λάκωνες.*
1172. *ἔατε*] *Lege ἔα αὐτά.* Cf. ad Ran. 1243. Lys. 945. *περὶ σκελοῖν*] Cf. Nub. 31. *διφρίσκον καὶ τροχοῖν.*
1174. *ἐγὼ*] *Lege ἐγών.*
1180. *γοῦν*] Imo *γῶν.* Cf. 155.
1184. *ᾧν*] Qu. *οἷς.* Cf. Vesp. 684. *ἀγαπᾶς οἷς* etc. Nisi *ξενίζειν* *τινά τινος* dicebant ut *εὐωχεῖν* *τινά τινος.* Cf. ad Theophr. Char. VIII. Numeri enim non patiuntur scribi *ξενίσωμεν ἀφ' ᾧν —.*
1187. Lysistratae continuanda verba *ἀλλ' ἴωμεν* etc.
1190. *ὄσ' ἐστὶ μοι*] Qu. *ὄσ' ἔστι μοι.*
1191. *ἔνεστι*] Qu. *ἔτ' ἔστι.*
1209. *νεανίας*] An *νεανικός?* Cf. Pl. 1137. *κρέας νεανικόν.*
1215. *᾽στί*] Leg. *σύ.*
1218. Revocanda vulgata donec certior emendandi via monstretur.

1226. ἦ] Qu. ὡς (quam).
1227. ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ —] ἡμεῖς δέ γ', οἶμαι, olim Herwerden. Qu. ἡμεῖς δὲ πολλῶ —. ξυμπόται] ξυμποτιῶν aut ξυνοεῖν (aut aliud simile verbum) suadet Herwerden.
1229. ἦν τοὺς —] ἦν οὖν — Bachmann prob. Herw.
1230. πανταχοῦ] Qu. πανταχοῖ. Cf. ad Vesp. 1004. Aut πανταχόσε. Cf. 1007. πανταχόθεν. Demosth. XXIII. 197. οὐ γὰρ ἤλθομεν οὐδαμοῖ (οὐδαμοῦ et οὐδαμῆ al.) τῆς Θράκης.
1234. ἃ δ' οὐ λέγουσι] Qu. ἃ δὲ μὴ λέγουσι. Sed fortasse οὐ λέγουσι valet οὐ φασι, negant.
1237. εἰ μὲν γέ τις] Fort. εἴ ποὺ γε τις.
1238. προσεπιωρήσαμεν] προσεπεκροτήσαμεν optime T. Halbertsma. Cf. ad Ach. 701. Vesp. 1420. Pl. 16.
1242. Scribe φουσατήρια (-αρια?). Cf. glossas Laconicas Hesychii φουάδει. φούαξιρ. φοῦιξ. φοῦαι. φουλίδερ. φούρορ.
1243. ἐγὼ] Lege et hic ἐγών. γε] Lege τε.
1244. κῆς ἡμᾶς ἄμα] Qu. χᾶμ' αὐτῶς (aut ἄμᾶ, ut in 1318.) μέλος. Cf. Theocr. XI. 39. τὴν, τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἄμᾶ κῆμαντὸν ἀείδων.
1248. Cf. Paus. I. 2. 5. ἄγαλμα — Μνημοσύνης καὶ Μουσῶν Ἀπόλλωνός τε.
1252. πρόκροον] Qu. πρόκρων (pro προύκρουον). Cf. 155. γῶν. 1004. 1250. etc.
1253. ποτιὰ κᾶλα] Cf. Ion. trag. 29. κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα (κάλα, καλά, κῶλα libri) etc. ἐνίκων] Lege ἐνίκαν. Cf. ad 1005. ἐᾶντι.
1256. θάγοντας] Imo σάγοντας.
1259. ἄμα] Leg. ἄμᾶ et hic. Cf. 1318. et ad 1244.
1260. Forma ψάμμη occurrit Herod. IV. 181. δφρῶη ψάμμης (ψάμμος al.) κατήκει. Cognatum videtur esse nostrum sand.
1262. Qu. ἀγροτέρα σηροκτόνε (del. Ἄρταμι). Cf. Eq. 660. τῆ Ἄγροτέρα. Pind. N. III. 46. λεόντεσσιν ἀγροτέροις. Sed Th. 116. Ἄρτεμιν ἀγροτέραν.
1267. αἰῆς] Cf. Tab. Heracl. I. 86. αἰῆς ἐπὶ τῷ Φέτεος (ἐκάστῳ ἔτεος?).
1270. ὦ] Scribe ὦ.
1273. Fort. πάντα (pro τᾶλλα) πεποιήται καλῶς, ut in Th. 231.
1276. συμφοραῖς vulg. Scrib. ξυμφοραῖς.
1289. μεγαλόφρονος] ἀγανόφρονος conj. Nauck. Trag. p. 658. Recte, opinor. Cf. Av. 1321. τό τε τᾶς ἀγανόφρονος Ἡουχίας εὐάμερον πρόσωπον.
1295. μοῦσαν ἐπὶ νέα νέαν] Fort. μοῦσαν αὖ νέαν. Nisi potius delendum Λάκων, ut senarius existat.
1299. κλεῶα] Imo κλέωα aut potius κλείωα. Cf. ad 1311. et 198. 1148.
1302. παρ (sic) Mein.

1303. Post ω εἶα virgula interpungendum.
1304. κοῦφα πάλλων] Qu. κῶλα πάλλων. (Cf. Ran. 1358. τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε.) Aut potius κῶφα παδῶν. Aut κῶφα παίδων (i. e. παίζων). Sic σῶμαι pro σοῦμαι Epilyc. II. 887. Cf. Anacr. Fr. 75. κοῦφά τε σκιριτῶσα παίζεις. Aesch. Pers. 305. πήδημα κοῦφον ἐκ νεὸς ἀφήλατο. Eur. Bacch. 306 sq. καπὶ Δελφίσιν πέτραις πηδῶντα σὺν πεύκαισι. Fr. 752, 3. Διόνυσος — πηδᾶ χορεύων παρθένοις σὺν Δελφίσιν. κοῦφα] Qu. κῶφα. Cf. ad 106.
1306. χοροὶ — κτύπος] Cf. v. χορόκτυπος.
1310. ἀμπάλλοντι — ποδοῖν] Qu. ἀμπαδῶντι (aut potius ἀμπαδᾶντι) — ποδοῖν. Cf. 1317. ποδοῖν τε πάδη. Aut ἀμπάλλοντι — πόδας. Cf. Ran. 1358. τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε. 345. γόνυ πάλλεται γερόντων. Eur. Tro. 329. πάλλε πόδ' αἰθέριον.
1311. ἀγκονιῶναι] Scribe ἀγκονίωαι. Cf. ad 1299. et 198. 1148.
1313. θυρσαδδοᾶν καὶ παιδδοᾶν] Malim συρσαδδοᾶν καὶ παδωᾶν.
1314. ἀγῆται Laconice, opinor, pro ἡγεῖται. Cf. 1319. ποίη (pro ποίει). 1321. ὕμνη (pro ὕμνει). 1105. καλῆτε (pro καλεῖτε).
1317. χορωφελήταν] Mendosum. Qu. χορῶ (χοροῖς) φιλητὸν, aut χορωφέλητον.
1318. κρότον δ' ἀμᾶ] Lege κρότον θ' ἀμᾶ.
1320. καὶ τᾶν σιᾶν δ'] Leg. καὶ τᾶν σιᾶν, aut τᾶν σιᾶν θ'.
1322. παμμάχον] Annon πάμμαχον? Cf. Eq. 1172. ἡ Πυλαιμάχος (Πυλαίμαχος?).

THESMOPHORIAZUSAE.

- Pers. ΚΗΛΕΣΤΗΣ Eὐριπίδου cum Hillero Velsen.
2. ἄνθρωπος Bekk.
3. οἶόν τι libri. οἶόν τε ed. Caninii. κομιδῆ (sic) Bekk. Vels.
10. ὄρᾶν; Fr. Vels.
11. EY. praef. Br.
12. Scribe MN. τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὄρᾶν; EY. εὖ ἴσθ' ὅτι. Hunc versum ut otiosum et glossema metricum ad verba αὐτοῖν ἐκατέρου delendum iudicat Herw.
15. κινούμενα] κινούμενος conj. Velsen, coll. schol.
16. Deleatur virgula post ἐμηχανήσατο.
17. Qu. ἡλίου κύκλω (aut κύκλου). Quid enim ἡλίου τροχὸς sit nescio.
18. ἀκοῆ Dobr. Vels. Leg. ἀκοῆ (aut ἀκοῆς) δὲ χοάνην —.
21. οἶόν τι Cobet. Cf. ad Vesp. 27. Eupol. II. 554. οἶόν γέ πού 'στι γλῶττα κἀνθρώπου λόγος. Antiph. 219, 1. σοφόν γέ τοί τι

πρὸς τὸ βουλευεῖν ἔχει | τὸ γῆρας. που ᾽στὶν vulg. Scribe πού ᾽στιν. σοφαί] An σοφῶν? Imprimatur sic, αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.

24. προσμάθοιμι schol. Vels.

29. Post τυγχάνει virgula distinguendum.

30. Fort. ποῖος Ἀγάθων οὔτοσί;

31. Post μέλας ponatur virgula.

32. 33. ἔορακας] Cf. Nub. 767. Av. 1573. Pl. 98.

34. Scripserat, opinor, Aristophanes μὰ τὸν Δί' οὐκ ἔγωγ' ὅσα γε κᾶμ' εἰδέναί. Cf. Eccl. 350. οὐκουν πονηρά γ' ἐστὶν ὃ τι (ὅσα?) κᾶμ' εἰδέναί. Lucian. adv. ind. 19. ὅσα γε κᾶμὲ Σύρον ὄντα εἰδέναί. Tim. 52. ὅσα γε καὶ ἡμᾶς εἰδέναί. Phot. Lex. p. 231. Vulgata inaudita est locutio. οὔτοι γ'] Fort. οὐ δῆθ', aut οὐδέπόθ'. Cf. Eq. 960. μὴ δῆτα πῶ γ'. Ran. 914. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆθ'. 1183. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. 1237. μὰ τὸν Δί' οὐπω γ'.

38. προθυσομένω δ' ἔοικε — conj. Paleius ad Ran. 871. Frustra. Cf. 1178. ὀρχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς. Ach. 240. θύσων γὰρ ἀνῆρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται. Pl. 1098. τίς ἐσθ' ὃ κόπτων τὴν θύραν; — οὐδεὶς, ἔοικεν.

39. πᾶς ἔστω λαός] Qu. πᾶς ὃ λεὼς ἔστω.

45. γλαυκόν] Annon γλαυκοῦ? Cf. Av. 1339. γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας. Ran. 666. γλαυκᾶς — ἄλός. Eur. Cycl. 16. γλαυκὴν ἄλα. Hel. 408. γλαυκῆς ἄλός. 1521.

56. κηροχυτεῖ] Qu. κηροχοεῖ, ut χρυσοχοεῖν, οἰνοχοεῖν, μολυβδοχοεῖν, etc.

57. Nunc malim ἀπαπαῖ. ξυνεγένου Κλεισθένει; Cf. ἀτταταῖ.

58. ἀγροιώτας] Qu. ἀγροιώτης.

61. Scribe ξυγ. et ξυσ.

63. νέος γ' ὦν] Qu. νέος ἔτ' ὦν, aut νεάζων. In fine versus fortasse interrogandum.

70. ΚΗΔ. τί οὖν —; EY. περίμεν' — τήμερον; Kuster. Vels.

74. ἐμόν] ἐμέ Valck. Br. ἐμόν tuetur Cobet.

80. ἡ μέση] τήμερον Naber.

86. Cf. Ach. 560. νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ λέγει γ' ἄπερ λέγει | δίκαια πάντα.

91. φανερόν] An φανερῶς?

93. ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου] ἦν τοῦ σοῦ τρόπου conj. Velsen. Fort. καὶ τρόπου τοῦ σοῦ σφόδρα. Cf. 574. φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοῦμοῦ τρόπου.

96. καὶ ποῖός ἐστιν οὔτος;] Qu. ὃ ποῖος —; Cf. Ach. 963. ὃ ποῖος οὔτος Λάμαχος τὴν ἔγχελυν; Nub. 1270.

97. ἀλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἰμ'; Lenting. Vels. Fortasse recte. Cf. Av. 1214. ὑγιαίνεις μὲν; Eq. 953. ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ. Lys. 928. ἀλλ' ἢ (ἢ vulg.) τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται. et ad Ach. 1111. Qu. ἀλλ' ἢ τυφλὸς γεγένημ' ἔγωγ', ὡς οὐχ ὀρῶ —. Displicet enim ἐγὼ in secunda clausula positum. Vix sana est

vulgata: non enim perspicitur vis particulæ μέν, nisi quidem ἀλλ' ἢ τυφλὸς μέν εἰμ'; scribatur ut in Av. 1214. ὑγιαίνεις μέν;

98. Lege ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ, ἀλλὰ Κυρήνην μόνον.

99. αὖ] γὰρ Bergk. Vels.

105. νιν] In paratragedia recte se habet νιν. Parum hic convenit νυν. εὐπείστως Reisk. Vels. Fort. εὐπιθῶς. Cf. Com. anon. IV. 613. τίς ὧδε μωρὸς καὶ λίαν ἀνειμένως | εὐπιστος (εὐπειστος Mein.) ἀνδρῶν, ὅστις ἐλπίζει —; Soph. Fr. 553. ἄπιστος (ἄπειστος Nauck.), i. e. ἀπειθής. Ag. 982. θάρσος εὐπιθῆς (εὐπειθῆς recte Westphal.). Soph. Fr. 47. ἀπειθής (i. e. ἄπειστος). Xen. Hipp. I. 23. δυσπείστους. 24. εὐπειθεῖς. Xen. Mem. IV. 1. 3. δυσπειθεσιτάτας. Isocr. IV. 18. δυσπείστως (δυσπίστως G.) ἔχουσι. Phil. Op. II. 589 B. δυσπείστως ἔχειν ἄγεσθαι. I. 760 A. Forma ἀπειθής (μῦθος, non suadens) est Theogn. 1235. V. Lobeck. ad Aj. p. 139.

106. δαίμονας] μάκαρας Ritschel. Vels. πάντα τιν' conj. Vels.

107. ὄπλιζε] μόλπαζε Wecklein. (Cf. Ran. 377. ὅπως ἀρεῖς τὴν σώτειραν γενναίως τῇ φωνῇ μολπάζων. Hermesianact. ap. Athen. p. 598 F. Βιτιίδα μολπάζοντα θοήν.) Lege ὄλβιζε.

116. ἔπομαι] Qu. σέβομαι.

120. Imprimatur sic, Ἀσιάδος — κιθάρας.

121. ποδὶ παράρυνθμ'] Haec mendosa videntur.

124. κιθαρίν] κιθάραν recte Schol.

126. φῶς] φάος Enger. Vels. δαιμονίοις (θεοῦ) ὄμμασιν Mein. Vels.

127. αἰφνιδίου] Latet, ni fallor, aliud quid. Cf. ad Nub. 161 Eccl. 364.

128. ΑΓ. praef. Velsen.

129. ΧΟ. praef. Velsen.

140. τίς δαί] Qu. τίς δ' αὖ.

141. σύ τ' αὐτὸς v. l. ap. schol. Vels. Lege σὺ δ' αὐτός.

142. καὶ ποῦ πέος G. καὶ ποῦ σπέος R. καὶ ποῦ τὸ πέος Suida duce Both. Fortasse recte. Sic τὰ τιθία 143. Sed in paratragedia abesse potest articulus, ante χλαῖνα et Λακωνικαί.

143. Cf. Pl. 1098. ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον | φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾶ. (imo ;). Cratet. II. 237. ἀλλ' αὐτὸς αὐτῶ δῆτ' — διακοπήσει;

146. Qu. τοῦ ψόγου μέν τὸν ψόφον —. Cf. Ran. 492. σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων | καὶ τὰς ἀπειλάς;

147. οὐ παρεσχόμην] οὐ παρέσχε μοι conj. Velsen. Cf. Eur. Fr. 882, 2. ἔργον δ' ἐκεῖνος (μισθὸν φέρει) ἔργον ὃς παρέσχετο. Trag. adesp. 222, 4. τὰ δ' ἔργα χεῖρω τῶν λόγων παρέσχετο. Corrigendum, ni fallor, οὐ παρησδόμην, aut οὐκ ἐπησδόμην. Cf. Theocr. V. 120. ἤδη τις, Μόρσων, πικραίνεται· οὐχὶ παρήσθεν; Xen. Cyr. IV. 2. 30. ὡς δὲ παρήσθοντο τῶν (αὐτῶν?) φευγόντων. Thuc. II. 50.

οἱ δὲ κύνες μάλλον αἰσθησὶν παρεῖχον τοῦ ἀποβαίνοντος διὰ τὸ ξυνδιαιτᾶσθαι.

149. Lege πρὸς τὰ δράμαθ' ᾧ | ἀεὶ ποιεῖ. Ita etiam Mein. Vels. Causa corruptelae obvia est.

158. σοῦπισθεν] I. e. σου ὀπισθεν. Cf. Eccl. 482. ἐκ τοῦπισθεν.

161. Qu. ὁ Κήϊος. Cf. Simonid. 131. τοῦ Κείοιο Σιμωνίδου. Theocr. XVI. 44. εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κήϊος αἰόλα φωνέων etc. Similiter Eupolis II. 490. Πρωταγόρας ὁ Τήϊος. Ἴβυκός] Annon Ἴβυκος (sic)?

162. Nec κάχαϊος nec κάλκαϊος ferri posse censet Velsen, qui ipse καὶ πάντες conjicit. Cf. Fr. 210.

163. καὶ διέκνων] Qu. κάχλιδων. Cf. Lys. 640. (Ita etiam Mein. Vels.) Aut διεχλίδων τ'. Aut καὶ κατεκλῶντ'. (Com. anon. IV. 611. κατακεκλασμένος (-ως?) | πλάγιον ποιήσας τὸν τράχηλον περιπατεῖν. Lucian. Conv. 14. ὠρχήσατό τε κατακλῶν ἑαυτὸν καὶ διαστρέφων.) Aut κάνεκλῶντ'. (Dion. Chrys. V. p. 196. τὸν τράχηλον ἀνακλῶσαν.)

165. Cf. Plat. Phaed. p. 87 B. θοῖμάτιον ὃ ἡμπείχετο (ἡμπίσχετο adscr. in duobus codd.).

170. ὁ δ' αὖ Θεόγνις] Fort. ὁ δέ γε Θεόγνις.

171. ταῦτα γὰρ τοι] Malim ταῦτα μέντοι.

172. Post h. v. versum excidisse putat Velsen, in quo concivicia jacta sint in muliebrem Agathonis formam et habitum.

185. ὡς δοκεῖν] Lege ὡς δοκῶν —. Cf. Pl. 690. ὁδὰξ ἐλαβόμεν ὡς παρείας ὦν ὄφεις. et ad Ran. 1110.

196. Post γὰρ rasura duarum fere literarum est in G. καὶ γὰρ ἄν Suid. Fort. καὶ γὰρ οὖν —, ut in 164. μαινοίμεθ' ἄν] μαινοίμεθα Kust. μαινοίμεθ' ἄν tuetur Kock. Ver. p. 203, de iterata particula ἄν coll. Ach. 307. Pac. 68. [646.] Av. 829. Lys. 193. Eur. Suppl. 447. Tro. 961. El. 534. Aesch. Pers. 706. Soph. Aj. 537. Oed. C. 780. Chionid. 5.

198. συμφορὰς vulg. Scribe ξυμφοράς. τεχνάσμασιν] τεχνήμασιν malit Velsen. Cf. Aesch. Fr. 328. Eur. Iph. T. 1355. Soph. Phil. 928. 36. Sed cf. v. τεχνάζειν Th. 94. Ach. 385. Ran. 957.

202. ὅ τι] Malim ὅτι (sic).

204. Corrigendum videtur νυκτερείσια. Cf. Fr. 116. παννυχίζων | τὴν δέσποιναν ἐρείδεις. Lucian. Alex. 53. ubi idem error est in uno codice.

206—208. Personas disposuit Br.

216. πράττ' εἰσω R. πραττεῖσω G. Vix placet προᾶττε sic absolute positum. Qu. ἀλλὰ προᾶτθ' ὅ τι (vel ᾶ) σοι δοκεῖ. Sed mendosum videtur προᾶττ', pro quo saltem aut δραᾶ aut ποίει requiri videtur. Malim igitur ἀλλ' ἄφεν', εἴ σοι δοκεῖ. Et alibi confusa sunt ὅ τι et εἰ. Cf. ad Nub. 453.

217. *διδόναι 'μαντὸν* Scal. *'πιδούναι 'μαντὸν* Dawes. Cobet. ad Hyperid. p. 12. Vels. Debebant *'πιδούν' ἔμαντόν.*

219. *νῦν*] *νυν* Mein. Vels. *αὐτός*] *σὺ* conj. Vels.

225. *Δήμητρο' ἔτ' recte* Porson. Cf. Nub. 812. *οὔτοι μὰ τὴν 'Ομίχλην ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς.*

230. *ἔχ' ἀτρέμα σαντόν*] *Lege ἔχ' ἀτρέμας, ὧ τᾶν, aut potius ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ.* Cf. 610. *μέν' αὐτοῦ.* Av. 1200. *ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ.* 1244. Nub. 261. Ran. 339. *οὔκουν ἀτρέμ' ἔξεις —;*

232. *αὖ*] *οὔν* Vels. Malim *ᾧν.*

239. *φυλάττου*] *φύλαττε* conj. Velsen. Recte, opinor. *νῦν*] *νυν* Vels. *νυν ἄκραν*] *Leg. τὴν ἄκραν.* Graecum non est *τὴν κέρκον ἄκραν.*

242. Cum Cobeto spurium esse censet Velsen. Cf. Plut. Mor. p. 454 E. *ἐὰν δ' ἐπιλάβηται (ἢ φλόξ) τῶν στερεῶν —, ταχὺ διέφθειρε καὶ συνεῖλεν (ἀνεῖλεν?).*

247. *σοφογγιεῖ* Elmsl. Dind. Vels.

248. *εἰς libri. εἴ τις* Porson. Br. *Lege ὄστις.* Cf. 916. *κλαύσει' ἄρα νῆ τὸ θεῶ | ὄστις σ' ἀπάξει.*

254. *MN. (KHA.) praef.* Enger. Vels.

255. *σύζωσον ἀνύσας* vulg. Scribe *ξύζωσον —.* Qu. *ἀνύσας τι σύζωσ'.*

256. *κατάστειλον*] Imo, ni fallor, *περίστειλον.*

258. *κεφαλῆ περιθეთος* R. *κεφαλῆ —* G. *κεφαλῆ περιθետον —* Mein. Vels. *καλὴ περιθეთος* (sc. *κόμη*) vir amicus A. Palmer, qui *καλὴ* in *κεφαλῆ* mutatum censet propter supra positum *κεκουφάλου*, et confert Eccl. 70 *νῆ τὴν 'Εκάτην καλόν γ' ἔγωγε τουτονί.* Av. 1463. Qu. *κόμη περιθეთος.* Cf. Fr. 898 K. *ἐγὼ διὰ ταῦτα, μὴ γέλων ὀφλῶν λάθω, | περὶ τὴν κεφαλὴν τὴν πηνίκτην τὴνδὲ φορῶ.* Lys. 533. *τουτὶ τὸ κάλυμμα — ἔχε καὶ περιθου περὶ τὴν κεφαλὴν.* Xen. Cyr. I. 3. 2. *κόμαις προσθέτοις.*

260. *EY. νῆ Δί'* — Dobr. Vels.

261. *κλινίδος*] Qu. *κιστίδος.*

263. *EY. χαλαρὰ —* Br. Vels. *χαίρεις*] *χαίρει* (sc. Agathon) conj. Velsen. ex schol. prob. Naber.

264. Post *δέει* virgula tantum ponatur.

266. *ἀνήρ*] *ἀνήρ* Fritzs. Vels. Recte.

271. *περιπίπτη*] *προσπίπτη* Herwerden. Vels. Malim *περιπέση.* Cf. ad Ran. 969.

273. *τῶν* pro *τὴν* Enger. Vels. Vereor ut recte.

275. Tollenda virgula post *ταῦθ'*, quod cum *ᾧμοσεν* connectendum.

277. *ἔκσπευδε*] *σὺ σπεῦδε* Vels. Recte, opinor, ut ostendit sequens *ἐγὼ δ' ἄπειμι.*

278. *Θεσμοφορεῖω* Scal. Mein. Vels. Cf. *'Ολυμπίειον* (Fr. 659 D.), *Θησεῖον* (*Θησεῖ-ειον*), *'Ασκληπίειον*, etc. Sed *'Απολλώνιον*, *Διονύσιον*,

Ποσειδώνιον, Δημήτριον, Κρόνιον, Διοσκόριον, Λεωκόριον, Ἀρτεμίσιον, Αφροδίσιον, etc.

281. ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος] ἀνέρχεθ' corr. ex ἀνέρχεται Mon. De fuligine, non de multitudine mulierum, agi ostendunt, ni fallor, verba καομένων τῶν λαμπάδων praeposita in sententia. Cf. Av. 1517. οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἀπο | ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς etc. Nicostr. com. III. 284. ὁσμὴ δὲ — ἄνω βάδιζε. Aesch. Ag. 91. ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης λαμπὰς ἀνίσχει. 658. ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος. Aesch. Fr. 40, 1. κᾶπειτ' ἀνεισι λαμπρὸν ἡλίου φάος. Thuc. IV. 34. ὁ κονιορτὸς τῆς ὕλης νεωστὶ κεκαυμένης ἐχώρει πολὺς ἄνω. Eur. Fr. 781, 41. δι' ἀρμῶν ἐξαμείβεται (i. ἐξανέρχεται) πύλης | καπνοῦ μέλαινα λιγνὺς ἔνδοθεν στέγης. Hesych. θυμάλωψ· ἡ λιγνύωδης τοῦ πυρὸς ἀναφορά. Phot. p. 478, 3. τὴν ἀναφορὰν τοῦ πυρὸς. Poll. II. 88. πώγων πυρὸς ἢ εἰς ὄξυ ἀναδρομὴ τῆς φλογός. Schol. Nub. 304. εἶτα τοῦτον (τὸν κονιορτὸν) εἰς οὐρανὸν ἀνιόντα etc. Cf. etiam Eq. 1219. ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο. Eccl. 395. τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου — ξυνελέγη. Alex. III. 428. καὶ γὰρ ἐπὶ κῶμον (πλεῖστον) ἀνθρώπων ὄρω | πλῆθος προσιόν. Theocr. XV. 44. ὦ θεοὶ, ὅσος ὄχλος. Xen. Ephes II. 3. πολὺ δὲ πλῆθος ἐπὶ τὴν θέαυ.

284. κάθελε] κατάθου Herwerden. Vels. Recte. Error natus est ex seq. ἔξελε.

285. τὸ πόπανον] Cf. Menand. IV. 108. καὶ τὸ πόπανον τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ | ἅπαν ἐπιτεθέν. ὅπως] ἵνα Porson. Vels. Recte. Cf. ad Vesp. 1525. τοῖν θεοῖν Mein. Vels.

287. Φερρέφαττα] De variis hujus nominis formis v. Thes. VI. 1000. Ran. 671.

288. ἔχουσαν] ἀνιοῦσαν (sc. ad Pnyceυ) feliciter Herwerden. φέρουσαν conj. Vels.

289. καὶ τὴν θυγατέρα χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν mss. καὶ τοῦ θυγατρῖου (565.) χοῖρον (sine articulo!) Mein. Vels. καὶ τῆς θυγατρὸς τὸν χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν Kock. Ver. p. 221. Formam θυγατέρος (Scal. Reisk.) ferri posse jure negat Kock. Qu. καὶ τὴν ἐμὴν χοιρίδιον (gl. θυγατέρα) ἀνδρός μοι τυχεῖν. Vel potius καὶ τὴν θυγατέρα χοιρίδιον (dimin. ut ποσθαλίσκον) ἀνδρός τυχεῖν, ejecto pronomine inepto μοι. "Aegre mihi persuadeo poetam non sic puerum et puellam discreturum fuisse ut τὴν μὲν θυγατέρα, τὸν δὲ ποσθαλίσκον inter se opponeret". (Kock.) Confer Vesp. 573. εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῆ με πιθέσθαι (πεπιθέσθαι?). Quod ad μοι, cf. 291. Hom. Od. 17, 354. Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι. Praestat fortasse scribi Χοιρίδιον et Ποσθαλίσκον, quasi propria nomina. Corruptela orta videtur propter χοιρίδιον in χοιρίον, ut solet fieri, mutatum: deinde metri sustinendi gratia interpolatum est μοι. Apprime autem huic loco convenit forma ὑποκοριστικὴ χοιρίδιον.

290. ἄλλως τ'] Leg. ἄλλως δ', but in other respects. Cf. Pl. 976. πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν | καὶ χρηστόν. Av. 1476. χρήσιμον μὲν οὐδὲν, ἄλλως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.

291. καὶ ποσθαλίσκου νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας Kock Ver. p. 221. Qu. καὶ ποσθαλίσκον παχὺν ἔχοντος καὶ μέγαν. ποσθαλίσκον] I. q. παιδίσκον (Eccl. 1146.). Formatum ut κωραλίσκος, καλαθίσκος, ἀμητίσκος, πινακίσκος, ἀρτίσκος, δεσποτίσκος (Eur. Cycl. 267.), ἱερακίσκος (Av. 1112.), ὀρθαγορίσκος (Hesych.), μειρακίσκη (Ran. 409. Pl. 963.).

292. καθίζωμ'] καθέζωμ' Bergk. Vels.

294. Spurious esse judicant Mein. Vels. Cf. 537. etc. τῶν λόγων] τῶν λιτῶν vir amicus A. Palmer. Cf. 313. λιτόμεσθα.

295. IEP. (i. e. ἱέρεια) praef. Beer. Vels. τοῖν Mein. Vels.

296. Etiam τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρη, ut glossema ad τοῖν Θεσμοφόροι adscriptum, delendum censet Velsen.

298. Πλούτωνι schol.

299. Qu. καὶ τῇ κουροτρόφῳ Γῆ. Cf. Paus. I. 21. 3. ἔστι δὲ καὶ Γῆς κουροτρόφου καὶ Δήμητρος ἱερὸν Χλόης. Phot. p. 127, 9. Καλλιγένειαν Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν Γῆν, οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα, Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν. Leg. τῇ κουροτρόφῳ Γῆ.

300. καὶ (ταῖς) Χάρισιν Mein. Vels. ἐκκλησίαν] Qu. τὴν ἐκκλησίαν.

301. σύνοδον vulg. Scribe ξύνοδον.

305. καὶ τὴν ὀρώσαν Helwig. Vels. Fort. καὶ τὴν λέγουσαν. τὴν ἀγορεύουσαν delent Both. Vels.

311—330. Inter chori ducem et ἡμιχόριον ἅ et chorum distribuit Velsen.

314. φανέντας ἐπιχαρῆναι] Lege χαρέντας ἐπιφανῆναι. Scilicet ἐπιφανῆναι idem valet quod ἐλθεῖν (319. 1155.) et μολεῖν (1155. Lys. 1263. 1298.). Cf. 977. Ἐρμῆν δὲ — ἄντομαι — ἐπιγελάσαι ταῖς ἡμετέραισι χαρέντα χορείαις.

317. παγκρατῆς κόρα] Leg. παγκρατὲς κόρα. Cf. 368. ᾧ παγκρατὲς Ζεῦ.

319. πόλιν οἰκοῦσα] πόλιν ἔχουσα Burges. Dobr.

320. θηροφόνε παῖ] Corrigunt θηροφόνη παῖ. Quae epica forma est, ut Διώνυσος Ran. 216. Sed mire hoc dictum est. Corrigendum suspicor θηροφόνε θεὰ, aut θηροφόν', ἀγνὸν Λατοῦς — ἔρονος. Cf. Theogn. 11. Ἄρτεμι, θύγατερ Διὸς, etc.

329. τελέως δ'] Praestat fortasse τελέως τ'.

332. μοιχοτρόφους probabiliter Palmer. in Quart. Rev. a. 1884. p. 368., coll. Eccl. 225. μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.

339. συγκατάγειν vulg. Scribe ξυγκατάγειν.

341. ἐνετρούλισεν] Cf. Poll. IX. 109. καὶ τὸ ἐμβοᾶν ἐντρούλιζειν ὠνόμαζον.

344. τότε] Qu. ποτε.

345. Lege ἢ εἴ τις etc.
347. Qu. ἢ τις. Sed cf. 313. τοῦ χοός] An τῶν χοῶν?
349. κῶκίαν] Fort. κοίκίαν. Utique καὶ οἱ in χοῖ (non χῶ) contrahitur Lys. 388.
- 352 -- 371. Inter ἡμυχόριον β' et chorum distribuit Velsen, coll. 311 — 330.
354. τὰδ' εὐγμματα] ἅπαντα τάδε Velsen.
356. λεγούσας schol.
357. ἔξαπατῶσιν Herm.
364. λέγουσ' Suid. Bendl.
366. κερδῶν Reisk.
372. πᾶσ' Fr. Vels.
376. σχολῆι R. σχολῆ G. σχολῆ Br.
378. δοκεῖ] Malim δοκεῖν, quod pendeat ab εἶπε v. 374.
381. Qu. σίγα, κάθιζε, ut in Vesp. 905. Ach. 123. κάθιζε, σίγα. Cf. Eccl. 130. παῦσαι λαλῶν, κάθιζε. Ach. 59. κάθησο, σίγα. Vel ἄκουε, σίγα, ut in Cratini loco Fr. 284. ἄκουε, σίγα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπεται γὰρ ἤδη. Sed cf. Eur. Hec. 531. σίγα, σιώπα.
383. μὰ] Fort. νή. Cf. ad Pl. 343. 715. Saepe νή per μὰ explicant grammatici.
386. ὑμᾶς] ἡμᾶς Cobet. Vels.
391. τραγωδικοὶ χοροὶ schol. Plat.
392. μοιχοτρόπους Suid. Vels. μοιχοτρόπους probabiliter A. Palmer. Quod mihi ipsi in mentem venerat. Saepe vero in libris permutantur οἱ et υ. Cf. 501. τὸν μοιχόν (μυχόν libri). Pac. 980. ἄπερ αἱ μοιχευόμεναι δρῶσι γυναῖκες. Eq. 1225. τυ (τοι R. etc.). Av. 566. οἶν (ῦν B.). 712. ἀποδύη (ἀποδοίη V.). Ach. 730. τυ (τοι R.). Vesp. 917. τῶ κοινῶ (τῶι κυνῶι R.). Ran. 870. σοι (σὺ R.). Aesch. Cho. 999. δροίτης (δρύτης corr.) cod. M. Av. 1233. τί σὺ (σοι R.) λέγεις; Ran. 475. μύραινα (μοίραινα V.). 1291. ἀεροφοίτοις (ἀεροφύτοις V.). Pl. 165. τοιχωρυχεῖ (τυχ. A.). 261. σὺ (σοι R.) Fr. 465. κυνῆν (κοινήν libri). Diphil. IV. 376. τοιχωρῶχον (τυχ. A. B.). Astyd. trag. 2. δέξαι κυνῆν (κοινήν codex) μοι etc. Etym. M. p. 577, 32. ὁ Κόρυβος (l. Κόροιβος). Nescio an analogiae repugnant et μυχότροπος et μοιχότροπος, quum nullum aliud exemplum, ni fallor, exstet in quo prior pars compositorum in — τροπος desinentium ex substantivo formata sit. Plerumque ex adjectivis formata sunt, ut μονότροπος, ἑτερότροπος, κακότροπος, ὁμοιότροπος, etc. Fort. μοιχοτύπας (Hesych.), formatum ut χαμαιτύπη.
400. εἰάν νέα πλέκη Bergk. Malim εἰάν τις καὶ πλέκη, aut εἰάν τις τινι πλέκη. Exciderat τῶ post simile τις.
405. ἀδελφὸς Scal.
411. γέρων] ἔτι Bachm. Vels. Fortasse recte.
412. θέλει] ἐθέλει Bachmann. Vels.

414. *γυναικονίτισιν*] Scrib. *γυναικωνίτισι*.
416. *Μολοτικούς*] Malim *Μολοτικάς*. Cf. Pl. 157. *κύνας θηρευτικούς* (*θηρευτικός*) A. V.
419. *ταμιεύσαι καὶ* Reisk. Vels.
422. Lege *κακοήθη τινά*.
424. *ὑποῖξαι*] Leg. *ὑπανοῖξαι*. Cf. Ephipp. 8, 2. *φοινικίνου βικός τις ὑπανεώγγυτο*.
427. *ῥκότεριψ Εὐριπίδης*] *οὐπίτριπος οἰκότεριψ* Herwerden.
431. *ταῦτ' ἔχω φανερώς λέγειν* Vels.
432. *συγγράφομαι* vulg. Scrib. *ξυγγράφομαι*.
436. *δεινότερα λεγούσης*] *Exspectabas δεινότερας λέγειν*, sed et illud aeque bene dicitur.
- 439—440. Versus turpiter interpolati, ut constat ex antistrophicis, qui integerrimi sunt. *ὄστ' ἄν*] Fort. *ὄστε γ' — παρ' αὐτῆς* G. *παραυτῆς* R. *μετ' αὐτήν* Bachmann. Vels. Fort. *μετ' αὐτῆς*.
446. *ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ*] Qu. *ἀπέθανεν πάλαι 'ν Κύπρῳ*, aut *ἀποτέθνηκεν ἐν Κύπρῳ*.
456. *τοῖς λαχάνοις* Plut. et Gell. Qu. *ἄτ' ἐν ἀγρίοις λαχάνοισιν αὐτὸς ἐκτραφεῖς*.
457. *ἀνδράσιν* vulg. Lege *ἀνδράσι*.
462. *ἄκερα libri. ἄκαιρα* Br. *τι* addidit Dobr.
463. *ἀσύνετα, πιθανὰ* Enger. Vels.
473. *ἔχουσαι 'κεῖνον* Mein. Dind. Vels. Recte. Cf. ad 217. Si elidi posset diphthongus (ut in *γεγενῆσθαι* Pac. 701.), scribendum foret *ἔχουσ' ἐκεῖνον*. Cf. ad Nub. 7. 195. *ἀλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ 'κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχη*. Eq. 1012. *καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ 'κεῖνον, ὥπερ ἤδομαι*. Pac. 1213. *καὶ τουτουὶ καὶ τοῦ δορυξοῦ 'κεινού*. Cf. ad Ach. 555. et Ach. 514. *τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα*;
474. *ἡμῶν*] Lege *ἡμῖν*. Cf. ad Fr. 21. *ὄσα σύννοιδ' αὐτῷ κακά*. Antiph. III. 149. *ὦ μὴ σύννοιδε πρότερον ἐπιωρρηκότι*.
477. Vix placet hic *δ' οὖν*, pro quo malim *δ' ἦν καὶ δέ*.
482. *κατ' εὐθύς ἔγνων* R. *κατευθύς ἔγνων* G. *καγὼ εὐθύς* (?) Mein. Vels. Cujusmodi crasis exemplum desidero. Postulari tamen videtur pronomen *ἐγὼ*. Cf. Ran. 238. *κατ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἔρει* etc.
488. *ἐρείδομαι* Fritsch. Vels. Fortasse recte.
489. *κύβδ'*] *κῦβδ'* (sic) Mein. Vels. Recte, ni fallor.
493. *ὑπό του*] *ὄλην* ex Suida Vels.
494. Lege *σκόροδα διαμασώμεθα*, | *ἴν' ὀσφρόμενος* etc.
495. *ἀπὸ τείχους*] Cf. Av. 497. *ἔξω τείχους*. 1119. *ἀπὸ τείχους*. Sic *ἐν πόλει* (Lys. 758.), *ἐν ἀγορᾷ*, *ἐν Πρυτανείῳ* (Ran. 764.), *ἐς Λύκειον*, *ἐκ Λυκείου*, etc.
498. *ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ' —*] Leg. *ἡμῖν τί τοῦθ'; ἐπεὶ οὐδ' —*. Et sic jam Reisig. prob. Herw. Cf. 556. *ἐπεὶ τὰδ' οὐκ εἴρηχ', ὄρας, ὡς —*. 553. Eq. 1198. *τί δὲ σοὶ τοῦτ'*; Eccl. 520. *τί δ', ὦ μέλε, | σοὶ τοῦθ'; ΒΑ. ὅ τι μοι τοῦτ' ἔστιν*; Lys. 514.

τί δὲ σοὶ τοῦτ'; ἢ δ' ὅς ἂν ἀνήρ. Vesp. 356. οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνω προσόμοιον. Nihil opus hic est verbo ἔστ'. Cf. ad Eq. 1250. Timocl. com. 14, 6. ἔχουσα καὶ (ἔχουσ', ἐπεὶ recte Kock) σύνεστι etc.

499. ἡ γυνή] Emphaticus est articulus, ut mox in τὸν μοιχόν. Frustra igitur δὴ γυνή corrigunt Mein. et Herw.

500. 501. τὸν μοιχόν ἐξέπεμψεν ἐγκεκαλυμμένον (om. ὑπ' αὐγὰς οἶόν ἐστιν et οὐκ εἶρηκέ πω) nescioquis. Recte, opinor. Supplementa grammaticorum videntur esse verba ejecta.

500. ὑπ' αὐγὰς οἶόν ἐστιν] οἶόν γ' ὑπ' αὐγὰς Bachmann. Vels. Quod parum placet. Qu. οἶον πρὸς αὐγὰς —. (Cf. Ag. 1182. ὥστε κύματος δίκη | κλύζειν πρὸς αὐγὰς (i. e. πρὸς ἔω) τοῦδε πήματος | μεῖζον.) Vel ὑπ' (πρὸς) ὄρθρον —. Anacr. Od. 12. ὑπορθρίαῖσι φωναῖς. Vel κατ' ὄρθρον, ut in Vesp. 772. Cf. Eubul. III. 237. ἔξὸν θεωρήσαντι πρὸς τὸν ἥλιον | γυμνὰς τεταγμένας. Eur. Hec. 1154. κερκίδ' Ἡδωνῆς χερὸς | ἦνουν, ὑπ' αὐγὰς τούσδε λεύσσουσαι πέπλους. Trag. adesp. 455. εἰ μὲν πρὸς αὐγὰς ἡλίου (βάλοι), χρυσωπὸν ἦν | νώτισμα θηρὸς, etc. Phot. p. 620, 17. Ὑπ' αὐγὰς: ὑπὸ τὸν ὄρθρον, ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα.

502. γυνή] Pro γυναικα. Cf. Pl. 933. ἀλλ' οἴχεται φεύγων δν εἶχες μάρτυρα. Ran. 889. 894.

504. περιήρχετ'] περιῆρρεν Elmsl. Hamaker. Mein. Vels. (Cf. Eq. 533. γέρων ὧν περιέρρει. Pher. II. 295. ζητῶ περιέρρων αὐτόν. Hesych. περιῆρρον· περιήεσαν.) περιεῖρπεν Kock. Veris. p. 172., coll. Vesp. 272. 552. Pac. 585. Ran. 129. Eccl. 398. 511. Cf. Lys. 558. περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγοράν. Pl. 679. περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ. Eur. Iol. 187. περιῆλθομεν καὶ φῦλον ἀμφοροεφόρων. 304. Timocl. 11, 8. καὶ ταῦτα πάντα δὴ περιελθὼν ἦρετο | ὀπόσον. Plat. II. 636. περιέρχεται. Thuc. IV. 121. προσήρχοντο (αὐτῶ) ὥσπερ ἀθλητῆ. Poll. VII. 60. ὡς μὴ περιερχώμεθα Κρητὰς ἢ Πέρσας. Alex. III. 465. κύκλῳ δεήσει περιτρέχειν με καὶ βοᾶν, | ἂν τοῦ δέωμαι. Xen. Mem. II. 1. 30. ἵνα δὲ ἠδέως πίης — τοῦ θέρους χιόνα περιθέουσα ζητεῖς. Antiph. III. 141. νῦν δεῖ περιόντα πέπερι καὶ καρπὸν βλίτου | ζητεῖν. Long. Past. III. 26. περιήεσαν ζητοῦντες ὀπώραν. V. Elmsl. ad Her. 210. Cobet. V. L. p. 32.

507. ἐνευσεν] Qu. ἐπένευσεν.

510. ἔτρεχεν] ἀπέτρεχ' Herwerden. Qu. ἐξέτρεχ'.

511. τοῦ παιδίου] τὸ κηρίον Hirschig. prob. Herw.

514. αὐτέμαγμα Reisk. Sic αὐτοθαῖς, αὐτοβορέας, αὐτομέλινα, αὐτοῖβηρος (Cratin.).

519. εἶτα — δεδρακότες] Imprimantur haec diductis literis.

520. μεῖζον] μάλλον schol. δεδρακότες] Malim δεδράκαμεν.

521. ἠύρεθη Mein. Dind.

528. ἀλλὰ πᾶν Cobet. Vels.

531. γυναικῶν] Qu. γεγονότων.

532. εἰς ἅπαντα] Qu. εἰς τὰ πάντα, ut in Ran. 968. Pl. 273. πλὴν ἄρ' ἢ G. πλὴν ἄρ' εἰ R. Leg. πλὴν ἄρ' εἰ γυνή τις. (Cf. Av. 601. οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις. Xen. Hell. IV. 2. 21. οὐκ ἀπέθανον αὐτοῦ πλὴν εἴ τις ἐν τῇ συμβολῇ. et ad Av. 601. Vesp. 352. πάντα πέφαρκαται κοῦκ ἔστιν ὀπῆς πλὴν εἰ σέρφω διαδῦναι. Fr. 510. πλὴν εἴ τις προίαιτο etc. Metag. 13, 2. τίς πολίτης δ' ἔστ' ἔτι | πλὴν ἄρ' εἰ Σάκας ὁ Μυσὸς —; Schol. Pac. 789. πλὴν εἰ μὴ ὡς μαχίμους διαβάλλει etc. Nub. 361. πλὴν ἢ Προδίκω. Aut πλὴν ἄρ' αἰ γυναῖκες.

533. Cf. Herod. VIII. 53. 2. Ἀγλαύρου (Ἀγραύλου al.).

536. εἰ μὲν οὖν τίς ἔστιν· εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς] τίσις τίς ἔστ' ἐν ἡμῖν audacter Velsen! Melius conveniret εἰ μὲν οὖν ἰσχύς τις —.

537. αὐταί γε] αὐταί τε Reisk. Recte.

546. Deleatur virgula post λόγους.

549. εἴποις] Qu. εὖροις.

552. Post αὖ interrogandum. Ita etiam Vels.

554. Malim ἤδησθ' et hic et Nub. 329. Cf. Eccl. 551.

554. σαπρᾶς] ἀβρᾶς conj. Both.

557. σῖτον libri. οἶνον Pollux.

558. ὡς τ' αὖ] Malim οὐδ' ὡς, ut in 560. 562. 564.

560. οὐδ' ὡς γυνή τὸν ἄνδρα τῷ πέλεκει — Enger. Velsen. De articulo addito cf. 562. 563. et ad Ach. 415. De anapaesto in quarto pede tetrametri iambici cat. cf. 550. et ad Ran. 932. 937. Fr. 476, 5. Cratin. II. 40. In Engeri dispositione graviter offendit collocatio articuli τῷ.

562. Si verum est ἀχαρνική (sic), corrigendum erit etiam ποθ' pro ποτ'.

564. τεκούσης ἄρρεν'] Leg. τεκούσης ἄρρεν. Cf. Pac. 1078. χῆ κώδων — τυφλὰ τίκει.

565. τὸ σὸν δ' ἐκείνη θυγάτριον παρῆκας Fritzs. Vels.

566. Cf. Vesp. 1396. οὗτοι — καταπροίξει Μυρτίας (Μυρτίου?) | τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωσιράτης.

567. ποκάδας] Lege πλοκάδας, i. e. τοὺς γυναικείους πλοκάμους. Cf. Pher. Fr. 225. οὐ δὴ μὰ Δία] Lege οὗτοι μὰ Δία.

568. Φιλίστη] Fort. Φιλίσκη. Nomen Φιλίσκος est Dem. XXIII. 164. Sed nomen Φίλιστος legitur Plut. Alex. 8. Idem Alexidis comici fabulae titulus fuit. Vel Φίλινα (Nub. 684.).

572. Cf. Ran. 813. Vesp. 694. Men. 562, 4. ἐγὼ μὲν δεικνύω | ἔσπουδακώς.

573. Cf. Vesp. 573. εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίος χαιρεις, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι (μεταπεισθεῖς?).

575. Spurium cum Cobeto habet Velsen. Absque causa. Leg. ὅτι μὲν φίλος ὑμῖν (sub. εἰμί) εἰμ' ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις. Cf. Eq. 1257. ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τούνομ' εἶπ'. Av. 704. ὡς δ' ἔσμεν Ἔρωτος | πολλοῖς δῆλον. Athen. 671 A. ὅτι δ' ἡμεῖς ψαρμακόσιοι ἔσμεν

δηλον. Eur. Andr. 645. τί δῆτ' ἄν εἴποις τοὺς γέροντας ὡς σοφοί;
Thuc. VI. 34. δηλοῦντες ὡς κοινὸς ὁ κίνδυνος. Sed 605. ἔμ' ἦτις
εἴμ' ἤρου; Vel — εἰμὶ δηλον ταῖς γνάθοις. ἐπίδηλος] Fort.
ἐπίδηλον. Cf. Pl. 368. ἐστὶν ἐπίδηλον —. Eq. 38. Sed Eccl. 661.
κλέπτων δήπου 'στ' ἐπίδηλος.

580. μὴ καὶ] Leg. μὴ τι.

582. 589—591. 895. Diductis literis imprimantur hi versus.

593. Cf. Com. anon. IV. 613. τίς ὧδε μῶρος καὶ λίαν ἀνει-
μένως | εὐπιστος ἀνδρῶν ὅστις ἐλπίζει θεοὺς etc. Herod. I. 75. 6.
καὶ τοῦτο μὲν οὐ προσίεμαι· πῶς γὰρ (γὰρ ἄν?) ὀπίσω πορευόμενοι
διέβησαν αὐτόν; Eur. Tro. 972. οὐκ ἐς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν
δοκῶ | ὥσθ' ἢ μὲν Ἄργος βαρβάροις ἀπημπόλα, etc. Iph. T. 357.
ἀλλ' οὔτε πνεῦμα Διόθεν ἦλθε πρόποτε, | οὐ πορθμῖς, ἦτις — Ἐλέ-
νην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', etc.

507—602. 607. 613. 614., ut alios, praeunte Arnoldtio, Co-
ryphaeo tribuit Velsen.

606. ἦδ' ἢ γυνή] Cf. Nub. 534. ἦδ' ἢ (ἦδη al.) κωμωδία.

610. ΚΗΔ. τί τὸ κακόν; Lenting. Vels.

619. Cf. Dem. p. 1319. τίς ἦν σοι πατήρ;

621. ὅς καὶ ποτε] Qu. ὅς δὴ ποτε.

624. ὁσέτη Schaefer. Cf. ὁσημέραι. σουσι] Malim σου
'σι —.

625. Corrige MN. ἢ δεῖν' — τάλας. ΚΑ. οὐδὲν λέγεις. Cf.
tamen 560. τάλαιν' ἐγὼ, φλυαρεῖς.

631. με τοῦτο libri. μετὰ τοῦτο Suidas. Scribe προυπίνο-
μεν (sic).

632. τινος] τινός σν Enger. Dind. Vels. Recte, ut videtur.

τί δὲ τρίτον] Fort. τί δαὶ τρίτον; Sed cf. 631.

634. αὐτὸ] Qu. ταῦτό.

637. ἐννέα παίδων] ἐννεάπαιδα ingeniose T. Halbertsma. Nihil
opus. Cf. ad Ach. 107. Pac. 233. Av. 1226.

639. σιβαρά] Leg. σιφρά. Cf. Fr. 190. Nusquam alibi in
Atticorum scriptis reperiri v. σιβαρὸς monuit Herwerden.

640. τίθος R. Mon. Forma τίθος aut τιθὸς nusquam alibi
legitur apud comicos, sed apud Hippocr. Aphor. 1254. Lys. 92.
32, 38. Hippocr. p. 684. σφριγαῖ δὲ τοὺς τίθους αὐτή. Usitatior
forma est diminutiva τιθίον. Cf. 143. 691. 1185. Ran. 412. Lys. 83.
Pac. 863. Ach. 1198. Pl. 1067. Qu. καὶ νῆ Δία τιθί' —. Cf. 552.
Pac. 218. Scilicet recte ponitur νῆ ante negativum; alioqui μὰ
ponendum foret. Sed postulatur omnino particula γε post καὶ
νῆ Δία.

646. ἐγγεταυθί] Qu. ἐγγεταυθί (sic). Cf. Av. 11. ἐγγετεῦθεν.

647. ὠνθρωπε R. sec. m. ἄνθρωπε G. ὠνθρωπ' Pors.

651. Cf. Xen. Mem. I. 2. 22. ὄρω δὲ καὶ — τοὺς εἰς ἔρωτας
ἐγκυλισθέντας (al. ἐκκυλ.) —.

656. Qu. ξυζωσαμένας τ'. τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας] Qu. καὶ θαίματι' ἐξαποδύσας.

657. ἐσελήλυθε] εἰσελήλυθεν mss. εἰσηλυθεν Elmsl. ἀνελήλυθε Fritsch. Dind. Recte. Fort. εἰσήλυθε. Cf. Soph. Aj. 234. δεσμῶτιν ἄγων ἤλυθε ποίμνην. Eur. Med. 1108. ἤλυθε (anap.). Sed requiritur perfectum. Cf. Pac. 1050. εἰσελήλυθε.

660. πανταχῆ (sic) Mein. Vels.

662. χρῆ libri. χρῆ σ' Pors. Legendum χρῆν. Cf. ad 777.

663—667. Inter hemichoria distribuit Velsen.

663. καὶ μάτενε, ut glossema, ejiciunt Enger. Vels.

663 b. εἴ τις ἐνγεταῦθ' ἐδραῖος conj. Vels.

665. Lege δὲ ῥῆπον. Sic ῥίπτειν σκέλος Vesp. 1530.

667. Qu. ἦν γὰρ ληφθῆ. Cf. 679.

669. ἀνδράσιν ἔσται Bergk. Vels.

674. δαιμόνων δίκην αἰ Vels.

680. μανίαις] ἢ μανίαις Vels. Cf. Soph. Fr. 678, 4. λύσσα μαινάς.

681. λύσση] Ἄν λύττη?

683. Correxerim sic, ὅτι τὰ παρόνομα τὰ τ' ἀνόσια | θεὸς ἀποτίνεται, delete futili additamento παραχοῆμά τε τίνεται.

683. ἔστιν] ἔσται Reisig. Both. Recte. βροτοῖσιν Eng. Vels

684. Corrigendum suspicor θεὸς ἀποτίνεται [del. παραχοῆμά τε τίνεται.]

686. ἅπαντά πως] ἅπαντ' ἤδη conj. Velsen. Recte, opinor.

691. μοι] μου Hamaker. Vels. Fortasse recte, sed cf. Ach. 470. φροῦδά μοι τὰ δράματα. Eccl. 311. Soph. Phil. 424.

702. ὡς ἅπαν γὰρ ἐστὶ τόλμης ἔργα] ὡς ἅπαντ' ἄρ' ἐστὶ — Bentl. Bergl. Lege ὡς ἅπαντα μεστὰ τόλμης ἐστὶ —. Cf. Pac. 554. ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ τὰνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς. Herod. II. 84. πάντα ἱητροῶν ἐστὶ πλέα. Xen. Cyr. VII. 4. 6. εἰρήνης δὲ καὶ εὐφροσύνης πάντα πλέα ἦν. Dem. p. 241, 30. πᾶσα ἢ οἰκουμένη μεστή γέγονε προδοτῶν. Lucian. Luct. 42. καὶ πάντα ἐκεῖνα μεστὰ ἦν ἀλεύρων. Lucian. de Cat. 19. ποῦ νῦν καθεδεῖται; μεστὰ γὰρ πάντα, ὡς ὄρᾶς. Plut. Op. I. 747 A. πάντα μεστὰ προδοτῶν. Dion. Chrys. 660 C. 663 D. Aristid. I. 9. 293. 305. 329. 346. 349. 370. II. 250. Philostr. 491. Suidas v. ἀγοράσαι: παραδειγμάτων δὲ μεστὰ πάντα. Schol. Plut. 807. τοῦ Διὸς εἰσελθόντος πάντα μεστὰ ἀγαθῶν ἐγένετο.

703. οἶον αὖ, φίλαι] Corrigendum, ni fallor, οἶον, ᾧ φίλαι. Iterari enim αὖ nihil opus est.

709. κοῦπω μέντοι γε πέπαυμαι] Arcte hic cohaerent particulae καὶ — γε, quod ad sensum attinet. Anglice reddas, yes, and I have not yet finished. Cf. Av. 1571. εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί. Eq. 1350. καὶ νῆ Δί' εἴ γε etc. Pl. 144. καὶ νῆ Δί' εἴ τί γ' ἐστὶ λαμπρόν etc. Thuc. VIII. 87. ἐπεὶ εἴ γε ἐβουλήθη (ubi recte se habet γε propter praec. ἐπεὶ). Dem. Phil. I. § 49. οὐ

μέντοι γε μὰ Δία (μὰ Δία γε?) προαιρεῖσθαι. Saepe occurrunt particulae οὐ μέντοι — γε, ut in Thuc. I. 3. II. 57. οὐ μέντοι — προχωρήσέ γε. etc.

710. φαύλως (om. γ') Vels. idem suadet Mein.

719. ἐνυβριεῖς] Malim ἔθ' ὑβριεῖς. Fort. (ἔτ') ἐνυβριεῖς, sed nusquam alibi in comoedia legitur compositum ἐνυβρίζειν.

724. ἑτερότροπον] Cf. Pac. 945. σοβαρὰ θεόθεν κατέχει πολέμου μεταίτροπος αὔρα. Aesch. Ag. 219. πνέων — τροπαίαν. ἐπέχει] Qu. ἐπάγει, aut ἐπιπνεῖ, aut ἄν ἄγοι.

736. ὑμεῖς] Fort. αἰί. Sed cf. similem versum Com. adesp. IV. 657. ὦ πρόδοτι καὶ παραγωγῇ καὶ μύραινα σύ. et Soph. Fr. 195. ὦ πᾶν σὺν τολμήσασα καὶ πέρα γύναι, etc.

740—742. Inter singulas personas distribuit Bentleius.

740. ΓΥ. Ζ. τὸ τί; Fr. Sed cf. Pl. 902. παράβαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί. Nub. 500. εἶπέ δὴ νῦν μοι τοδί· | ἦν ἐπιμελῆς ὦ etc. 748.

741. καὶ δέκα μῆνας] Legendum omnino καὶ δέκα μῆνάς γ'. Cf. ad Ran. 116.

742. Ut ἦνεγκον ἦνεγκας, sic εἶπον εἶπας.

743. τρικόντυλον ὄν; πῶς; conj. Vels. Cf. 745. τυννοῦτον ὄν. Sed nil mutandum.

746. χάσας] Scribendum, ni fallor, Χόας. Cf. ad Ach. 1000.

749. ἐμπύμπρατ' Br. Fort. πάνν γ'· ἐμπύμπρατε (sic). Cf. ad 759.

759. Qu. τί; τῆς ἱερείας —; τουτί· λαβὲ Bergk. Velsen. Fortasse recte. Cf. ad 749.

760. ΓΥ. Α. praef. Velsen. Μίκα] Μίκα Lobeck. Sed confer nomen Μίκων Lys. 769.

761—764. Ut spurios uncinis secludit Velsen. v. 761. jam Lobeck.

761. σουξηρήσατο] σου 'ξηράσατο (?) Fritzs. σου 'ξημήσατο (?) Kock. Ver. Qu. σου 'ξήρασε; τίς;

768. οὐ φαίνεται οὐπω] Leg. οὐ φαίνεται πω. Cf. Vesp. 1354.

771. Nunc malim ἀλλ' οὐ γὰρ εἰσί μοι πλάται. Cf. 1129. ἀλλ' οὐ γὰρ ἄν δέξαιτο βάρβαρος φύσις. Ach. 738. ἀλλ' ἔστι γὰρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά. Pl. 425. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾶδας.

773. εἶτα διὰ libri. εἶ ταδί Suid.

775. Vulgatam tuetur Herwerden, coll. Eq. 207. ὁ δράκων γὰρ ἔστι μακρόν ὃ τ' (δ') ἀλλᾶς αὐ μακρόν.

777. ἐγχειρεῖν χρῆν] χρῆ μ' ἐγχειρεῖν Velsen.

781. τουτί τὸ ῥῶ μοχθηρότατον conj. Naber. Qu. τουτί τὸ ῥῶ (ῶς) μοχθηρόν. Cf. ad Ach. 1146. et Nub. 344. Ran. 1059.

782. Correctio hujus versus valde incerta est. Qu. οἶαν αὐλακα ταύτην χωρεῖ (sc. ἡ σμίλη). Non enim convenit hic interrogativum ποίαν. Tentabam etiam χώρει χώρει· οἶαν αὐλακα, coll. Pac. 154. ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χώρει χαίρων. 161.

784. ταῦτα libri. ταύτα Reisk. ταχέως χρή] Fort. ταχέως δή.
 788. στάσις ἀργαλέα Scal.
 792. θύρασιν] Leg. θύρασι.
 793. σπένδειν καὶ χαίρειν] θύειν καὶ σπένδειν Herwerden. Cf. Nub. 426. οὐδ' ἄν θύσαιμ' οὐδ' ἄν σπείσαιμ' etc. 578. Cf. tamen Nub. 623. ἤνικ' ἄν πενθῶμεν — σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ'.
 794. ἐν ἀλλοτριῶν] Cf. Herod. I. 35. VII. 84. ἐν ἡμετέρου.
 795. παίζουσαι] Annon παίσασαι (post ludum)?
 796. τοῦτο] Malim τουτί. κλινὰς] σκηναὶ Hamaker. Mein. κώμας (vicos) melius Kock. Veris. p. 215., de hoc sensu vocis κώμη coll. Nub. 965. Pher. II. 254. Theopomp. II. 808. I. e. per totam viciniam circumvagans (περινοσιῶν). Idem mihi ipsi in mentem venerat.
 797. παρακύπτωμεν] Fort. παρακύπτῃ τις, vel παρακύπτῃ, πᾶς —.
 798. κᾶν vulg. Scribendum κῆν.
 800. Lege βασανὸς δὲ (pro τε). ἰδέσθαι] Cf. ad Vesp. 183. ἴδωμαι.
 801 sq. Cf. Ran. 964. γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κᾶμους ἑκατέρου μαθητάς.
 801. γὰρ φαμὲν libri. γὰρ φαμεν Bekk. Dind. etc.
 802. 803. κἀντιπυθῶμεν καθ' ἕκαστον (om. πρὸς — τοῦνομ') Herw.
 803. τοῦνομ' ἕκαστον] Qu. τῶνόμαθ' οὕτως. Cf. Thuc. II. 24. κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἕκαστον τὰς βελτίστας.
 806. Nomen Ἀριστομάχη legitur Plut. Timol. 33.
 811. ζεύγει κλέψασα γυνή Herw. Recte, opinor, quanquam hujusmodi constructio involuta occurrit Vesp. 717. Eccl. 1049. Pl. 204. et alibi.
 813. Post κλέψασ' deleatur virgula.
 819. Fort. καὶ μὲν δὴ καὶ —. Cf. 805.
 822. τάντιον, ὁ κανὼν] Excusatur anapaestus post dactylum propter interpunctionem.
 830. Cf. Lys. 42. τί δ' ἄν αἱ γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίμεθα —;
 833. 837. Genuinos esse contendit Velsen. "Alludit poeta ad Charmini cladem navalem. Cf. 804. et Thuc. VIII. 42."
 834. τηγίοισι libri. Στηγίοισι schol.
 835. αἴσιν ἡμεῖς ἤγομεν] Corrigendum suspicor ἄς ἑκάστοι' ἤγομεν, aut potius ἄς ἄγομεν ἡμεῖς αἰεί. Cf. ad Ach. 677. Minus placeret ἄσπερ. —.
 837. Hunc v. cum Hamakero delet Mein.
 838. Cf. Pher. com. II. 300. κόραι — τὰ ῥόδα κεκαρμένα.
 843. μηδέν' — τόκον] Qu. μηδέν — ἔτι. Glossema τόκον irrepsit in textum.
 845. γοῦν] γὰρ Velsen. Recte. Particula γὰρ ironiae saepe inservit. Cf. ad Ach. 71.

846. ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν, —] Qu. αὔρος (αὔρος) —. Cf. ad Ran. 194. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ; ΔΙ. παρὰ τὸν Αὔαινον λίθον. Ach. 15. διεστράφην ἰδῶν | ὅτε —. Eccl. 312. ἐπεὶ πρὸς ἔω νῦν γ' ἔστιν, ἢ δ' οὐ φαίνεται. ὁ δ' οὐδέπω] Qu. ὁ δ' οὐ πάρα.

851. Lege πάντως δ' —. Cf. 984. 1012.

855. Qu. ἢ γυνή τ' ἀνὰ στόμα σ' ἔχει.

856. πέδον] Fort. πέδου.

857. Euripidem λευροῦς (non λευκῆς) scripsisse contendit Naber, coll. Prom. 369. τῆς καλλιάρπου Σικελίας λευροῦς γύας. Facilius crediderim scripsisse comicum λευρόν, ut per appositionem inferatur μελανοσύρμαιον λεών. Post νοτίζει virgula fortasse distinguendum. μελανοσυρμαῖον λεών vulg. μελανοσυρμαῖω λεῶ (λεῶι) conj. Velsen. Praestat, ni fallor, scribi μελανοσύρμαιον. Qu. μελανοσυρμαῖοις ῥοαῖς, aut μελανοσυρμαῖω —. Cf. Antiph. III. 55. Θρήκης (Θρήκας Madvig.) κατάρδων ποταμὸς ὀνομασμένος | Στρομῶν etc.

862. γίνη libri. γίγνει Br.

867. 901. 910. Μενέλιος] Hanc formam servat Velsen, coll. Eur. Hel. 1196. 1215. 1003. 1031.

868. ΓΥ. τῶν κοράκων — Bendl. cum schol. Qu. ΓΥ. Η.

870. Parum dubito quin reponendum sit μὴ ψεῦδέ μ'. Postulatur enim pronomen, quod non placet post ἐπιούσης insertum. τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος] Haec vix sana sunt. Lege τῆς ἔτ' οὔσης (aut τῆς παρούσης) ἐλπίδος.

872. 889. 895. 902. Diductis literis imprimantur hi versus.

872. Fort. ὥστε ξένους σάλω δέχεσθαι ποντίω | καμόντας.

873. κάμνοντας mss. καμόντας Lenting. Vels. Fort. κεκμηκότας χειμῶνι —. ναυαγίαις] Malim ναυαγία.

874. ΓΥ. Γ. ποίου Πρωτέως; cum Benteio Velsen. ποίου Πρωτέου requirit Herwerden.

878. Lege οἱ πέπλευκ' ἄρα, ut in Hel. 468. Forma πλεῖν, non πλώειν (unde πλωτήρ), legitur ubique, ni fallor, apud Euripidem, Iph. T. 1040. πεπλεύκαμεν. Hel. 412. πέπλευκα. 468. Cycl. 18. πεπλευκότας. etc. Cf. ad Hel. 539. πεπλωκότα. Forma πλωτήρ est Eccl. 1087. Virgulam post δύστηνος recte omittit Mein.

879. τούτῳ additum in ed. Brub. om. codd.

880. Θεσμοφορεῖον Mein. Vels. Θεσμοφόρειον Dind., scilicet ut Ὀλυμπίειον, Ἀσκληπίειον, Λύκειον, etc.

883. τέθνηκε Πρώτεας] τέθνηκ' ἤδη πάλαι Herwerden.

887. Cf. Nub. 1236. ἀπόλοιο τοίνυν ἔνεκ' ἀναιδείας ἔτι. Alex. III. 450. αὐταὶ δ' ἀδικοῦσι καὶ προσεγκαλοῦσ' (l. πρὸς ἐγκαλ.) ἔτι.

889. Diductis literis imprimatur.

898. Κρίτυλλα] Confer nomina Νίκυλλα, Ἀρέτυλλα, Ἀνθυλλα, φθίνυλλα.

902. Imprimatur sic, στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.

906. αὐτὸς Valck. Br.
909. μάλιστ' ἴδον G. R. μάλιστ' εἶδον Br.
910. Lege ἐγὼ δὲ Μενελέω γε σ'. Postulatur omnino γε. ἰφύων schol. (Epich. Fr. 113. ὄδε τις ἀγρόθεν ἔοικε μάραθα καὶ κάκτους φέρειν, | ἴφνον, λάπαθον, etc.). Lege οὐδ' ἔχω τί φῶ. Cf. Eur. II. 466. καὶ μὴν ἐγὼ πολλῶν παρόντων οὐκ ἔχω τί λέξω.
- 913—915. Imprimatur sic, λαβέ με — ταχὺ πάνν.
918. κωλύσεις Cobet. Vels.
926. Cf. Vesp. 163. μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτε γε. Eccl. 748.
927. ἦν μὴ προλίπωσ'] Leg. ἦν μὴ προδῶσ' —, aut ἦν μὴ 'πιλίπωσ'.
928. Qu. MN. ἔσπασεν] Malim ἔσπακεν.
935. ἱστορογράφος] ἱστοριογράφος Naber.
939. τί σοι χαρίσωμαι;] Cf. ad Ran. 310. Pl. 1027.
941. κροκωτοῖς καὶ μίτραις] Leg. κροκωτῶ καὶ μίτρα.
944. παροῦσι G. R. παριοῦσι (i. e. praetereuntibus) Br.
946. οὐκ ἔστ'] Qu. οὐκ ἔστ'.
947. παίσωμεν Schol. Zanetti.
948. θεοῖν Mein. Vels.
950. αὐτοῖν Mein. Vels.
- 953—1000. In eporchematis dispositione Engerum et Arnoldium sequitur Velsen.
953. Qu. ποσὶν ἄμ' (aut ποσὶ τάχ') ἐς κύκλον (aut ποσὶν ἀνὰ κύκλον, coll. Av. 1379. Ran. 441.).
954. ἄγ'] Qu. ἄμ', vel ποσὶ τάχ' —.
955. χερὶ Dobr. Vels.
967. ὡς ἐπ' ἔργον Fr. Vels. Corrigendum videtur ὡσπερ εἰκὸς, αὐτίκα —. Cf. 974. Ἦραν — μέλπωμεν, ὡσπερ εἰκὸς. 1144. Pl. 662. Possis etiam ὡς πρέπει, παραντίκα.
968. εὐφυνᾶ] Cf. Eur. Fr. 186. εὐφυνῆ (εὐφυνᾶ Dind.) φῶτα.
969. ποσὶν G. R. ποσὶ Reisig. Fort. πόδα. τὸν ἐλύραν G. R. τὸν εὐλύραν Kust. Qu. τὸν εὐλυρον. Cf. Ran. 229. εὐλυροι — Μοῦσαι.
975. χοροῖσιν ἐμπαίζει] Malim χοροῖσι συμπαίζει.
981. ἔξαιρε] Profer. Cf. Ach. 1133.
985. Qu. ἐπ' ἄλλ' εἶδος στρέφε, vel ἐπ' ἄλλ' αὖ νῦν στρέφε. Cf. Th. 985. ἄλλ' εἶ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' (αὖ νῦν στρέφ' aut εἶδος στρέφ'?) εὐρύθμῳ ποδί.
986. τόρνευε] τόρνευε Bentl. ad Hor. A. P. 441. Cf. Dionys. Hal. de Thuc. 24. καθ' ἐν ἑκαστον τῶν τῆς φράσεως μορίων ῥινῶν καὶ τορευῶν. Qu. χόρνευε. Cf. 103. χορεύσασθε βοάν. 961. Ran. 247. χορείαν — ἐφθελγξάμεσθα. Plat. Legg. II. 788 A. χορεία γε μὴν ὄρχησίς τε καὶ ᾧδὴ τὸ σύνολόν ἐστι.
988. βάκχειε] Imo βακχεῖε. Cf. Ran. 1259. τὸν βακχεῖον ἄνακτα.

989. σὲ vulg. Malim σε. Cf. ad 995. 999. φιλοχόροισιν
G. R. φιλοχόροισι Benti.
992. Qu. παῖ, χοροῖς παννυχίοις τερπόμενος.
993. ἐρατοῖς σὺν ὕμνοις Vels. Qu. ἐρατοῖσί θ' ὕμνοις, vel
ἐρατοῖς σὺν ὕμνοις, vel ἐρατοῖσιν ὕμνοις.
994. ἦκεις γὰρ aut simile quid ante ἀναχορεύων excidisse
suspiciatur Velsen. Qu. νύμφαισιν ἅμα χορεύων.
996. Κιθαιρώνιος] Cf. Ποσειδώνιος (non Ποσειδώνειος, Etym.
M. p. 226, 53.).
1003. δραῖς] δραῖσ' Lenting.
1006. κακοδαίμω γέρω Vels. sec. codd.
1007. Malim πέρ' ἔγ' ἐξενέγκι. Cf. ad 1197. ἀλλ' οὐκ ἔκ' οὐδέν.
1009. εἰσὶν ἐλπίδες] εἶσ' ἔτ' ἐλπίδες Naber, coll. 946. κοῦκ ἔστ'
ἔτ' ἐλπίς οὐδεμία σωτηρίας. Eur. Bacch. 908. ἔτ' εἶσ' ἐλπίδες. Herc.
85. Or. 722.
1010. ἀνήρ μ' ἔοικεν conj. Vels. Ipse malim ἀνήρ ἔοικέ μ'.
1013. Cf. Pac. 1048. δῆλός ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι | ἐναντιώσεται etc.
942. ὡς δῆλα ταῦτά γ' ἔσθ'. Pl. 333. δῆλος δ' ἐστὶν ὅτι — ἀκήκοεν etc.
1024. γραῖαν] Qu. γραῦν τιν', vel potius μόλις δ' ἐγὼ γραῦν —
Cf. Eccl. 884. 926. 1098.
1026. πάλαι (μὲν) φύλαξ Eng. Vels.
1027. ἐφέστηκ'] ἐφροστώς Mein. Vels.
1030. ὑφ' ἡλίκων] ἡλίκων ὑπὸ Herm. Vels. Fort. μετὰ —.
1031. ψῆφον glossema habent Herm. Vels. Excidisse verbum
quale est προπεμφθεῖσα judicat Velsen.
1035. παιῶνι] Annon παιᾶνι? Sed παιωνίζειν legitur Eq. 1318.
Pac. 555. Aesch. Fr. 161, 3.
1039. Qu. ἄνομ' ἄνομα πάθρα.
1040. φῶτά τε Herm. Vels.
1047. δαίμων] Leg. δαῖμον.
1050. αἰθέρος ἀστήρ vulg. ἀστεροπητῆς Herwerden ex Soph.
Phil. 1198.
1051. τὸν δύσμορον Br. ex schol.
1054. λαιμότμητ'] Cf. Mnesimach. com. III. 569. φύσκης ἕτερος
(τόμος) | διαλαιμοτομεῖθ'. δαιμόνι' Fritzsch. Vels. δαιμόνων,
αἰδήλον conj. Vels. ex schol., ubi σκοτεινήν.
1058. Literis diductis imprimatur.
1063. κλάειν et ἐπικλάειν Br.
1071. ἐξέλαχον] Qu. ἐξέλαχεν.
1080. Spurious habet Velsen.
- 1083—1085. Spurious habet Velsen.
1083. οὔτος, σί Br.
1085. σί κακόν;] Cf. 610. τί τὸ κακόν;
1088. Qu. σί λαλῖς; et κλαῦσι σύ.
1089. Leg. κακκάσκις (cf. βοῦλις pro βούλεις).

1092 a b. Codicum vestigia secutus repetitionem restituit Velsen, ut fecerat Br. in 1093. 1094.

1093. *πέυγεις* Enger. Vels.

1094. Leg. *οὐ καιρήσεις* (i. e. *χαιρήσεις*) bis ex schol. Cf. Eq. 828. *οὐ χαιρήσεις, ἀλλά σε κλέπτονθ' αἰρήσω* etc. Pl. 64.

1096. *τῆ μαρᾶ* G. *τῆι μαρά* R. *τῆ* — Both. Vels. Cf. ad 1123.

1097. *γυναῖκο* Dind. I. e. *γυναῖκα*.

1101. Diductis literis imprimatur.

1102. Nunc malim *τί λέγεις; ἢ Γόργου πέρις* —;

1103. Qu. *τὸ κεπαλή*. Cf. 1126. 1192.

1110. Diductis literis imprimatur.

1114. *σκντο* R. *σηντο* G. (Mon.). Corrigendum suspicor, *σκέψαι τὸ κῦσο* (aut *κυσὸ*, i. e. *τὸν πρωκτόν*). *μή τι κύστο παίνεται*; Vel *τὸ πόστο. μή τι μικρὸ παίνεται*; Cf. Eupol. II. 510. *κάξῃν ὄλην τὴν ἡμέραν τὸν κύσθον* (*σκύθον* codd.) *ἐκκορίζειν*. Schol. Ach. 112. *τὸ δὲ ἀνανεύει καὶ ἐπινεύει παρεπιγραφῆ, ὑπὲρ τοῦ σαφὲς γενέσθαι ὅτι ἀρνούμενος μὲν* etc. Basil. Epist. anthol. p. 11. *οὐκ ἔων ἀνανεύειν καὶ κατανεύειν ὥσπερ τὰ κηλώνεια τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀναγιγνωσκόντων*.

1115. *δεῦρο* bis G. R. *ἴν' ἄψωμαι κόρης*] *ἴν' ἄψωμαι, φέρε* conj. Velsen. Ipse desidero articulum ante *κόρης*, ut in 1117. Nihil dubito igitur quin reponendum sit *ἴν' ἄψη τῆς κόρης*. 'Da mihi, inquit, manum tuam, ut puellam tangas et coarguaris'. Cf. S. Joann. Ev. XX. 27. *εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ, Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός*.

1116. *φέρε, Σκύθ'*] *Lege φέρ', ὦ Σκύθ'*, ut in 1112.

1117. *ἅπασιν εστιν* (sic) in R. *ἅπασιν ἔστιν* Dind. *ἅπασίν ἔστιν* Velsen.

1118. Qu. *οὐ ζηλῶ σ' ἐγὼ* (aut *οὐ ζηλῶ σί σε*.

1119. *περιεστραμμένον*] *Leg. περιεστραμμέν' ἦν*.

1120. Leg. *οὐκ ἐπιτόνησ' ἄν σ' αὐτὸ πηγίξειν ἐγὼ*, aut *οὐκ ἐπιτόνησ' ἄν αὐτὸ πηγίξειν σ' ἐγὼ*. Cf. Anth. XII. 214. 4. *πηγίξειν οἶδα καὶ οὐ δύναμαι. ἄγων*] *ἐγὼ* conj. etiam Vels.

1123. *τῆ* R. *τη* G. *τῆ* Both. Vels. Cf. ad 1026. *πηγισο* R. G. *πύγισο* Tyrwhitt.

1125. Qu. *μαστιγῶσ' ἄρα* (sc. *σε*), aut potius *μαστιγῶσ' ἄρα* (i. e. *μαστιγώσει, vapulabis*) *ἄρα*. Aut *μαστίξω σ' ἄρα*.

1128. Diductis literis imprimatur hic versus.

1129. *ἀλλ' οὐ γὰρ ἄν δέξαιτο* Vels.

1133. *οἶον* (sic) Enger. Vels.

1135. *τῆ* G. R. corr. *Lege τῆ*. Cf. ad 1096. 1123. *μάστιγαν*] Fort. *μάστιγ' αὖ*.

1148. *ἦκετ'*] *ἦκετε δ'* Herm. Vels.

1151. *σεμνὰ θεαῖν* G. R. *σέμν'* Herm. Vels.

1159. ἐνθάδε χῆμῖν Herm. Vels.
1167. ἀκούσαι' G. R. ἀκούσεσθ' Hirschig. Dind. Vels. Recte legitur ἀκούσητ'. Cf. ad Lys. 704. Soloecum est ἀκούσεσθ'.
1168. Deleatur virgula post ὑποικουρεῖτε.
1169. παροῦσι πάντα διαβαλῶ conj. Velsen.
1170. Recte se habet τὰ μὲν παρ' ἡμῶν. Cf. Herod. IV. 139. τὰ ἀπ' ὑμέων ἡμῖν χρησιῶς ὁδοῦται. Lys. 172. ἡμεῖς ἀμέλει σοι τὰ γε παρ' ἡμῖν (ἡμῶν?) πείσομεν. 243.
1174. ἀνακόλπασον] Cf. v. ἀνακολποῦσθαι. Tim. Ζειραί: χιτῶνες ἀνακεκολλωμένοι (ita Rubnk. ἀνακεκολλαμμένοι vulg.). Schol. Pac. 536. ὀλίγον τι κολπώσασαι τοῦ χιτῶνος.
1175. ἐπαναφύσα —] Corruptum. Fort. ἄσμα· (aut σχῆμα) Περσικόν.
1180. ὡς et ὥσπερ Enger. κῶδιο (sic) etiam Mein. Vels.
1181. φέρε θοῖμάτιον θῆς ἐκποδῶν, τέκνον conj. Vels. ἄνωθεν] Qu. χαμαὶ θῆς.
1182. Praestat ἐπὶ τοῖς γόνασι τοῖς τοῦ Σκύθου.
1183. ναίκι G. R. ναῖκι Dind. Vels.
1184. Lege ναίκι ναίκι (aut ναῖκι —), τυγάτριο, aut potius ναίκι ναίκ', ὃ τυγάτριο.
1185. ὡς et ὥσπερ (sic) Both. τὸ τιτί'] Annon τὰ τιτί'? Cf. Cratet. II. 248. πάνυ γάρ ἐστιν ὠρικὰ | τὰ τιθί' ὥσπερ μῆλον ἢ μιμαίκυλα.
1187. Versum delent Bentl. Vels.
1187. κλαῦσί γ' ἄν R. corr. κλαυσεῖ γ' ἄν G. R. pr. Lege κλαῦσ', εἰάν μὴ ἴδον μένης (pro μένη). Particula enim γε hic non convenit. Cf. Fr. 554. ἀνακύπτων καὶ κατακύπτων (κηλωνεῖου instar). V. schol.
1188. πόστιον G. R. πόστιον Vels. Lege πόστιο.
1191. Malim ὦ ὦ ὦ, —.
1195. χάρισσο σὺ] κάρισσο οὐ R. κάρισσο σοῦ G. Malim δώσεις οὐν δραχμῆν· (sic) Cf. Ach. 896. ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί.
1197. ἔκ' ὠδέν] ἔκω οὐδέν Cobet. Parum recte. συβίνην (om. τὸ) Phot. Cf. Herod. V. 9. 6. σιγύννας (σιγύνας, συγύννας al.).
1198. Qu. (ΤΟΞ.) ἔπειτα κομίσ' αὐτ' αὐτις. ἀκολοῦτ', ὦ τέκνον. (I. e. κομιῶ αὐτήν αὐτις.) Vel ἔπειτα κομιεῖς αὐτις (sc. αὐτήν); αὐτις Br. Vels. Praestat αὐτις.
1201. Cf. Eq. 495. μέμνησό νυν | δάκνειν, etc.
1202. σὺ ταυταμενὶ καλῶς ποιεῖς Herwerden, coll. Ran. 965. τουτουμενί. Ipse malim σὺ ταυταγὶ —.
1203. Cf. Pac. 1288. ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις. Vesp. 408. ὡς τάχιστα, παιδία, | θείτε etc. Xenarch. com. 10, 1. παιδάριον (voc.). Philippid. com. IV. 473. παιδάριον (voc.). Diphil. IV. 383. παιδάριον (voc.). Menand. IV. 148. ἡδὺ τὸ μύρον, παιδάριον. Theophr.

Char. 30. σαπρόν γε τὸ ἔλαιον, παιδάριον. Men. 274. παιδίον. Sic παῖ dicebant potius quam ὦ παῖ.

1208. λέλυσσo] λέλυσσαι Benti.

1209. καταλαβεῖν] Lege καταλαβεῖν σ'. Postulatur enim pronomen. Cf. 572. et ad Eq. 937.

1213. οὐκ ἐπαίν', ὦ Mein. Vels. Lege οὐκ ἐπαῖν' (ἐπαῖνο), ὦ γράδιο. Alioqui dicendum fuisset οὐκ ἐπαῖνο τὸ γράδιο.

1214. Cf. Herod. IX. 116. λέγων δὲ τοιάδε Ξέρξεα διεβάλετο.

1215. Qu. ὁριῶς δὲ συβίνη 'σί· καταβινῆσι (fut.) γάρ. Pollux. X. 153. καὶ συβήνην δὲ τὴν τῶν αὐλῶν θήκην καλοῦσιν. Nomen proprium Σιβύνη (ῥ) est Baton. 4, 1.

1216. δράσει] δραῖσι Enger. Vels. Fort. δραῖσο. γράο; γράδιο Fr. Vels. Probabilius mihi videtur ποῖ τὸ γράδι' οἴχεται;

1220. ἔκοντο] Leg. ἔκεν τι (i. e. εἶχέν τι).

1222. Qu. τὴν ὁδό. Sensus enim requirit ταῖν ὁδοῖν.

1224. διώξει] Scrib. διῶξι.

1226. τρέχε in exitu versus addunt Mein. Vels. Lege τρέχενν ταχέως ἔς τοὺς κόρακας. Exciderat ταχέως, ni fallor, propter simile praecedens τρέχε ννν. Cf. Eq. 1314. πλείτω — ἔς κόρακας.

1228. Lege ὥσθ' ὥρα καὶ (aut νῦν) δὴ 'στι βαδίζειν. Cf. Eccl. 351. ἐμοὶ δ' | ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν. Av. 640. νυστάζειν ὥρα 'στὶν ἡμῖν. Fr. 78. ὥρα βαδίζειν μοῦσι πρὸς τὸν δεσπότην.

RANAE.

15. Qu. — τοὺς σκευοφόρους etc.

21. καὶ πολλή] πολλή καὶ Dobr. Recte. Cf. Pl. 886. ἄρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; Lys. 658.

66. Cf. Aesch. Ag. 1312. τοιοῖδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι.

76. Cf. Vesp. 209. νῆ Δί' ἧ μοι κρεῖττον ἦν | τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός. Eur. Fr. 432. ἀντὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ μείζον ἐβλάστομεν γυναικες. Soph. Ant. 182. Tr. 577. Eur. Suppl. 421. Similiter Nub. 653. τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ —; Eccl. 925. Aesch. Prom. 467. Soph. Aj. 444.

104. Lege καὶ μὴν —. Cf. ad Vesp. 277.

118. ὅπως] Qu. ποίαν.

153. Leg. πρὸς τούτοις κεί | τὴν πυρρίχην —.

170. Cf. Vesp. 182. φέρει — τουτονί τιν' ὑποδεδνκότα.

192. Cf. Nub. 1228. μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ πω τότε ἐξηπίστατο etc.

194. Suid. ἀδάνεται· ξηραίνεται. — ἡ πρώτη δασύνεται.

215. ἦν] Scrib. ἄν. Cf. 212. βοάν. 213. ἐμὰν ἀοιδάν. 217. ἀχῆσαμεν.

217. ἀγήσαμεν] Cf. Th. 328. χρυσέα τε φόρμιγξ ἀγήσειεν. Eur. 631, 2. ἀχεῖ μέλος. 773, 34. κύκνος ἀχεῖ. Trag. adesp. 237. μέγ' ἀγήσεται. Soph. 480, 3. ἀχούσας γόους.

251. Cf. Eur. Fr. 392, 1. ἐγὼ δὲ τοῦτο παρὰ σοφοῦ τινος μαθὼν etc.

259. Dem. p. 195. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως — εὖνοι γένοιντ' ἄν.

265. κἄν με δῆ] Qu. κῆν δέη. Cf. ad Eq. 1307.

269. τῷ κωπίῳ] τὸ κωπίῳ Blass.

290. Cf. Av. 76. τοτὲ μὲν —.

339. οὐκον ἀτρέμ' ἔξεις] Malim οὐκ ἀτρέμας ἔξεις. Cf. ad Eq. 24. Nub. 743. 261. Th. 230.

346. λύπας] Qu. γῆρας, aut γυίων aut κώλων.

347. χρονίους τ' ἰνῶν παλαιῶν — Naber.

356. Cf. Eur. Herc. 613. τὰ μυστῶν ὄργι' ἠτύχησ' ἰδῶν. Aristid. Or. II. 414. τὰ τῶν Μουσῶν ὄργια χραίνειν.

357. Literis diductis imprimatur Διονύσου τοῦ ταυροφάγου.

358. μὴ χαίρων χρηστὰ ποιῶσιν Naber, coll. 686. 1056 sq.

361. καταδωροδοκεῖ τις Naber. Qu. καταδωροδοκεῖ τι. Cf. Vesp. 1036. οὗ φησιν δείσας καταδωροδοκεῖσαι. Cratin. 128. ὑμῖν εἰς μὲν ἕκαστος ἀλώπηξ δωροδοκεῖται (δωροδοκεῖ τι?).

369. Lege τούτοις αὐδῶ (vel πρωυδῶ) καῦθις πρωυδῶ καῦθις τὸ τρίτον μάλα πρωυδῶ. Cf. Eur. El. 685. καί σοι προφωνῶ πρὸς τὰδ' Αἴγισθον θενεῖν. Hippol. 956. τοὺς δὲ τοιούτους ἐγὼ | φεύγειν προφωνῶ πᾶσι. Eur. Fr. 897, 9. τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισιν | μήποτε φεύγειν. Fr. 247. ἐν δέ σοι μόνον προφωνῶ, μὴ — ἔλθης, etc. Herod. II. 115. αὐτὸν δέ σε — προαγορεύω — μετορμίζεσθαι. Cf. Eq. 1072. ταύτας ἀπαυδᾶ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας. Diph. 32, 8. ἀπειπον αὐτῷ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἔτι. Soph. Oed. R. 236. τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον — μήτ' εἰσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινά. Aj. 741. τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα — μὴ ἔξω παρήκειν (?). Eur. Suppl. 468. ἀπαυδῶ — Ἄδραστον εἰς γῆν τήνδε μὴ παριέναι. Rhés. 934. Τροίας ἀπηύδων ἄστν μὴ κέλσαι ποτέ. Lys. XXII. 8. ὅς ἀπαγορεύει μηδένα — σῖτον — συνωνεῖσθαι.

381. σώσειν] Cf. Eur. Her. 494. οὔτε γὰρ τέκνα σφάζειν (σφάζειν recte Elmsl.) ὅδ' αὐτοῦ φησιν.

398. Cf. Antiph. 217, 11. πρὸς τέλος (τέλος μέρος Α.). Eur. Med. 1383. γῆ τῆδε Σισύφου | σεμνήν ἐορτήν καὶ μέλη προσάφομεν.

405. τόν τε σὸν Bendl.

406. ἐξηῦρες (et κατασχισάμενος) Mein.

422. Metrum Κλεισθένη postulat in Nub. 355.

429. Ἴπποβίνου (comice positum pro Ἴππονίκου) requirit Kaehler ad Nub. 1103. p. 202.

431. ἔχοιτ' ἄν οὖν] In οὖν jure offendit T. Halbertsma. Leg. ἔχοι τις ἄν —. Idem suadet Herw.

483. Cf. ad Vesp. 1155.

494. Cum ληματίας confer τραυματίας, πωγωνίας, στιγματίας, σπερματίας, πλευμονίας (νόσος), στιγματίας, μαστιγίας, πραγματίας, φιλοπραγματίας, φυματίας (Hipp. Ant. 807.), φλεγματίας, λευκηπατίας, κυματίας, δρονιδίας, στημονίας, βαδισματίας (Cratin. II. 110.), γυναικίας, Στρυμονίας (Callim. Del. 26.). Minus apte conferri possunt τολμητίας (Hesych. Phot.), κεραυνίας (Hesych.), γερανίας, διφθερίας. Si verbo usus esset Comicus, scripsisset, opinor, εὐληματεῖς.

508. μή σ' ἐγὼ —] Cf. Hom. Il. 10, 330. ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς — μή μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχῆσεται ἄλλος | Τρώων. 15, 34. ἴστω νῦν τόδε γαῖα — μή δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων | πημαίνει Τρώας etc. Qu. οὔτοι σ' ἐγὼ —.

511. Cf. Eubul. III. 248. τρεῖς — κρατῆρας ἐγκεραυνῶ.

546. Recte se habet αὐτός. Cf. 1183. Th. 920. οἴμ' ὡς πανοῦργος καὐτὸς εἶναί μοι δοκεῖς. Pl. 279. ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος. Nub. 537. σώφρων ἐστὶ φύσει. Dem. p. 1475, 7. δημοτικὸς καὶ φύσει χρηστὸς ἀνὴρ ἦν.

565. Cf. Alex. 220, 5. ἀποκτείνας γέ που. Herod. IV. 97. 5. οὐ γὰρ ἔδεισά κω (l. κου) μή etc.

573. κόπτοιμ' ἄν] Qu. ἄξαιμ' ἄν (ab ἀγνύναι).

591. Cf. Eur. Fr. 35, 2. τὸ δ' αὖ πέφηνεν αὐθις ἐξ ἀρχῆς νέον.

592. Qu. ἀνανεάζειν σαντὸν αὐθις. Cf. 1137. αὐθις ἐξ ἀρχῆς λέγε. Νεάζειν intransitivum est Aesch. Ag. 763. Suppl. 104.

607. Cf. Ach 166. οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσκοροδισμένοις; Eq. 892. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθηρεῖ —; Nub. 789. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθηρεῖ —; 871. οὐκ ἐς κόρακας; Vesp. 458. οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; Ran. 607. Pl. 394. Soph. Oed. R. 1146. οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσει; Av. 1032. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἀποίσεις τὸ κάδω; Cf. ad Vesp. 191. περὶ τοῦ μαχεῖ νῶν δῆτα; Eq. 416. Av. 759. Qu. ἦ καὶ μαχεῖ; Sic Plat. Euthyd. 294 B. ἦ καὶ νευρορραφεῖν δυνατὸν ἐστον;

608. Nomen proprium Σκυλλίης legitur Herod. VIII. 8. 1. Σκελλίας Av. 126.

630. Cf. Men. 710, 2. αὐτὸς τὸ σαντοῦ πρῶτον ἐπισκέπτου (?) κακόν.

636. τύπτει] An τύπει?

645. Cf. Ran. 321. κάμοι δοκοῦσιν (ἄδειν).

682. ἐπὶ βάρβαρον ἐξομένη πέταλον] Qu. ὀπι βάρβαρον (aut ὑποβάρβαρον) ἰεμένη κέλαδον. Cf. Av. 908. μελιγλώσσων ἐπέων ἱεὶς ἀοιδάν. Eubul. 109, 2. λοιπὰς παφλάζει βαρβάρω λαλήματι.

683. Praestat τρύζει murmurat (Angl. cooes). πέταλον] Lege κέλαδον. Cf. Pac. 800. ὅταν — χελιδῶν — κελαδῆ.

699. αἰτουμένω] Cf. Aesch. Cho. 2. 480. Sept. 260. Suppl. 783.

706. Qu. οἶος (aut ὄξυς) ἰδεῖν.

748. Eadem discrepantia est Eur. Fr. 140, 3. οὐκ ἔσθ' ὁποίας λείπεται τόθ' (τοῦθ' al. τόδ' Nauck.) ἠδονῆς.

766. Cf. Soph. Tr. 687. ἕως νιν (ἄν vulg.) ἀρτίχριστον ἀρμόσαιμί πον.

772. Leg. τοῖς λωποδύταισι καὶ βαλαντιητόμοις, vel τοῖς λωποδύτοις καὶ τοῖσι βαλλαντιοτόμοις. Cf. 773. Eq. 740. σαντὸν — τοῖς σκνυτοτόμοις καὶ βυρσοπώλαισιν δίδως. Telecl. 15. βαλλαντιοτόμον. 41, 2. ἐκ βάλλαντιον (βαλαντίου al.). De scriptura nominis βαλλάντιον constat ex Simonidis loco Fr. 178. 3. ἔμπορε καὶ φορηγὲ, τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν | καὶ πόθεν αἱ ζῶναι καὶ πόθεν αἱ πίνακες. Contra Epich. Fr. 6. ἐγὼν γὰρ τό γα βαλλάντιον λιτρᾶν | κτλ.

783. ἐνθάδε] Scrib. ἐνθαδί.

787. Σοφοκλέης] Sic Μεγακλέης (Nub. 124.), Φιλοκλέης, Ξενοκλέης, etc. Sed Δημοκλῆς, Τιμοκλῆς, Ἡρακλῆς, etc.

793. εἰ δὲ μὴ] Leg. ἦν δὲ μὴ (κρατῆ).

800. ξύμπηκτα] Cf. Herod. IV. 190. 2. οἰκήματα δὲ σύμπηκτα ἐξ ἀνδερικών — ἐστί.

815. Cf. Aristot. Rhet. II. 2. τοῖς δὲ φίλοις (ὀργίζονται), ἐὰν μὴ αἰσθάνονται δεομένων.

819. παραξόνια] παραξόανα Naber.

826. λίσφη Dind. etc. λίσπη ut in chorico cantico tuetur Br.

827. κινούσα] Qu. δάκνουσα, vel σείουσα.

839. ἀπεριλάλητον] Melius intelligerem ἀκαταλάλητον, not to be talked down. Confer τὸν ἀκατάβλητον λόγον Nub. 1229.

848. ἐκβαίνειν] Languidum hoc est. Malim ἐξιέναι. Cf. Eq. 430. ἔξειμι γὰρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιεῖς.

849. ὦ Κρητικὰς μὲν —] Malim ὦ Κρητικὰς σὺ —.

866. Cf. Isae. Fr. 10, 1. ἡβουλόμην (ἐβ.) μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταί, μὴ —, ἐπεὶ δὲ etc. Isocr. XIX. 37. ἐβουλόμην δ' ἄν ὑμῖν οἶός τ' εἶναι φανερόν ποιῆσαι etc.

889. Cf. Fr. 202, 2 K. πλύνων ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά (κακοῖς?). Eur. Fr. 392, 7. πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων. Fr. 685. φεῦ τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι. Fr. 775, 18. τοὺς σοὺς ἐλέγξω, μήτερ, εἰ σαφεῖς λόγους. Fr. 1017. ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλόν (καλῶν Mein.). Fr. 1039, 3. ὄρασ τὸν εὐτράπεζον ὡς ἡδὺς βίος (βίον?).

896. Sic Kock, — ἀκοῦσαι | τίνα λόγων τίν' ἐμμελείας | ἔπιτε δαῖαν ὁδόν. et in ant. 993. λέξεις; | μόνον ὅπως * * * | μή σ' ὀ θυμὸς ἀρπάσας etc. (Sed non dissociari debent particulae ὅπως μή.) τίν' ἐπίασ' ὁδόν λόγων (et in v. ant. 994. μόνον ὅπως μή σ' ἀρπάση [ἀρπάσει?] | θυμὸς ἐκτὸς τῶν ἐλαῶν) conj. Paleius. ἀκοῦσαί τίνα | λόγων ἐμμέλειαν ἐπιτηδείαν (ex quo corruptum sit ἔπιτε δαῖαν ὁδόν) Both. (Sed δαῖαν tueri videtur quod sequitur γλῶττα μὲν γὰρ ἠγρίωται.) ἐπιμέλειαν pro ἐμμέλειαν "metri et sensus causa." Thiersch. Qu. ἀκοῦσαι τίνα λόγον | δαῖαν ἔπιτον ὁδόν. (Dualis ἔπιτον est infra 1196. ὅ τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν | λέγετον, ἔπιτον, ἀνά τε δέρετον.) Vel ἀκοῦσαι δαῖαν | ἐμμέλειάν τίνα

λόγων. Quum ἐμμέλειαν in omnibus codicibus et in scholiis existet, in textum recipiendum videtur, sed certa medela hujus loci nondum reperta est. Quid proprie sit ἐμμέλεια accurate docet Schol.

898. γλῶσσα] Imo γλῶττα. Cf. ad 827.

903. Qu. τὸν δ' ἀνασπῶντι' αὐτοπρέμνους τοὺς λόγους (εἴτ') ἐμπεσόντα —. Excidisse videtur εἴτ' ante simile ἐμπ.

905. Tentabam olim ἀλλ' ὡς τάχιστα χρῆ λέγειν σφῶ νῦν, ὅπως δ' ἐρεῖτον etc. Exempla enim constructionis οὕτω δ' ὅπως cum futuro desiderabam. Sed cf. Soph. El. 1296. οὕτω δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ 'πιγνώσεται | φαιδρῶ προσώπῳ.

909. οἷοις] οἷως Dobr. Cf. Vesp. 1363. οἷως (οἷοις al.) ποθ' οὕτως ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων (ἐτώθαζε).

911. Cf. Hom. Od. 4, 524. τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιᾶς εἶδε σκοπὸς ὃν ῥα καθεῖσεν | Αἴγισθος. Herod. IV. 79. 6. αὐτοὺς — κατεῖσε (sic Valck. κάτισε aut κάτεισε libri. ἐκάτισε vulg.). III. 61. εἶσε. Thuc. VI. 66. 1. καθῖσαν (l. καθεῖσαν) τὸ στράτευμα ἐς χωρίον ἐπιτήδειον.

930. Cf. Soph. Fr. 75. τοῖς γὰρ δικαίοις ἀντέχειν οὐ ῥάδιον. Alex. 9, 4. οὐ γὰρ ῥάδιον. Men. 504. οὐ ῥάδιον | ἄνοιαν ἐν μικρῶ μεταστῆσαι χρόνῳ. 673. 2. πρὸς τὴν τύχην γὰρ ζυγομαχεῖν οὐ ῥάδιον. Diph. 115. γυναικὸς ἐσθλῆς ἐπιτυχεῖν οὐ ῥάδιον.

936. Cf. ad Vesp. 55. Eurpol. II. 512. μικρά γ' (l. μικρ' ἄττ') ὀρτύγια.

964. Cf. Nub. 928. ὦμοι μανίας τῆς σῆς πόλεως θ' etc.

985. τί τὸ τρύβλιον — πέπονθέ μοι T. Halbertsma.

986. τέθνηκέ μοι] Cf. Menand. 595, 2. ἄμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἢ χάρις. Qu. κατέαγέ μοι.

1001. Cf. Aesch. Ag. 1180. λαμπρὸς δ' ἔοικεν — πνέων ἐσάξειν. Thuc. VIII. 25. 3. τῶ σφετέρῳ αὐτῶν κέρα προεξάξαντες. Herod. IX. 62.

1017. θυμούς] Conferri meretur Vesp. 1082. ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες. et Aesch. Ag. 48. μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες ἄρη. Phoen. 457. σχάσον — θυμοῦ πνοάς. Rhos. 786. θυμὸν πνέουσαι. Sed corrigendum suspicor ῥινοῦς.

1019. Eadem discrepantia lectionis est Alexandr. com. 5. ταμνεῖον ἀρετῆς ἐστι γενναία (ἐστὶν ἀνδρεία Clem. Alex.) γυνή. Herod. IV. 93. 2. ἐόντες ἀνδρειότατοι (καὶ γενναιότατοι al.).

1028. Cf. Herod. I. 121. 1. ἀκούσας ταῦτα ὁ Ἀστυάγης ἐχάρη etc.

1046. Praestat fortasse πολλοῦ πολλή, coll. Eq. 822. πολλοῦ πολὺν χρόνον. 'πικαθῆτο] Lege 'πεκάθητο. Cf. Thuc. IV. 130. 2. προσεκάθητο (τῇ πόλει). Ach. 639. ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.

1063. ἐλεινοὶ] Cf. Eurpol. 25. ἐλεινόν.

1064. Cf. ad Nub. 1423. Pl. 535. Av. 369.

1066. περιειλλόμενος] Cf. Thuc. II. 76. πηλὸν ἐνείλλοντες.

1068. Cf. 194. *παρὰ τὸν Αὔαινον λίθον.*
1070. *ἐνέτριψε]* Fort. *ἀπέτριψε.* Cf. ad Eq. 1368.
1130. Qu. *ἀλλ' οὐδέπω πάντ' ἐστὶ ταῦτ' —.*
1144. Aeschyli est, non Dionysi, qui semper jocans (*χλευάζων*) sermonem aliorum interrumpit.
1161. Cf. 1174. *τοῦθ' ἕτερον αὐθις λέγει — ταῦτόν δ' σαφέστατα.* Nub. 1432. *οὐ ταῦτόν, ᾧ τᾶν, ἐστίν.* Lys. 496. *ἀλλ' οὐ ταῦτόν.*
1162. Qu. *δίδαξον γάρ με τοῦθ' ὅ τι δὴ λέγεις,* ut conj. Kuster.
1172. *κηρύσσω]* *κήρυξον,* ni fallor, aut *κηρύσσω* scripserat Aeschylus. Mercurii enim est *κηρύσσειν* mortuis.
1173. *αὐθις]* Leg. *αὐθις.*
1176. *οἷς — ἐξικνούμεθα]* Qu. *ᾧν —.*
1182. *εὐδαίμων]* *εὐτυχῆς* Dio Chrys. 64. p. 593 C. et schol. Aesch. Sept. 775.
1185. *πρὶν κἀγνωκέναι* Herw. et T. Halbertsma. Sed cf. Eur. Phoen. 1595 sq.
1212. *Παργασσὸν* Herwerden sec. C. I. 23, 74, 4.
1228. *ΕΥ. τὸ τί;]* Qu. — *ἔτι.* Sed cf. Av. 1039. *νόμους νέους | ἤκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσω.* ΠΕ. *τὸ τί;*
1235. *ἀπόδος]* Qu. *κατάθες (τὴν τιμὴν) αὐτῶ.*
1266. Malim *Ἐρμῶν τὸν πρόγονον.*
1287. *δυσαμεριᾶν* Bergk. Malim *δυσαμερίας.* Cf. Soph. Fr. 532, 4. *μοῖρα δυσαμερίας.*
1294. τ' om. nonnulli libri. *τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι ξίφος* conjicit Hermann. Schol. ad Aj. 833. *φησὶν δὲ περὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος ὅτι καὶ τὸ ξίφος ἐκάμπτετο οὐδαμοῦ ἐνδιδόντος τοῦ χρωτὸς τῆ σφαγῆ.*
1301. Qu. — *πορνιδίου τρόπον φέρει.* (Cf. Pherecr. 150. *πέροδικος τρόπον.*) Cf. Av. 748. *ἐνθεν ὡσπερὶ μέλιττα Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκειτο καρπὸν, αἰὲ φέρων γλυκεῖαν ᾠδάν.* Xenarch. 7, 2. *μεταφέρει | — ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω.* Theophr. H. Pl. VI. 2. 3. *ἀφ' οὗ καὶ ἡ μέλιττα λαμβάνει τὸ μέλι.*
1321. *πανσίπονον]* 'F. *πανσιπόνου,* T. Halbertsma.
1327. Cf. Soph. Fr. 580. *ἐν ἀντροῖς (ἄστροις cod.).*
1342. Qu. *τέρα.* Moeris, *τέρα Ἀτικοὶ, τέρατα Ἕλληνες.*
1356. *Ἰδης]* Imo *Ἰδας.*
1361. *ᾧ Διὸς διπύρους]* *ἃ Διὸς,* (ἃ) *διπύρους* Herw. (ἃ) *διπύρους* jam Mein. In *Διὸς* offendit T. Halbertsma.
1369. Leg. *τυροπωλεῖν τὴν τέχνην.* Postulatur enim articulus.
1393. *μέθεσθε μέθεσθε]* *κόκκν, μέθεσθε* Herw. Fortasse recte.
1403. Cf. Soph. Ant. 1240. *κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκροῦ.* Aesch. Pers. 506. *πῖπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν.*
1491. *χαρίεν* (sic) scribi jubet Herodianus I. 350. 5. II. 673. 8.

1501. Cf. 1509. Nub. 585. οὐ φανεῖν ἔφασκεν ἡμῖν, εἰ στρατηγήσοι Κλέων. 601. ἢ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεός. 569. Th. 1140. Παλλάδα — ἢ πόλιν ἡμετέραν ἔχει. Vesp. 419. ἡμῶν (ὕμῶν al.). 660. ἡμῖν. 663. 664. Eurpol. 117, 2. τὴν πολιτείαν ὁρῶν παρ' ἡμῖν. 1530. ἐπινοίας] Malim διανοίας. 1531. ἐκ μεγάλων ἀχέων] Fort. ἂν μεγάλων ἀχέων —. Cf. Eur. Fr. 452, 3. πόνων πεπαυμένον.

ECCLESIAZUSAE.

1. 110. 325. Diductis literis imprimantur.

2. εὐσκόποιον A. B. N. Γ. εὐστόχοισιν R. ἐξητημένον A. B. N. R. Γ. ἐξητημένον Dobr. Vels. Qu. κάλλιστον εὖ (aut κάλλιστα τοῖς) σκοποῦσιν ἐξηυρημένον, aut potius κάλλιστ' ἐν εὐσκόποιον ἐξηρητημένον.

3. γονάς τε γὰρ σὰς] Lege γονάς τε τὰς σὰς. Istud γὰρ a proximo v. 4. huc venit.

4. ἄπο] Malim ὑπο.

10. ἐπιστάτην] Malim omnino ἐπίσκοπον.

15. ὑποϊγνύσαισι, ut magis tragicum paratragoediaeque magis conveniens, tuetur Herwerden.

16. καὶ ταῦθ' ὁρῶν οὐκ ἐκλαλεῖς Herwerden. Malim tamen — ἐκφέρεις.

19. δς] Malim ὦν.

21. Deleatur virgula post ἔδρας.

22. Nomen proprium Φυρόμαχος legitur Alex. com. III. 483. et in Posidippi epigrammate apud Athen. X. 414 E.

23. τὰς ἐτέρας] τὰς προτέρας etiam Gotz. et Naber. τὰς δ' ἐτέρας Velsen, coll. 281. Cf. Apollod. 13, 9. τὴν γὰρ αἰσχύνην πάλαι | πᾶσαν ἀπολωλέκασιν καθ' ἐτέρας θύρας. Men. 727. ἡ ἑταῖρα (ἡτέρα Bentl.). ἐγκαθεζομένας mss. et schol. Lege ἐγκαθεζομένας. Cf. ad 98. Ran. 1523. Th. 184. Ἐπικαθεζοῦσθαι est Pl. 185.

26. λαβεῖν] Lege λαθεῖν.

30. ὁ κῆρυξ] Imo, ni fallor, ὁ κόκκυξ. Cf. Diphil. IV. 421. καὶ νῆ Δί' ὄντως (l. ὄντως γ') εὐθὺς ἐξέπεμψέ με | ὄρθριον ὁ κόκκυξ ἀρτίως ἀλεκτροῶν.

32. Tentabam ἡγορηγόρη, sed revocandum ἐγορηγόρη. Cf. ad Pl. 744. et Eq. 1306. Ἐώθεσαν dixit, ut videtur, Thucydides teste Photio p. 47, 17.

34. Hesych. θρυγανᾶν· κρύνειν. Lege θρυγανᾶν· κνύνειν. coll. Gl. Hesych. θρυγανᾶ· κνᾶται (κνᾶ καὶ ξύει Mein. qu. κνᾶ, coll. Suid. Τρυγονῶσα· ἡσύχως κνῶσα). Cf. Eccl. 36. τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων.

40. αὐτοῦ λαβὼν A. B. N. R. (αὐτ' οὐλαβον corr. m. sec.) Γ. Leg. αὐτοῦ 'λαβον. Et sic Velsen. Cf. e. g. Ran. 869. ὡσθ' ἔξει λαβεῖν.

41. ὄρῳ καὶ] Malim ὄρῳ γε.

42. παροῦσαν A. B. N. R. Γ. sec. Vels. παριοῦσαν jam olim correctum, et sic Dind. Vels. Sed nil temere mutandum. Παριοῦσαν significaret praetereuntem. Cf. 882. Vesp. 623. πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων etc. Saepe παρεῖναι significat adire. V. Av. 131.

44. χοᾶς (sic) schol. ad Ach. 961. Cf. ad Nub. 1238.

45. ἡμῶν] ἡμῖν schol. Ach. 960. prob. Velsen. Recte haud dubie, ut ostendit vel collocatio pronominis.

46. ὑσάτην] Imo ὑστέραν.

48. μόνη] μόλις conj. Velsen. Nullas enim videri in scenam venire ancillas.

51. τε] Fort. γε. Χαιρητάδης formatum ut Γηροντάδης. Fort. Χαρινάδου (Pac. 1154.).

54—56. Post 48. transponunt Mein. Vels.

62. ὀπόθ' ἀνήρ Dawes. Vels. μοι pro μου malit Vels.

64. ἐχραινόμεν Bergk. Vels. Qu. ἐλιπαινόμην. (Cf. Anaxil. 18, 1. ξανθοῖς (l. στακτοῖς) τε μύροις χρῶτα λιπαίνων. Axionic. III. 532.) Vel ἐμελαινόμην. Vel ἐπεχραινόμεν. (Cf. Lucian. 47, 6. τὸ σῶμα πρὸς τὸν ἥλιον ἐς τὸ Αἰθιοπικὸν ἐπιχραίνοντες.) Vel ἐνεχρίομην. (Cf. Athen. XII. 542 D. τοῖς ἄλλοις ἀλείμμασιν ἐγχερίων ἑαυτόν.) In ἐχλαινόμην, si sincera est ea lectio, euphoniae causa corripitur ἱ quia sequens syllaba producitur: contra χλιανεῖς (ἱ) Lys. 386.

75. εἶπομεν B. (?). εἶπαμεν R. εἶπωμεν N. Γ.

78. ἐκείνων Suid. Latet aliquid in ὧν πέρδεται. Qu. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο τὸ σκύταλον ᾧ ῥεῖδεται. Cf. 276. ταῖς βακτηρίαις | ἐπερειδόμεναι βαδίζειτ'. Perpendi tamen meretur Cratetis locus II. 240. σκντάλην ἔχουσ' ἐπέρδετο.

82—85. Post 94. transponit cum Anzio Velsen.

83. ἐστὶν ἄστρα] Fort. ἐστὶ τᾶστρα.

86. 87. Post 97. transponit Velsen.

86. σε] Imo γε.

88. ἔγωγέ τοι (ut in 76) Elmsl. prob. Velsen. Ante h. v. excidisse versum statuunt Mein. et Vels., in quo Praxagora ex muliere altera sciscitata esset quo consilio lanam secum portasset. Lacunam enim esse ostendere vocabulum ταντί.

95. Malim ἢ τᾶν καλά γ' (vel κάλ') ἄν πάθοιμεν. Cf. 190. 794. χαρίεντά γ' ἄν πάθοιμ' ἄν.

101. ὄρῶν] Fort. ὄρᾶν. Sed subaudiendum εἶναι. Cf. ad Av. 496.

103. οὔτος] χούτος Velsen.

105. *ἡμέραν*] *ἄν* *ἔω* conj. Velsen.
106. *οὐνεκα*] *εἵνεκα* Wecklein. Vels. Recte.
110. Scribe sic, *γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία*.
115. *οὐκ οἶδα*] *τοῦτ' οἶδα* requirit Wecklein. Ipse malim *εὖ οἶδα*.
116. *ἐνθάδε* vulg. Lege *ἐνθαδί*.
119. *ἄλλαι* (sic) Mein. Vels.
122. *τὸν στέφανον* Cobet. Velsen.
125. *ὡς καὶ καταγέλαστον libri. οὐ καταγέλαστόν σοι* —; Cobet. Velsen. Recte.
128. *τὴν γαλῆν* suspectum habet Velsen.
129. *πάρειθ'*] *Ἄνον παρίτ'*? Cf. Ach. 43. 242.
130. *κάθιζε παριῶν*] *κάθιζε, Παίων* (vel *Πρίων*) conj. Bergk. *κάθιζε, Πύρρων* Kock. Veris. p. 167., coll. Eq. 900 sq. Qu. *πάρειτ' ἔς τὸ πρόσθε*, vel *κάθιζε σίγα*, vel *κάθιζε, σίγα*.
131. Cf. Eq. 1228. *κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἴν' ἐγὼ τουτωῖ | αὐτὸν περιθῶ*. Th. 380. *περίθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν*. Lys. 533.
132. *δὴ*] Qu. *νυν*, ut in Th. 380.
136. Qu. *ἰδοῦ γ' ἰδοῦ πίνουσι*.
140. Cf. Cratin. II. 198. *τὴν μασχάλην αἴρωμεν ἐμπεπωκότες* (*ἐμπεπτ.* cod. Ven.).
142. Qu. *ὥσπερ εὖ* (vel *ὥσπερ εἰ*) *πεπωκότες*.
145. *μὴ γενειᾶν*] *μὴ γενέσθαι* Herwerden.
150. *διερεισαμένη*] Malim *ἐπερεισαμένη*. Cf. 277. *ταῖς βακτηρίαις | ἐπερειδόμεναι βαδίζειτ'*. Alciph. III. 55. 2. *στελέχει πρηνίνω ἐπερειδόμενος*.
151. Leg. *ἐβουλόμην ἄν*. Cf. Vesp. 960. *ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἄν οὐδὲ γράμματα (ἐπίστασθαι αὐτόν)*. Ran. 672. *ἐβουλόμην δ' ἄν τοῦτό σε | πρότερον νοῆσαι*. 866. *ἐβουλόμην μὲν (μὲν ἄν?) οὐκ ἐρίζειν ἐνθαδί. ἕτερον ἄν*] Malim *ἄν ἕτερον*. Cf. ad Ran. 866.
152. *ἴν' ἐκαθήμην*] Qu. *ἴνα καθήμην*. Cf. 302. *καθῆντο*. Ach. 543. *καθῆσθ' ἄν* etc. Ran. 778. *καθῆστο*. et ad Ran. 1046.
153. *μίαν*] *τινας* dubitanter Velsen. Conjecturam meam *ἔτι* probat Herwerden. Qu. *κατά γε τὴν ἐμὴν μιᾶς* (for one).
159. *καίτοι* — *εἰποῦσα*] Leg. *καίπερ* — *εἰποῦσα*, aut potius *καίτοι* — *εἶπας σύ*. Vulgata soloeca est.
166. *Ἐπίγονον*] Qu. *Ἐπιγένη*, quod nomen legitur 931., nisi ibi corrigendum *Ἐπιγόνω*.
172. *κατορθώσασα*] In hoc feminino offendit Naber.
175. *ἅπαντα*] *σαπέντα* ingeniose et fortasse recte A. Palmer, coll. Dion. Hal. XI. 37. *σήποντας τὰ τῆς πόλεως πράγματα*. Fortasse cognatum est nostrum *to sap*.
190. *ὠνόμασας*] *ᾧμοσας* recte Cobet. N. L. p. XIV. Frequens est haec corruptela.

194. ἀπολεῖν] Qu. ἀπολεῖσθ'.
197. τῷ πενήτι] Malim τοῖς πένησι, cui melius respondebit τοῖς πλουσίοις etc.
199. Scribe sic, γε σοί.
202. δρίζεται] Qu. ὠράζεται, aut ἀνθίσταται, i. e. ἐναντιοῦται.
203. αὐτός] Qu. οὗτος.
213. ΓΥ. Β. λέγε Bergk. Vels.
227. πιεῖν φιλοῦσ' εὐζωρον Cobet. Velsen. εὐζωρότερον φιλοῦσιν Dind. Qu. οἶνον φιλοῦσ' εὐζωρον. φιλοῦσιν] Qu. πίνουσιν.
231. ἀπλῶ τρόπῳ] Fort. ἀπλῶ λόγῳ, ut in Ach. 1152.
232. μόνα] Qu. μόνον. Cf. ad Eq. 989. Vesp. 596. Nub. 1401.
235. ἐπιπέμψειεν] Leg. ἐκπέμψειεν.
236. πορίζειν] πορίζειν δ' Velsen.
239. Lege τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω. ταῦτ' ἐὰν πίθησθέ μοι.
250. τοῦτό γε] Malim τουτογί.
253. κακῶς κεραμεύειν] Qu. καλῶς κεραμεύειν. εὖ καὶ καλῶς] κακῶς πάνυ Herwerden. Qu. καὶ μάλα κακῶς. Latet certe menda.
255. τοῦτον μένει τόδ', conj. Velsen. Qu. τούτῳ γ' ἂν εἶποιμ', aut τούτῳ γ' ἐρῶ 'γωγ' —. εἶπον] ἔργον Naber. ὄρα] βλέπε schol. ad Ach. 863.
265. τῷ σκέλῃ] Malim τὰ σκέλη, ut paullo ante τὰς χεῖρας.
274. ἀκριβώσητε] ἀκριβῶς ἦτε Hirschig. Vels. Cf. 162. εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβωθήσεται.
275. τὰνδρεῖ' ἄπερ γ' recte Elmsl. Vels.
282. ὡς ἔθος γ' ἐκεῖ conj. Velsen. Malim ὡς ἔστιν γ' ἔθος, aut ὡς εἰρημένον, aut ὡς εἰωθὸς ὄν, aut ὡς ἐκγίγνεται (evenit).
284. ἔχουσι μηδὲ] Leg. ἔχουσιν οὐδέ.
286. ὡς μή ποτ'] μὴ καὶ ποτ' recte Dobr. Vels.
288. ἐνδύομεναι] ὑποδύομεναι (suscepisti) Herwerden. Qu. ἐνιστάμεναι. Cf. Lys. 268. ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ | μετῆλθον.
293. Nomen Σμίκνθος est in titulis apud Boeckh. C. J. I. 165. 169.
296. πλησίον] Malim πλησίοι (near to one another).
298. τὰς ἡμετέρας φίλας] Qu. ταῖς ἡμετέραις φίλαις.
306. Parum probabile est ἂν tanto post ἦκεν intervallo possuisse nostrum. Itaque correxi ἦκ' ἂν.
307. Leg. ἄρτον (αὔρον). Cf. Alex. III. 437. κορίαννον αὔρον.
308. αὔ R. αὔ N. αὐτῷ Velsen.
312. ἔστιν] Qu. ἐστὶν aut ἐστιν.
317. ἐπεῖχε κρούων] κρούων ἐπεῖχ' ὁ Κοπρεῖος οὗτος suadet Velsen. Certe ferri nequit κοπρεῖος, quae forma analogiae repugnare videtur. Corrigendum suspicor ἔχων ἔκρουεν. Cf. e. g. Nub. 131. τί ταῦτ' ἔχων στραγγέυομαι; Corrigendum forsitan aut ἐπεῖχέ μου (μοι ὁ, coll. Eq. 1237. Th. 158.) κρούων ὁ Κόπρειος

aut ἐπεῖχε κρούων τήνδ', sed τὴν θύραν sine μου est v. 361. —. Sed maxime probabilis correctio videtur ἔκρουεν ἔχων ἀνὴρ ὁ Κόπρειος. Cf. 361. νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν. 990. ὅταν γε κρούσης τὴν ἐμὴν προῶτον θύραν.

319. ὑφέλκομαι] Scripserat, ni fallor, ὑποδύομαι. Facilis corruptio erat.

321. ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῷ;] Leg. ἢ πανταχοῦ ὅτι νυκτός ἐν καλῷ χέσαι.

322. οὐ γὰρ τὰ νῦν χέζοντά μ' οὐδεὶς ὄψεται conj. Velsen. Qu. οὐ γὰρ με νῦν χέζοντ' ἂν οὐδεὶς ἴδοι, vel οὐ γὰρ με χέζοντ' οὐδεὶς νῦν γ' ὄψεται, vel χέζοντα γὰρ δὴ νῦν γέ μ' οὐδεὶς ὄψεται. In vulgata collocatio particulae γε inepta est. Causa corruptelae fuit, opinor, οὐδεὶς in οὐδεὶς mutatum.

326. ὅμως δ' οὖν ἐστιν ἀποπατητέον] Vix ὅμως δ' οὖν posuisset Comicus. Vide an scripserit ὅμως δέ μουσὶν —.

335. οὐδὲ] Fort. οὐχί.

338. Diductis literis imprimatur.

341. ἴφρονον] Qu. φορῶ. Cf. 332. οὐκ, ἀλλὰ] ἀλλ' (ᾧδε, huc) Herw.

346. Si sincerum est ἴεμαι, conferri potest Ran. 23. ὀχῶ.

350. ὅ τι κᾶμ' εἰδέναι] Qu. ὅσα κᾶμ' εἰδέναι. Cf. Th. 34. μὰ τὸν Δί' οὗτοι γ' ᾧστε κᾶμέ γ' εἰδέναι (οὗτοι γ' ἐστὶν ὅσα κᾶμ' εἰδέναι?). Lucian. adv. ind. 19. ὅσα γε κᾶμέ Σύρον ὄντα εἰδέναι. Tim. 52. ὅσα γε καὶ ἡμᾶς εἰδέναι.

351. ἀλλὰ σὺ μὲν ἰμονιὰν ἀποπατεῖς· ἀλλ' ἐμοὶ conj. Velsen.

ἀλλὰ σὺ μὲν] Malim ἀλλὰ σὺ γὰρ —, ἐμοὶ etc.

354. κᾶγωγ'] Subaudiendum βαδιοῦμαι. Cf. 937. Sensus tamen requirere videtur κᾶμοιγ' vel potius κᾶμοί γ'.

362. Qu. ὅστις ποτ' ἔσθ' ἄνθρωπος ἀχραδούσιος, deleta virgula vulgo post ἄνθρωπος posita. Cf. Ran. 427. Σεβῖνον, ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος. ἀχερδούσιος conj. Velsen, ut allusio sit ad v. ἄχερδος et pagi Attici nomen.

364. τῶν καταπρώκτων] Fort. τῶν κατὰ πρωκτόν. Cf. ad Nub. 161. Th. 127. Anaxipp. 1, 25. ζητοῦντα τὰ κατὰ τὴν τέχνην. Com. anon. IV. 665. κατὰ κοιλίαν νοσεῖ. Schol. Nub. 752. φασὶ τοὺς περὶ ταῦτα δεινοὺς τούτῳ κατάγειν τὴν θεόν. Schol. Ran. 62. ᾧς οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ λέγουσιν. Sic αἱ περὶ τὰς ἐπαρδὰς (incantatrices) Arist. H. A. VIII. 24. 9. Cf. v. καταπύγων.

365. ἄρ' (ita R. ἄρ' B. N. Γ.) οἶδ' Ἀμύνων libri. ἀλλ' οἶδ', Ἀμύνων Mein. Vels. Recte. Cf. ad Ach. 430. οἶδ', ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον.

377. AN. B. νῆ Δί'. ΒΛ. ὄρθριον Reisk. Velsen. ὄρθριον] Fort. ὄρθρία. Cf. ad 526. Thuc. V. 58. ὄρθριον (f. ὄρθριοι) ἐτέραν ἐπορεύοντο.

381. *νῦν ἤλθον*] Qu. *νῦν δὴ (modo) ἤλθον*.
382. *φέρων μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἐν τῷ θυλάκῳ* conj. Velsen. Qu. *ἔχων (φέρων) μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλ' ἢ θυλάκον. ἄλλον N. R. Γ. ἄλλο B.*
390. *οὐδὲ μὰ Δί' (sc. ἔλαβες ἄν) εἰ Mein.* Vels.
391. *ἐφθέγγετο libri. ἐφθέγγετ' nescio quis.*
392. 393. *Diductis literis imprimantur.*
397. *προθεῖναι* Cobet., coll. Thuc. VI. 14. *καὶ σὺ, ὦ πρότασι, γνώμας προτίθει αὐθις Ἀθηναίοις. Aesch. de F. L. § 65. τοὺς προέδρους ἐπιψηφίζειν τὰς γνώμας, λόγον δὲ μὴ προτιθέναι. § 66. λόγον γὰρ μὴ προτιθέντων — τῶν προέδρων οὐκ ἐνήν εἶπειν.* Schoemann. Vels. Recte.
399. *ἀναβοᾷ*] Malim *ἀνεβόα*.
401. *προκειμένου*] Qu. *προκείμενον.* Cf. ad Lys. 13.
405. *τιθύμαλλον*] Praestat scriptura *τιθύμαλον (ā)*. Pluralis *τιθύμαλα* est Anth. P. IX. 217.
- 412—414. *Diductis literis imprimantur hi versus. Παρωδεῖ enim Eur. Her. 11.*
414. *ὡς*] An *πῶς?*
416. *τραπῆ*] In hoc offendit Naber, quum *τραπέσθαι* sol dicitur, non *τραπῆναι*, coll. Xen. Mem. IV. 3. 8. Itaque *ἡλίου τροπαί* proponit.
433. Cf. Ran. 917. *ἐγὼ δ' ἔχαιρον — EY. ἡλίθιος γὰρ (ἄρ'?) ἦσθα. Av. 1371. καὶ πείσομαί σοι. ΠΕ. νοῦν ἄρ' ἔξεις νῆ Δία.*
437. *μὴ πω τοῦτ' ἔρη*] *μὴ σὺ τοῦτ' ἔρη* Velsen. Qu. *μὴ τουτί μ' ἔρη.*
441. Cf. Dem. p. 383, 5. *ὁ δῆμος ἀσταθμητότατον πράγμα. Plat. Ion. p. 534 B. κοῦφον γὰρ χρῆμα ποιητῆς ἐστι καὶ πτηνὸν καὶ ἱερὸν.*
442. *τὰπόρρητ' ἔφη*] *τὰπόρρητα τὰ* Velsen, quum modo praecesserit *ἔφη*. Qu. *τὰπόρρητ' ἀεὶ, aut τὰπόρρητά γε.*
446. Qu. *ἔπειτα δ' ἀλλήλαισι συμβάλλειν ἔφη —.*
447. *χρυσίον* Suid. *χρυσὸν* Bentl. Vels. Cf. 821. *μὴ δέχεσθαι μηδένα | χαλκὸν τὸ λοιπὸν· ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.*
448. *μαρτύρων (om. γ')* Dobr. Vels.
452. 453. Post 454. transponit cum Bachmanno Velsen.
453. Qu. *δρᾶν δὲ πολλὰ κάγαθά.*
455. *ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν*] *ἐπιτρέπειν τὴν πόλιν ὅλην* Palmer. in Quart. Rev. a. 1884. p. 370. *ἐπιτρέπειν τὰ πράγματα* conj. Velsen. *γε* offendit etiam Cobetum. Corrigendum *ἐπιτρέπεσθαι τὴν πόλιν*, aut potius *ὅ τι; ἐπιτρέπειν τὴν πόλιν | ταύταις*. Exciderat *ὅ τι* ante simile *ἐπι* —, et postea invectum est *γε*.
461. *ἔχεις*] *τρέφεις* Naber. Nescio an recte.
465. *τοῖσιν ἡλίκοισι νῶν jure tuetur* Kock (Com. I. 249.), coll. Cratin. 299.

468. ἦν δὲ μὴ —] Haec Blepyro continuat Velsen.

472. τοῦτο] Fort. τουτί.

482. ἐκ τοῦπισθεν ὦν] Malim ἐξόπισθεν ὦν. Cf. 495. Vel ἐκ τοῦπισθ' ἰδῶν.

486. ουσιέλλου σεαντήν] Qu. σύσειλλ' εὔ σεαντήν. Cf. e. g.

499. μετασκεύαζε σαντήν. Cf. tamen 99. 268.

487. καί] εὔ Bendl. Vels. τάνθενδε καί supplet cum Cobeto Vels.

488. Qu. τάκεισε καὶ τὰκ δεξιᾶς | ἅπανθ', ὅπως μὴ ξυμφορὰ γενήσεται etc. Sed cf. 495.

491. Qu. ἡ στρατηγίς. Cf. 835. 870.

494. πώγωνας ἐξηρητημένας] Cf. ad Herod. VII. 147. τοῖσί τε ἄλλοισι ἐξηρητημένοι (ἐξηρητημένοι al.) καὶ σίτω. Aesch. Prom. 711.

495. ὄψεθ' ἡμᾶς N. R. ὄψαιτο ἡμᾶς B. Γ. ἡμᾶς ὄψεται Herm. ἐξόπισθεν ἦ Velsen. Corrigendum forsitan μὴ καὶ τις ἐξόπισθεν ὦν (482) ἡμᾶς ἰδῶν (506. 511.) κατείπη. ἴσως] ἰδῶν Mein. Vels. Malim ἰῶν. Cf. 671. ἕτερον γὰρ ἰῶν — κομιεῖται. Qu. — ἐξόπισθεν ἦ χῆμῶν (aut χῆμᾶς) ἰδῶν (cf. 506. 511.) κατείπη. Minime probanda est Hermannii correctio ἡμᾶς ὄψεται.

496. ὑπὸ σκιᾶς (sic) Bachmann. Vels. Male.

502. μίσει] παῦσαι Palmer. in Quart. Rev. a. 1884. p. 370. ἅπασ', ὅπως λήσεις — optime Naber. ἔχουσα] ἐπόντα conj. Velsen.

503. χαῦται (αὔται?) γὰρ ἀλοῦσιν (sc. αἱ γνάθοι) Palmer. in Quart. Rev. a. 1884. p. 370. πάλαι] πάλιν Naber. τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι] τὸ σχῆμα μεταβαλοῦσαι optime corrigit Herwerden Vels. Scilicet με — a vicino — μα absorptum est, deinde ταβαλοῦσαι in τοῦτ' ἔχουσαι corruptum. Tentabam olim τὸ σχῆμα τοῦτ' (aut τὸ σχῆμ' ἐκεῖν') ἀφεῖσαι, ut ἀφεῖσαι in ἔχουσαι propter supra positum ἔχουσα transierit. Vix enim ita collocasset Comicus ἔχουσα et ἔχουσαι. τοῦτ'] Qu. ταῦτ'.

507. ῥίπτειτε] Antiquior forma epicis usurpata, ut Homero Od. XIII. 78. ἀνεροῖπτον ἄλα πηδῶ etc. De forma ῥίπτειν ad Elmsl. ad Heracl. 150. Dind. in Lex. Soph. h. v. p. 437. Achae. Fr. 24, 1. ῥίπτουῖντες (ῥίπτοντες malit Nauck.). Qu. ῥίπτεισθε.

508. 509. Hos vv. transposuit Velsen.

508. ἡνίας Λακωνικάς] ἡνίας πωγωνικάς ingeniose O. Schneider. Vels., coll. τριβωνικῶς Vesp. 1132. Correctio valde probabilis. Cf. Eur. Fr. 413, 1. μήτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα. Qu. τὰς Λακωνικάς ἀπλᾶς (Dem. p. 1267. οἱ — Λακωνίζειν φασὶ καὶ τρίβωνας ἔχουσι καὶ ἀπλᾶς ὑποδέδενται). Calcei Laconici genus fuisse videntur ἀπλαῖ. Vel χαλαῖθ' ὑφαπτούς ἡνίας (i. e. τῶν πωγῶνων, quos περιδεδεμένοι ἦσαν). Vel χαλαῖθ' ἐφαπτούς. Vel χαλαῖθ' ἱμάντας ἐμβάδων Λακωνικῶν. Cf. Men. IV. 101. τὸν ἱμάντα γὰρ τῆς δεξιᾶς | ἐμβάδος ἀπέρορηξ'. Vel χαλάσατε (aut χαλαῖτε) βαπτούς. Utique verbum plurale requiritur. Interpretantur vulgo lora quibus adstringebantur soleae Λακωνικαὶ appellatae.

509. βακτηρίας] Qu. βακτηρίας τ'. και μέντοι] Legerim κἀν-
ταυθι vel κἀνθαδί.

514. κείται και τή recte Dobr. Vels. Cf. 581. ἄπτεσθαι και
δὴ χρῆ — Th. 214. ἀπόδυνθι τουτι θοιμάτιον. MN. και δὴ χαμαί.

522. οὔτοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε] Malim οὔκουν — γε. Cf.
ad Vesp. 823. παρὰ τοῦ μοιχοῦ] παρὰ του μοιχοῦ Velsen. Male.
Cf. Th. 488. ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχόν. 501. τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν.
Sic ἡ πόρνη Vesp. 500. Cf. ad Ach. 415.

523. τουτί γέ σοι] σοι τοῦτό γε malit Elmsl. ad Ach. 108.
σοι τουτογι Velsen. Leg. γε τοῦτό σοι. Quamquam νυνὶ δὲ legi-
tur 308. 986.

526. οὐ δῆτα, τάλαν, ἔγωγε Reisk. Velsen. Recte opinor.
Fort. οὐ δὴ, τάλαιν', ἔγωγε. Cf. 190. τάλαιν', Ἀφροδίτην ὤμοσας.

ὄρθριον] Fort. ὄρθρία. Cf. ad 377.

532. ἐνταῦθα] ἐνταυθι Both. Vels. Recte. τι κακόν] κακόν
τι minus recte Cobet. Vels.

543. μετὰ σοῦ] Malim μετὰ σου.

547. οἶσθ'] Lege ἴσθ'.

558. γ' ἄρ' recte R. γὰρ B. N. Γ. Dind. τᾶρ' male Bergk.
Vels. Cf. Pl. 657. νῆ Δί' εὐδαίμων ἄρ' (γ' ἄρ'?) ἦν etc. 920.

564. AN. A. praef. Bergk. Velsen.

569. ὥστε σέ τε — ἀντειπεῖν ἔτι Cobet., coll. Nicostr. III. 281.
ὥστ' οἶομαι | μηδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντερεῖν ἔτι.

570. ἐμοί] Leg. ἔχειν.

571. Cf. Dem. p. 766. δεῖν δὴ — μσεῖν etc. φιλόσοφον]
φιλόμουσον Velsen. Fort. φιλόδημον.

574. γλώττης ἐπίνοια] Fort. γνώμης ἐπίνοια. πολίτην δῆμον]
πόλιν και δῆμον feliciter Velsen.

577. ὡς δεῖται γε σοφοῦ probabiliter Velsen. Qu. καιρός δέ
τοι· δεῖται δὲ σοφοῦ etc. Cf. 877.

581. ἄπτεσθαι — ταῖς διανοίαις] Qu. — τῆς διανοίας. Vel
ἄπτεσθαι καινῆς δὴ χρῆ διανοίας. Cf. ad Ran. 894. ὧν ἂν ἄπτω-
μαι λόγων. Vel ἀλλ' ἐπιθέσθαι (aggredi) καιναῖσιν χρῆ διανοίαις.
Cf. Vesp. 1044.

587. ἀρχῆς] ἀρειῆς Bergk. Velsen. ἀντ' ἀρχῆς μεγάλης conj.
Velsen, coll. Vesp. 575. et schol. ἀντὶ τοῦ ἄρχειν τὸ καινοτομεῖν.
Illud fortasse recte. Cf. Theogn. 699. πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρειτῆ
μία γίγνεται ἠδε, | πλουτεῖν· τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος.

590. φήσω] Leg. φάσκω.

594. και τοῦτον ὅμοιον] και πλοῦτον ὅμοιον F. W. Schmidt,
coll. 605.

598. τὰργύριον] τοὺς καρποὺς temere corrigit Velsen. Frustra.
Cf. 601. πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ etc.
Theogn. 719. ἴσόν τοι πλουτοῦσιν ὄτω πολὺς ἄργυρός ἐστι | και
χρυσὸς και γῆς πυροφόρον πεδία, etc.

603. καὶ μὴ καταθῆις — ΒΛ. ψευδορκήσει Mein. Vels. Non assentior. διὰ τοῦτο] Fort. διὰ τούτου.

605. χλαίνας] κωλᾶς Herwerden. "Ita integri convivii habemus descriptionem. Χλαίνας non tuetur Vesp. 676 sq."

609. Πραξ. praef. N. om. B. R. Γ. AN. A. Velsen. διεχρώμεθα] ἔτ' ἐχρώμεθ' Mein. Vels. Fortasse recte. προτέροις N. R. προτέροις B.

610. ἐκ κοινοῦ] Desidero articulum ut in 208. Qu. ἐκ κοινῶν.

614. ξυγκατακεῖσθαι N. R. ξυγκαταδαρθεῖν B. Γ.

617. Qu. πρὸς τοὺς δὲ —.

622. περὶ τοῦ ξυγκαταδαρθεῖν Velsen. καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει] Qu. καὶ σοὶ μὲν τοιάδ' ὑπάρχει. ὑπάρχει] ὑπάρξει N. Fortasse recte.

627. ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ —] Dicebat ἀπὸ δείπνου, ἐπὶ δεῖπνον, ἐν δείπνῳ, etc. non ἀπὸ τοῦ δείπνου, etc. V. 694. Vesp. 1401. Pac. 839. Idcirco vide an corrigendum sit ἀπὸ δείπνου καὶ τηρήσουσιν πρὸς —.

628. ἐφεδρεύοντες aut aliud simile participium excidisse arbitratur Velsen. Qu. τοῖσι καλοῖς (vel καὶ τοῖς μεγάλοις). Facile enim excidere potuit τοῖς μεγάλοις post τοῖσι καλοῖς.

629. μικροῖς] σιμοῖς Lennep. Vels. Recte. Cf. 705. τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς. 940. Ita apte sequitur v. 930. Cf. ad 752.

633. πρότερος] προτέρῳ Faber. Velsen. Recte. ἐμβάδ' ἔχων] Ἐμβαδίῳ D. Heinsius Velsen. Quo fortasse respicit Hesychius, Ἐμβάδιον (Ἐμβαδίῳ?)· παίζει ἐπὶ τούτου. Pollux VII. 85. Ἐμβάδες· εὐτελὲς μὲν τὸ ὑπόδημα, Θράκιον δὲ τὸ εὔρημα, τὴν δὲ ιδέαν κοθόρνοις ταπεινοῖς ἔοικεν.

637. εἶναι] Qu. ὄντας. Cf. ad Av. 496.

638. ἄγξουσιν ἐξῆς transponit Velsen. τὸν πάντα γέροντα] τότε — Kock. Fr. Com. II. 504. Lege πάντ' ὄντα γέροντα.

640. Scribe ἦ;

643. δρῶσι libri. δρῶσιν nescio quis. τῷ δρῶντι τοιαῦτα conj. Velsen.

644. εἶ — καλοῖ] Qu. ἦν — καλῆ.

645. καλοῖ] Cf. Eq. 1131. ποιῖς.

646. Πρ. praef. N. om. B. R. Γ. AN. A. Velsen.

647. εἶ σε φιλήσει (φιλήσει B. Γ.) κἀρίστυλλος conj. Velsen. Legendum εἶ σε φιλήσει τις Ἀρίστυλλος. Cf. Pl. 314. σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς etc. φάσκων σ' Mehler. Nihil opus.

648. γ' ἄν] τᾶν Lenting. Cobet. Vels. Recte.

650. δεινὸν] Malim δεινά γε.

652. λιπαρῶς] Lege λιπαρῶ.

655. Cf. Vesp. 818. ἐν ἔτι ποθῶ. Nub. 681.

656. Ut ego Velsen, nisi quod ἀπὸ pro ἐκ ponit. Qu. οὐκ ἐκ τῶν κοινῶν γ' —.

657. *τουτὶ τοῦπος σ' ἐπιτρέφει* Mein. Vels. *τ' οὔπος R. πόσσ' N. Γ. πάλιν B.*

658. *ταύτη γνώμην ἐθέμην*] Cf. Herod. III. 80. *τίθεμαι ὦν γνώμην μετέντας ἡμέας μοναρχίην* etc. 73. *νῦν ὦν τίθεμαι ψῆφον.* Thuc. VI. 50. *προσέθετο καὶ αὐτὸς τῇ Λαμάχου γνώμῃ.*

662. *AN. A. praef.* Velsen.

663. *τῆς αἰκίας*] Fort. *τὰς (aut τὴν) αἰκίας.* V. Dem. p. 525, 14.

665. *σιτεῖται*] Qu. *ἐκτίσει.*

669. *θύρασ'* Mein. Sed elisionem non patitur *θύρασι.* Recte habet *θύραζ'*, subaudito *ἰών.*

672. *Scribendum ἄνθρωποι.* Cf. Eq. 92. *ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι* (*ἄνθ. Dind. etc.*). Nub. 444. *τοῖς τ' ἀνθρώποις εἶναι δόξω | θρασύς.* Vesp. 878. *τοῖς ἀνθρώποις ἦπιον.* Ach. 881. *ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων.* Av. 190. 571. 1485. Ran. 1009. *ὅτι βελτίους τε ποιούμεν | τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν.* 1064. *ἴν' ἐλεινοὶ | τοῖς ἀνθρώποις φαίνονται εἶναι.* Herod. VII. 49. 3. *εὐπρηξίης γὰρ οὐκ ἔστι ἀνθρώποισι οὐδεμία πληθώρα.* Thuc. II. 52. 2. *οἱ ἄνθρωποι οὐκ ἔχοντες ὅ τι γένωνται ἐς ὀλιγωρίαν ἐτράποντο.* III. 82. *ἕως ἂν ἡ αὐτὴ φύσις ἀνθρώπων ἦ.* Plat. Protag. 324 C. *κολάζονται οἱ ἄνθρωποι οὐς ἂν οἴωνται ἀδικεῖν.* Euth. p. 6 A. *οἱ ἄνθρωποι νομίζουσι τὸν Δία* etc. Clit. 410. *ὡς πολλοῦ τοῖς ἀνθρώποις ἄξια.* Crit. 53 C. *πλείστον ἄξιον τοῖς ἀνθρώποις.* Xen. Mem. III. 3. 9. *ἐν παντὶ πράγματι οἱ ἄνθρωποι τούτοις μάλιστ' ἐθέλουσι πείθεσθαι οὐς* etc. Theophr. Char. II. *ὡς ἀποβλέπουσι εἰς σὲ οἱ ἄνθρωποι.*

ποιήσει] Leg. *ποιήση aut ποιῆ τις.* Cf. Pl. 1197. *ἐγὼ δὲ τί ποιῶ;*

675. *Malim ὡς ἀλλήλους.* Cf. 925. *ὡς σὲ — εἶσιν.* 933. *εἶσιν ὡς ἐμέ.* 1005. *ἔπον δεῦρ' ὡς ἐμέ.* 1013. *δεῖ βαδίσειν ὡς ἐμέ.* Pl. 89. *ὡς τοὺς δικαίους — μόνους βαδιοίμην.* 97. *ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίσεις;* 242. *ὡς παραπλήγ' ἀνθρωπον εἰσελθών.* 404. *ὡς ἔμ' ἦλθεν.* 1201. *ἦξει — ὡς σ' εἰς ἐσπέραν.* 1203. *ἦξειν ἐκεῖνον ὡς ἔμ'.* 237. *ἦν μὲν γὰρ ὡς (εἰς codd.) φειδωλὸν εἰσελθών τύχῳ,* etc. 495. *ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται.*

683. *ἕως ἂν*] *Malim ὅπως ἂν.*

687. *Pro ὄτω (ὄτωι, ὄτοι) malim ὄσοις, cui melius respondebit τούτους* in v. prox. seq.

688. *ΠΡ. τούτους — Lenting. Vels. ἅπαντες*] Qu. *ἀδείπνους, vel ἀπελῶμεν ἅπαντας.* Sed cf. Vesp. 382. *ἀμνηνοῦμεν — ἅπαντες.*

705. *Malim τοὺς γὰρ σιμοὺς καὶ τοὺς αἰσχροὺς — προτέρους* etc.

709. *ἐν τοῖς*] *χορῇ 'ν τοῖς* conj. Velsen.

719. *AN. A. δῆλον — conj. Bergk. ed Vels. τουτοτί R. τοῦτο τί N. Γ. τουτὸ τί B. τουτογι Benti.*

720. *ἔχωσιν*] *μὴ 'χωσι* Kock. Veris. p. 168., de aphaeresi coll. Vesp. 1121. Pac. 803. Th. 492.

726. λέγωσί μοι ταδί] Leg. λέγωσι τοιαδί. Dicendum enim fuisset λέγωσί με (non μοι) ταδί.

729. κάξετάσω] κάξετῶ Cobet. Velsen. Nihil opus. Sic ἐπίστω et ἐπίστασο dicebant, etc.

730. δεῦρο κιναχύρα] δεῦρ', ἢ κιναχύρα Bachmann. Velsen. Recte. Cf. 737. δεῦρ' ἴθ' ἢ κομμώτρια. 734. 739.

733. στρέψασ' ἐμούς] Qu. στρέψασά μου. Cf. Sotad. III. 586. δικότυλον λήκνυθον κάτω τρέπω (στρέφω?). Eur. Herc. 1309. ἄνδρ' — ἄνω κάτω στρέψασα. Aesch. Eum. 650. τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω στρέφων. Aesch. Fr. 321. δονοῦσα καὶ τρέπουσα (στρέφουσα?) τύρβ' ἄνω κάτω. Soph. Ant. 727. κάτω στρέψας τὸ λοιπὸν (πλοῖον?) etc. Pl. 721. ἐκστρέψας (ἐκτρέψας R. V.).

735. οὐδ' ἄν] ὡς ἄν Halbertsm. Vels. Recte.

742. λαβὼν] λαχὼν Mein. Vels. Recte.

743. θαλλούς] κάδους recte corrigere videtur Naber. τοὺς θαλλοὺς καθίστη] Qu. τοὺς θαλλοὺς (κάδους) θ' ἄμ' ἴστη.

746. καταθήσω] Fort. καταθῶ δή.

748. μὰ τὸν Ποσειδῶ οὐδέποτε γ' Porson. Recte. Cf. Lys. 252. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτε γ' —. Vesp. 163. Th. 926.

749. πρώτιστον αὐτὰ] Qu. πρώτιστα ταῦτα (αὐτὰ πάντα).

752. φέρ' ἐκπύθωμαι, pleno puncto posito in fine versus 751, Palmer. in Quart. Rev. a. 1884. p. 371., coll. Eur. Herc. 529. Cf. ad 629. Ran. 1281.

756. οὐ τι μὴ] Lege οὐ τί που, ut in Pac. 1211. Lys. 354. Ran. 522.

761. πῶς] Pro ὅπως. Cf. Nub. 79. Post h. v. lacunam cum Bachmanno statuit Velsen.

771. τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ] Malim τί δ' ἄλλο γ' ἢ —; ut alibi saepe. Vereor ut post γὰρ bene inferatur γε.

772. ἐπειθόμεν] Leg. πεισθήσομαι. Non satisfaceret ἄν ἐπειθόμεν, quod nihil aliud significare potest quam morem gessissem.

773. λέγουσι libri. λέξουσι Ald.

774. καὶ φασιν] Fort. καὶ φασί γ'.

775. ἀπολεῖς] Qu. ἀπολεῖς μ'. Sed cf. Pl. 390. Nub. 1499. πάντα N. R. σύ γε B. ομ. Γ. πάντ' Ald.

785. συνδετέα vulg. Scribe ξυνδετέα.

788. τὸ μηδὲ περιμείναντα —] Qu. τὸ μὴ 'μὲ περιμείναντα —. Cf. Av. 5. τὸ δ' ἐμὲ κορώνη πειθόμενον —. 7. Nub. 268. Ran. 530. 741. Pl. 593. Sed Nub. 817. τῆς μωρίας, | τὸ Δία νομίζειν —.

794. χαρίεντά τᾶν Elmsl. ad Ach. 323. μὴ 'χοιμ'] Qu. μὴ εὔροιμ'. Cf. ad Ran. 169. Et mox pro οὐ λάβης qu. οὐχ εὔρης.

795. μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι] μὴ γὰρ οὐ λάβης ὅποι (δέδοικας); Wecklein. Qu. μὴ μὲν οὖν οὐκ ἀπολάβοις, vel μὴ μὲν οὖν ὁπόθεν (vel οὐδὲν) λάβοις, vel μὴ μὲν οὖν οὐχ ὅ τι λάβοις (sub. ἔχοις). (Causa corruptelae ita fuerit exturbatum οὖν.) Cf. Eupol.

Π. 519. ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστι οὐδὲ λάσαν' ὄπου χέσω. Eur. Herc. 1245. γέμω κακῶν δὴ, κοῦκέτ' ἔσθ' ὄπου τεθῆ. Herod. V. 79. ἀλλὰ μᾶλλον μὴ οὐ τοῦτο ἢ τὸ χρηστήριον. Plat. Phaed. p. 69 A. ὦ μακάριε Σιμμία, μὴ γὰρ οὐχ ἢ ἢ ὀρθὴ πρὸς ἀρετὴν ἀλλαγὴ. Diog. Epist. 38. κατακλίνομαι ἐν τινι ἀνδρῶνι πάντη κεκαλλωπισμένῳ γραφαῖς — ὡς μηδὲ ὄπου πτύση τις τόπον εἶναι. Utique certe ἀπολάβοις verum videtur. ταῦτα καταθείην] Malim ταυτὶ καταθείην. Cf. ad Pl. 1157.

799. οἴσουσιν] κομοῦσιν Velsen. Recte, opinor.

804. σὺ δ' ἔτι μέλλεις εἰσφέρειν; conj. Velsen. σὺ δ' ἔτι νῦν μέλλεις φέρειν; Herwerden. Qu. σὺ δὲ νοεῖς αὐτ' εἰσφέρειν; aut potius σὺ δ' ἔτ' ἐπινοεῖς εἰσφέρειν; σὺ δ' ἔτι μέλλεις ἀποφέρειν; Cf. 857.

807. αὐτ' εἰσενέγκοι] Legendum forsitan ὄψ' εἰσενέγκοι, aut αὐτοῖς ἐνέγκοι. Ante πολὺν spatium trium fere literarum, novae personae indicium, relictum in B.

810. πλείω Καλλίου] Qu. πλεῖν γε Καλλίου.

812. δεινά γε] δεινὸν Cobet. Velsen.

823. Cf. 135. τί δ'; οὐ πίνουσι —; 762. τί δ'; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ; 525. Ran. 73. τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ζῆ; 558. τί δαί; etc.

825. Genitivum τῆς τετραρακοστῆς a τάλαντα πεντακόσια prendere monet Velsen eodem modo quo dicit Thucydides II. 13. 3. προσῆι τετρακόσια τάλαντα φόρου κατ' ἐνιαυτὸν τῇ πόλει (sec. Krüger.). Qu. τὴν τετραρακοστήν.

828. ἤρκεσεν] Lege ἤρκεσε.

831. ἄς] Malim ἄς γ'.

838. ἐπινενασμένοι libri. ἐπινενησμένοι Br. Vels. Male. Cf. ad Nub. 1203. Herod. IV. 62. ἀμάξας — ἐπινέουσι φρυγάνων. Theocr. IX. 9. ἐν δὲ νένασται | λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα. Homericum est ἐπενήνεον (νεκροῦς πυρκαϊῆς).

840. νενασμένοι] Leg. σεσαγμένοι. Cf. Plat. II. 650. ὥσπερ κνεφάλλων ἢ πτίλων σεσαγμένος. Aesch. Ag. 584. τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένων etc. Eupol. II. 450. ἀλλὰ τὰς κοίτας γ' ἔχουσι πλουσίως σεσαγμένας. Alex. com. III. 443. τυρῶ τε σάξον ἀλοῖ τ' ἠδ' ὀριγάνῳ. Vel νενησμένοι. Cf. Hom. II. 9, 137. νῆα ἄλις χρυσοῦ — νηησάσθω.

841. κρατῆρα συγκιρονᾶσιν] Lege κρατῆρας ἐγκιρονᾶσιν. Cf. ad Ran. 511. οἶνον ἀνεκεράννυ (leg. ἐνεκεράννυ) γλυκύτατον. Eubul. 94, 1. τρεῖς γὰρ μόνους (μόνον;) κρατῆρας ἐγκεραννύω. Com. adesp. IV. 676. ἐν δ' ἐκίρονατο | οἶνος. Alcaeus 45. ἐν δὲ κίρονατε τῷ μελιάδεος ὄτι τάχιστα κρατῆρα. Herod. I. 51. ἐπικίροναται (l. ἐγκίροναται, sc. ὁ κρατῆρ). IV. 66. κιρονᾶ κρητῆρα οἶνου. Schol. Plat. Phil. p. 95 A. ἐκιρονῶντο γὰρ ἐν αὐταῖς (ταῖς συνουσίαις) κρατῆρες τρεῖς.

842. τὰ τεμάχη ** | **** (τὸ πῦρ) ῥιπίζεται Herwerden. prob. Velsen. Qui locum hiulcum esse putant.

845. αἱ νεώταται] Leg. αἱ νεώτεραι. Cf. ad Vesp. 1032. Ach. 286. ὄχαρνέων γεραίτατοι (l. γεραίτεροι).

848. Nomen Πέρων legitur Theopomp. com. II. 792. 797. Anaxandr. III. 190. Nusquam alibi, quod sciam, occurrit nomen proprium Γέρων. Contra proclivis error fuit γέρων pro πέρων. Fort. Ίέρων.

849. καχάζων] Cf. Eubul. 8, 2. εἰσάλλεσθε καὶ καχάζετε (καγχ. libri). Schol. Nub. 1240. ἐκκαχάζει. Theocr. V. 142. ἴδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ | καπτῶ Λάκωνος. Κιχλίζειν feminarum est, καχάζειν marium teste Clem. Alex. Paed. II. 5.

856. ἦν γ'] Malim ἦν.

857. πρὶν γ' ἄν B. πρὶν γ' N. R. Γ. πρὶν ἄν γ' Pors. Recte. Cf. 770.

862. κωλύσωσι] κωλύωσι recte Herwerden.

867. σὺ δ' —] Qu. σφῶ δ' —. Sed defendi fortasse potest vulgata coll. Vesp. 433. ὦ Μίδα καὶ Φρῦξ, βοήθει δεῦρο, καὶ Μασυντία, | καὶ λάβεσθε τουτουὶ etc. Eccl. 293 sq. et ad Av. 656. ἄγε δὴ, Ξανθία | καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ σιρώματα.

873. τοῖσδε δὲ] Lege τοισδεδί. Et sic Bergk. Vels. Cf. Lys. 1274. τασδεδί. Av. 644. τωδεδί. Eccl. 989. τωνδεδί (?). Eupol. Fab. inc. 62. τηδεδί. et ad Eq. 1357.

876. Excidit, ni fallor, Χοροῦ carmen.

881. παίζουσ', ὅπως ἄν — παίζουσα· πῶς ἄν —; Dobr. Vels. Qu. παίζουσ', ὅπως ἄν περιβάλω τούτων τινὰ etc. vel potius ζητοῦσ' ὅπως ἄν —. Cf. Paus. I. 21. 5. σειραῖς περιβαλόντες τῶν πολεμίων ὀπόσους καὶ τύχοιεν. Aelian. V. H. I. 1. οἱ δὲ ἀφυλάκτους ὄντας αὐτοὺς περιβάλλουσι — ταῖς πλεκτάναις.

885. ἐνθάδε] Scribe ἐνθαδί.

890. τούτῳ] σαντῆ Hamaker. ἄλλῳ Dind. τύμβῳ Mein. σκυτεῖ (?) Kock Ver. p. 264. τῷ ἐμῷ προκτιῷ intelligit Both. Qu. μή μοι vel μηκέτι.

891. Φιλοτάριον (sic) Velsen. Qu. φίλε νοττάριον, aut φίλε νηττάριον, aut φίλε φαττάριον (Pl. 1011.). Vulgata haud dubie mendosa est.

898. ξυνείην] Imo ξυνείη.

904. παραλέλεξαι] Qu. παρατέτιλσαι.

906. Locus nondum sanatus. Suspectum τροῆμα. Quomodo enim excidere potest foramen?

909. ὄφιν (ψυχρὸν) Bergk. Vels. Recte. Exciderat ψυχρὸν propter simile vicinum εὔροις.

912. οὐ (γὰρ) ἦκει conj. Velsen. μούταῖρος Bekker. Qu. μου 'ταῖρος. Cf. ad Ran. 64. ἦ 'τέρα φράσω;

920. καὶ λάβδα] Malim καὶ λάβδα. τοὺς Λεσβίους] Qu. τὰς Λεσβίους (vel Λεσβίας). Sed fortasse nil mutandum. Cf. schol. Vesp. 1346. Stratt. II. 778. τῷ στόματι δράσω τοῦθ' ὅπερ χοῖ Λέσβιοι. Theopomp. com. 35. ἵνα μὴ τὸ παλαιὸν τοῦτο καὶ θρυλούμενον | δι' ἡμετέρων στομάτων — | εἶπω σοφισμ', ὃ φασὶ παῖδας Λεσβίων | εὐρεῖν. Galen. de simpl. med. X. 1. καὶ τῶν αἰσχροουργῶν μᾶλλον βδελυτιόμεθα τοὺς φοινικίζοντας τῶν λεσβιαζόντων. Theopomp. com. II. 805.

923. ἀπολήψει] Qu. ἀπολάψει, ut respiciatur ad τὸ λάβδα γ. 920. Vel ἀπολαύσει.

924. ὥσπερ γαλῆ] ὡς γαλῆ B. Γ. Cf. ad Vesp. 694.

925. ὡς σὲ vulg. Praestat, opinor, scribi ὡς σε.

927. Malim καινόν.

932. Γέρης] Fort. Χάρων.

933. δείξει γε καὶ σοί] δόξει (δόξη N.) — libri. Qu. δείξει γε καὶ τὸς, vel δείξει γέ τοί σοι, vel δείξω δ' ἐγὼ σοι. Cf. Soph. Aj. 66. δείξω δὲ καὶ σοί (δέ τοί σοι?) τήνδε περιφανῆ νόσον. Eur. Andr. 707.

εἶσιν ὡς ἐμέ] Leg. εἴσεισ' ὡς ἐμέ. Cf. 925. 1005. 1013. 1028. 1088. Dem. p. 1153. εἰσήειν εἰς (l. ὡς) ὑμᾶς. Men. IV. 121. εἴσειμι πρὸς ἐκείνην. Sed Lys. 1065. ἤκει' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον.

937. καῶγω] vulg. Praestat scribi καῶγ' γ'. Cf. ad 354.

949. ἐξηπάτησα] Leg. ἐξηπάτηκα. Cf. Ran. 1404. ἐξηπάτηκεν. Vesp. 992. ἐξηπάτηται. et ad Vesp. 1291.

951. οὗ 'μεμνήμεθα] Qu. οὗ 'μνήσθη ἐγώ. Cf. Av. 1632. οὗ 'μνήσθη ἐγώ. Nub. 926. οἴμοι σοφίας — ἧς ἐμνήσθης.

963. φίλον γὰρ ἐν τῷ σῶ μούστιν κόλπῳ — Velsen.

969. Νεανίας praef. Herm. Vels.

970. Post ἱκετεύω ponatur virgula.

971. ἀνελθε κάσπαζου Velsen.

973. Μούσης] Qu. Μουσῶν. Mendosum videtur πρόσωπον, pro quo tentabam γένεθλον.

979. Ἀναφλύστιον] Malim Ἀναφλάστιον. Cf. ad Lys. 1099.

980. προσδοκᾶς] προσεδόκας Mein.

988. οὐδ' ἐδειπνεῖς Benti. Vels. Corruptum videtur οὐδὲ δεινεῖς. Qu. ἀλλ' οὐχὶ δειπνεῖς —. Cf. Ach. 563. ἀλλ' οὐδὲ (l. οὔτι) χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν. Ran. 843. ἀλλ' οὔτι χαίρων αὐτ' ἐρεῖς.

989. τῶνδε δὲ] Imo τωνδεδί. Cf. ad Eq. 1357.

995. 1012. ἔστι τίς] Praestat, ni fallor, scribi ἐστὶ τίς. Cf. 1012. τοῦτο δ' ἐστὶ τί;

996. ζωγραφεῖ] Scribendum, ni fallor, ζωγραφεῖ, si quidem vera scriptura nominis est ζωῶν.

1000. Qu. οὐ μὴ σ' ἀφῶ γώ. Cf. ad Th. 34. Ran. 508.

1002. ὠνοίμεθ' ἄν] Malim ὠνούμεθα. Ita etiam Cobet. Vels.

1006. τῶν ἐμῶν] Qu. τῶν ἐτῶν.

1014. τί ποτε κάστι] Praestat forsitan scribi τί ποτε κάσι.

1017. *πρῶτον*] Qu. *πρότερον*.

1018. *πρότερον*] *ταύτην* Velsen. Recte, ni fallor. Ex glosse-
mate ortum videtur *πρότερον*.

1020. *ἀνατει* scribendum ex titulis et Choerobosci auctoritate
ostendit Herwerden. *λαβομένας*] Qu. *λαβομέναις*.

1026. *στροφῆς*] Imo *στροφῶν*. Cf. Pl. 1154. *οὐκ ἔργον ἔστ’
οὐδὲν στροφῶν*. Ran. 775. *λυγισμῶν καὶ στροφῶν*. Et sic B.

1033. Cf. Eur. Alc. 98. *πυλῶν πάροιθε δ’ οὐχ ὄρω πηγαῖον
ὡς νομίζεται χέρονιβ’ ἐπὶ φθιτῶν πύλαις*. Distinguendum forsan
virgula post *πou*.

1037. *ἔλκεις σύ*] Delendum forsan *σύ*. *τὸν ἔμαντῆς εἰσάγω*
εἰς ἔμαντῆς εἰσάγω Mein. Vels. Cf. 675. Lys. 1064. *εἰς ἔμοῦ*. 1069.
εἰς ἔαντῶν. 1210. *εἰς ἔμοῦ*.

1043. *νόμον* libri. *λόγον* Faber. Vels. *νόμον* a v. 1041. huc
venit.

1049. *τονδὶ παραβᾶσα* Both. Vels.

1053. Perperam repetitus a v. 1070. sec. Naber.

1067. *ἦτις* (*ἦ* in ras. a pr. m.) B. *εἷ τις* N. R. Γ. *γε* libri.
σὺ Cobet. Vels. Frustra. Saepe occurrunt particulae *ἀτὰρ* — *γε*.

1070. *τόδ’ αὖ πολὺν τοῦτο* aut *τοῦτ’ αὖ πολὺν τοῦδε* conj. Her-
werden, qui spurium esse versum suspicatur. *τούτου*] Non feren-
dum *τούτου* post *τοῦτο*. Fort. *τᾶλλον* (pro *θάτερον*?). Cf. 1053.

1075. 1085. *οὐδὲ μὴν ἐγώ*] Utrobique forsan legendum *οὐδὲ
μὴν σ’ ἐγώ*. Cf. Ran. 262. *τούτω γὰρ οὐ νικήσετε*. | *BA*. *οὐδὲ
μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως*.

1078. *Νεανίας* praef. Lenting. Vels.

1084. *ἦν ἠδί μ’ ἀφῆ*] *ἦν γ’ ἠδί μ’ ἀφῆ* Br. Vels. Recte.

1086. *ἦτε*] *ἴστε* (!) Herw. Vels.

1088. Fort. *σίγα, βάδιζε δεῦρο*.

1090. Post *ψήφισμα* ponatur colon. Nisi subaudiendum po-
tius *δραῖν* aut aliquid simile. Cf. ad Ran. 1368.

1091. *ἀμφοτέρας*] *τῶ πέει* audacter Velsen.

1095. *μετὰ σοῦ*] Malim *μετά σου*.

1099. Fort. *βινεῖν μ’*, sed cf. Th. 457.

1101. *ταῖς γνάθοις*] Fort. *τοῖν γνάθων*. Cf. 502. Ρεσ. 1309.
Sed *ταῖς γνάθοις* est etiam Th. 575. et *τὰς γνάθους* Ran. 424. etc.

1104. *συνείρξομαι* etiam Bergk. Vels. Cf. Theognet. com. IV.
549. *οἶω μ’ ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνώκισεν*. Philoxen. ap. Zenob.
Cent. Prov. V. 45. *οἶω μ’ ὁ δαίμων τέρατι συγκάθειρξεν* (*συγκα-
τάκισεν* Valck.).

1105. *ὄμως*] *ὕμᾶς* Mein. Vels. spectatores intelligentes. *ὕμεῖς*
(et postea *καταπιπτώσαντες* et *μολυβδοχοήσαντες*) conj. Kock. Veris.
p. 208. Recte, opinor. *ὄμως* — *θάψαι*] *ὄπως* — *θάψετε* conj.
Wecklein. *πολλάκις*] *περιπλακεῖς* Kock. Ver. p. 208. “Vox πολ-
λάκις corrupta est aut deest aliquod participium.” (Bergl.)

1106. εἰσπλέων] ἐσβαλὼν vel ἐσπεσὼν malit Kock. Ver. p. 208., coll. 1107. τῆς εἰσβολῆς.
1107. θάψαι] Qu. θεῖναι, cujus glossema fuerit θάψαι. Cf. Vesp. 386. θεῖναι μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις.
1108. τήν] τήνδ' Bergk. Vels. Recte.
1110. τὰ σφυρὰ] Qu. τὰ σφυρῶ, ut τὸ πόδε v. 1109.
1111. ἄνω] αἰτῶ Velsen. Post h. v. excidit, ni fallor, Χοροῦ cantilena.
1112. δ' ἐγὼ] δὲ γῆ Dobr. prob. Herw.
1113. μοι] Leg. μου.
1117. μεμύρωμαι] μεμύρισμαι Vels. Recte. Cf. Pl. 529. οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς. Lys. 937. μυρίσω. Eubul. III. 253. μύρισον. Herod. I. 195. μεμυρισμένοι πᾶν τὸ σῶμα. Μυρίζειν saepe legitur apud comicos, nunquam μυροῦν.
1119. τούτων ἀπάντων] Qu. ἅπαντα τᾶλλα.
1121. πάντ' ἀπέπιατο Suidas. πάντα πέπιατο libri. πάντ' ἀπέπιατο recte Br.
1126. Deleantur virgulae.
1130. Qu. ὡς οὐδείς γ' ἀνήρ. Cf. Pl. 901.
1131. Fort. μᾶλλον ἂν σοῦ γ' ὄλβιος.
1132. πλεῖον ἢ —] Nunquam alibi apud nostrum legitur πλεῖον, quae forma epica est, ut apud Theogn. 606. ἄνδρας, ὅσοι μοίρης πλεῖον ἔχειν ἔθελον. Dem. p. 1073. πλεῖον (πλεῖν?) ἢ χίλια στελέχη. Cf. Philetaer. III. 292. κἄν δῆ, τροχάζω στάδια πλείω Σωτάδου. Act. Apost. IV. 22. ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων τεσσαράκοντα.
1140. καὶ τᾶλλ' ἀγαθὰ] Malim κἄτ' ἄλλ' ἀγαθὰ. Sed cf. 598.
1145. παραλείψης N. R.
1146. καλεῖν] Lege καλεῖς. Cf. Ran. 1144. et ad Av. 133.
1149. Qu. praef. ΔΕ. (Δεσπότης).
1150. γέ τοι Lenting. Vels.
1151. Qu. praef. ΧΟ.
1152. μυρώμασιν] Leg. μυρίσμασιν. Cf. ad 1117.
1156. διὰ τὸν γέλων] διὰ τὸ γελῶν Porson. Qu. διὰ τὸ γελᾶν. Cf. Men. (?) IV. 1189. ὑπὸ τοῦ γέλωτος εἰς Γέλαν (τὸ γελᾶν libri) ἀφίξομαι.
1157. σχεδὸν ex glossemate irrepsisse putat Velsen, qui aliud quid vocabulum requirit.
1158. μήδε R. μηδὲ N.
1159. ἀλλ' ἅπαντας Dobr. Vels. Praestat ἀλλὰ πάντας (ἀλλὰ πάντα R.).
1163. ὦ ὦ] Suspectum hoc.
1165. Qu. ὑπαποκινεῖν. Cf. Av. 1011. Th. 924. et ὑπαποτιρέχειν Eccl. 284.
- 1166 sq. τοῦτο δρῶ —] Cf. Th. 1209. ἐγὼ δὲ τοῦτο δρῶ. Metrum est Creticum.

1167. τάσδε] I. e. Chorum.
 1169. Qu. λοπάδες τεμαχο-πτερύγων. Cf. Anaxand. III. 184.
 πίνναι, λεπάδες, μύες, ὄστρεια.
 1172. — κοσσυφο —] Annon — κοψιχο —, quae Attica
 forma est?
 1176. ταχὺν καὶ ταχέως] Haec vitiosa sunt. Fort. ἴθι καὶ —.
 1177. κόνισαι] Fort. κόνισον. Cf. ad 291.
 1178. ἤμιχ. praef. R. om. N. ΒΑ. Velsen. Qu. λαιμάζουσι.
 Hesychii glossa λαιμάζουσιν· ἐσθίουσιν ἀμέτρως huc respicere vi-
 detur. Cf. ejusdem glossas λαιμᾶν· ἐσθίειν ἀμέτρως. et λαιμᾶ· εἰς
 βροῶσιν ὄρμηται. Λαιμώσσειν legitur Hipponact. 75. Nicand. Alex.
 352. Ther. 470. Qu. λαιμᾶν (Herod. VI. 28. VII. 25.).
 1179. ΧΟ. Voss. Vels. εὐαί, εὐαί Vels.
 1180. ὦ εὐαί Vels.

PLUTUS.

8. Cf. Ach. 523. καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ —, πόρνην δὲ etc.
 16. Malim καμὲ πρὸς βιάζεται.
 45. ξυνηῖς Naber. Cf. ad Eq. 717.
 46. φράζουσαν] φράζοντος recte Cobet.
 50. ἐν τῷ νῦν χρόνῳ] βίῳ R. γρ. γένει V. Cf. Eur. Fr. 696.
 φεῦ· οὐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει.
 65. Malim ἦν μὴ φράσης γάρ. Cf. 19. Pac. 102. et ad Ran. 594.
 69. καταλιπὼν] Fort. κατ' ἀφείς. Cf. Vesp. 1261. ὥστ' ἀφείς
 σ' ἀπέρχεται.
 73. Qu. ἐργάσεσθον οὐδ' ἀφήσετον.
 98. ἐόρακά πω] Fort. ἐόρακ' ἐγώ. Cf. Eq. 944. ἐόρακα] Cf.
 ad 1045. Th. 32. 33. Posidipp. IV. 520. ὁ μὴ πεπλευκῶς οὐδὲν
 ἐόρακεν (ἐώρακεν libri) κακόν. Damox. IV. 536. ἔμπροσθεν οὐθ'
 ἐόρακα τοιαύτην χάριν. Men. 337, 2. ἐόρακας. Dem. p. 401. ἐνεω-
 ρακῶς (ἐνεορακῶς recte Y. ἐορακῶς aut ἐωρ. al.). Alex. III. 504.
 ἐόρακας πώποτε | ἦνυστρον ἐσκενασμένον; Machon. Athen. 244 D.
 παρεόρακεν — ἐόρακε. Attici ἐόρακα dicebant et ἐωράκη (Plat.
 Resp. 328 C.), ut ἐάλωκα (ᾱ) et ἐαλώκη (ā).
 106. ἄλλος] Sensus postulare videtur ἀγαθός. πλὴν ἐγώ]
 Haec Carioni tribuit Nauck. Trag. p. 898.
 118. Scribe ἄνθρωπος —. Cf. ad Ran. 652.
 119. Cf. Av. 1247. ἄρ' οἶσθ' ὅτι, Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα, |
 μέλαθρα μὲν αὐτοῦ — καταιθαλώσω etc.
 130. διὰ τί Cobet.
 136. παύσει'] Cf. Diph. IV. 405. εἴ τις μὴ φράσει' ὀρθῶς ὁδὸν |
 ἢ πῦρ ἐναύσει'. ὁτιή τί δή;] Cf. Lucian Cont. 6. ὅτι τί;
 145. Cf. Nub. 841. ἄληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά.

152. τοῦτον] αὐτὸν malit Naber. τρέπειν] Malim στρέφειν. Cf. Arar. 1. ὁ γὰρ θεὸς τὸ δύγχος εἰς (l. ὡς) ἡμᾶς στρέφει.
153. ταῦτό] Lege ταῦτόν.
168. Vera scriptura est haud dubie διὰ σέ γ' οὐ παρατίλλεται, i. e. adulterorum supplicium effugit.
170. Malim ὁ μέγας —. Cf. Ach. 65. ὡς βασιλέα τὸν μέγαν.
202. Mendosum forsan est ἀλλὰ καὶ.
205. Lege εἰς οἰκίαν οὐκ εἶχεν οὐδὲ ἐν λαβεῖν (vel οὐδὲν λαμβάνειν).
209. αὐτὸς] αὐθις (denuo ut antehac) Herwerden. Vi enim hic carere pronomen αὐτός. Malim αὐτίκ' aut εὐθύς.
215. δρᾶτε] μὴ δρᾶτε Kock Ver. p. 169, coll. 210. Sed cf. Soph. Oed. C. 587.
216. κᾶν χρῆ Cobet. Qu. κεί δεῖ.
227. Cf. Men. IV. 223. κρεάδι' ὀππὰ καὶ κίχλας τραγήματα.
245. Cf. Philem. IV. 10. σωτηρίας ἐπέτυχον.
263. ψυχροῦ βίου] στυγεροῦ (aut οἰκτροῦ) βίου F. W. Schmidt. Possis etiam μογεροῦ aut στυγνοῦ.
273. τοιοῦτον εἰς τὰ πάντα] Fort. — εἰς ἅπαντα, ut in Th. 532. οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα. Ach. 951. πρὸς πάντα συκοφάντην. Sed Ran. 968. δεινὸς εἰς τὰ πάντα (εἰς ἅπαντα?).
278. Schol. ἔχων (l. ἔχον) δὲ etc. Schol. Ven. II. τὸν κληῖρον τοῦ στοιχείου (malim cum Richtero τὸ τοῦ κλήρου στοιχεῖον).
287. Cf. ad Vesp. 353. Herod. I. 54. 2. ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ αὐτῶν γενέσθαι Δελφόν (sic). I. 129. 4. παρεὸν αὐτῷ βασιλέα (βασιλέϊ?) γενέσθαι. III. 85. 4. εἰ — ἐν τούτῳ τοί ἐστι ἢ βασιλέα (βασιλέϊ?) εἶναι ἢ μὴ, etc.
303. Cf. ad Eq. 1372.
318. Cf. Eq. 1110. τρέχοιμ' ἂν εἴσω (ἤδη al.) πρότερος.
331. Malim παρήσω.
335. καὶ πόθεν;] Cf. ad Eq. 1324.
340. Cf. Th. 468. οὐ θαυμάσιόν ἐστ'.
362. φεῦ extra versum, ut in Ran. 141. etc.
369. σὺ μὲν οἶδ' —] Qu. σὲ μὲν οἶδ' —. Cf. Eq. 715. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται.
387. Cf. Aesch. Sept. 619. σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβὴς ἀνὴρ. Soph. Fr. 606, 2. πόλις | ἐν ἧ πα μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα | λάγδην πατεῖται. Eur. Fr. 284, 25. σώφρων καὶ δίκαιος ὦν ἀνὴρ. Fr. 342, 4. ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κἀγαθῆς. Xen. Cyneg. 12, 6. σώφρονάς τε γὰρ ποιεῖ καὶ δικαίους.
401. Quum forma epica sit νῶι, scribendum videatur apud Atticos scriptores νῶ aut saltum νῶ. Sic νῶιν νῶν. Similiter σφῶ aut σφῶ.
406. εἰσαγαγεῖν] εἰσάγειν Cobet.

417. Qu. ποῖ φεύγειόν ποτ'; In vulgata enim displicet ποῖ ποῖ sic nude positum. Qu. ποῖ ποῖ σὺ φεύγεις; Cf. Th. 189. ποῖ ποῖ σὺ φεύγεις; οὔτος οὔτος οὐ μενεῖς;

436. Pro αἰεί με διαλυμαίνεται correxerim αἴσχιστα διαλυμαίνεται.

439. Cf. Av. 366. ὦ πάντων κάκιστα θηρίων. et ad Ran. 1394. θάνατον γὰρ εἰσέδηκε βαρύτερον κακῶν. Av. 87. Vesp. 448.

445. Cf. Vesp. 908. δεινότατα γὰρ | ἔργων δέδρακε.

465. ἀνθρώποις] ἀνθρώπους al. Cf. ad Vesp. 1350.

471. τε ζῶντας (τ' εὖ ζῶντας) F. W. Schmidt.

489. τί ἄν ἐξεύροι τις ἄμεινον; B. οὐδέν. Cobet. ad Hyperid. p. 38.

499. ταύτην γ'] Dele γ'. Cf. Ran. 1012. μὴ τοῦτον ἐρώτα. Sed Av. 492. ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα. Qu. μηδὲν ταύτην τόδ' ἐρώτα.

503. πάντα ξυλλ. F. W. Schmidt.

504. αὐτὰ] Cf. ad Ran. 1466. ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος. Ubi praecesserat τὸν πόρον.

521. Cf. ad Soph. Oed. Col. 1594. πίστ' (πλεῖστ' al.).

537. καὶ κωνόπων καὶ ψυλλῶν] καὶ ψυλλῶν καὶ κωνόπων transposuerit Herwerden, qui ψύλλας βομβούσας περὶ τὴν κεφαλὴν tam egregie absurdum esse contendit ut hic locus sanus esse nequeat. Cf. Pac. 740. Aristophont. III. 363. φθειρας δὲ καὶ τρίβωνα τὴν τ' ἀλουτίαν (ἀλουσίαν?) | οὐδεὶς ἄν ὑπομείνειε τῶν νεωτέρων.

539. Qu. πεινήσεις, ἦν (ἄν) μὴ ἀνασιῆς. ἐπανίστω] ἐπαναίρου conj. Herwerden, coll. Eq. 784.

544. Cf. Plat. II. 671. φυλλεῖον ἢ ξαφανιδίου (f. ξαφανῖδος). Cf. ad Ach. 468.

578. δίκαιον] Qu. τὸ χρηστόν. Cf. Vesp. 651. χαλεπὸν — ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν.

583. Leg. τὸν Ὀλύμπι' ἀγῶνα. Cf. Thuc. I. 6. ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι.

597. πρὶν καταθεῖναι] Malim πρὶν καταθέσθαι, ut in Ran. 166. Cf. Eq. 488. τὰς κοιλίας — καταθήσομαι. Eccl. 512. καταθέσθαι.

609. Cf. Hom. II. 7, 279. μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον.

628. ἐπ' ὀλιγίστοις —] Qu. ἐπ' ὀλίγοις τοῖς —.

630. ἄλλοι θ'] Malim ἄλλοι θ'.

636. Hic versus (non 635.) ex Sophocle sumptus est. V. schol. Ven. Ejusdem sententiae est Nauck. Fr. Soph. 639.

645. δρῶσ'] Qu. δρᾶν.

657. Lege νῆ Δί' εὐδαίμων γ' —. Cf. ad 920. et Eccl. 558.

658. Cf. ad Lys. 913.

673. Cf. Pher. 108, 3. ἀθάρας] ἀθάρας al. ἀθάρα semper Attici. V. Herodian. I. 340, 13. Lentz.

681. *ἤγιζεν*] Qu. *ἤλιζεν* (colligebat). Compositum *καθαγίζειν* legitur Av. 566. Lys. 238. Damoxen. com. 2, 5. *καθήγισα*. Eur. Suppl. 1210. *ἐν' αὐτῶν σώμαθ' ἠγνίσθη* (l. *ἠγίσθη*) *πυρί*. Orest. 40. *θανοῦσα μήτηρ πυρί καθήγνισται* (l. *καθήγισται*) *πυρί*.

684. *ἔδεδοίκεις*] An *ἔδεδοίκεης* (*ἔδεδοίκεας*)?

687. *προυδιδάξατο*] Cf. Soph. Tr. 680.

697. *δῆτά τι*] Qu. *δὴ πάνυ*, vel *πρᾶγμά τι*. Cf. Ran. 615. *καί σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνυ*. 20. *ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἔρει*. 6. *τὸ πάνυ γέλοιον εἶπω*;

701. *Ἰασὼ μὲν τις*] *Ἰασὼ μὲν παρακολουθοῦσ'* Naber, coll. Eccl. 725. Leg. *Ἰασὼ τ' εὐθὺς* —.

707. *ἐνεκαλυψάμην*] Cf. ad Av. 1496. Xen. Cyr. VIII. 7. 28. (coll. VIII. 7. 26.).

715. Cf. Alex. III. 489. *εὐδαίμων ἐγὼ μὰ τὸν Δία | τὸν Ὀλύμπιον — οὐχ ὅτι — εὐωχῆσομαι, | ἀλλ' ὅτι* etc. *Νῆ per μὰ explicatur in schol. ad Pl. 920. etc.*

723. *ἔφευγ' ἀνάξας*] *Lege ἔφευγεν ἄξας*. Cf. Eq. 485. *θεύσει — ἄξας*.

739. *τὸ χεῖρ' ἀνεκρότησ'*] Qu. *τὸ χεῖρε ξυνέκρουσ'*. Sic Ran. 1029. *τὸ χεῖρ' ὠδὶ ξυγκρούσας*. Sed Eq. 651. *οἱ δ' ἀνεκρότησαν* etc. Plut. Mar. 44. *ἀκούσας — λέγεται — ταῖς χερσὶν (dat.) ὑφ' ἡδονῆς ἀνακροτῆσαι*.

744. Photius, *Ἠγρηγόρειν καὶ ἐγρηγόρειν φησὶ Μένανδρος*. Sic *ἠκηκόη, ἠνώγη*, etc. Cf. ad Eccl. 32. Xen. Cyr. I. 4. 20. *ἐγρηγόρει*. Menand. IV. 309. *ἐγρηγόρειν*.

746. *ὅτι*] *ὀτιή jure malit' Richter*. Cf. Av. 1246.

756. Cf. Fr. 563. *οἴνοις συνάγουσι τὰς ὄφρῦς*. Antiph. com. III. 128. *συναγαγόντα τὰς ὄφρῦς*.

765. *κριβανιτῶν* Elmsl. ad Ach. 1123. Recte. Sic *τεμαχίτης* (Eubul. III. 207.), *κρησερίτης, αὐτοπυρίτης* (Plat. 38.), *σποδίτης* (Diph.), *ἀλευρίτης* (Diph. Siphon. apud Athen. 115 C.), *αὐτοπυρίτης* (ἄρτος) Lucian. Pisc. 45.

767. *τῶν θυρῶν*] Qu. *τῆς θύρας*. Cf. Ran. 36. Ecc. 1093.

772. *κλεινὸν πέδον*] *κλεινὴν πόλιν* Steph. Byz. Quod praefert Nauck. Trag. p. 851.

774. Cf. Eq. 1355. *αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις*.

781. *ἐνεδίδουν*] *ἐπεδίδουν* recte Cobet. ad Hyper. p. 12. Cf. ad Th. 217. *ἢ μὴ 'πιδοῦν' ἔμαντὸν ὄφελόν ποτε* et ad Eq. 740.

788. Cf. Av. 434. *ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν — κρέμασατον. χαίρετε*] Malim *χαίρετον*.

807. *μέλανος*] Annon *πέπονος* (mellow)? Cf. Fr. 563. *ἀνθοσμία καὶ πέπονι νεκταροσταγεῖ*. Cf. Pher. II. 300. *πλήρεις κύλικας οἶνον μέλανος* (*πέπονος* et hic?) *ἀνθοσμίου*.

837. *κοῦκ*] Malim *κοῦδ'*. Cf. ad Eq. 1146. *οὐδὲ δοκῶν δρᾶν*.

842. πρὸς τὸν θεὸν] Leg. πρὸς τῶν θεῶν. Librarii oculus ad v. 844. aberraverat.

853. πολυφόρῳ] πολυφόρῳ frustra Kock Ver. p. 187. Cf. ad Eq. 1188. ὡς ἡδὺς, ᾧ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.

856. Cf. Eur. Fr. 1051. εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμεθα, etc.

859. μὴ 'πιλίπωσιν] μὴ 'πιλίπωσί μ' malit Herwerden. Cf. Thuc. V. 103. ἐπειδὴν πιεζομένους αὐτοὺς ἐπιλίπωσιν αἱ φανεραὶ ἐλπίδες. Sed ibid. οὐκ ἐλλείπει (sc. ἐλπίς).

861. Hunc versum ut admodum languentem deleverit Herwerden: "Neque aptum est προσέρχεται de eo qui jam v. 850. in scena adsit."

870. οὐδενός] Malim οὐδὲ ἐν.

884. Εὐδήμου] Annon Εὐδάμου?

885. Fort. ἀλλ' οὐκ ἔπεσι (ἐνεσι) Συκοφάντου δήγματος (sc. φάρμακον). Cf. Av. 974. ἐνεσι καὶ τὰ πέδιλα; 976. καὶ σπλάγχνα διδόν' ἐνεσι; Eq. 122.

902. εἰπέ δὴ νῦν μοι τοδί Hirschig. Recte, opinor. Cf. 500. εἰπέ δὴ νῦν μοι τοδί. Pl. 902. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι τοδί. Th. 740. σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί. Nub. 500. εἰπέ δὴ νῦν μοι τοδί. | ἦν ἐπιμελής ᾧ etc.

920. Lege πονηρόν γ' ἄρα. Cf. ad 657. Eccl. 558.

948. Cf. Nub. 756. ὅτι κατὰ μῆνα etc.

991. Praeferendum videtur μεμνῶτο. Cf. Plat. Resp. VII. 518. Legg. VII. 518. κεκτῆτο. Soph. Phil. 119. κεκλῆτο. V. Cobet. N. L. p. 224.

993. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ἔθ' ὁ βδελυρὸς τὸν νοῦν ἔχει Elmsl. ad Ach. 1213.

1000. Cf. Herod. I. 22. ἐπ' ᾧ τε ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι. Ach. 722. ἐφ' ᾧ τε πωλεῖν etc.

1004. Qu. νυνὶ (vel τὰ νῦν) δὲ πλουτῶν —.

1020. μου] μοι Cant. 4. Recte. Cf. ad Vesp. 1058. ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων ὀζήσει δεξιότητος. Lucian. Herm. 34. ἅπασι τοῖς ἀνδράσι τοιοῦτό τι ἀποπνεῖν τοῦ σώματος. ὀζειν τε —] Malim ὀζειν δὲ —. τῆς χροῖας] Forma epica est χροιά, ut στοιά (Eccl. 686.), ροιά, etc. Cf. Nub. 1172. τὴν χροιάν (χροῖαν?). Men. Fr. 95. χροῖαν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογὶ | αἰγυπτιώσει. Com. adesp. 9. χροῖαν. Sed χροιά est Nub. 718. 1012. 1017. 1171. Sed Eq. 892. βύρσης κάκιστον ὀζει. Ach. 852. ὀζων κακὸν τῶν μασχαλῶν. Th. 254. ἡδύ γ' ὀζει ποσθίου. Vesp. 38. 913. Ran. 338. Pher. 65. Cratet. 2.

1022. τὸ βλέμμα θ'] Leg. τὸ βλέμμα δ'. μαλακὸν καὶ καλόν] Cf. Lys. 887. Fr. 325 D. κνάμους — τακεροὺς καὶ καλοὺς. Philetaer. II. 293. ὡς τακερόν — καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει. Qu. μαλακὸν κάγανόν. Nisi corrigendum potius τὸ βλέμμα δ' ὡς ἔχοιμ' ἀγανόν τε καὶ καλόν.

1028. ποιήσει] *Lege ποιήση. Cf. Nub. 427. λέγε νυν ἡμῖν ὅ τι σοι δοῶμεν. et ad Ran. 310. Th. 939.*
1033. νυνδί] *Cf. ad Eq. 1357. νυνδί (νῦν δὲ libri).*
1042. *Qu. ἀσπάζομαι — ἀρχαίαν φίλην. Cf. 323. Nub. 1145. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι. Alex. 167, 5. ἀσπάζομαι | γραῦν Σφίγγα.*
1044. *Cf. Eubul. III. 249. ὁ δὲ τέταρτος οὐκ ἔτι | ἡμέτερός ἐστι, ἀλλ' ὑβρεος. Fort. ἦν ὑβροίζομαι, αὐτὴ ἢ 'φυβροίζομαι.*
1053. βάλλουσιν] *Cf. Pl. 1053. εἰς γὰρ αὐτὴν εἰς μόνος (l. μόνον) σπινθήρ βάλῃ (λάβη vulg.). Vesp. 727. Ach. 171.*
1064. εἰ δ' ἐκπλυνεῖται] *Qu. εἰ δ' ἐκπλυνεῖ τις.*
1076. τὸ τί;] *Qu. τί; ut in Eq. 126.*
1082. *Cf. Poll. V. 93. τὰ τεθροῦλημένα, ἃ δὴ παίζουσιν οἱ κωμικοὶ, ληκεῖν, — σποδῆσαι, σπλεκοῦν.*
1087. *Praestat fortasse scriptura τρύγιπος, ut in glossis.*
1110. γίγνεται] *Cf. Herod. VIII. 29. 3. ἡμῖν γενέσθω ἀντ' αὐτῶν πενήκοντα τάλαντα ἀργυρίου, καὶ etc. Dem. p. 668 C. τοῖς πράκτορσιν δ' τῷ δημοσίῳ γίνεται.*
1116. *Cf. ad Ran. 197.*
1126. τοῦ τετραδάδι πεπεμμένου] *Fort. τοῦ 'ν —. Cf. Pac. 680. ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πικνί. Sed Plat. com. II. 689. τετραδάδι γέγονας. Men. IV. 162. ἵνα τῇ τετραδάδι δειπνῇ παρ' ἑτέροις.*
1141. ἐφ' ᾧ τε] *Cf. ad 1000.*
1153. *Leg. — στροφαῖον οὖν μ' ἰδρυτέον (Pac. 923.). Causa vitii fuit οὖν post simile -ον omissum. Verbum ἰδρυέσθαι (τινα αὐτὸν τι, non ἰδρυέιν) legitur Pac. 1091. Th. 109. Pl. 1153. 1198.*
1163. *Cf. Plat. Menex. c. 21. γυμνικοὶ καὶ ἵππικοὶ καὶ μουσικῆς πάσης (ἀγῶνες).*
1205. *Cf. Lys. 595. ὁ μὲν ἤκων γὰρ —. Ran. 1434. ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν —. Plat. com. II. 169. πρῶτα μὲν ἐμοὶ γὰρ κοινοτρόφῳ προσδύεται. Timocl. III. 592. ὁ μὲν ᾧν γὰρ πένης —. Antiph. 212, 6. αἱ μὲν ἄλλαι τοῦνομα | βλάπτουσι — γὰρ —. 228, 5. τοῦ μὲν πιεῖν γὰρ καὶ φαγεῖν τὰς ἡδονὰς | ἔχομεν ὁμοίας. Philem. 79, 17. οἱ μὲν ἤρπασάν τι γὰρ. Sed Th. 801. ἡμεῖς μὲν γὰρ φαμεν ὑμᾶς. Eur. Fr. 450, 1. εἰ μὲν γὰρ οἰκεῖ. Plat. Prot. 318 D. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι λωβῶνται τοὺς νέους.*

ADDENDA.

Acharnenses.

2. Leg. ἤσθη δὲ βαιὰ πάνυ, τρί' ἄτι' ἢ τέταρα.
23. Qu. ἀωρία aut ἀωρίας (ut νυκτός, etc.).
26. Cf. Dem. p. 782, 21. ἀθρόους (sic Y. ἀθρόους cet.).
49. τήθη ut τίθη scribendum sec. Herodian. I. 311. 29.
107. Cf. Dinarch. 108, 17. τὸν ἐκ Μήδων χρυσὸν ἤγαγεν εἰς

Πελοπόννησον.

203. φεύξονται est Dem. 498, 27.
294. Leg. οὐ γὰρ σύμισι', ἀκούσατε. Cf. Aesch. 7, 18. ὑμεῖς τὸ ὄλον πρᾶγμα σύμιστε. Aut potius οὐ γὰρ κάτισι' —.
406. Cf. Lys. 135, 13. Ἀριστοφάνει — τῷ Χολλίδῃ (sic mss.).
430. Cf. Eccl. 365. ἀλλ' οἶδ', Ἀμύνων.
454. Qu. τοῦδ' ἔχει πλέκους ἔρωσ, et μοχ ἔρωσ μὲν οὐδεῖς.
601. Cf. Dem. p. 399, 23. τῆς οἶα (οἶας al.) παρ' ἡμῖν ἐστὶ πολιτείας. Aeschin. 44, 5. τοὺς γὰρ μικροπολίτας ὥσπερ (l. οἰόσπερ) αὐτὸς, φοβεῖν τὰ etc.
628. Cf. Aesch. Pers. 762. ἐξ οὔτε (in senario) —.
826. Cf. Dem. p. 141, 20. τί οὖν μαθόντες (παθόντες al.) τοῦτο ὄνειδίζομεν etc.
842. Cf. Aesch. Prom. 334. πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῆς ὀδῶ.
1222. Cf. Dem. 1258, 25. ἐγγὺς τῶν Πυθοδώρου.

Equites.

101. ὡς εὐτυχῶς] Leg. ὡς εὐτυχῶ δ'.
255. Leuconis comoedia fuit Φράτερες. Dativus pluralis est φράτεροι.
367. Cf. Andoc. I. 93. εἰς τὸ ξύλον δεῖν.
378. ἐξείραντες] Qu. ἐξέξαντες.
464. ἐξ ἀμαξουροῦ] Fort. ὡς ἀμαξουρογός.
536. Cf. Dem. p. 58, 24. ἐν Διονύσου (Διονύσω al.).
783. Cf. Hom. Il. 16, 407. πέτρῃ ἐπὶ προβλήτι καθήμενος. Dem. 1196, 16. καθημένους ἐπὶ τῇ τραπέζῃ (τῆς τραπέζης al.).

786. Cf. Eur. 78. ἐκείνους τοὺς Ἰπλέας.
 823. Leg. μαρώτατος ὦν, Δημακίδιον.
 834. Cf. Dem. p. 168, 16. ὁ Μυτιληναίων (sic recte S. Μιτυληναίων cet.) δῆμος. 196, 1.
 964. τοῦ μυροίνου] Qu. τοῦ μυροίου αὐτὴ τῆς μυροίνης.
 1049. ἐκέλευε πεντεσυρίγγῳ] Leg. ἐκέλευ' ἐν —. Cf. ad 367.
 1307. ἐάν με χρῆ] Cf. ad Ran. 265.
 1318. Cf. 408. Pac. 555. Dem. p. 380, 28. συνεπαιώνιζε (συνεπαιάνιζε al.).

Nubes.

ΝΕΦΕΛΑΙ. Haud dissimile fuisse videtur Eupolidis *Αἰγῶν* (Ol. 89, 1.) argumentum, in qua fabula inducitur agricola literarum expertus et sophista nescioquis. V. Müller. Liter. of Anc. Greece XXVIII. § 5., ubi fabulae hujus consilium optime illustratur.

Arg. ΠΙ. ὁ Σωκράτης] Cf. Aelian. V. H. Π. 13. οἱ σκευοποιοὶ ἐπλασαν αὐτὸν (Socratem) ὡς ὅτι κάλλιστα ἐξεικάσαντες (Eq. 230.).

Arg. V. ἀποτυχῶν δὲ πολὺ μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα] Qu. ἀποτυχῶν δὲ καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν —. αἱ πρῶται Νεφέλαι] Qu. αἱ πρότεραι —. Cf. Schol. Nub. 552. ἐπεὶ οὐ φέρονται αἱ διδασκαλῖαι τῶν δευτέρων Νεφελῶν. Ibid. δῆλον δὲ ὅτι πρότερος (πρότερον?) ὁ Μαρικᾶς ἐδιδάχθη τῶν δευτέρων Νεφελῶν. Ibid. λανθάνει δ' αὐτὸν, φησὶν, ὅτι ἐν μὲν ταῖς διδαχθείσαις οὐδὲν τοιοῦτον εἶρηκεν, ἐν δὲ ταῖς ὕστερον διασκευασθείσαις εἰ λέγεται οὐδὲν ἄτοπον. αἱ διδασκαλῖαι δὲ δῆλον ὅτι τὰς διδαχθείσας φέρουσι. Schol. 580. ἐκ τῶν πρώτων δὲ Νεφελῶν ἐστὶ ταῦτα. τεθνεώς γὰρ ἦν νῦν ὁ Κλέων.

84. μὴ 'μοί γε recte Mein. Cf. Eq. 19.

134. Cf. 210. Lys. p. 148, 33. Κικυνοῖ (Κικυνοῖ al.).

151. ψυχέντος sine causa Mein.

197. αὐτοῖσι κοινώσω] Qu. αὐτοῖς ἀνακοινώσω. Cf. 470.

259. δὴ τί] Qu. δὴ τι.

261. Leg. ἔχ' ἀτρέμας, ut in Av. 1200. Cf. Av. 1572. ἔξεις ἀτρέμας; Nub. 743. ἔχ' ἀτρέμα. Av. 1244. Th. 230.

409. κατασχᾶν legitur Hippocr. κατασχάζειν Theophr. Galen. κατασχασμός Diosc. Galen. κατασχαστέον Diosc. κατάσχασις Moschion.

423. Qu. ἄλλο τι δῆτ' ἢ νομεῖς ἤδη θεὸν οὐδὲν —; Cf. Lys. 164, 32. ἄλλο τι οὖν ἀξιοῖς ἢ ἀποθανεῖν —;

534. Cf. Th. 606. ἢδ' ἢ γυνή.

689. Cf. Dem. p. 1099, 7. ἐπεὶ πῶς οὐκ ἐκκλείεται —;

713. Cf. Eur. Alc. 878. ἔμνας ὁ μου φρένας ἤλκωσεν.

739. Cf. Dem. 807, 11. τοῦτ' ἐκ παντὸς τρόπου παραφυλάξατε, ὅπως μηδενὶ δῶτ' (l. δώσεται) ἐξουσίαν ἀκύρους τοὺς νόμους ποιεῖν.

744. Cf. 477. καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.

759. πεντετάλαντός τις δίκη] Leg. πεντετάλαντόν τις δίκην. Cf. Av. 1052.

768. Cf. Dem. 374, 13. έώρακεν (έόρακεν Q. hic et alibi). 396, 24. έωράκατε (έορ. al.). 401, 19. ένεωρακώς (ένεορ. al.).

982. Ionica forma est άνησον aut άνησον (Herod. IV. 71. Hipp. Acut. 387.). Aliae formae erant άνηγον (άν.), άνησον (άν.).

1066. Cf. Dem. p. 1067, 17. οὐ μὰ Δί' οὐ Θεοπόμπω. 1294, 6. οὐ μὰ Δί' οὐ (οὐ om. r.) ταῦθ' ἃ σὺ λέγεις. 1240, 1. οὐ μὰ Δί' οὐχ ὥσπερ νῦν. 1445, 6. οὐ μὰ Δί' οὐχ ὥσπερ ἡμεῖς.

1295. πλείον τὸ σόν] Leg. πλέον τὸ σόν, aut potius τὸ σόν πλέον. Πλέον metro requiritur 1288. Eccl. 1063. 1094. Pl. 531. Cf. ad Eccl. 1132.

Vespaе.

338. Cf. Dem. p. 131, 15. οὐκ ἔνι ταύτης ἐκεῖνον ἐπισχεῖν.

401. Χρήμων] Malim Χρημον.

536. Cf. Herod. I. 74. συμβάσεις ισχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν. VII. 50. 157. VIII. 60.

573. θυγατρὸς] Fort. χοίρου, cujus glossema fuerit θυγατρὸς. Genitivus θυγατέρος (sic) est Vesp. 1397.

618. δεῖνος plerumque scribi testatur Eustathius 1207, 11.

917. Qu. οὐδ' ἐκοινώνει γ' ἐμοί. Cf. Dem. p. 355, 15. οὔτε κοινωνῶ (κοινῶ al.).

970. οἶος — οἰκουρὸς] Cf. Dem. p. 23, 7. εἰ μὲν γάρ τις ἀνήρ ἐστιν ἐν αὐτοῖς οἶος ἔμπειρος πολέμου etc.

1004. Cf. Dem. 1356, 1. ἔχων αὐτὴν πανταχοῦ (πανταχοῖ Reisk.) ἐπορεύετο.

1188. Leg. οὐδαμοῖ (Dem. 1242, 5. etc.).

1348. Cf. Dem. p. 110, 5. πάντων οἶδ' (εὖ οἶδ' recte al.) ὅτι φησάντων γ' ἄν. p. 343, 27. οἶδ' ὅτι (εὖ οἶδ' ὅτι al.).

Pax.

32. Cf. Dem. 726, 12. τέως (τέως ἕως al. leg. ἕως) ἄν καταστήσῃ τοὺς ἐγγυητάς. p. 24, 3. τέως (l. ἕως) μὲν ἄν ἐρρωμένος τις ἦ.

169. Nunc de futuro χεῶ dubito. Cf. Isae. 61, 22. ἰέναι χεόμενον (sic mss. non χεούμενον, nisi hoc reponendum) καὶ ἐναγιοῦντα.

219. ἦν] κῆν schol. V. et πόλιν pro Πύλον R. V. Unde Kock ἤξουσι καὐθις· ἀντέχωμεν αὖ πάλιν (?). Quem offendit non-nihil articulus τὰν ante Πύλον additus (cf. ad 1163.). Fort. — ἦν Πύλον γ' ἐχώμεθα.

303. Φοινικικὸς valet Phoenicius Herod. VI. 47.

536. κόλπου] Leg. ὄχλου aut κτύπου.

559. πολλοσιῶ χρόνω] Qu. πολλῶ τῶ χρόνω, aut πολλοῦ διὰ χρόνον.

869. *σησαμῆ*] Leg. *σησαμοῦς*. Cf. Ach. 1092. *ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια*.

1026. *τὸ φρύγανον τίθεσθαι*] Leg. *τὰ φρύγαν' ὑποτίθεσθαι*. Cf. Eccl. 1031. Telecl. II. 371. *Σωκράτης τὰ φρύγαν' ὑποτίθησιν*.

1135. Cf. Dem. 1073, 27. *ταύτας (τὰς ἐλαίας) ἐξώρυντον καὶ ἐξεπρέμνιζον*.

1183. Cf. Aesch. Pers. 210. *βωμὸν προσέστην*.

Aves.

ΟΡΝΙΘΕΣ. Idem Magnetis et Cratetis fabularum titulus fuit. Origo argumenti hujus fabulae latet fortasse in verbis Pac. 116. *ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων — βαδιεῖ μεταμώνιος* Similiter in *Νήσοις* et Eupolidis *Πόλεις* Civitates singulae personatae in Orchestram prodeunt, et quae quaeque sit ab iis qui in proscenio adsunt indicatur. Ut in unius anni spatio editae sunt duae nostri fabulae, *Aves* et *Amphiarus*, sic *Vespa* et *Proagon*, *Thesmophoriazusae* et *Lysistrata*. Unde celerem in componendis fabulis fuisse Aristophanem colligere possumus. "Perfecti poetae divinitas in nulla alia comoedia tam clare enitet quam in *Avibus*, in qua quidem comoedia nescio an omnis omnino ars comicorum sit consummata." (Bergk. Praef. ad Fr. p. 9.).

Arg. I. *δς (f. καὶ) ἦν δεύτερος. Ἀμειρίας Κωμασταῖς*] Mirum est fabulae quam Athenienses nostri *Avibus*, fabulae sane pulcherrimae, praetulerunt ne unum quidem fragmentum superesse.

Arg. II. *τῆς κατοικίας Ἀθηναίων] τῆς κακίας Ἀθηναίων* Koechly de *Avibus* p. 23. *ἔωλον (ἔωλον οὔσαν?)*.

Arg. II. v. fin. *ἔστι δὲ λῆ* (deest hoc in codice, *εἰς δὲ Λήναια* Mein. V. 61. et Fritsch. Quaest. Aristoph. I. 178. nec dissentit O. Schneider. de schol. font. p. 52.).

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ. Medicus Euelpides memoratur Celso VI. 6. etc. Cf. Aesch. Prom. 509. *εὐελπίς εἰμι — ἰσχύσειν*. Thuc. VI. 24. Plat. Phaed. 9. Contra *δύσελπις* (Aesch. Cho. 412.).

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ. Ita scripsi cum Dobraeo. Dindorfius *Πειθέταιρος* praefert. Formatum ut *Πείσανδρος, Πεισίστρατος, προδωσίκομπος* (com. adesp. 1125.), *δωσίδικος, ταραξικάρδιος, μεθυσοχάρυβδης, Μνησίθεος, Λυσίμαχος, δεισάνωρ, τρυσάνωρ*. Confer etiam nomen proprium *Φιλέταιρος*.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ. Heniochi comoediae titulus fuit *Τροχίλος*.

19. Cf. Ran. 227. *οὐδὲν γὰρ ἔστ' (γὰρ ἴστ'?) ἀλλ' ἦ κοάξ*. Alex. 237, 3. *πονεῖν μόνον | καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι*.

132. *ἔστιᾶν γάμους*] Qu. *ἔστιᾶν φίλους*. Cf. Demetr. IV. 539. *ἔστιᾶντος τοὺς φίλους*. Men. IV. 333. *ἔστιᾶν τοὺς φίλους*.

133. Cf. Eccl. 1144. *οὔκουν — ἐρεῖς | καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν' —;*

364. *μένειν*] Leg. *μέλλειν*.

382. Leg. μάθοις γὰρ ἂν τι — σοφόν. Minus placeret μάθοι γὰρ ἂν τις — σοφά.

424 sq. Malim τὰ τῆδε καὶ τὰ κεῖσε καὶ τὰ δεῦρο (pro τὸ —). Cf. Th. 666.

431. κύρμα] Qu. κύρβις. Vitium, ni fallor, a vicino τρίμμα ortum est.

489. Leg. νόμον ὄρθιον. Cf. Eccl. 741. ἄωρι νύκτωρ διὰ τὸν ὄρθιον νόμον.

501. Apud Platonem codices variant inter κυλινδεῖσθαι et καλινδεῖσθαι.

550. καὶ δὴ] Leg. δεῖν δὴ. Cf. Dem. p. 21, 10. φημί δὴ δεῖν ὑμᾶς ἅμα τοῖς μὲν Ὀλυνθίοις βοηθεῖν etc. 45, 8. ἃ πασι δεδέχθαι φημί δεῖν etc.

637. ἐπὶ σοὶ] Fort. ἐνὶ (i. q. μόνω?) σοί. Sed cf. Antiph. p. 130, 4. ἅπαντα — ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται ἢ τῇ προνοίᾳ.

638. ἐπὶ σοὶ —] Qu. ἐνὶ σοὶ —.

656. λαμβάνετε] Fort. λαμβάνετον.

714. Cf. Hesiod. Op. 775. ἤμὲν ὄϊς πείκειν ἠδ' εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι. Sic στείνειν Theocr. 25, 97. ἐκκεινοῦν Aesch. Pers. 761.

718. Cf. Lys. 514. τί δὲ σοὶ ταῦτ'; ἢ δ' ὅς ἂν ἀνὴρ.

748. ὥσπερ ἢ μέλιττα] Leg. ὥσπερ εἰ μέλιττα.

798. Scripturam Διετροέφης probat Kock. Com. I. 84.

1017. Leg. ὡς οὐκ οἶδά γ' εἰ —.

1069. δάκετα] An δάκεα?

1133. ὄρνιθες] Fort. οὐρνιθες. Cf. ad 608.

1173. εἰσέπτατ'] Leg. εἰσέπτειτ'.

1228. Cf. Eubul. III. 209. τοῦτον καταλεκτέ' ἐστὶν etc.

1237. Cf. Dem. p. 14, 5. φημί δὴ διχῆ βοηθητέον εἶναι τοῖς πράγμασιν ὑμῖν. 1402, 14. τοῖς δὲ καλῶς φρονοῦσιν οὐκ ἐπακολουθητέον εἶναι τῇ τούτων ἀπονοίᾳ.

1251. Leg. πλεῖν ἢ ἕξακοσίους. Cf. 1305. πλεῖν ἢ μύριοι.

1258. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως;] Qu. οὐκ — ὡς τάχιστ';

1599. τὰ δὲ δίκαι'] Cf. Dem. p. 87, 20. οὐδ' ἀναγκάσαι Καρδιανούς τὰ δίκαια ὑμῖν ποιῆσαι.

1656. Cf. Dem. p. 31, 16. τὰ στρατιωτικὰ τοῖς οἴκοι μένουσι διανέμουσι θεωρικά. 955, 11. πρεσβεῖα (τὰ πρεσβεῖα al.) λαβὼν τὴν συνοικίαν — ἔχει.

Lysistrata.

Arg. εἰσῆκται] Fort. καθεῖται aut δεδίδακται.

20. Cf. Av. 1433. ἀλλ' ἐστὶν ἕτερα νῆ Δί' ἔργα σώφρονα.

66. Dobraeus sic, αἰδὶ δ' ἕτεραι χωροῦσί τινες. ΚΑ. ἰὸν ἰού. Recte. Cf. ad Nub. 212.

81. Sic σίαορ (θίασος) ap. Hesych.

83. ὡς δὴ] Malim ὡς καὶ, vel ὡς δ' αὖ.
 95. ποθ'] Immo Laconice ποχ'.
 124. Leg. ἀφεκτέον νυν.
 133. Leg. κῆν δέη. Cf. Vesp. 221. et ad Ran. 265. Eupol. 4.
 172. παρ' ἡμῖν] Leg. παρ' ἡμῶν. Cf. 243. et ad Th. 1170.
 191. οὔρκος] Cf. Ran. 27. οὔνος.
 243. Cf. Herod. IV. 139. τὰ ἀπ' ἡμέων ἐς ὑμέας ἐπιτηδέως ὑπηρετέεσθαι.
 280. ἄλουτος] Fort. ἄκατος aut ἄκουρος (Vesp. 476.).
 285. τροπαῖον veteribus Atticis, τρόπαιον recentioribus tribuit Schol. Thuc. I. 30. Cf. Suid.
 308. Ammonius φανός comicorum, πανός tragicorum esse docet.
 325. ὑπό τε νόμων] Qu. πρὸς τε νέων. Cf. v. ant. 338.
 370. Cf. Amips. 2, 2. καὶ τὸν ποδανιπτῆρ' ἐγχέασα θοῦδατος (θῦδατος male Dind. Kock).
 472. κυλοιδιᾶν] Qu. κοιλοιδιᾶν. Cf. ad Thesm. 392.
 477. Leg. ἀνεκτὰ τάδε γ'. Cf. Th. 563. ταυτὶ δῆτ' ἀνεκτ' ἀκούειν; Cf. Dem. 780, 2. κακὸν — πόλει οὐκ ἀνεκτόν (ἀνεκτέον unus ms.). Similiter ἀκουστός et ἀκουστέος, λεκτός et λεκτέος, etc.
 557. Cf. Ach. 606. τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ κᾶν Γέλα κᾶν Καταγέλα. Aesch. Eum. 233. δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κᾶν θεοῖς πέλει. Eur. Fr. 880, 2. ἀλλ' ἐν σιδήρῳ κᾶν ὄπλοις τιμὰς ἔχειν. Plat. com. 208. κᾶτ' ἐν κλίμαις ἐλεφαντόποσιν καὶ (f. κᾶν) στρώμασι πορφυροβάπτοις — κατάκεινται.
 603. καὶ ταυτασί] Malim καὶ ταυτασί. Cf. 604. καὶ τουτογί.
 616. Cf. Plat. Legg. I. 642 A. πλείσταις καὶ μεγίσταις ἡδοναῖς. Andoc. p. 18, 28. πλείστων καὶ μεγίστων ἀγαθῶν.
 654. εἴτ' ἀναλώσαντες] Leg. ἐξαναλώσαντες.
 662. ἐξωμίδ'] Leg. ἐπωμίδ'. Mulierum erat ἐπωμῖς, servorum ἐξωμῖς.
 672. αὐται] Leg. αὐταί.
 681. λαβόντας τουτονὶ] Suspectum. Qu. λαβόντα τῶνδέ τινα —.
 685. πεκτούμενον] Qu. πατούμενον. Cf. 440. Eq. 69. 166. Nub. 1359.
 696. ἦν ἐμοὶ ζῆ Λαμπιτώ] Qu. ἦν γέ μοι —.
 727. Cf. Dem. p. 408, 12. προφάσεις πλάττονται.
 944. Cf. Stesich. 27, 3. ῥοδίνους στεφάνους.
 1099. αἰ αἶδον] Cf. Epilyc. com. II. 887. καὶ δῶμός τις μάλα ἀδύς.
 1105. Cf. Aesch. Cho. 734. Αἰγισθον ἢ κρατοῦσα τοῖς ξένοις καλεῖν | ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν.
 1262. Ἄρταμι] Glossema hoc videtur. Qu. σιά.
 1304. Qu. κοῦφα (κῶφα) παδῶν. Cf. Aesch. Pers. 305. πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο. Eur. El. 860. οὐράνιον πήδημα κουφίζουσα. Anacreont. 75, 5. κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις. Th. 954.

Thesmophoriazusae.

ΘΕΣΜ. Cf. Xen. Hell. V. 2. 29. ἡ βουλή ἐκάθητο ἐν τῇ ἐν ἀγορᾷ στοᾷ διὰ τὸ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ Καδμείᾳ θεσμοφοριάζειν. Dionysii fabulae titulus fuit Θεσμοφόρος. Διονυσιάζουσαι Timoclis comici fabulae titulus fuit, Ἀδωνιάζουσαι Philippidis.

97. τυφλὸς μὲν εἰμ'] Leg. τυφλὸς γεγέννημ'.

105. Cf. Men. 472, 4. πειστικὸν (πιστικὸν al.) λόγος.

149. πρὸς τὰ δράματα | ἃ δεῖ ποιεῖν mss. et vulg. Leg. πρὸς τὰ δράμαθ' ἃ | μέλλει ποιεῖν.

482. Vide num vera scriptura sit καγὼ κατέγνων. Cf. Eq. 46. οὔτος καταγνοῦς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους. Conjectias etiam καγὼ αὐτίκ' ἔγνων. Nil tamen temere mutandum.

495. Cf. Dem. p. 368, 11. ἐντὸς τείχους (τοῦ τείχους al.).

736. ὑμεῖς] Suspectum. Fort. αἰί.

781. Leg. τουτὶ τὸ ῥῶ (ὡς) μοχθηρόν.

852. κοικύλλεις] Qu. ποικίλλεις. Cf. Soph. Trach. 5. τί ποτε ποικίλας' ἔχεις;

915. φέρε σε κύσω] Leg. φέρ' ἐγὼ κύσω σ'. Ita vitatur hiatus parum elegans, qui tamen fortasse defendi potest.

928. ἔσπασεν] Malim ἔσπακεν.

1010. ἔοικεν mss. Leg. ἔοικέ μ'.

1049. οὐκ] Fort. ἄρ'.

1054. ἄχη δαιμόνων] Leg. ἄχη δαιμόνι'. Cf. Aesch. Pers. 581. δαιμόνι' ἄχη.

1085. Cf. 1082. 1118. Av. 1207. τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν;

1209. An καταλαβεῖν (σ')?

1226. κατὰ τοὺς κόρακας] Fort. ἐς τοὺς κόρακας.

Ranae.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ. Etiam Magnetis fuit fabula Βάτραχοι.

ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΗΜΑ ΒΑΤΡΑΧΩΝ. Etiam in Antiopa parachoregemate usus est Euripides: in fabula enim ista duo Chori inducebantur, alter senum Thebanorum, alter ὁ μετὰ Δίρκης. V. Schol. Ven. Eur. Hipp. 67. καὶ ἐν τῇ Ἀντιόπῃ δύο χοροὺς εἰσάγει (ἐπεισάγει cod.), τὸν τε Θηβαίων γερόντων διόλου καὶ τὸν μετὰ Δίρκης.

ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ. Similiter in fabula Euripidea Κρησὶν Chori partes agunt Διὸς Ἰδαίου μύσται.

10. An ἀποπερδήσομαι?

227. Qu. οὐδὲν γὰρ ἴστ' —. Cf. 740. Pac. 505. Av. 19. τὸ δ' οὐκ ἄρ' ἦστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.

251. Fort. μανθάνω. Nub. 459. ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ etc.

265. Leg. κῆν δέη. Cf. ad Lys. 133.

290. *τοτὲ μὲν — τοτὲ δὲ legitur Eq. 540.*
 324. *πολυτίμητ' ἐν ἔδραις] Qu. πολυτίμοις ἐν ἔδραις, aut πολυτίμοισιν ἔδραις.*
 369. Cf. Ach. 169. *ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν. Eq. 372. ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας. Eur. Rhés. 934. Τροίας ἀπηύδων ἄστν μὴ κέλσαι.*
 494. *ληματίας] Cf. κυματίας.*
 546. Cf. Th. 920. *οἴμ' ὡς πανούργος καὐτὸς εἶναί μοι δοκεῖς.*
 548. *τοὺς χοροὺς] Leg. τοῦ χοροῦ.*
 556. Cf. Antiph. III. 109. *οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· | οὐδὲν λέγεις γάρ.*
 636. *τύπτει] Malim τύπει.*
 683. Cf. Plat. Lys. 223 A. *ὑποβαρβαρίζοντες.*
 772. *βαλλαντιοτόμον legitur schol. Vesp. 1187.*
 848. *ἐκβαίνειν] Vix sanum. Legerim ἐξιέναι. Cf. Eq. 430. ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιεῖς.*
 866. Leg. *ἐβουλόμην ἄν. Cf. 672. ἐβουλόμην δ' ἄν τοῦτό σε —. Vesp. 960. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἄν οὐδὲ γράμματα. et ad Eccl. 151.*
 891. *ιδιώταις] Sensus requirit ἰδίους σου, aut τοῖσι σοῖς ἰδίους.*
 911. Cf. Hom. Od. 4, 52. *ὄν ῥα καθεῖσεν.*
 968. *δεινὸς εἰς τὰ πάντα] Qu. — εἰς ἅπαντα. Sed cf. Pl. 273. τοιοῦτον εἰς τὰ πάντα (εἰς ἅπαντα?).*
 969. *κακοῖς που] Qu. κακῶ τω (κακῶι τωι). Cf. ad 970.*
 970. *ἔξω τῶν κακῶν] Vitium in his latet, ni fallor. Cf. ad 969.*
 1046. Cf. Ach. 638. *ἐκάθησθε. Av. 510. ἐκάθητο. Eccl. 152. ἐκαθήμην. Plat. Hipp. maj. 292 D. εἴ μοι παρεκάθησο λίθος.*
 1055. *ὅστις φράζει] Qu. ὅστις φράζη, aut ὅς τάδε φράζει.*
 1070. *ἐνέτριψε] Leg. συνέτριψε.*
 1094. *φύλλων] Qu. φύλλων τ'.*
 1265. *πελάθεις] πλάθεις Nauck.*
 1369. Leg. *τυροπωλεῖν τὴν τέχνην.*
 1390. Scrib. *ἦν, ἰδοῦ. Cf. Men. 148. ἀλλ' ἦν (en) χιτῶν σοι.*
 1421. *τοῦτον ἄξειν] Qu. τόνδ' ἀνάξειν.*

Ecclesiazusae.

Arg. Amphidis comoedia fuit *Γυναικοκρατία* appellata, idem fortasse aut simile argumentum habens. De tempore hujus dramatis commissione cf. ad 196.

Pers. Nomen *Βλέπυρος* est in titulo Boeckh. C. J. I. 169.

22. *Φυρόμαχος] Qu. Φυλόμαχος. Nomen Φυλομάχη (Φιλ. al.) legitur apud Demosthenem p. 1055, 10. etc.*

78. *τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται] Leg. τὸ σκύταλον ᾧ —.*

121. Cf. Simonid. 103. *οὐ διὰ βουλὰς | Ἑλλὰς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον. Eq. 1228.*

151. *ἐβουλόμην μὲν] Qu. ἐβουλόμην ἄν —. Cf. ad Ran. 866.*

153. Qu. κατά γε τὴν ἐμὴν μιᾶς (Angl. for one).
 202. ὠράζεται Mein. Recte. V. schol.
 255. Leg. τούτω γ' ἂν εἴποιμ'. Cf. Dem. 1426, 19. ἐγὼ δὲ
 τούτοις μὲν τοσοῦτον ἂν εἴποιμι, ὅτι —.
 284. ἔχουσι μηδὲ —] Annon ἔχουσιν οὐδὲ —?
 288. ἐνδύμεναι] Qu. ἐνιστάμεναι. Cf. Lys. 268. ὅσαι τὸ πρᾶγμα
 τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον. Sic ἐνίστασθαι τι Isocr. p. 240. 288.
 350. ὅ τι] Qu. ὅσα. Cf. ad Th. 34.
 377. ὄρθριον] Fort. ὄρθρία. Cf. ad 526. Thuc. V. 58. ὄρθριον
 (ὄρθριοι?) ἐτέραν ἐπορεύοντο.
 414. ὡς] Qu. πῶς. Cf. ad Lys. 183. 1077.
 507. Cf. Plat. Tim. 80 A. τῶν διπλουμένων.
 526. ὄρθριον] Qu. ὄρθρία. Cf. ad 377.
 633. Cf. 848. Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα (l. κονι-
 πόδε | ἔχων.
 672. Verum est ἄνθρωποι. Cf. Eq. 92. ὅταν πίνωσιν ἄνθρω-
 ποι. Ach. 881. Av. 571. Pac. 1015. τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν.
 675. ὡς ἀλλήλους. diserte Γ.
 848. κονίποδα ἔχων] Leg. κονίποδε ἔχων. Cf. 633. ἐμβάδ' ἔχων.
 913. μοι] Malim μου.
 1075. Dele notam meam.
 1132. Forma πλέον, metro postulante, legitur 1063. 1094.
 Nub. 1288. Pl. 531., forma πλεῖον nusquam alibi apud nostrum.
 Itaque corrigendum πλειόνων τρισμυρίων.
 1169. λεπαδο —] Leg. λοπαδο —.

Plutus.

69. Qu. κατ' ἀφεις ἄπειμ'. Cf. Nub. 744. ἀφεις (αὐτὸ) ἄπελθε.
 Vesp. 1261. Sed Eccl. 537. ᾧχου καταλιπὼν ὡσπερὲι προκείμε-
 νον (με).
 98. Cf. Machon. Athen. VI. 244 D. παρεόρακεν (παρεώρακεν
 mss. ἐόρακε (ἐώρακε mss.).
 136. παύσει'] Cf. Diph. 73, 4. σώσει' (σώσειεν libri).
 152. Cf. Hippon. 9, 5. πρὸς ἥλιον δύνοντα γαστέρα τρέψας.
 332. καὶ μὴν ὄρῳ καὶ] Leg. καὶ μὴν ὄρῳ γε.
 432. Cf. Av. 1201. λέγειν ἐχῆν.
 439. Cf. ad Vesp. 448. Av. 87. 366. Ran. 1394.
 531. ἐστιν — ἀποροῦντα] Fort. ἔσται — ἀποροῦντι.
 697. καὶ γέλοιον δῆτά τι] Leg. πάνν γέλοιον πρᾶγμά τι.
 744. Sic παρακηκόει (leg. παρηκηκόει) est Plat. Euthyd. 300 D.
 Sed et ἐργηγόρειν et ἐληλύθειν sine augmento dixisse videntur
 Attici. Cf. Eccl. 32. ἐργηγόρη.
 755. οὐκ ἐκ δικαίου] Leg. μὴ 'κ τοῦ δικαίου. Post ὅσοι requi-
 ritur μὴ, non οὐ. Cf. Dem. 1309, 26. τοὺς ἐργάζεσθαι καὶ ζῆν
 ἐκ τοῦ δικαίου προαιρουμένους. Praeterea requiritur articulus.

771. Ante h. v. nonnulla videntur excidisse.

972. Cf. Ach. 724. *τρεις τούς λαχόντας τούσδ' ἱμάντας ἐκ Λεπρῶν.*

991. Cf. Cratet. 50. *μεμνοῖτο.* Xen. Anab. I. 7. 5. *μέμνοιο* (sic codd. *μεμνωῖο* Schneid. *μεμνηῖο* Cobet). Plat. Resp. VII. 518 A. Legg. V. 731 C. 742 E. VI. 776 B. XI. 931 E. Analogia requirere videtur *μεμνεῖο* aut *μεμνηῖο.* Confer *ἐμπλείμην* (*ἐμπλήμην*) et *βεβλήμην.*

993. Cf. Ach. 1213. *ἀλλ' οὐχὶ νῦν γε (νυνὶ al.) τήμερον Παιώ-
νια.* Eccl. 982. 991.

997. *πεμψάσης]* Cf. Nausicr. IV. 575. *δείπνων δταν πέμπωσι
δῶρα νατίλοι.*

1042. Cf. Alex. III. 460. *ἀσπάζομαι γραῦν σφίγγα.* Nub. 1145. *Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.*

1045. Cf. Alex. 272, 1. *καὶ μὴν ἐνύπνιον οἶομαί γ' ἑορακένας
(ῶρακένας, ἑωρακένας mss.).*

1053. *εἷς μόνος σπινθήρ]* Leg. *εἷς μόνον σπινθήρ. λάβη]*
Leg. *βάλη.* Cf. Vesp. 227. *πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.*

1078. Cf. Dem. 1037. *οὐκ ἐπέτρεπον ἄν αὐτῷ λέγειν ὅ τι τύχοι.*

1119. *κάποτέτριμμα]* Leg. *κάπιτέτριμμα.*

1205. *αὐται πάσχουσι]* Correxerim *πάσχουσιν αὐται.*

CORRIGENDA

IN MEIS FABULARUM EDITIONIBUS.

Equites.

25. In nota pro "Th. 482." corr. "Th. 482. 519."
55. In nota pro "ἐν πνέλω" corr. "ἐν πνέλω (i. e. ἐν μάκτρα)."
85. In nota corrige sic, "Ita Mein. Vels., OIK."
87. In nota (l. 13.) corrige sic, "(non est in R. Γ. Θ)."
275. In nota corrige sic, "vel ἀλλ' ἐγώ σε τῆ βοῆ πρώ-
τιστα etc."
400. In notae fine corrige sic, "Mein. Bergk. etc."
526. In nota (l. 15.) pro "πρηνή" corr. "πρηνῆς."
903. In nota pro "v. 902." corr. "vv. 888. 902."

Nubes.

226. Pro "1402." corr. "1400." (l. 2.)
858. Pro "τρέφω" corr. "τρέπω."
884. c. fin. pro "Ach. 487." corr. "Ach. 150. 487."
1276. Pro "ῥμ" corr. "κῥμ."
1348. Pro "οὔτω" corr. "οὔτως."

Aves.

78. Pro "Ἔτνους" corr. "Ἔτνους."
396. Dele "Vel δημοσία ὄπως ταφῶμεν."

Lysistrata.

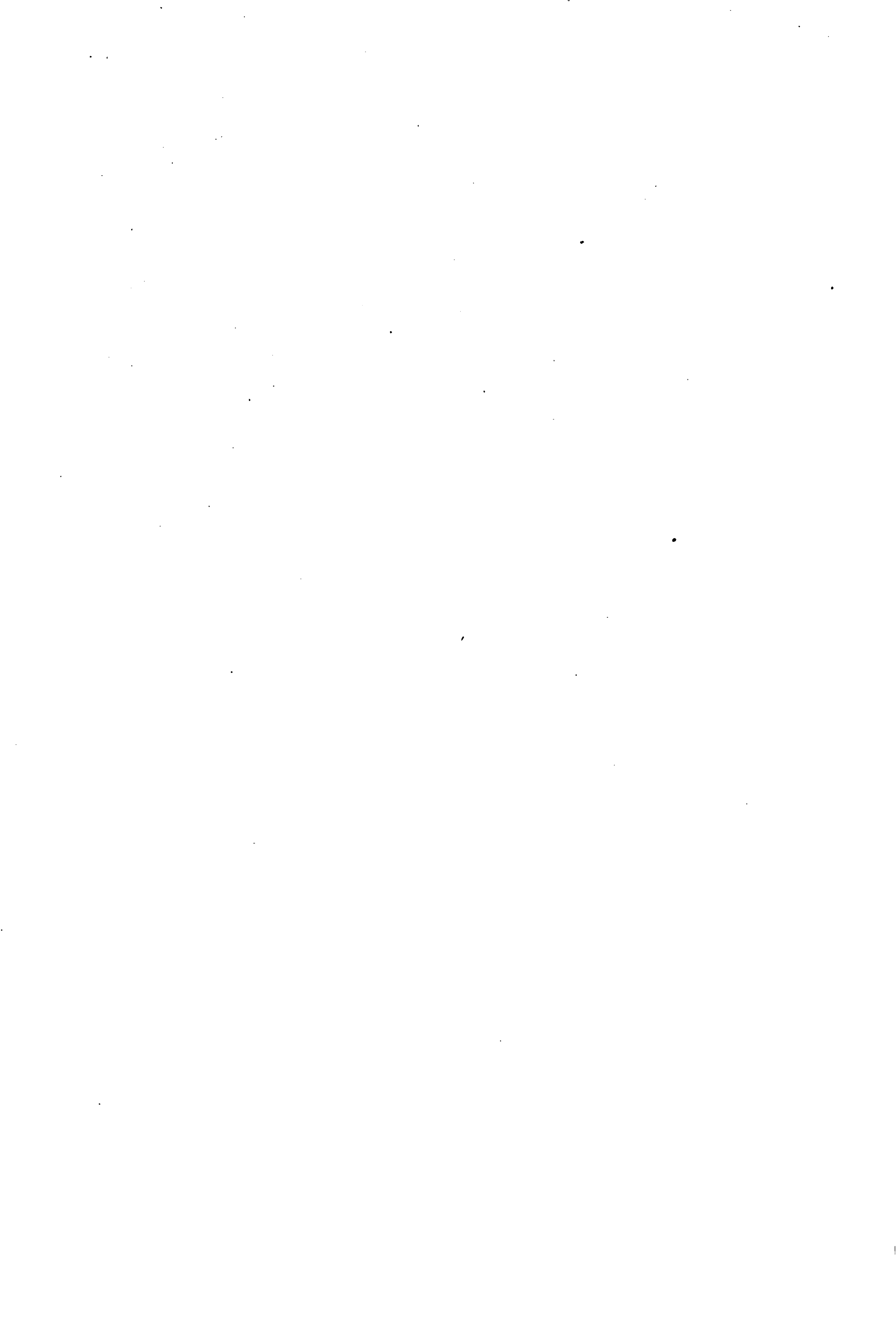
71. Pro "τοιούτου" corr. "τοσοῦτου."
160. In nota post "Dind." adde "Mein."
373. Dele "ἐγὼ μὲν, ἴν' — Vel."
1060. Pro "κᾶσιν ἔτνος μοί τι" corr. "κᾶσιν ἔτ' ἔτνος τι."
1321. Pro "πάμμαχε" corr. "παμμάχε."

Thesmophoriazusae.

176. Virgulam dele post ἤλθον.
 202. Pro "δ τι" corr. "ὅτι."
 473. Pro "ἔχουσ' ἐκεῖνον" corr. "ἔχουσαι 'κεῖνον."
 631. Pro "προὔπινομεν" corr. "προυπίνομεν."
 782. Pro "αὔλακα!" corr. "αὔλακα;"
 927. Pro "ἦνπερ" corr. "ἦνπερ."

Ecclesiazusae.

46. Pro "Σμικνθίωνως" corr. "Σμικνθίωνος"
 252. Pro "ἴσασι" corr. "ἴσασι."
 628. Pro "μέγαλοις" corr. "μεγάλοις."
 776. Pro "Ζεύς" corr. "Ζεὺς."
 995. Pro "ἔστι" corr. "ἔστι."
 1026. Pro "στροφῶς" corr. "στροφῶν."

DEC 31 1932

FEB 27 1903

JUL 8 1904

MAY 27 1907

